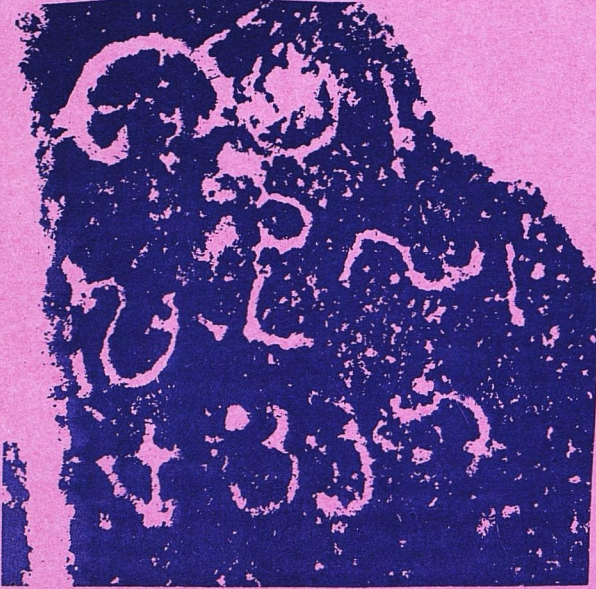

Tamil Nadu Archaeological Society
C/o. Dept. of Maritime History &
Marine Archaeology
Tamil University
Thanjavur-613 010.

ஆவணம்

இதழ் : 7

சூலை : 1996

தமிழகத் தொல்லியல் கழகம்
தஞ்சாவூர்

ஆவணம் இதழில் பங்கேற்போர் நினைவுக்கு

தமிழக வரலாற்றை வளப்படுத்தும் அடிப்படைச் சான்றுகள் குறித்துக் கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்து கொள்ளல் தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் முதன்மையான குறிக்கோள். அந்தக் குறிக்கோளை அடையும் வகையில் கீழ்க்குறிப்பிட்ட பரந்த தலைப்புக்களை ஒட்டிக் கட்டுரைகளும், குறிப்புகளும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

1. புதியனவாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்பொருள்கள், தொன்மையான ஊரிருக்கைச் சின்னங்கள், கலைப் பொருள்கள், காசுகள், கல்வெட்டுக்கள், செம்பு அல்லது ஒலைப் பட்டயங்கள், சுவடிகள் ஆகியன பற்றிய குறிப்புகள்.
2. கல்வெட்டு முதலிய எழுத்தாவணங்களானால் அவற்றின் மூல பாடம், மைப்படி அல்லது கண்படி (eye copy).
3. மூலச்சான்றுகளை அடிப்படையாக வைத்து எழுதப்பட்ட வரலாற்றுக் கட்டுரைகள், திறனாய்வுகள்.
4. புதிய நூல்கள், கட்டுரைகள் பற்றிய மதிப்பீடு அல்லது குறிப்புகள்.
5. நாளேடுகளில் வந்த அரிய வரலாற்றுச் செய்திகளின் திரட்டு.
6. கருத்தரங்க நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய செய்தித் திரட்டு.

மேற்கண்ட யாவற்றுக்கும் ஒளிப்படமும், வரைபடமும் அனுப்பலாம். படங்கள் 8 x 10 செ.மீ. மிகாமல் இருக்க வேண்டும்.

பார்வை நூல்களைக் குறிப்பிடும்போது கீழ்க்கண்ட முறையைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

1. குறிப்பு எண்கள் தொடர் எண்களாகத் தரப்பட வேண்டும்.
2. கட்டுரையின் முடிவில் பார்வை நூல்களைத் தரவேண்டும்.
3. கீழ்க்கண்ட அமைப்பில் பார்வை நூல் விவரங்கள் இருத்தல் வேண்டும்.

நூல்களுக்கு

நூல் ஆசிரியர் பெயர் (குந்தை அல்லது குறிப்பு எழுத்துக்கள் முதலிலும், தொடர்ந்து முழுப்பெயரும்), நூல் பெயர் (அடிக்கோடிப்படல் வேண்டும்), தொகுதி எண், நூல் பதிப்பு, வெளியிட்டோர் மற்றும் ஊர், இடம், வெளிவந்த ஆண்டு, பக்க எண்கள்.

1. T.V. சதாசிவ பண்டாரத்தார், பிற்காலச் சோழர் சரித்திரம், பகுதி 2, 3 ஆம் பதிப்பு, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், அண்ணாமலைநகர், 1967, பக். 83-90.
2. Noboru Karashima, Towards a New Formation : South Indian Society Under Vijayanagar Rule, 1st. ed., Oxford University Press, Delhi, 1992, பக். 35.

(தொடர்ச்சி பின் அட்டையில்)

ஆவணம்

(இதழ் : 7)

AVANAM

(VOL. 7)

எ. சுப்பராயலு

பதிப்பாசிரியர்

தமிழகத் தொல்லியல் கழகம்
தஞ்சாவூர்

1996

ஆவணம் : 7 (1996)

© தமிழகத் தொல்லியல் கழகம், தஞ்சாவூர்.

Avanam, Journal of the Tamil Nadu Archaeological Society,
Thanjavur.

இவ்விதழ் இந்திய வரலாற்று ஆய்வுக் கழகத்தின்
(INDIAN COUNCIL OF HISTORICAL RESEARCH)
நல்கை உதவியுடன் வெளியிடப் பெறுகிறது.
இவ்விதழில் வெளியிடப்படும் செய்திகளுக்கு அவ்வக்
கட்டுரையாசிரியரே பொறுப்பு.

கணிப்பொறிமூலம் அச்சிட்டோர் :

அலமு பிரிண்டிங் வொர்க்ஸ்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை - 600 014.

தமிழகத் தொல்லியல் கழகம்

மே/பா. கல்வெட்டியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 613 005.

செயற்குழு

- தலைவர் : கோ. விசய வேணுகோபால், மதுரை.
துணைத் தலைவர்கள் : நடன காசிநாதன், சென்னை.
என். சேதுராமன், கும்பகோணம்.
செயலர் : செ. இராக, தஞ்சாவூர்
பொருளாளர் : கா. ராஜன், தஞ்சாவூர்
இணைச் செயலர் : சு. இராசகோபால், சென்னை.
உறுப்பினர்கள் : இரா. தமிழாதன்,
இல. தியாகராசன், அரியலூர்.
வள்ளி சொக்கலிங்கம், காரைக்குடி.
வெ. வேதாசலம், மதுரை.
சு. இராசவேலு, சென்னை.
கரு. இராஜேந்திரன், மேலப்பனையூர்
எஸ்.எம். கமால், இராமநாதபுரம்
ப. சண்முகம், சென்னை.
எ. சுப்பராயலு, தஞ்சாவூர்.

பதிப்புக் குழு

நடன காசிநாதன், தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை.
ப. சண்முகம், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.
கொடுமுடி ச. சண்முகன், தமிழ்நாடு அரசு பொதுப்பணித்துறை.

பதிப்பாசிரியர்

எ. சுப்பராயலு, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
பதிப்புரை	7
1. கர்நாடகத்தில் பண்டைய வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு - ஜராவதம் மகாதேவன், சூ. சுவாமிநாதன்	9 - 12
2. சேந்தன்மாறன் அரிசேசரியின் ஏனாதிக் கல்வெட்டு - ச. இராசகோபால், வெ. வேதாசலம்	13 - 14
3. இரண்டாம் நந்திவர்மனின் கீரைசாத்து கல்வெட்டு - கி. குமார்	15
4. நந்தீச்சுவர வர்மனின் கீழ்அரசம்பட்டு கல்வெட்டு - ப. வெங்கடேசன்	16
5. நிருபதுங்க வர்மனின் சின்னபாலம்பாக்கம் கல்வெட்டு - ம. காந்தி, ப. வெங்கடேசன்	17 - 18
6. உவா ஏர் - வெ. இராமமூர்த்தி	19 - 20
7. திருவேந்திபுரம் கல்வெட்டு - ச. இராசவேலு	21
8. மூன்றாம் கன்னர தேவனின் திருவடந்தைக் கல்வெட்டு - சூ. சுவாமிநாதன்	22
9. வடுகப்பட்டி வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுக்கள் - நடன. காசிநாதன், கி. ஸ்ரீதரன்	23 - 24
10. விழுப்புரம் இராமசாமி படையாட்சியார் மாவட்டத்தில் சில புதிய கல்வெட்டுக்கள் - சி. வீரராகவன், மங்கையர்க்கரசி வீரராகவன்	25 - 28
11. கொங்குக் கல்வெட்டுக்கள் - 9 - செ. இராசு	29 - 35
12. சிவபிராமணக்காணி பற்றிய அவிநாசிக் கல்வெட்டு - மா. கணேசன்	36 - 37
13. அஞ்சநாட்டுச் சுருதிமாண்கனின் அஞ்ச நாடுகள் - இல. தியாகராஜன்	38 - 40
14. நெல்வேலி, வாழைக்குறிச்சிக் கல்வெட்டுக்கள் - கரு. இராசேந்திரன்	41 - 43
15. மூன்றாம் குலோத்துங்கனின் நாகநதி கல்வெட்டு - ம. காந்தி, ப. வெங்கடேசன்	44
16. போசளர் படையெடுப்புப் பற்றிக்கூறும் புதிய கல்வெட்டு - இல. தியாகராஜன்	45 - 47

	பக்கம்
17. பனங்காடியில் புதிய பாண்டியர் கல்வெட்டுக்கள் - கோ. விசயவேணுகோபால், வெ. வேதாசலம் - சொ. சாந்தலிங்கம்	48 - 58
18. முதல் மாறவர்மன் குலசேகரவர்மனின் வேந்தோணிக் கல்வெட்டு - ரா. க. அழகேசன்	59
19. வென்றுமண் கொண்ட சம்புவராயரின் படைவீடு கல்வெட்டு - மா. கலைவாணன், ப. வெங்கடேசன்	60 - 61
20. இராசகம்பீரமலைக் கல்வெட்டு - ப. வெங்கடேசன்	62
21. திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்கோட்டைக் கல்வெட்டு - கி. ஸ்ரீதரன்	63
22. வேங்கடபதிராயர் கால பொம்மநாயக்கன் கல்வெட்டு - ப. வெங்கடேசன்	64 - 65
23. இஞ்சிமேடு - வீரதிப்பப்ப நாயக்கர் கல்வெட்டு - து. துளசிராமன், ப. வெங்கடேசன்	66
24. அமராபுரம் - சின்னபொம்ம நாயக்கன் காலக் கல்வெட்டு - து. துளசிராமன், ப. வெங்கடேசன்	67
25. தங்கலாச்சேரி கிட்டிணப்ப நாயக்கர் கல்வெட்டு - கோ. விஜயவேணுகோபால், ஆர். வெங்கடராமன்	68 - 70
26. திருமலை நாயக்கரின் சயமுத்தி பட்டயம் - எஸ்.எம். கமால்.	71 - 73
27. அரித்துவாரமங்கலம் வேளாளர் செப்பேடு - செ. இராச, குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியம்	74 - 81
28. தஞ்சை நாயக்கர் காசுகள் - ஆறுமுக சீதாராமன்	82 - 86
29. தஞ்சை மராட்டியர் காசுகள் - ஆறுமுக சீதாராமன்	87 - 89
30. தொரவலூர் பட்டயம் - பெ.கு. சாந்தகுமார்	90 - 96
31. திங்களுர் செப்பேடு - பெ.கு. சாந்தகுமார்	97 - 100
32. மத்தியபிரதேசத்தில் ஒரு தமிழ்க் கல்வெட்டு - து. தயாளன்	101
33. ராசாம்பாளையம் கல்வெட்டு - கா. ராஜன், பா. ஜெயக்குமார், ந. அதியமான்	102

	பக்கம்
34. தஞ்சாவூர் மகர்நோன்புச்சாவடி கல்வெட்டும் கருடசுவாமி மடமும்	106 - 108
- இராக. விவேகானந்தகோபால்	
35. தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டில் ஸ்ரீவத்சம்	109 - 112
- தி. சுப்பிரமணியன்	
36. குண்டூர் கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்ட அய்யனார் சிற்பம்	113
- கி. ஸ்ரீதரன்	
37. கோபுரப்பட்டியில் ஓர் அரிய அய்யனார் சிற்பம்	114
- கி. ஸ்ரீதரன்	
38. அனந்தபுரம் தூங்காணை மாடக்கோயில்	115 - 116
- ப.தெ. பாலாஜி	
39. நந்தியப்பெருமானின் அரியதொரு சிற்பம்	117 - 119
- த. சந்திரகுமார்	
40. சிறுவத்தி கல்வெட்டு	120 - 121
- வள்ளி சொக்கலிங்கம்	
41. உத்திரகோசமங்கை திருவாச்சி கல்வெட்டு	122
- தரு. முத்துராணி	
42. முகூர்த்த ஓலைப்பட்டயம்	123 - 125
- ஜெ. ராஜாமுகமது	
43. உரிமை மீறல் எச்சரிக்கை	126 - 128
- ம.சா. அறிவுடைநம்பி	
44. கல் நங்கூரங்கள்	129 - 136
- பா. ஜெயக்குமார், ந. அதியமான்.	
45. சிந்துவெளி எழுத்துக்களுக்கு ஒரு களஞ்சியம்	137 - 160
- ஐராவதம் மகாதேவன்	
46. வெண்மந்தை ஏரிக்கல்வெட்டு	161
- நடன காசிநாதன்	
47. இராட்டிரகூட மன்னர் மூன்றாம் கன்னர தேவனின் விருத்தாசலம் கல்வெட்டு	162 - 164
- இல. தியாகராஜன்	
48. திருநின்றவூர்க் கல்வெட்டு	165 - 167
- நடன காசிநாதன்	
49. சோழ குளம்	168 - 173
- ப. சண்முகம், ம. சந்திரமூர்த்தி	
50. புதிய வெளியீடுகள்	174 - 183
51. செய்தித் திரட்டு	184 - 188
52. கட்டுரையாளர்கள்	189 - 190
53. தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் வரவுசெலவுக் கணக்கு	194 - 196

பதிப்புரை

ஆவணம் 7, முந்தைய தொகுதிகளை விட மிகுந்த பக்கங்களைக் கொண்டு வெளிவருவது அதன் வளர்ச்சியையும் உறுப்பினர், கட்டுரையாளரின் ஆர்வத்தையும் ஊக்கத்தையும் காட்டுகிறது. இவ்விதழில் பல புதிய அரிய கல்வெட்டுக்களும் பட்டயங்களும் உள்ளன. இவற்றில் பலவற்றுக்கு மூலப்படங்கள் இணைக்கப் பட்டுள்ளன. இவை மேலாய்வுகளுக்கு மிகவும் உறுதுணையாக இருக்கும் என நம்பலாம். திரு. ஐராவதம் மகாதேவன் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ள சிந்துவெளி எழுத்துமுறை பற்றிய ஒரு விரிந்த மதிப்பீடு இவ்விதழுக்கு மெருகூட்டுகிறது. கட்டுரைகள் அளித்துதவிய நண்பர்கள் யாவருக்கும் நன்றி.

இவ்விதழ் வெளியீட்டில், தொகுப்பு நிலையில் முனைவர் கா. இராஜன், திரு. ப. ஜெயக்குமார் ஆகியோரும், அச்சாகும் நிலையில் முனைவர் ப. சண்முகம், திரு. சு. இராஜகோபால் ஆகியோரும் மிகவும் உதவிபுரிந்தனர். அவர்கள் யாவருக்கும் நன்றி. இவ்விதழைக் குறுகிய காலத்தில், நல்லமுறையில் அச்சிட்டு அளித்த அலமு, பிரிண்டிங் வொர்க்ஸுக்கு நன்றி.

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்

எ. சுப்பராயலு
பதிப்பாசிரியர்

கிரந்த எழுத்துக்களும்
அவற்றிற்கு நிகரான தமிழ் எழுத்துக்களும்

அ a ஂ	க k க	ப p வ
ஆ ā ஞ	க ₂ kh வ	ப ₂ ph ழ
இ i ஊ	க ₃ g ம	ப ₃ b வ
ஈ ī றற	க ₄ gh வ	ப ₄ bh ஊ
உ u ள	ங ṅ ற	ம m ள
ஊ ū ள	ச c ஊ	ய y ய
எ e	ச ₂ ch ஊ	ர r ர
ஏ ē வ	j ங	ல l ள
ஐ ai ள	ச ₄ jh ள	வ v வ
ஓ o	ஞ ñ ஞ	
ஔ ō ள		
ஔ au ள	ட t ட	ழ l ள
	ட ₂ th o	ள l ள
	ட ₃ d ள	ற r ள
ரி } ள	ட ₄ dh ள	ன n ள
ரி } ள	ண ṅ ள	
ல } ள		ச ₀ ś ள
ல } ள	த t த	s } ள
	த ₂ th ள	sh } ள
	த ₃ d ள	s ள
	த ₄ dh ள	h ள
	ந n த	

2,3,4 என்பன வாக்க எழுத்துக்களை ஒலி பெயர்க்கக் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. கிரந்தத்தில் கூட்டெழுத்துக்களாக வருபவற்றைப் பிரித்து தனித்தனி எழுத்துக்களாகக் கொடுக்கலாம்.

1. கர்நாடகத்தில் பண்டைய வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டு

ஐராவதம் மகாதேவன், சென்னை
சூ. சுவாமிநாதன், மைசூர்

கர்நாடக மாநிலத்தில் சித்திரதுர்க் மாவட்டத்தில் சித்திரதுர்க் நகரத்திலிருந்து வடமேற்கே 7 கிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது தழுட்டுக்கல் என்ற சிறு கிராமம். இவ்வூரின் கிழக்கே ஒரு கிலோமீட்டர் தூரத்தில் ராமதேவன் என்ற வயலின் வரப்பில் இரண்டு பட்டையான கற்கள் நடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் வலப்புறத்தில் உள்ளது ஒரு வீரக்கல் ஆகும் (தமிழகத்தில் காணப்படும் நடுகற்கள் போன்றவை கர்நாடகத்தில் வீரக்கற்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன). இக்கல்லின் நடுப்பகுதியில் வில்லும், அம்பும் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் மூன்று வீரர்களின் புடைப்புச் சித்திரங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வீரக்கல்லின் மேற்புற விளிம்பில் சமஸ்கிருத மொழியில் பழைய கன்னட எழுத்துக்களில் இரு வரிகளாலான ஒரு கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கல்வெட்டில் மாசிக்காபுரத்தின் அதிபனான குணமதுரன் நல்லோர்க்கு வாரி வழங்கும் வள்ளல் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவன் பாரதவாஜ கோத்திரத்தைச் சார்ந்தவன் என்றும், அவனுடைய தந்தை, பாட்டனார் பெயர்களும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

இடப்புறமுள்ள கல்லில் ஒரு கன்னட மொழிக் கல்வெட்டு காணப்படுகிறது. இது குணமதுரனுடைய வீரம், அழகு போன்ற பண்புகளை ஒரு செய்யுளால் விவரிக்கின்றது. இதுவே இதுவரை கிடைத்துள்ள மிகப்பழைய கன்னட மொழிச் செய்யுள் என்று கூறப்படுகிறது. இவ்விரு கல்வெட்டுக்களும் எழுத்தமைதியிலிருந்து கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சார்ந்தவை என்று கொள்ளலாம். இவ்விரு கல்வெட்டுக்களையும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ரைஸ் (B.L. Rice) என்ற ஆய்வாளர் வெளியிட்டுள்ளார். (*Epigraphia Carnatica*, XI, 42-43).

1995இல் இவ்வீரக்கல்லின் வலப்புறத்து விளிம்பில் வட்டெழுத்துக்களாலான ஒரு சிறிய கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளதை B. ராஜசேகரப்பா என்ற கன்னட மொழி விரிவுரையாளர் கண்டுபிடித்தார் (படம். 1). கன்னட மொழியில் ஆவணம், இதழ் 7, 1996

அவர் எழுதி வெளியிட்டுள்ள கட்டுரையில் இக்கல்வெட்டைப் பின்வருமாறு படித்துள்ளார்.

1:1 ஏழர்
மோநருரு
சாத்தன்

இக்கல்வெட்டின் மசிப்படியை ஆய்வு செய்த கல்வெட்டியல் மூதறிஞர் K.G. கிருஷ்ணன் அதைப் பின்வருமாறு திருத்தினார்.

1:2 ஏழர்
மாடலஞ்
சாத்தன்

1996 பிப்ரவரி மாதம் 22ஆம் தேதி தழுட்டுக்கல்லுக்கு நேரில் சென்று இக்கல்வெட்டைக் கூர்ந்து ஆராய்ந்து அதன் மசிப்படியையும் எடுத்தோம்*. இக்கல்வெட்டின் சுரியான பாடம் பின்வருமாறு உள்ளது என்பது எங்கள் கருத்து :

1:3 ஏழர்
மோநலஞ்
சாத்தன்

வரைபடம் 1

மூன்று வரிகளில் எழுதப்பட்டுள்ள இக்கல்வெட்டின் நடுவரியில் உள்ள சொல்லைப் பற்றியே கருத்து வேற்றுமைகள் எழுந்துள்ளன. இச்சொல்லின் முதல் எழுத்தான 'ம'கரத்தின் இடப்பக்கத்திலும், வலப்பக்கத்திலும் மாத்திரைகள் தெளிவாகக் காணப்படுவதால் இவ்வெழுத்தை 'மோ' என்று தான் படிக்க வேண்டும். அதற்கு அடுத்த எழுத்து திருநாதர்குன்று கல்வெட்டிலும், அதே காலத்தைச் சேர்ந்த மற்றும் பல கல்வெட்டுகளிலும் காணப்படும் 'ந'கரமாகும். இதை 'ட' என்று பிற்கால எழுத்தமைதியை வைத்துக்கொண்டு படிக்க இயலாது. ஆகையால் இக்கல்வெட்டில் நடுவரியில் காணப்படும் சொல்லின் சரியான பாடம் 'மோநலஞ்' என்பதேயாகும்.

மூன்றாவது வரியில் காணப்படும் 'சாத்தன்' என்ற சொல்லில், 'த்', 'ன்' ஆகிய இரண்டு எழுத்துக்களின் மேலும் புள்ளிகள் இடப்பட்டுள்ளன.

இக்கல்வெட்டு தமிழ்மொழியில் வட்டெழுத்துக்களில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டின் எழுத்தமைதி திருநாதர்குன்று, பறையன்பட்டு கல்வெட்டுகளை மிகவும் ஒத்திருப்பதால் இதுவும் கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சார்ந்தது என்று கொள்ளலாம்.

இக்கல்வெட்டின் பொருள் ஏழூர் என்ற ஊரைச் சார்ந்த மோநலன் என்பானின் மகன் சாத்தன் என்பதாகும். மோநலன் சாத்தன் என்ற சொல் தொடர்புணர்ச்சி விதியின்படி மோநலஞ்சாத்தன் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. ஏழூர் எங்குள்ளது என்று தெரியவில்லை. 'மோநல' என்ற பெயர் வேறு சில கன்னட மொழிக்கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகிறது. (*Epigraphia Carnatica*, IV, Ng. 27; p. 90).

இவ்வீரக்கல்லில் செதுக்கப்பட்டுள்ள சிற்பமும் அதைச் சுற்றிலும் உள்ள மூன்று கல்வெட்டுக்களும் சமகாலத்தைவை, அதாவது கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சார்ந்தவை. இதன் அடிப்படையில் இங்குள்ள சிறிய தமிழ்க்கல்வெட்டு வீரக்கல் சிற்பத்தையும் அதைச் சார்ந்த இரு நீண்ட கல்வெட்டுக்களையும் வெட்டிய சிற்பியின் 'கையொப்பமாக' இருக்கலாம் என்று இக்கல்வெட்டைக் கண்டுபிடித்த ராஜசேகரப்பா கூறுவது பொருத்தமாகவே உள்ளது.

ஒரு தமிழ்ச்சிற்பி கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டிலேயே வட கர்நாடகத்தில் ஒரு வீரக்கல் சிற்பத்தைச் செதுக்கி அதில் ஆவணம், இதழ் 7, 1996

தமிழ்மொழியில் வட்டெழுத்துகளில் தன் கையொப்பத்தையும் பொறித்துள்ளான். இதுவரை கர்நாடக மாநிலத்தில் கிடைத்துள்ள தமிழ்க் கல்வெட்டுகளில் இதுவே காலத்தால் முந்தையது ஆகும். வடமொழி, கன்னடம், தமிழ் ஆகிய மூன்று மொழிகளும் இக்கல்வெட்டுகளில் சமகாலத்தில் பயிலப்பட்டுள்ளது ஒரு சிறப்பு அம்சமாகும். பண்டைத் தமிழகத்திற்கும், கர்நாடகத்திற்கும் இடையே இருந்த பண்பாட்டு உறவுகளுக்கு இக்கல்வெட்டுக்கள் சான்று பகர்கின்றன.

* இக்கள ஆய்வுக்கு அனுமதி வழங்கிய மையத் தொல்லெழுத்தியல் துறைத்தலைவர் மாதவ் என். கட்டி அவர்களுக்கும், இத்துறையின் முதன்மைக் கல்வெட்டியல் ஆய்வாளர் டாக்டர் M.D. சம்பத் அவர்களுக்கும், தழுட்டுக்கல்லுக்கு எங்களை நேரில் அழைத்துச் சென்று கல்வெட்டுக்களைப் படியெடுக்க உதவிய B. ராஜசேகரப்பா அவர்களுக்கும், எங்கள் நன்றி உரித்தாகும்.

2. சேந்தன்மாறன் அரிகேசரியின் ஏனாதிக் கல்வெட்டு

சு. இராசகோபால், சென்னை
வெ. வேதாசலம், மதுரை

இடம் : பசும்பொன் தேவர் திருமகனார் மாவட்டம், மானா மதுரை வட்டம், ஏனாதி. மதுரை-சிவகங்கைச் சாலையில் திருமாஞ்சோலை என்ற இடத்திலிருந்து தெற்கே 2 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள ஏனாதி என்ற ஊருக்கருகில் செல்லும் மங்கம்மா சாலையில் ஓரமாக சோன்றாப்பன் கோயில் திடலில் கிடந்த பலகைக் கல்லில் பொறிக்கப்பட்டது. இத்திடலில் பெரிய செங்கல்களால் ஆன கட்டிடத்தின் அடிப்பகுதி தென்படுகிறது. இப்பொழுது இக்கல் மதுரை திருமலைநாயக்கர் மகாலில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை அருங்காட்சியகத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்படுகிறது.

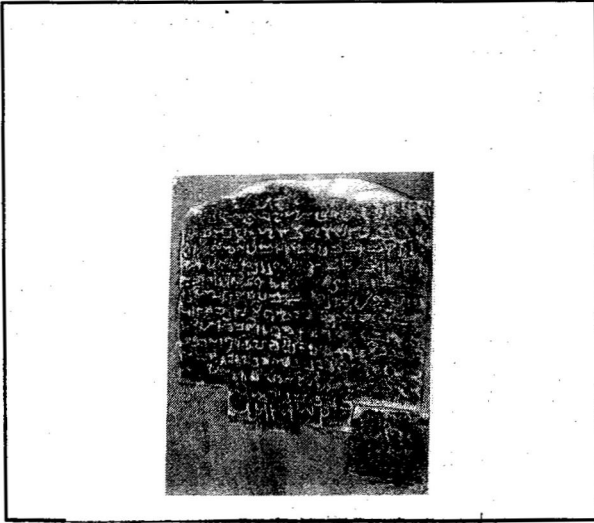
காலம் : பாண்டிய அரசன் சேந்தன் மாறன் அரிகேசரி. சுமார் கி.பி. 700.

செய்தி : வட்டெழுத்தில் எழுதப்பட்ட இக்கல்வெட்டில் (ஒளிப்படம்.1) மெய்யெழுத்துக்களுக்கு புள்ளியிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளது. வரி 18இல் 'அரிகேஸரி' மட்டும் கிரந்தத்தில் உள்ளது. கல்வெட்டின் உண்மையான நோக்கம் தெரியவில்லை. பாடல் வடிவில் உள்ள இக்கல்வெட்டு அரசனின் மெய்க்கீர்த்தியைக் கூறுகிறது. நான்கு பாடல்களில் முதல் பாடல், கல் உடைந்து போனதால், சிதைந்துவிட்டது. மற்ற மூன்றும் வெண்பாப் போல் தோன்றுகின்றன. ஆனால் அவற்றில் சீர்பிரிப்பதில் சிறிது தடங்கல் உள்ளது. நெல்வேலிப் போரில் வென்றதையும், இருமுறை இரணியகர்ப்பம் (பொலங்கரு) என்ற வேதவேள்வி செய்து துலாபார தானம் செய்ததையும் புலியூர்ப் போரில் யானைகளைக் கவர்ந்ததையும் புகழ்ந்து பாடுகிறது. அரசன் கூடற்கோ எனப்படுகிறான். இவ்வரசனுடைய வைகைக் கல்வெட்டில் உள்ள மகாதானங்கள் பற்றிய வருணனையை இக்கல்வெட்டு நினைவு கூர்கிறது. பாண்டிக்கோவையின் பாட்டுடைத் தலைவானகக் கருதப்படும் அரசனும் சம்பந்தரின் சமகாலத்தவனான நின்ற சீர்நெடுமாறனும் இவனே என்று இங்குக் குறிப்பிட வேண்டும்.

1. ... று அறிந்தோ ...
2. தர் விழுமையுந் நோம்மை ...

3. நிவா [யே]ய் நேராத நேரப்பேறார் கண்
4. டீர் நெல்வேலிப் போரார் வேன்மன்னர் பொழிகுருதி
5. நீரா நிலமகளை ஆட்டிய கோன் மாந்தார் நேரீர் கு
6. ல மகள் ஆட்டினிரோ கூத்து உ இருகால் பொலங்
7. கருவில் பேர்கலப்பத் தோன்றி ஒருகாற் துலாபாரம்
8. புக்கான் பொருகாற் சிலை வேந்தன் றா[னோ] வாடத் தென்
9. புலிஊர் வென்றிக் குலை வேழங்கைப்படுத்த கோ. ம
10. ண்ணாருலகளவும் பாய்விரிந்து வானுரிஞ்சிற்றறிதார
11. ம்போல் குளிருந் தன்மைத்தே நற்[தா]ள் ஓடப் போ
12. ர் யானை உளங்குணி மே நாட்டிய கூடற் கோமாறனே கூறு.
13. ஸீசேந்தன் மாறன்
14. அரிகேஸரி
15. முள்ளிநாட்டு அரிகேசரி
16. நல்லூர் தச்ச
17. ன் சடயன்பூ
18. தன் எழுத்து

குறிப்பு : இக்கல்வெட்டு 1982 சூலை மாதம் மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் கோ. விஜய வேணுகோபால், ஆர். வெங்கடராமன் மற்றும் எ. சுப்பராயலு ஆகியோர் தமிழியல் துறை ஆய்வு மாணவர் நடராஜன் உதவியுடன் கண்டுபிடித்தனர். ஆனால் இக்கல்வெட்டின் சரியான பாடம் இதுவரை முறைப்படி வெளியிடப்படவில்லை.

ஒளிப்படம் 1

3. இரண்டாம் நந்திவர்மனின் கீரைசாத்து கல்வெட்டு

கி. குமார், சென்னை.

இடம் : வடஆர்க்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம், வாலாஜாப் பேட்டை வட்டம், கீரைசாத்து கிராமம், பொன்னியம்மன் கோயில் அருகில் பலகைக் கல்லில் உள்ளது.

காலம் : இரண்டாம் நந்திவர்மன், யா: 37 (கி.பி. 754).

செய்தி : பலகைக் கல்லின் மேற்புறத்தில் கல்வெட்டும், கீழ்ப்புறத்தில் வீரனது உருவமும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வலது கையில் அம்பும், இடதுகையில் வில்லும் ஏந்தியுள்ளான். வீரனது இடதுபுற மார்பில் இரண்டு அம்புகள் பாய்ந்துள்ளன. வள்ளிபேடு நாடு என்றழைக்கப்படும் பகுதியை ஆண்ட விக்ரமாதிரித்தியனுடைய நாட்டைச் சேர்ந்த மாரிகப்பாவகிழார் என்பவருடைய மகன் வக்கடி இங்கு நடந்த சண்டையில் இறந்தான் என இக்கல்வெட்டு கூறுகிறது.

- 1 கொவிசைய நந்திசுர பருமற்க்
- 2 கு யாண்டு முப்பத்தெழா
- 3 வது வள்ளிபேடு நாடுடைய விக்
- 4 கிரமாத்திய நாடு மாரிகப்பா
- 5 கிழார் மகன் வக்கடி பட்டான்

4. நந்தீச்சுவர வர்மனின் கீழ் அரசம்பட்டு கல்வெட்டு

ப. வெங்கேடசன், காவேரிப்பாக்கம்

இடம் : வடஆர்க்காடு அம்பேத்தார் மாவட்டம், வேலூர் வட்டம், கீழ் அரசம்பட்டு என்னும் ஊரிலுள்ள சரக்கு மலையின் அடிவாரத்தில் உள்ள ஒரு பாறையில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டு.

காலம் : பல்லவ அரசன் நந்தீச்சுவர வர்மன் (மூன்றாம் நந்திவர்மன்?), யா : 4, கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : இக்கல்வெட்டு 76 செ.மீ நீளமும் 30 செ.மீ அகலமும் கொண்ட செவ்வகக் கட்டத்தில், மூன்று வரிகளில் வெட்டப்பட்டுள்ளது. 'ஸ்ரீகலிக்குறி அரசர்' என்பவர் பாழி (தொட்டி?) அமைத்துக் கொடுத்ததைக் குறிப்பிடுகிறது.

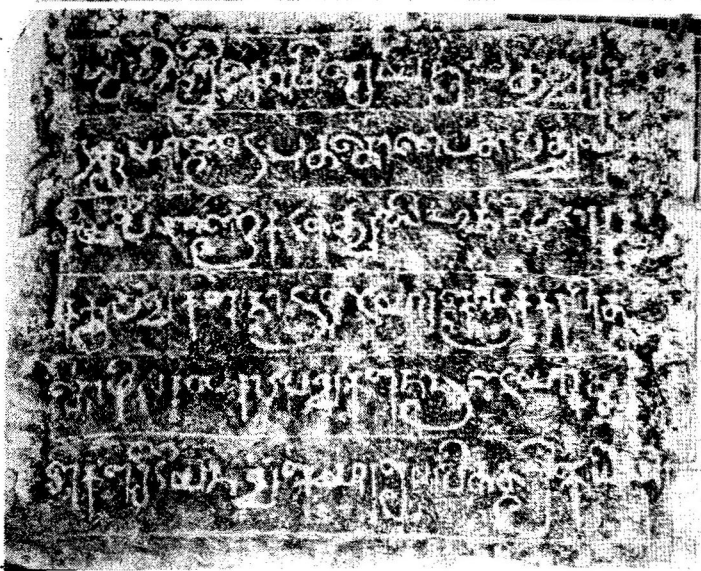
1. ஸ்ரீகோவிசைய நந்தீச்சுவர பருமற்கு யாண்டு நாலா
2. வது ஸ்ரீகலிக்குறி அரசர் செய்வித்த பாழி
3. ஸ்ரீ மல்லன் துக்கிலி

5. நிருபதுங்க வர்மனின் சின்னபாலம்பாக்கம் கல்வெட்டு

ம. காந்தி, வேலூர்

ப. வெங்கடேசன், காவேரிப்பாக்கம்

இடம் : வட ஆர்க்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம், வேலூர் வட்டம், சின்னபாலம்பாக்கம் என்னும் ஊரில் சரக்குமலையின் உச்சியில் உள்ள 'குசலாடும் குகை'யில் வெளியே மேற்கூரையில் 78 செ.மீ. நீளமும் 66 செ.மீ. அகலமும் கொண்ட செவ்வகக் கட்டத்தில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டு. (ஒளிப்படம். 2)

ஒளிப்படம் 2

காலம் : பல்லவ அரசன் நிருபதுங்கவர்மன், யா: 19, கி.பி. 888.

செய்தி : சிறிய நங்கையார், பெரிய பெண்ணாகடத்தைச் சேர்ந்த சிம்மநந்தி படாரர் என்னும் சமணச் சான்றோர் பொருட்டு ஸ்ரீகோயில் அமைத்துக் கொடுத்த செய்தி

ஆவணம், இதழ் 7, 1996

இதில் தரப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டில் குறிக்கப்பெறும் இக்கோயில் இருந்ததற்கு அடையாளமாக அடித்தள கட்டடம் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளது. இக்கட்டடம் 260 செ.மீ. நீளமும் 195 செ.மீ அகலமும் கொண்ட செவ்வக வடிவில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கட்டட அறையில் சமணத்தீர்த்தங்கரர் சிலை அல்லது விக்ரகம் இருந்ததற்கான பீடமோ அல்லது துளை அமைப்போ இல்லை. ஆனால் அறையில் 195 செ.மீ நீளம் 120 செ.மீ அகலம் கொண்ட வழவழப்பான ஒருதளம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தளம் சமணமுனிவர்கள் உறையும் பாழியை ஒத்ததாக உள்ளது.

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோவிசைய நிருபதுங்கு
2. ற்கு யாண்டு பத்தொன்பதாவது பெ
3. ரிய பெண்ணாகடத்து ஸிம்ஹநந்தி படாரர்
4. க்கு பங்கள நாடுடையார் கொடுக்கர் வீரத்
5. தொழிலர் பேராற் பங்கள நாடுடையார்த் த
6. [ள]கள் சிறிய நங்கையார் செய்வித்த ஸ்ரீகோயில்

6. உவா ஏர்

வெ. இராமமூர்த்தி, சென்னை

இடம் : திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டம், ஆரணி வட்டம், மரக்கோணம்.

காலம் : சோழ அரசன் ராசகேசரி (முதல் ஆதித்தன்?) யா:26. சுமார் கி.பி. 896.

குறிப்பு : 'கோவிசைய' என்பது பல்லவர்களது கல்வெட்டுக்கள் பலவற்றிலும் காணப்படும் தொடக்கச் சொல்லாகும். 'ராசகேசரி' என்பது சோழர்களது பட்டப் பெயராகும். இக்கல்வெட்டில் இவை இரண்டுமே சேர்ந்து 'ஸ்ரீகோவிசைய ராசகேசரி' என்று காணப்படுகிறது. இது பல்லவராட்சியிலிருந்து சோழராட்சி மாறுபடுகிற புதிய சூழ்நிலையில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டாகலாம். இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடும் 'உவாஏர்' என்ற கொடை எதைக் குறிக்கிறது என்று தெளிவாகத் தெரியவில்லை. உவா என்பது பெளர்ணமி (முழுநிலவு)யைக் குறிக்கும். பெளர்ணமியின் போது மரியாதைக்குரியவர்களுக்கு ஏதோ ஒரு சடங்கின்போது கொடுக்கப்பட்ட காணிக்கை நிலம் என்று சொல்லலாம்.¹

- 1 ஸ்ரீ கோவிசைய ராசகேசரி
- 2 ப் பருமக்கி யாண்டு இருபத்தாறாவது
- 3 பல்சூன்றக் கோட்டத்துக் குழைப்பலூர் நா
- 4 ட்டு மரக்குன்றத்தாரந் நம்பி அருமறை
- 5 க்கு ஊரோம் உவாஏர் விட்டமைய்கு ஓட்டி
- 6 க்குடுத்த பரிசாவது உவாவேர் அ
- 7 ழிச்சான் கங்கையிடைக் கும
- 8 ரியிடைச் செய்தான் பாவ
- 9 த்தில் படுவான் உவா
- 10 ஏர் அழித்தான் அ

- 11 ன்றியும் அன்றாள்
- 12 கோவுக்கு நிசதம்
- 13 காற்ப் பொ
- 14 ன்றண்டப்பட ஓட்
- 15 டிக் குடுத்தோம் ம
- 16 ரக்குன்றத்தூ
- 17 ரோம்?

¹ உவா ஏர் பற்றி மார்க்சிய காந்தியின் கட்டுரைக்கு பார்க்க : கல்வெட்டு, 41, 1995 ஜனவரி.

இக்கல்வெட்டு வாலாஜாபாத் ப. வெங்கடேசன் அவர்களால் அறியப்பட்டு இக்கட்டுரை ஆசிரியரால் படியெடுக்கப்பட்டது. வெளியிட அனுமதி நல்கிய தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குநர் நடன. காசிநாதன் அவர்கட்கு நன்றி.

7. திருவேந்திபுரம் கல்வெட்டு

சு. இராசவேலு, சென்னை

இடம் : கடலூர் வள்ளலார் மாவட்டம், கடலூர் வட்டம், திருவேந்திபுரம்.

காலம் : முதலாம் பராந்தகன், யா. 31, கி.பி. 938.

செய்தி : ஆழ்வார்களால் பாடப்பெற்ற இக்கோவிலில் இதுவரை 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுக்களே தொன்மை வாய்ந்தனவாகக் கருதப்பட்டன. ஆனால் இப்போது 9-10ஆம் நூற்றாண்டு கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. கீழுள்ள கல்வெட்டு பாண்டியன் இராஜசிம்மனின் மகள் வானவன் மாதேவி செய்த கொடைபற்றியது. சோழர் பாண்டியர் உறவு குறித்த ஆய்வுக்கு இக்கல்வெட்டு முக்கியமானது.*

1 ஸ்வஸ்தி	14 சசிங்க பருமா
2 ஸ்ரீ மதி	15 னார் மகளார் வா -
3 ரைகொ	16 னவன் மாதேவி
4 ண்ட	17 யார் சந்திராதி
5 கோப்ப	18 த்தவல் ...
6 ர கேயரிப -	19 எரிப்பதாக வை -
7 ன்மற்கு யா-	20 த்த நொந்தா வி -
8 ண்டு முப்பத்	21 ளக்கு ஒன்று
9 தொன்றாவது	22 க்கு வைத்த ஆ -
10 திருவெயிந்தி	23 டு தொண்ணூ -
11 ர புரத்து தே -	24 ற் றைய்ந்து இவ்
12 வர்க்கு பாண் -	25 விளக்கு ...
13 டியனார் இரா -	

* இக்கல்வெட்டினை ஆய்வு செய்ய உதவிபுரிந்த முனைவர் கே.வி. இராமன், ஆய்வு மாணவி சுமதி வாசுதேவன் ஆகியோருக்கு நன்றி.

8. மூன்றாம் கன்னர தேவனின் திருவடந்தைக் கல்வெட்டு

சூ. சுவாமிநாதன், மைசூர்.

இடம் : செங்கை எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டம், செங்கை வட்டம், திருவடந்தை என்ற சிற்றூரிலுள்ள வராகப் பெருமாள் கோயிலின் வடக்கு கருவறைச் சுவர்!

காலம் : ராஷ்டிரகூட அரசன் மூன்றாம் கன்னர தேவர் யா. 20, (கி.பி. 959).

செய்தி : படுவூர் ஆலத்துழான் இரணகேசரி மனைவி நங்கை வடுகியார் ஆழூர் கோட்டத்துப் படுவூர் நாட்டைச் சார்ந்த திருவிடவந்தை ஆழ்வார் கோயிலில் வராகதேவர் படிமத்தை அமைத்து அதன் வழிபாட்டுக்கு நிலம் அளித்ததைக் குறிப்பிடுகிறது. படுவூர் நாட்டார் கொடைநிலத்துக்கு வரிவிலக்கு செய்தனர்.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்தீ கச்சியும் தஞ்சையும் கொண்ட ஸ்தீ கன்னர தேவர்க்கு யாண்டு 20 ஆவ -
- 2 து ஆழூர்க் கோட்டத்துப் படுவூர்நாட்டு திருவிடவந்தை ஆழ்வார் ஸ்தீ வராகதேவர்க்கு படுவூர் ஆ-
- 3 லத்துழாற் இரணகேசரி மணவாட்டியார் நங்கை வடுகியார் எழுந்தருளுவிச்ச தேவர்க்கு
- 4 படுவூர்க் குருக்கத்தி புலத்துத் தந்ம கீர்த்தியாந் செறுவும் இதற்குரிய கிணறும் ஆழ்வார்க்கு நி
- 5 ச்சல் ஒரு திருவமுதுக்கு வைத்த செறுவும் நார் படுவூர் ஏரிக்கு நிரலில் அட்டி சந்திராத்தவற்குள்
- 6 ளதனையும் இறையும் வையதேவையுங் கா த்து க் குடுப்போமா நோம் படுவூர் நாட்டோம் படுவூர்
- 7 ஆலத்துழாந் இரணகேசரி மணவாட்டியார் நங்கை வடுகியார் ஸ்தீ வராக தேவர்க்கு
- 8 அந்தியம் பொழுது திருக்காப்புத் திறந்தால் இவர் வையத்த தூங்கு துடர்விலே சந்தி விளக்கு ஁றநி
- 9 ஸ்தீ பலிமடங்கித் திருகாப்புக் கொள்ளுமளவும் எரிப்போமா நோம் திருவிடந்தை
- 10 சபையோம் இவர் வையத்த சந்திவிளக்கு சந்திராதித்தவற்றே எரிப்போமாநோம் இது மு
- 11 ட்டில் நிச்ச நாழி அரிசி மந்ற இட்டுக் குடுத்தோம்

இந்தியக் கல்வெட்டு ஆண்டறிக்கை 1910, எண் 270 இல் பதிவாகியுள்ளது.

9. வடுகப்பட்டி வட்டெழுத்துக் கல்வெட்டுக்கள்

நடன. காசிநாதன், சென்னை
கி. ஸ்ரீதரன், திருச்சிராப்பள்ளி

9:1

இடம் : வடுகப்பட்டி (மதுரை-திண்டுக்கல் சாலையில் மதுரையிலிருந்து 25 கி.மீ. தொலைவில்) உதயசந்திரன் குடும்ப நிலத்தில் உள்ளது.*

காலம் : கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டு

செய்தி : சமண தீர்த்தங்கரர் சிற்பத்தில் (ஒளிப்படங்கள் 3, 4) வெட்டப்பட்டுள்ளது. சிற்பத்தின் உயரம் 1 மீ, 37 செ.மீ ஆகும். பத்மபீடத்தின் மீது நின்ற கோலம். தலைகைக்கு மேலே ஒரு குடை மட்டுமே காணப்படுகிறது. அதற்கு இரு புறங்களிலும் சாமரம் காணப்படுகின்றன.

- 1 ஸ்வதிஸ்ரீ மாலைக்குளமிறங்கல் ஸீக்கிய
- 2 ஸ்ரீ வர்த்தமான தேவர்

9:2

சதுர வடிவமான கல்லில் மூன்று புறமும் கல்வெட்டு (ஒளிப்படம் 5) பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கல் இரண்டாக உடைந்துள்ளது.

செய்தி : வடுகப்பட்டி என அழைக்கப்படும் இவ்வூர் மாலைக்குளம் மற்றும் மானசித்த நல்லூர் என்ற இரண்டு பெயர்களுடன் விளங்கியதாகத் தெரிகிறது. முதலில் அறத்திற்காக விடப்பட்ட நிலம் அந்நிலையிலிருந்து மாற்றப்பட்டது. இப்பொழுது அது மீண்டும் அறக்கொடையாகச் செய்யப்பட்டது. அதை நினைவு கூர்தல் பொருட்டு வர்த்தமான தேவர் சிலை நிறுவப்பட்டது எனத் தெரிகிறது. மேலும் இவ்வூர் அறச்சாலை மற்றும் குளங்கள் 'ஆச்சவீர அத்தாணிகள்' என்ற வீரர் காக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இவ்வீரர் திரையாயிரத்தைநூற்றுவர் என்ற வணிகக்குழுவைச் சேர்ந்தவர்.

ஆவணம், இதழ் 7, 1996

23

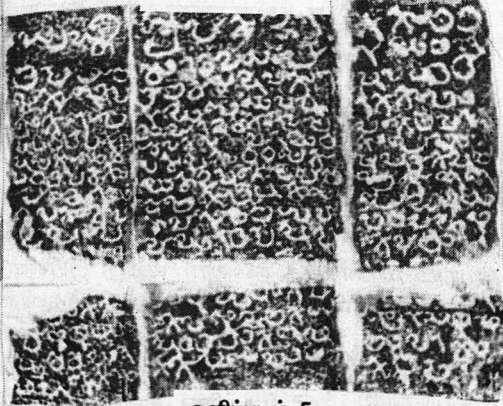
- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ பாகனூர்க் கூற்றத்து மானசித்த
- 2 நல்லூரான மாலைக் குளத்து தான சாலையும் குளமும்
- 3 அத்தாணிகள் பேராயி[ன]மை [யி]லிவ்வூர்க்கு மிவ்
- 4 வறத்துத் தீயார் நசுக்கும் பகைவ்வராயுங்
- 5 கூலிச் சேவகரால் வரநிற்கிலு மிவ் வறத்துக்கு
- 6 வருங் குற்றங் காப்பதாகவும் பெரு நிரவி
- 7 யிரு நங்கைய் வாசனை கொள்ள ஏலக்கை
- 8 வாசனை கொண்டு கல்லுநாட்டியப் பெருவாரியன்
- 9 வேம்பன் வயிரியும் திகையாயிரத்து அறுகை

ஒளிப்படம் 3

ஒளிப்படம் 4

ஒளிப்படம் 5

ஒளிப்படம் 3, 4, 5

- * தொல்லியல் செய்திமடல், அக்டோபர் 1995. கோவை 2 மடல்: 10. இக்கல்வெட்டு பற்றி தகவல் தந்தவர்கள் ஏ. மனோகரன் மற்றும் உதயசந்திரன், திருச்சிராப்பள்ளி. கல்வெட்டினை படியெடுத்து உதவியவர் எஸ். நடராசன், இளநிலை உதவியாளர், திருச்சிராப்பள்ளி.

10. விழுப்புரம் இராமசாமி படையாட்சியார் மாவட்டத்தில் சில புதிய கல்வெட்டுக்கள்

சி. வீரராகவன்,
மங்கையர்க்கரசி வீரராகவன், விழுப்புரம்

10:1

இடம் : விழுப்புரம் இராமசாமி படையாட்சியார் மாவட்டம், சங்கராபுரம் வட்டம், காணாங்காடு வேடியப்பன் கோயிலில் உள்ள நடுகல்.

காலம் : சுமார் 8ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : இந்திரபருமரின் 15வது ஆண்டில் மீகொன்றை நாட்டு அரசரை விரட்டிய பூசலில் மேலூர் ஆதன் என்பவன் இறந்துபட்டான். (ஒளிப்படம் 6).

- 1 கோவிசைய விந்தி
- 2 ரமரு மகன்கி பதி
- 3 ணைந்தாவது
- 4 மீ கொன்
- 5 றை நாட்ட
- 6 ரைசரை
- 7 ய் வோடி
- 8 ன பூசல்
- 9 லில் பட்டான்
- 10 மேலூர் ஆதன்

ஒளிப்படம் 6

10:2

இடம் : விழுப்புரம் இராமசாமி படையாட்சியார் மாவட்டம் செஞ்சி வட்டம், கணக்கன் குப்பத்தில் ஏரித்தூம்பில்.*

காலம் : சுமார் 16ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : ஆழர் பள்ளிகளில் ஒருவனான ஆண்டி தொண்டைமான் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டு தூம்பில் உள்ளதால் ஏரியிலிருந்து நீர் வயல்களுக்குப் பாயும் அடைப்பான இத்தூம்பினை இவர் செய்து கொடுத்தார் என்பதைக் குறிக்கிறது எனலாம்.

1 ஸ்வஸ்தி	6 ஆண்
2 ஸ்ரீ ஆ	7 டி தொ
3 மூர்ப	8 ண்
4 ள்ளிக	9 டை
5 ளில்	10 மாண்

10:3

இடம் : விழுப்புரம் இராமசாமி படையாட்சியார் மாவட்டம், சங்கராபுரம் வட்டம், மேல் சிறுவனூர், பாண்டூரங்கள் கொல்லை அருகில் உள்ள நடுகல். (ஒளிப்படம் 7).

காலம் : சுமார் 6ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : நீலகண்டரசர் மக்கள் பொன்னுழத்தனார் சேவகன் நக்கயாருடைய மக்கள் கீழ்கோவலூர் சிங்கமஞ்ச்சியாரோடு போரிட்டபோது இறந்துபட்டதைச் சொல்கிறது. மன்னன் பெயர் கோவிசய பருமற் என்று மட்டுமே உள்ளது.

- 1 கோவிசய பருமற்கு இருபத்து நால்காவது
- 2 கீழ்க் கோவலூரு கன்தி
- 3 றதரசரு மக்கள் சிங்க
- 4 மஞ்ச்சியாரோடு எறி
- 5 ந்த ஞான்று
- 6 நீலகண்ட
- 7 ரைசரு மக்க
- 8 ள் பொன்னு
- 9 முதனார் சேவகரு
- 10 நக்கயாரு மக்கள்
- 11 ... நீலகண்ட
- 12 ரு பட்ட கல்

ஒளிப்படம் 7

10:4

இடம் : விழுப்புரம் இராமசாமி படையாச்சியார் மாவட்டம், சங்கராபுரம், மேல்கிறுவூர், பாண்டூரங்கள் கொல்லை அருகில் உள்ள நடுகல். (ஒளிப்படம் 8).

காலம் : சுமார் 6ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : நீலகண்ட அதியரைசருடைய மக்கள் பொன்சாத்தனார் என்பவர் தண்கூர் அதியரைசர் சம்பவினாரோடு போரிட்டபோது பொன்னுழத்தனாரின் சேவகர் இறந்துபட்டார். இவர் 'எதோ ஒரு பகுதியை ஆண்டவராகத் தெரிகிறது. வீரனின் பெயர் சிற்றரை வீரத்தன் என்பதாகும். மன்னன் பெயர் கோவிசயபற்றம் என்று மட்டுமே உள்ளது.

- 1 கோவிசய பற்றற்கு இருபத்தொன்பதாவது நீலகண்டதிய
- 2 ரைசரு மக்கள் பொற்சாத்தன்னாரு தண்கூரதிரைச சம்பவி
- 3 னாரோடு எறிந்த ஞான்று பொன்னுழத்த
- 4 [னாரு] சேவகரு ... ராண்ட சிற்ற ரைவீரத்தனாரு க ...
- 5 எறிந்து ப
- 6 ட்டான்

ஒளிப்படம் 8

இடம் : விழுப்புரம் இராமசாமி படையாட்சியார் மாவட்டம், விழுப்புரம் வட்டம், பெரியமூர்.

காலம் : சோழ அரசன் இராஜமகேந்திர தேவன், யா:3, (கி.பி. 1063).

செய்தி : சயசிங்க குலகாலப் பேரரையன் என்ற பட்டமுடைய பிச்சன் வைகுந்தன் தன் தந்தை, தன் தாய், தன் மற்றும் தன் மனைவி பெயர்களில் நிலங்களைத் திருத்தி அமைத்து முறையே வைகுந்தன், சூரங்குவாரி, பிச்சன் வைகுந்தன், அம்மூரி என்று பெயரிட்டதை இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது.

- 1 ஹரி ஸ்வஸ்திஸ் ராஜமகேந்திரதேவற்கு யாண்டு 3 ன்றாவது பிச்சன் வை
- 2 குந்தனான சயசிங்க குலகாலப் பேரரையன் இவ்வரவை திருத்தி வைகுந்த [நென்]
- 3 று த[ம]ப்பன் பேரிட்டு இதிந் கிழக்கடைந்த 2ம் வரவை திருத்தி சூரங்கு
- 4 வாரியென்று தாய் பேரிட்டு அதன் கிழக்கடைந்த 3ம் வரவை திருத்தி
- 5 பிச்சன் வைகுந்தநென்று தற்பேரிட்டு தெற்கில் வரவை அம்மூரியென்று த
- 6 ... ப் பேரிட்டு திருத்தினான்.

* இவற்றில் கல்வெட்டு எண். 3, 4, படியெடுக்கும் போது உதவிய இந்தியத் தொல்லியல் அளவிட்டுத்துறைக் கல்வெட்டியல் பிரிவைச் சேர்ந்த முதுநிலைக் கல்வெட்டாய்வாளர் சு. இராசவேலு அவர்களுக்கும், தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை கல்வெட்டாய்வாளர் டாக்டர் ஆ. பத்மாவதி அவர்களுக்கும் நன்றி. கல்வெட்டு எண்:1 ஆசிரியர் திருகுமரவேல் தந்த தகவல்படியும், கல்வெட்டு எண்.3, 4 திரு. சேகர் தந்த தகவல்படியும் சென்று படியெடுக்கப்பட்டன. அவர்களுக்கும் நன்றி.

11. கொங்குக் கல்வெட்டுக்கள்-9

செ. இராசு, தஞ்சாவூர்

11:1

இடம் : சேலம் மாவட்டம், நாமக்கல் வட்டம், கூளிப்பட்டி பெருமாள் கோயில் காடு கிணற்று மேட்டில் இருந்த நடுகல்* இப்போது சேலம் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. (ஒளிப்படம் 9).

காலம் : முதல் பராந்தக சோழன், 907-953.

செய்தி : கொடுக்கமங்கலத்திற்குப் பகைவர் கால்நடைகளைக் கவர் வரும்போது ஆரையன் ஆயிரவன் எதிர்த்துப் போரிட்டான். அப்போது அவன் தந்தை சடையமரையன் தன்மகன் ஆரையன் ஆயிரவனைக் காப்பாற்ற முன்வந்து போரிட்டு மரணமடைந்தான். மரணம் அடைந்த தன் தந்தை சடையமரையனுக்கு மகன் ஆரையன் ஆயிரவன் நடுகல் எடுத்தான். கால்நடைகள் காலி என்ற சொல்லால் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

1 மதிரை கொண்ட கோப்பர...	16 டை
2 கொடுக்க	17 ய மரை
3 மங்கலத்	18 யன் மகன்
4 தூராழ்வான்	19 ஆரை
5 சடையமரைய	20 யன்
6 ன் காலி கொ	21 ஆயி
7 ள்ள மகனை	22 ரவன்
8 ச் சேமஞ்	23 கல்பொ
9 செய்து	24 றிப்
10 எதிரே	25 பிச்
11 ய் ஞுட	26 சான் தந்
12 ந்து	27 தையா
13 சென்	28 ரைச்
14 றுபட்டா	29 சாத்தி
15 ன் ச	

ஒளிப்படம் 9

ஒளிப்படம் 10

11:2

இடம் : சேலம் மாவட்டம், நாமக்கல் வட்டம், கூளிப்பட்டி பெருமாள்கோயில் காடு கிணற்று மேட்டில் இருந்த நடுகல்* இப்போது சேலம் அரசு அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. (ஒளிப்படம் 10).

காலம் : ஆதித்த கரிகாலன், யா:4 (சு.960)

செய்தி : சென்ற கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்ட ஆரையன் ஆயிரவனுக்கு இளஞ்சிங்க முத்தரையன் என்ற பெயர் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. அவன் போரில் வீரமரணம் அடைந்தான். அவனுக்காக ஏக வீர முத்தரையன் நடுகல் எடுத்தான். தந்தைக்கும் மகனுக்கும் அருகருகே நடுகற்கள் நடப்பட்டுள்ளன.

1 வீரபாண்	8 ண்டு நாலா
2 டிகணை எறிஞ்	9 வது கொ
3 சு தலைகொ	10 டுக்க
4 ண்ட கலி	11 மங்
5 கால சோழ	12 கல
6 ற்குச் செல்லா	13 த்திலி
7 நின்ற யா	14 ருக்கும் ஆரைய

15 ன் ஆயிர
 16 வனான
 17 இளஞ்
 18 சி
 19ங்கமு
 20 த்தரை
 21 யன் த
 22 ன்னூ
 23 ர்க்கா

24 வி
 25 ...
 26 ...
 27 ...
 28 வனான ஏக
 29 வீர மு[த்த]ரை
 30 யன் கல்லு
 31 நாட்டுவிச்சா
 32 ன்

ஒளிப்படம் 11

ஒளிப்படம் 12

11:3

இடம் : பெரியார் மாவட்டம், தாராபுரம் வட்டம், கன்னிவாடி ஊருக்குக் கிழக்கே பெருமாள் கோயில் தென்புறம் ஊர் நத்தத்தில் உள்ள கல் (ஒளிப்படம் 11).

காலம் : கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : பகைவர் கால்நடைகளைக் கவர வந்தபோது போரிட்டு வீரமரணம் அடைந்தவனுக்கு எடுக்கப்பட்ட நடுகல். கோயமுத்தூர், பெரியார் மாவட்டப் பகுதியில் கிடைத்த முதல் வட்டெழுத்து நடுகல். இந் நடுகல்லில் 'ஆனிரை' என்ற சொல் வருவது சிறப்புக்குரியது.

1. இவ்வூர் ஆனிரை அழிஞ்ச நானறு 2. பட்டான்.

ஆவணம், இதழ் 7, 1996

31

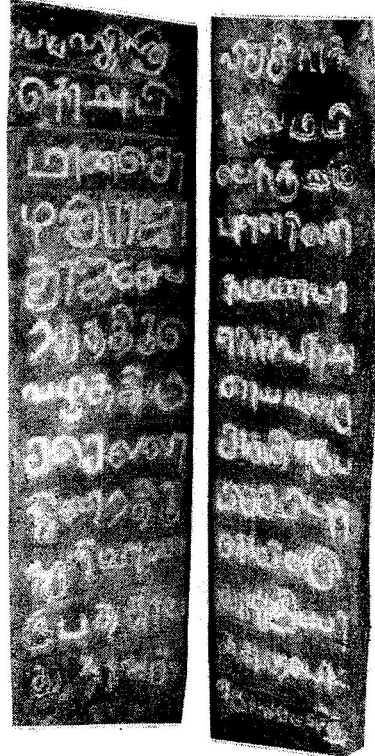
11:4

இடம் : பெரியார் மாவட்டம், காங்கயம் வட்டம், பட்டாலிக் கிராமம், இராயவலசு புங்கந்தோட்டம் கரியகாளியம்மன் கோயில் நிலை. (ஒளிப்படம் 12, 13).

காலம் : கொங்குச் சோழன் அபிமான சோழ ராஜாதிராஜன், கி.பி. 1090.

செய்தி : வேட்டுவர் இனத்தில் குறும்பிள்ளர் குலத்துக் காவன் அரையன் என்பானுக்காக அவன் மனைவி நாயகவிச்சி நாகன் சிலம்பி பிடாரிகோயில் கட்டியமை.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ
- 2 கோ அபி
- 3 மான சோ
- 4 ழ ஸ்ரீ ராஜா
- 5 த்ராஜ தேவ
- 6 ற்குத் திரு
- 7 வெழுத்திட்டு
- 8 ச் செல்லா
- 9 நின்ற திரு
- 10 நாளியாண்
- 11 டு பத்தாவ
- 12 து நாயக
- 13 விச்சி நாக
- 14 ந் சிலம்பி
- 15 யேந் குறும்
- 16 புள்ளரில் எ
- 17 ந் மணவாள
- 18 ந் காவன் அ
- 19 ரையனைச்
- 20 சாத்தி எடுப்
- 21 பிச்ச பிடாரி
- 22 கோயில் இ
- 23 து ரக்ஷிப்பா
- 24 ந் காலிற்பொடி
- 25 எந் தலைமேலிது

ஒளிப்படம் 13

11:5

இடம் : பெரியார் மாவட்டம், ஈரோடு வட்டம், பழமங்கலம், நத்தக்காட்டில் உள்ள குத்துக்கல். இப்போது இக்கல் ஈரோடு கலைமகள் கல்விநிலைய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது.

காலம் : 11ஆம் நூற்றாண்டு

செய்தி : கொங்கு மண்டலத்துக் கிழங்கு நாட்டு நித்த விநோதம் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த வேளாளரில் வெண்டுவ குலத்தைச் சேர்ந்த அதிருக் குறையான் என்பவன் திசையாயிரத்து ஐநூற்றுவ நாநாதேசிகளுக்காக ஒரு மாநகரம் (வணிகர் இருப்பிடம்) ஏற்படுத்தினான். நித்தவிநோதன் என்பது முதலாம் இராசராசன் பட்டப் பெயர்களில் ஒன்று.

1 ஸ்வஸ்திழீ திசை	6 த்திருந்து வாழும் வெ
2 யாயிரத்தைஞூ	7 ள்ளாளர் வெண்டுவ
3 ற்றுவ நாநாதேசிய	8 ன் திருக்குறையான்
4 டைக்கலம் கிழங்க	9 எடுப்பிச்ச மாநகரம்
5 நாட்டு நித்த விநோத	

11:6

இடம் : சேலம் மாவட்டம், சேலம் வட்டம், மூக்குத்திபாளையம் ஏரிக்கு அருகில் உள்ள மோழப்பாளையின் மேற்குப் பக்கம்.

காலம் : கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : பெரிய விலங்கி ஊராளியாகிய சுண்டை வேட்டுவன் சிறியர் ஆன எழுகரை நாட்டு அக்கை சாலைகள் மாத்த ஆராத பிள்ளை என்பவன் அமைத்த குளம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறது. இக்குளம் அக்கை சாலை கங்கை என்று அழைக்கப்பட்டது. கல்வெட்டின் அருகே அந்த ஏரி உள்ளது.

- 1 ஸ்வஸ்திழீ எழுகரை நாட்டு அக்கை
- 2 சாலை கங்கை என்று பேரிட்டு இக்கு
- 3 ளம் அட்டின்னேன் பெரிய விலங்கி
- 4 ய் ஊராளியாகிய சுண்டை வேட்டுவன்
- 5 சிலம்பன் சிறியர் ஆன எழுக

ஆவணம், இதழ் 7, 1996

33

- 6 ரை நாட்டு அக்கை சாலைகள் மாத்
7 த ஆராத பிள்ளையேன் பேர் மலை
8 க்கி எல்லை ...

11:7

இடம் : பெரியார் மாவட்டம், பெருந்துறை வட்டம், ஈங்கூர் குட்டைத் தோட்டம் வேலி ஓரம் இருந்த குத்துக்கல். (இக்கல்லும் கூட இருந்த அய்யனார் சிலையும் ஈரோடு கலைமகள் கல்விநிலைய அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளன).

காலம் : கொங்குச் சோழன் குலோத்துங்கன், யா:7 (1156)

செய்தி : வேட்டுவரில் குறும்பில்லர் குல போத்தன் செய்யானான குலோத்துங்கப் பல்லவரையன் அய்யநார் சிலையை எழுந்தருளச் செய்தல்.

1 ஸ்ரீநன்மங்	9 மேல்கரைப் பூந்து
2 கலஞ சிறக்க	10 ரை நாட்டு ஈங்கை
3 ஸ்ரீ கொலோத்	11 யூரிலிருக்குங் காவி
4 துங்க சோழ தே	12 லந் குறும்பில்லரி
5 வர்க்குத் திருவெ	13 போத்தன் செய்யானான
6 முத்திட்டுச் செல்	14 குலோத்துங்கப்
7 லாநின்ற திருநல்லி	பல்லவரையனேன்
8 யாண்டு ஏழாவது	15 அய்யநாரை எழுந்தருளவித்த தன்மம்

11:8

இடம் : பெரியார் மாவட்டம், கோபி வட்டம் கோசணம் நத்தக் காட்டில் உள்ள கல்

காலம் : கி.பி. 15ஆம் நூற்றாண்டு

செய்தி : கோசணம் காணியாளர் முன்னை வேட்டுவரில் பெருமான் பருவாச்சி அய்யருக்குப் பசுமாடு தந்தது.

1 விளம்பி வருச	6 ம்பர ராயன் அதிகா
2 ம் தை மாதம் 10	7 ரத்தில் வடபரிசார
3 தேதி இராசராசபுரத்து	8 நாட்டு கோசணத்தில்
4 ராசாக்கள் காரியத்	9 காணியாளரில் முன்
5 துக்குக் கடவரான சித	10 னை வேட்டுவன பெரு

- 11 மாணேன் பருவாச்சி 13 வும் [சேரா] கல்வெட்டிக்
12 அய்யருக்கு ஒரு [தர] பசு 14 குடுத்தோம்

11:9

இடம் : பெரியார் மாவட்டம், கோபி வட்டம், கிடாரம் என்னும் ஊரில் சாலை ஓரம் உள்ள கல்.

காலம் : உம்மத்துர்த் தலைவர் வீர நஞ்சன உடையார், 16ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கீழ்க்கரைப் பூந்துறை நாட்டு மோடமங்கலம் பூச்சந்தை வேட்டுவரில் பெரிய பெருமாள் முத்தாண்டான் வடபரிசார நாட்டு நவிரையான கப்பலன் கிடாரன் என்னும் ஊரில் தாமரைக் குளம் என்ற பெயரில் குளம் வெட்டிய செய்தியைக் குறிக்கிறது.

1 ஸ்வஸ்திமீமன்	13 கலத்துப் பூச்சன்
2 மகாமண்ட	14 தெ வேட்டுவரி
3 லேஸ்வரன் ஸ்ரீ	15 ல் பெரிய பெரு
4 வீர நஞ்சன்	16 மாள் முத்தா
5 ண உடையாற்கு	17 ண்டானேன் வ
6 ச் செல்லா நின்	18 டபரிசார நாட்டு ந
7 ற நள வருஷ	19 விரையான கப்பலன்
8 த்து சித்திரை ப	20 கிடாரன் தாம
9 தினொன்றாம்	21 ரைக்குளம் முத்
10 தியதி கீழ்க	22 தாண்டாருடைய
11 ரைப் பூந்துறை நா	23 உபையம்
12 ட்டு மோடமங்	

* இவ்விரண்டு நடுகற்களையும் கண்டுபிடித்தவர் நாமகிரிப்பேட்டை புலவர் வெ.இரா. துரைசாமி.

12. சிவபிராமணக்காணி பற்றிய அவிநாசிக் கல்வெட்டு

மா. கணேசன், கோயம்புத்தூர்

இடம் : கோயம்புத்தூர் மாவட்டம், அவிநாசி வட்டம், அவிநாசி; சிவாலயம் பெருங்கருணாலயச் செல்வி கோயில் முகமண்டப வடக்கு ஜகதி.

காலம் : கொங்குச் சோழன் வீரராசேந்திரன் யா:40, கி.பி. 1247.

செய்தி : இக்கல்வெட்டு 'கோனேரின்மை கொண்டான்' என்று குறிப்பிடும் அரசன் இரு கொங்கும் ஆண்ட வீர ராசேந்திரன் (1207-1252) எனக் கொள்ளலாம். ஏனெனில் நாற்பத்தைந்து ஆண்டு வரை ஆண்ட ஒரே மன்னன் இவனேயாவான். இக்கல்வெட்டுச் செய்தி பின்வருமாறு:

சிவபிராமணன் அவிநாசியான சீகாழியானும் அவிநாசி சாந்தாரைக் காப்பானும் இவர்கள் பாட்டன் மாறும் (தாய்வழி தந்தைவழிப் பாட்டன்மார்?) தந்தையும் கோயில் உபையம் (இறைவனுக்குப் பூசை செய்யும் கடமை) முறையாக நடைபெறாததாலும், இவர்கள் பூசை உரிமை பெற்ற காலத்தில் கோயிற் பண்டாரத்திலிருந்த திரு ஆபரணங்களின் பொன்னும், அச்சம் கெட்டுப் போகவே அதனைத் திருப்பிச் செலுத்தமாட்டாமையாலும், கோயிற் பண்டாரத்திலிருந்து கடனாக வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிச் செலுத்தமாட்டாமையாலும் இவர்களை ஈடுகட்ட வேண்டி தங்களுடைய கோயிற் காணி உரிமையைத் தண்டேசரப் பெருவிலையாக (ஏலம் விடுவதற்கு) எழுதிக் கொடுத்தனர். அவ்வாறு ஏலத்தில் இவ்வரிமை விற்கப்பட்டபோது வேறு சிவபிராமணர் அதனை வாங்கி புதிய காணியாளராக ஆயினர். இந்த மாற்றத்துக்கு அரசன் தன் சம்மதத்தை ஓலை மூலம் அறிவித்ததாகக் குறிக்கப்படுகிறது.

- 1 ஸ்வஸ்திமூீ திரிபுவநச் சக்கரவத்தி கொநேரிந்மை கொண்டாந் ஆளுடையார் அவிநாசியாளுடையார் கோயிற் தேவகந்மி களுக்கு நம் ஓலை குடுத்தபடியாவது இக்கோயிற்

காணி யுடைய சிவப்பராமணந் காசிய கோத்திரத்து
அவிநாசி யவிநாசியாந சீகாழியாநும் அ

- 2 விநாசி சாந்தாரைக் காபாநும் இவர்கள் பாட்டமாநும்
தவப்பநும் இவர்கள் தாங்களும் இக்கோயிலில் உபையம்
உள்ளிட்டவை செலுத்தமாட்டாமையாலும் பண்டாரத்துக்
கெட்ட திருவாபரணங்களில் பொந்நும் அச்சம்
இறுக்கமாட்டாமையாலும் பின்பு இவர்கள் இந்நா
- 3 யுநார் பண்டாரத்திலெ சிறுது அச்ச வாங்குகையாலும்
இவையிற்றால் வந்த முதல் இவர்கள் குடுக்கமாட்டாமை
தண்டேசுரப் பெருவிலையாக இவர்கள் காணியுள்ளது
அறவிலையாக எழுதிக் குடுத்தமையில் இவர்கள் இப்படிச்
செய்கையால் காணியற விட்டமையில் இக்கோயிலுக் கா
- 4 ணியாளரை வேறெயிட்டுக் கொண்டு காணியாளரை
வேறெயிட்டுக் கொண்டமைக்கு இப்படி செம்பிலுஞ்
சிலையிலும் வெட்டிக் கொள்வாராக நம் ஓலை குடுத்தோம்
இவை எல்லாம் வல்ல சோழமுவேந்த வேளாநெழுத்து
யாண்டு 40 நாள் 301 இவை விசையசிங்க
- 5 தேவந் எழுத்து இவை தியாகவிநோததேவந் எழுத்து இவை
காடு வெட்டி எழுத்து இவை வாண எழுத்து இவை
விலாடசிங்கதேவந் எழுத்து

13. அஞ்சு நாட்டுச்சுருதிமாண்களின் அஞ்சுநாடுகள்

இல. தியாகராஜன், அரியலூர்.

சுருதிமான் எனப்படும் இனத்தவர் கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டு முதல் சோழர் கல்வெட்டுக்களில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப் பெறுகின்றனர். மறப்பண்புமிக்க வீரக்குடியினராகத் திகழ்ந்த இவர்கள் சோழ மன்னர்களின் கீழ் படைத் தளபதிகளாகவும், வீரர்களாகவும், நிருவாக அதிகாரிகளாகவும் பணிபுரிந்துள்ளனர். இக்காலத்தில் இவர்கள் 'பார்க்கவகுல சுதர்மாண்கள்' என்ற சாதிப் பெயருளும் 'மூப்பனார்' என்ற பட்டப் பெயருடனும் திருச்சி, தஞ்சை மாவட்டங்களில் வாழ்கின்றனர்.

இவர்களின் தொடக்ககால வரலாறு பற்றி லால்குடி வட்டம் ஊட்டத்தூரில் உள்ள சித்தரத்தனேசுவரர் கோயில் முன்மண்டபக் கிழக்கு சுவரில் உள்ள மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழரின் 40ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு (கி.பி. 1218. இ.க. 1912, எண் 489) கூறுகிறது. இவர்களை கால்யப ரிஷி என்பவர் அசுரர்களை வதம் செய்வதற்காக யாகத்தில் தோற்றுவித்தார் எனவும், இவர்களும் யாகம் காத்துப் பணிசெய்தனர் எனவும் பின் அரிந்தமன் சக்கரவர்த்தி என்ற மன்னர் பிராமணர்களை ஊர்களில் (அகரம்) குடியேற்ற தேரில் ஏற்றிக் கொண்டு வந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு செருப்பும், குடையும் எடுக்கும் பணி செய்யத் தேர்த்தட்டில் அவ்வீரர்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு வந்தார் என்றும், இப்படி அழைத்துவரப் பட்டவர்கள் திருவெள்ளறை, பாச்சில் (இன்றைய கோபுரப் பட்டி-திருவாசி), திருப்பிடவூர் (திருப்பட்டுர்), ஊற்றத்தூர் (ஊட்டத்தூர்) சென்னிவலக் கூற்றக் காரைக்காடு ஆகிய இடங்களில் குடியேற்றப்பட்டனர் என்றும் அக்கல்வெட்டு கூறுகிறது. இக்கல்வெட்டின் இறுதியில் இவர்கள் 'அஞ்சுநாட்டுச் சுருதி மாண்கள்' எனக் குறிப்பிடப் பெறுகின்றனர்.

மேற்கண்ட இடங்கள் ஐந்து நாட்டுப் பிரிவுகளைச் சேர்ந்த ஊர்கள் என்பது புலனாகிறது. கல்வெட்டுகளில் திருவெள்ளறை வடவழிநாட்டிலும், பாச்சில் பாச்சில் கூற்றத்திலும், ஊற்றத்தூர் ஊற்றத்தூர் நாட்டிலும், திருப்பிடவூர் திருப்பிடவூர் நாட்டிலும், காரைக்காடு சென்னிவலக்கூற்றத்திலும் (அரியலூர் அருகே உள்ள

சென்னிவனம்) இருந்தன என்று குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளதால் ஐந்து நாடுகள் எவை என்பதை அறியமுடிகிறது.

ஆனால் அண்மையில் தென்னார்க்காடு மாவட்டம் திட்டக்குடி வட்டத்தில் ஆதனூர் என்னும் ஊரில் கள ஆய்வு செய்தபோது மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழரின் 38ஆம் ஆண்டுக் கல்வெட்டு (கி.பி. 1216) ஒன்றைக் கண்டுபிடிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இக்கல்வெட்டுள்ள கல் ஆதனூரில் ஒரு தெருவில் நடப்பட்டுள்ளது.

மேலே சொல்லப்பட்ட ஊட்டத்தூர்க் கல்வெட்டுக்கு காலத்தால் இரண்டு ஆண்டுகள் முற்பட்ட இக்கல்வெட்டு சுருதிமாண்களின் ஐந்து நாடுகள் எவை என்ற விவரத்தைத் தருகிறது.

“வடவழிநாடும் திருப்பிடவூர் நாடும் ஊற்றத்தூர் நாடும்
குன்றக் கூற்றமும் மேற்காரைக் காடும் உள்ளிட்ட
அஞ்சநாட்டு”

என்று ஐந்து நாடுகளின் பட்டியல் இதில் கிடைக்கிறது. இதில் பாச்சில்கூற்றம் குறப்பிடப்படவில்லை. மாறாக, குன்றக்கூற்றம் (அரியலூர் அருகில் உள்ள குன்னம் பகுதி) குறிப்பிடப்படுகிறது. இன்றும் குன்னம் பகுதியில் சுருதிமான் இனத்தவர் பெருவாரியாக வாழ்கின்றனர். ஆனால் இக்கல்வெட்டுக்குப்பின் எழுதப்பெற்ற ஊட்டத்தூர் கல்வெட்டில் குன்றக்கூற்றம் விடுபட்டு பாச்சில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கான காரணம் தெரியவில்லை.

இருப்பினும் ஆதனூர் கல்வெட்டு பலவகையிலும் வரலாற்றுச் சிறப்புடைய செய்திகளைத் தருகிறது. சுருதிமாண்கள் வில்லாண்மைமிக்க வீரர்களாக விளங்கினர். இவர்களைக் கொண்டு அமைக்கப்பெற்ற படைப்பிரிவு ‘சுருதிமான் இராஜேந்திரசோழத் தெரிந்த வில்லிகள்’ எனப்பட்டது. இவ்வீரக் குடியினர் பரவி வாழ்ந்த அஞ்சநாட்டையும் சேர்ந்த படைமுதலிகளும் பெரும் படையாரும் சேர்ந்து மேற்கா நாட்டு புரோசப்பாடியைச் சேர்ந்த ஆதனூருடையான் பட்டந் திருமழபாடி என்பவருக்கு ‘அஞ்ச நாட்டு நம்பி’ என்று பட்டப்பெயர் அளித்து அவருடைய ஆதனூருக்கு ஒத்தகனொத்த நல்லூர் என்ற பெயரும் வழங்கி இவ்வூரை இவனுக்கும் இவன் வறகத்தாருக்கும் உரிமையாக்கிச் சிறப்பித்ததாகவும் இக்கல்வெட்டு கூறுகிறது. புரோசப்பாடி இன்று பொயனப் பாடி என அழைக்கப்படுகிறது.

ஆதனூர் கல்வெட்டு

13:1

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ
- 2 குலோத்துங்கசோழ தே
- 3 வற்க்கு யாண்டு 38-ஆவது [சுரு
- 4 திமாந் இராஜேந்திர சோழத் தெரிந்
- 5 த வில்லிகள் வடவழிநாடும் திருப்
- 6 பிடவூர் நாடும் ஊற்றத்தூர் நாடு
- 7 ம் குன்றக் கூற்றமும் மேற்காரை
- 8 க் காடும் உள்ளிட்ட அஞ்ச நாட்டுப்
- 9 படைமுதலிகளும் பெரும் படையா
- 10 ரும் இருந்து மேற்கா நாட்டுப் பு
- 11 ரோசப்பாடி ஆதனூரிடையான் பட்டந்
- 12 திரும்பாடியை மகழமைக்
- 13 கொண்டு அஞ்ச நாட்டு நம்பி என்று
- 14 பேரும் இவ்வூர் ஒத்தகளொத்த
- 15 நல்லூரென்று பேரும்குடுத்து
- 16 இவ்வூரும் இவனும் இவந் வ
- 17 ற்கமும்
- 18 ...
- 19 ... *

* இவ்வூர்க் கள ஆய்வில் உதவிய எனது மாணவர் தொ. வெங்கடாசலம் மற்றும் இக்கோயில் தர்மகர்த்தா தங்கவேல்பிள்ளை ஆகியோருக்கு என் நன்றி.

14. நெல்வேலி, வாழைக்குறிச்சி கல்வெட்டுக்கள்

கரு. இராசேந்திரன், மேலப்பனையூர்

14:1

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருமயம் வட்டம் நெல்வேலி ஊருக்கு வடபுறமுள்ள ஊரணியின் வடகரையிலிருக்கும் இடிந்த சிவன் கோவில் அிட்டானம்.

காலம் : முதல் ராசேந்திர சோழன் யா:19 (கி.பி. 1022).

செய்தி : நெல்வேலி சிவன் கோவிலுக்கு பாண்டிய நாட்டிலுள்ள ராசேந்திர சோழ வளநாட்டைச் சேர்ந்த ஆரூர் மாதேவடிகள் நெல்வேலி வயலில் விளக்குப்புறமாக நிலம் விடப்பட்டது. கல்வெட்டு மிகவும் சிதைந்துள்ளது.

- 1 ... குலதனமாகப் பலர் புகழ் முடியும் ... வேலைத் தொல் பெ ... செருவிற் சினலி ... களைக் கட்ட பரசுராமன் மேல்வருஞ்சாங்கிமத் தீவர ... ண் கருதி இருத்திய செம்பொற் திருத்தகு
- 2 முடியும் பயங்கொடு பழிமிக முயங்கியில் ... பெரும்புகழொடு பி ... ரை இலக்கமும் நவ நிதிக் குலப்பரு ... கொண்ட கோப்பரகேசரி பம்மரான ஸீ ராஜேந்திர சோழதேவற்கு யாண்டு பத்தாவது
- 3 பாண்டிநாட்டு ராஜேந்திர சோழ வளநாட்டு ... ஆரூர் மாதேவடிகள் கூடலூர் நாட்டு கீழ்நெல்வேலி ஈச்வரத்து தேவற்கு வைத்த திருநொந்தா விளக்கு விளக்குப் புறமாக செய்து ... நி
- 4 லம் ஒரு மா முந்திரிகையும் காலினூர்க்கு ... வியாப ... ஆரூர் மாதேவடிகள் ... கீழ் நெல்வேலி ஊர [வரோம்]
- 5 ஆவ இக்கண இரா ... சந்திராத்தவல் விளக்கு புறமாக நிற்க செய்து குடுத்தேன் ... நெல்வேலி ஊரவர்.

14:2

இடம் : அதே சிவன் கோவிலின் கருவறையின் திருநிலைக்காலில்.

காலம் : மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன், யா:10 (1188).

ஆவணம், இதழ் 7, 1996

செய்தி : நெல்வேலி நாயனாருக்கு குன்றன் வீரமழ்கிய தேவனான நிசதராயன் ஒரு வயலை இறையிலி தேவதானமாகக் கொடுத்தது.

1 ஸ்ரீ	11 இவ்வூர் பற்றி
2 திரிபுவநச்	13 ல் குளப்பெ
3 சக்கரவத்தி	14 சம்மை வ
4 கள் சிரிகுலொ	15 யலில் இறை
5 த்துங்க	16 லி தேவதாந
6 சொழ தேவர்	17 மாக கல்வெட்டு
7 கு யாண்டு 10	18 டிக் குடுத்தே
8 வது கூடலூர்	19 ந் குன்றந் வீர
9 நாட்டு கீண்	20 மழ்கிய தே
10 ணைல் வே	21 வநேந் நிஷ
11 லி நாயனாருக்கு	22 தராயநேந்

14:3

இடம் : அதே ஊரின் நடுவில் உள்ள த.கு. சின்னையா வீட்டிற்கு வடபுறத்தில் நடப்பட்டுள்ள பலகைக் கல்லில்.

காலம் : அச்சுத தேவ மகாராயர் கி.பி. 1531.

செய்தி : மேலப்பனையூரிலுள்ள பனையூர் குளமங்கலத்து நாயனார் என்ற அறிவீசுரமுடையாருக்கு நெல்வேலி, வீர நரசிங்கராயர் காலத்தில் (சகம் 1428) காலைச் சந்திக்கு விடப்பட்ட தாக மேலப்பனையூர் சிவன் கோவில் கல்வெட்டு (புக. எண். 724) தெரிவிக்கிறது. அதை உறுதி செய்து வீர நரசிங்கராயர் மகன் அச்சுதேவ மகாராயர் கி.பி. 1531ல் இக்கல்வெட்டை உண்டாக்கி உள்ளார் எனத் தெரிகிறது.

முதல் பக்கம்

1 சுபமஸ்துசுபப	6 ளிய நரசிங்க
2 ஸ்ரீமதுமகாம	7 ராயர் குமாரர்
3 ண்டலிசுரன் எம்	8 அச்சுத தேவ
4 மண்டலமுங்	9 மகாராயனுக்கு
5 கொண்டரு	

2ம் பக்கம்

10 சக 14	12 மேற் கர
11 53ன்	13 வருஷம் ஆ

14 வணி மீ
15 12 உ பொ
16 ன்னம்
17 ராபதி நா

18 ட்டு வடபற்
19 று பனை
20 யூர் குளமங்
21 கலம் உடையார். உ

14:4

இடம் : புதுக்கோட்டை மாவட்டம் திருமயம் வட்டம் வாழைக்குறுச்சி ஊரின் வடபுறமுள்ள இடிந்த சிவன் கோவிலின் வடபுறமுள்ள அதிட்டானத்தின் மேற்குப் பகுதியில்.

காலம் : கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : வாழைக்குறுச்சி சிவன் கோவில் இறைவனுக்கு திருவிடைமருதுடையாரான திருச்சிராப்பள்ளி உடையார் திருநாமத்துக்காணியாக நிலம் விடப்பட்டது.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ... ன ... ளக்கும் திருவிடை மருதுடையார்க்கும் நினைவுடையார் திருச்சிராப்பள்ளி
- 2 ள் உடையானான ... திருநாமத்துக்காணி இக் கொயில் உடையார் ஈரல்லூர் ஈச்சர முடைய நா
- 3 யனார் டெ ... கி ... பி ... ம ... பட்ட ... னாயனார் ... டை ... போந்த இது முப்பதாவது முதல் தானத்து இவை மித்த ...

14:5

இடம் : வாழைக்குறுச்சி ஊரின் வடபுறமுள்ள இடிந்த சிவன் கோவிலின் தெற்கு அதிட்டானத்தில்

காலம் : கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : வாழைக்குறுச்சி வேளார் இக்கோவில் இறைவனுக்கு ஒரு சந்திக்கு ஈரல்லூர் வயலில் நிலம் விட்டது பற்றி.

- 1 ஸ்ரீ ... [கூட]லூர் நாட்டு செம்பியந் வாழைக் குறுச்சி ஈரல்லூர் ஈச்சர மு
- 2 டை ய மஹா தேவர்க்கு இவ்வூர் வேளான் ... பூ... வெ...
- 3 குமுழியால் நீர் பாய்ந்து நெல் விளையுமெந் காணி ... கிழமை நீர் நிலம்
- 4 ... ளகள் தம்மணை அரைமாகாணியும் ஈரல் குளத்து குமுழியால் நீர் பாய்ந்து ... டைய நிலம் இந்நிலத்தால் ... அரை ... விந் கீழரையு ... நிலம் ஒரு மா அரைக் காணி
- 5 முந்திரிகைக் கீழ் ஒன்பது மா ஒரு ஸந்திக்கு வேண்டுவதுக்கு அடங்க விட்ட நிலம் இந்நிலத்தால் ... திருப்புவ ... வந் ...

15. முன்றாம் குலோத்துங்கனின் நாகநதி கல்வெட்டு

ம. காந்தி, வேலூர்

ப. வெங்கடேசன், காவேரிப்பாக்கம்

இடம் : வட ஆர்க்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம், வேலூர் வட்டம், நாகநதி என்னும் ஊரில், வெள்ளை கவுண்டர் நிலத்தில் நடப்பட்டுள்ள கற்பலகையில் அமைந்துள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : முன்றாம் குலோத்துங்க சோழன், யா:17, கி.பி. 1195.

செய்தி : உய்யக்கொண்ட சோழபுரம் என்னும் ஊரில் எழுந்தருளியுள்ள இராசராசரமுடையார் என்னும் இறைவனுக்கு விடப்பட்ட தேவதான நிலத்திற்கு 'அழகிய சோழ சம்புவராயர்' என்பவர் வீரபாடி என்னும் ஊரிலுள்ள கடைக்கழனியில் தாங்கல் அமைத்துக் கொடுத்த செய்தி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1 ஸ்வஸ்திழீ	13 ம் வீரபாடி
2 குலோத்துங்	14 க் கடைக்க
3 க சோழ தே	15 ழநியிலே பொ
4 வர்கு யாண்	16 ல செட்டி
5 டு 17-வது உ	17 கெல்லின
6 ய்யக் கொண்	18 தாங்கல்
7 டான் சோழ	19 தேவ தேவர்கு
8 புரத்தாளுடை	20 விட்டேந்
9 யார் இரா	21 அழகிய சோ
10 சராசர மு	22 ழ சம்புவ
11 டையார்	23 ராயநே
12 தேவதான	24 ந்

16. போசளர் படையெடுப்பு பற்றிக்கூறும் புதிய கல்வெட்டு

இல. தியாகராஜன், அரியலூர்.

மூன்றாம் இராசராசசோழனை கி.பி. 1217-18இல் முதல் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் தாக்கிச் சோழநாட்டைப் பிடித்தான். அப்போது பாண்டியருடன் சோழரின் சிற்றரசனாக இருந்த மகதையர்கோன் என்ற வாணர்குலசிற்றரசனும் சேர்ந்து கொண்டான். சோழருக்குக் கருநாடக அரசரான போசளர் உதவினர். சோழ நாட்டிலும் தங்கள் ஆதிக்கத்தை நிறுவி திருச்சி-சமயபுரம் அருகில் உள்ள கண்ணணூர் கொப்பம் என்ற இடத்தைத் தலைநகராகவும் உருவாக்கினர்.

சோழ மன்னனுக்குப் போசள வீர நரசிம்மன் படையுதவி செய்ய வந்தது பற்றிய தொன்மையான குறிப்பு 12.9.1217-இல் எழுதப் பெற்றுள்ள கருநாடகமாநிலத்திலுள்ள ஒரு கல்வெட்டில் கிடைக்கிறது.

இதன்பின் போசள மன்னர் வீரநரசிம்மன் தன் படையுடன் காஞ்சிபுரத்தில் கி.பி. 1221-இல் (செப்டம்பர் முதல் டிசம்பர் வரை) தங்கியிருந்தார் என்பதை கருநாடக மாநிலத்திலுள்ள மற்றொரு கல்வெட்டு கூறுகிறது. மேலும் கி.பி. 1223-24இல் எழுதப்பெற்ற மற்றொரு மைசூர் கல்வெட்டு இவர் மகதநாட்டு சிற்றரசனை வென்றார் என்று கூறுகிறது.

இப்போசளர் படையெடுப்பு பற்றி தமிழ்நாட்டில் கிடைக்கும் தொன்மையான கல்வெட்டு திட்டகுடியில் கிடைத்துள்ளது. மூன்றாம் இராசராசனின் 10-ஆம் ஆண்டில் (கி.பி. 1226) எழுதப்பெற்ற இக்கல்வெட்டு திட்டக்குடி வைத்தியநாதசுவாமி கோயிலின் இரண்டாம் கோபுர நுழைவாயில் வலப்பக்கச் சுவரில் வரையப்பெற்றுள்ளது. இது வெள்ளாற்றங்கரைப் பகுதி மீது போசள வீர நரசிம்மன் படையெடுத்தது பற்றியும் கோயில்களைக் கொள்ளையடித்தும் சிலைகளைத் தூக்கிச் சென்றது பற்றியும் பின் புதிய சிலைகளை வியாபாரி ஒருவர் பிரதிஷ்டை செய்தது பற்றியும் கூறுகிறது. சோழனுக்கு எதிராக பாண்டியனுடன் சேர்ந்து கொண்ட வாணர் என்ற சிற்றரசு குடும்பத்தினரின் ஆட்சிக்கீழ் இப்பகுதி இருந்தமையால் இதைப் போசள மன்னர் தாக்கியுள்ளார் எனத் தெரிகிறது.

இதே போன்ற தகவலைத் தரும் மற்றொரு கல்வெட்டு வெள்ளாற்றங்கரையில் திட்டக்குடிக்கு அருகில் உள்ள திருவட்டத்துறை சிவன் கோயிலில் உள்ளது. இதில் சோழ மன்னரின் பெயர் இல்லை. ஆட்சியாண்டு மட்டும் தரப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டுத்துறை படியெடுத்துள்ள இக்கல்வெட்டு (இக. 1928-29, எண் 228) இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. அதன் முக்கியத்துவம் கருதி நேரில் படித்த பாடம் இங்கு தரப்படுகிறது.

திட்டக்குடி கல்வெட்டு

16:1

- 1 ஸ்வஸ்திஸ் திரிபுவனச் சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீராஜராஜ தேவற்கு யாண்டு
- 2 10-வது திட்டைக்குடியான திருச்சிறம்பலச் சருப்பேதிமங்கல
- 3 த்து உடையார் ஊருடைய பெருமாள் கோயில் வல்லாளதேவன் வந்
- 4 து அழிவு செய்து இக்கோயில் தேவர்களை எழுந்தருளிவித்து கொ
- 5 டு போகையாலே திருநாள்களு முட்டிக் கிடக்கையிலித் திருக்கோ
- 6 யில் திருநாயகரையுந் நாச்சியாரையும் எழுந்தருளிவித்
- 7 தாந் வியாபாரி உறையூர் நாட்டுச் சிறுக்கண்ணமங்கலமுடை
- 8 யான் எண்ணரியான் நாடறிபுகழனான ஆதுலர் சாலை ஸிவமஸ்து.

திருவட்டத்துறை கல்வெட்டு

16:2

- 1 ஸ்வஸ்திஸ் யாண்டு 10-வது போ
- 2 சள நாரஸிங்கதேவன் வந்து நாடுந் தி
- 3 ருக்கோயில்களும் அழித்துத் தே
- 4 வர்களை யெழுந்தருளிவித்து
- 5 க் கொடுபோனமையில் உ
- 6 டையார் திருவரத்துறையு

- 7 டைய நாயனார் கோயிலுக்கு நா
- 8 யனார் வாணகோவரையர் முதலி
- 9 களில் உடையநாயகனான தே
- 10 வாரம்மழகியான் பாணராஜன்
- 11 ஆட்கொண்ட நாயகரும் நாச்சியா
- 12 ரும் ப்ரபையும் திருவாதவூர் பெ
- 13 ருமானையும் எழுந்தருளிவித்தான்

17. பனங்காடியில் புதிய பாண்டியர் கல்வெட்டுக்கள்

கோ. விசயவேணுகோபால்,
வெ. வேதாசலம்,
சொ. சாந்தலிங்கம், மதுரை.

மதுரை மாவட்டம் மேலூர் வட்டம் திருவாதவூருக்குக் கிழக்கில் 12 கி.மீ. தொலைவில் பனங்காடி உள்ளது. இச்சிறிய கிராமத்தில் உள்ள இடிந்து போன சிவன் கோயில் அதிட்டானத்திலும், வீற்றிருந்த பெருமாள் கோயில் அதிட்டானத்திலும், தெற்குச் சுவரிலும் பிற்காலப் பாண்டியர் கல்வெட்டுக்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுப் படியெடுக்கப்பட்டன. இடிந்துபோன சிவன் கோயில் அதிட்டானத்தில் ஒரு கல்வெட்டும் உத்தமசோழ விண்ணகராழ்வார் என்று கல்வெட்டுக்களில் குறிப்பிடப்படுகின்ற பெருமாள் கோயிலில் (இன்றைய வீற்றிருந்த பெருமாள் கோயில்) நான்கு கல்வெட்டுக்களும் உள்ளன. பனங்காடி என்று அழைக்கப்படும் இக்கிராமம் கல்வெட்டுக்களில் தென்பறப்பு நாட்டு பனங்குளம் என்றும், இராசேந்திரச் சோழச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்றும் சுட்டப்படுகிறது. இவ்வூர், சோழராட்சியின் கீழ் பாண்டிய நாடு இருந்த போதும், பிற்காலப் பாண்டியர் ஆட்சியின் போதும் புகழ்வாய்ந்த சதுர்வேதிமங்கலமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. பாண்டியர் கல்வெட்டுக்கள் இவ்வூரின் பல சேரிகளையும், தெருக்களையும், பகுதிகளையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுவது இதன் பெருமையை விளக்கும்.

கோயில் நிர்வாகிகள், நிலக்கொடை வழங்கியோர், அரசு அதிகாரிகள் ஆகியோரிடையே அன்று விளங்கிய உறவு நிலைகளையும், ஏற்பட்ட சிக்கல்களையும் இக்கல்வெட்டுக்கள் விளக்குகின்றன. அரசன் கொடுத்த ஓலையின்படி அரசு அதிகாரிகள் கொடை விபரங்களை நடைமுறைப்படுத்திய செய்தி இக்கல்வெட்டுக்கள் மூலம் விளங்குகிறது. கல்வெட்டில் அரசனது ஓலையும் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

வைணவக் கோயிலின் நிர்வாக அமைப்பு எவ்வாறு இருந்தது என்பதை இக்கல்வெட்டு தெளிவாக எடுத்துக் கூறுகிறது. இவ்வகையில் திருவடிபிடிக்கும் நம்பிமார், ஸ்ரீகாரியம் செய்வார்,

ஸ்ரீவைஷ்ணவர் என்று முப்பிரிவினர்களும், அவர்களின் பெயர்களும் கல்வெட்டுக்களில் இடம் பெறுகின்றன.

17:1

இடம் : வீற்றிருந்தபெருமான் கோயில் தெற்குப்புற அதிட்டானம்

காலம் : சோணாடு வழங்கியருளிய சுந்தரபாண்டியன், யா. 10 (கி.பி. 1226).

செய்தி : தென்பறப்பு நாட்டு பிரமதேயம் இராசேந்திரசோழச் சதுர்வேதிமங்கலத்து நடுவில் திருமுற்றம் உத்தமசோழ விண்ணகர எம்பெருமான் கோயில் பெருமான் அமுது செய்தருளவும் பரதேசிகளுக்குப் பிரசாதம் அளிக்கவும் இவ்வூர் பிடாகை தமோதரமங்கலத்தில் ஒரு மா நிலம் அளிக்கப்பட்டது. இவ்வூரைச் சார்ந்த திருவெள்ளறை காசியபன் பட்டன் உய்யவந்தானான சுந்தர பாண்டிய பிரமாதிராசன் இதனை அளித்துள்ளான். இது குறித்த அரச ஆணையை களவழிநாடாழ்வான் ஓலையாக கோயில் நிர்வாகத்தினருக்கு அனுப்பியுள்ளதையும் இக்கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ களவழிநாடாழ்வான் ஓலை தென்பறப்பு நாட்டு ப்ரஹ்மதேயம் ஸ்ரீஇராஜேந்திரசோழசதுர்வேதி மங்கலத்து நடுவிற்த் திருமுற்றம் உத்தமசோழ விண்ணகரம் பெருமான் கோயிலில் திருவடிப் [பி]
- 2 டிப்பாரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் கண்டு இவ்வூர் திரு வெள்ளறைக் காஸ்யபன் பட்டன் உய்யவந்தானான சுந்தரபாண்டிய ப்ரஹ்மாதிராஜன் இவ்வெம்பெருமான் அமுதுசெய்தருளப் பரதேசிகளுக்கு ப்ரஸாதங் குடுக்க இவ்வூர் தெ
- 3 ன் பிடாகை தாமோதர மங்கலத்து வயலில் கொண்டு குடுத்த நிலம் இரண்டாங் கண்ணாற்று மூன்றாஞ்செய் நிலம் அரைமாவும் மூன்றாங் கண்ணாற்று நாலாஞ்செய் நிலம் அரை மாவு ஆகக் கோல் குடிதாங்கியா
- 4 ல் நிலம் ஒரு மாவுக்கும் இறுக்கும் கடமையும் அந்தராயமும் நாமும் இத்தமத்துக்கு உடலாக ஸ்ரீகோமாறபன்மரான திரிபுவனச் சக்கரவத்திகள் சோணாடு வழங்கியருளிய ஸ்ரீசுந்தர பாண்டிய தேவற்கு பத்தாவது முதல் சந்தி

- 5 ராதித்தவற் செல்வதாகத் தவிர்ந்து தந்தமைக்கு இவ்வோலைப் படியே கல்லிலும், செம்பிலும் வெட்டிக் கொள்க இப்படிக்கு வீரபஞ்சசரர் இப்படிக்கு இவை முத்தூற்றுக் கூற்றத்து ஊரான வானவன் மாதேவி நல்லூர்ப் ப
- 6 ள்ளமுடையான் ஆடவல்லான் ஆதித்த தேவனான பூழியதரையன் எழுத்து இப்படிக்கு இவை திருக்கோட்டி யூருடையான் கோவன் அழகன்னான விச்சாதர மூவெந்த வேளான் எழுத்து இப்படிக்கு இவை குருகுலராயன் எழுத்து இப்படிக்
- 7 கு இவை சுந்தரபாண்டிய மூவெந்த வேளான் எழுத்து இப்படிக்கு இவை வடகளவழி நாட்டு ஆயிரத்தூற்றுவுச் சதுர்வேதி மங்கலத்து ஏழகமீகாமப் பிரமாதராயன் எழுத்து ஓலை.

17:2

இடம் : வீற்றிருந்தபெருமாள் கோயில், தெற்குப்புற அதிட்டானம்

காலம் : கோனேரின்மை கொண்டான், யா.11

காலம் : தென்பறப்பு நாட்டுப் பிரமதேயம் இராசேந்திரசோழச் சதுர்வேதி மங்கலத்து சபையார்க்கு அளித்த அரச ஆணை இதுவாகும். இப்பிரமதேயத்து பிடாகையில் இருந்த நிலங்களின் வரிகள் தவிர்க்கப்பட்டு திருமாலிருஞ் சோலையில் உள்ள திருவாழி ஆழ்வாருக்கு (சக்கரத் தாழ்வார்) அமுதுபடிக்காகவும், சாத்துப்படிக்காகவும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருவாழியாழ்வாரை துஞ்சலூரு டையான் என்பவன் எழுந்தருளிவித்ததாக இக்கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது.

- 1திழீ திருபுவனச் சக்கரவத்திகள் கோனேரின்மை கொண்டான் தென்பறப்பு நாட்டு
- 2 ப்ரஹ்மதேயம் ஸீ இராசேந்திரசோழச் சதுர்வேதி மங்கலத்து ஸபையார்க்குத் தங்களு
- 3 ரும் உள்பிடாகை ராசேந்திர மங்கலமும், நாகுடியில்ப் பாதியும் மேலையாவாணர்
- 4 குளமும் வேலங்குடும் ... ஞயர்பாறும் பொய்யிலில் பத்தன் வடலிச் சத்துருக்கள் சம்ம

- 5 ட்டியும் துண்டிப்புப் படியாக தெ ... குளமும் கம்பலையும் ஏழகப் பெருமானும் தவரி குழியும் கீ
- 6 ழைப் பனங்கானம் ஆக இவ்வனத்து பற்றுள் பட தேவதானம் திரு
- 7 விடையாட்ட [இறையிலி] உள்ளவையும் பல நாயன்மார்க்கும் முன்பிலாண்டுமுதல்
- 8 இறுத்துப் போது மகமை யந்தராயமும் நீக்கி கீழிரணியமுட்டத்துத் திருமாலிரு
- 9 ஞ்சொலை நின்றருளிய பரமஸ்வாமி கோயிலில் துஞ்சலூருடையான் பல்ல
- 10 வராயர் ஏறப் பண்ணின திருவாழி யாழ்வார்க்கு அமுதுபடி சாத்துபடி உ
- 11 ள்ளிட்ட நாநா விசேஷ திவஸங்களுக்கும்
- 12 பூஜைகளுக்கும் திருப்பணிக்கும் பதினொன்றாவது மாசிமாத முதல் தி
- 13 ருவிடையாட்ட இறையிலியாகக் குடுத்து நம் வரியிலும் கழிக்கச் சொன்னோம்
- 14 இப்படிக்கு நத்தத்திலும் எல்லைகளிலும் திருவாழிக்கல்லும் நாட்டிக் குடுத்து தங்கள்
- 15 ஊரிலும் பிடாக்கைகளிலும் கடமை விநியோகம் பொன்வரி தருவதாகவும் காரிய ஆரா
- 16 ய்ச்சி ...

17:3

இடம் : வீற்றிருந்தபெருமாள்கோயில், மேற்குப்புற அதிட்டானம்

காலம் : பாண்டியன் குலசேகரதேவர், யா: 13+10 (1213)

செய்தி : இக்கல்வெட்டு மதுரையில் இருந்த குலசேகரன் மடிகையை சார்ந்த தில்லை அழகன் என்ற வியாபாரி உத்தமசோழ விண்ணகர ஆழ்வாருக்காக விலைகொண்டு அனுபவித்து வந்த நிலம் தொடர்பான சிக்கலையும் அது நீக்கப் பட்டதையும் தெரிவிக்கிறது. இது தொடர்பான ஆணை அரசனால் இப்பகுதி நாட்டு நிர்வாகத்தினை

ஆவணம், இதழ் 7, 1996

51

மேற் கொண்டு வந்த குலசேகர களவழி நாடாழ்வானுக்கு ஓலையில் எழுதி அனுப்பப்பட்டது. அதன்பிறகு குலசேகர களவழிநாடாழ்வான் இந்நிலம் தொடர்பான சிக்கலைத் தீர்த்து உரியவருக்கு ஓலையும் அனுப்பியிருக்கின்றான். இந்நிலங்களில் இருந்து வந்த வரிகளான கடமை, அந்தராயம் முதலியவற்றை கோயிலுக்கு அளித்து வந்ததில் தவறு ஏற்பட்டமையால் களவழிநாடாழ்வான் அந் நிலங்களை “வன்பற்றாகப் பற்றி” விலை செய்தவற்கு முன்பாக கடமையும் அந்தராயமும் கொண்டு வந்து செலுத்தியமையால் அவற்றை மீண்டும் பெருமாளுக்கே அளித்து ஆணை வழங்கியதாகவும் இக்கல்வெட்டு தெரிவிக்கிறது.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ திரிபுவனச் சக்கரவத்தி கோனேரிமென் கொண்டான் குலசேகரக் களவழி நாடாழ்வானுக்கு மதுரைக் குலசேகரன் மடிகை வியாபாரி தில்லை அழகன் பறப்புனாட்டு [இள] வெள்ளாளரிலெ சிலவர் பக்கலும் செந்தமங்கலத்து வெள்ளாளரில் சிலவர் பக்கலும் பனங்குள மென்றொரு குளம் விலைகொண்ட விலைபிரமாணத்தில் எல்லை கட்டயமங்கலத்தில் கீழெல்லை
- 2 யிலெ பன்னாட்டான் கோட்டை மயிலாடிகள் சிறிது நிலம் பற்றிக் கொண்டு விட்டிலார்க [ளென] மச்சனனார் அழகபெருமாள் சொல்லுகையாலெ முன்பு நம் ஓலை போதக் காட்டச் சொன்னோம் பன்னாட்டான் கோட்டை மயிலாடிகளுக்கு தன்னோலையு மாளும் போகவிட்டு விலைகொண்ட விலைப் பிரமாணத்துக்குள்பட்ட நிலம் இவனுக்கு விடுவித்து எல்லைக் கல்லு
- 3 படிக் குடுக்க இப்படிச் செய்விப்பதாக நம் பாப்பாரை போதக் காட்டச் சொன்னோம் இவை மீனவதரையன் எழுத்து யாடு 13 வதின் எதிர்நாள் 3 இப்படிக்கு இவை கொங்கராயன் எழுத்து இவை பல்லவராயன் எழுத்து குலசேகரக் களவழி நாடாழ்வான் ஓலை தில்லை அழகன் தாம் விலைகொண்டுகைய தென்பறப்பு நாட்டு பனங்குளமு ... பெருமான் உத்தம
- 4 சோழ விண்ணகரயெம்பெருமானுக்குக் கடமை அந்தராயம் இறுத்து வருகிற நிலத்தை நாம் வன்பற்றாகப் பற்றி தாம் விலை கொள்வதற்கு முன்பு கடமை யந்தராயம்

கொண்டுவந்த பனங்குளத்தில் தம்முடைய பிரமாணத்துக்குள் பட்ட நிலம் தமக்காக யிவ்வெம் பெருமானுக்கு யாடு 13 வதின் எதிர் பத்தாவது முதல் கடமை யந்தராயங் குடுத்தோம் யிறுத்துகை இப்படிக்கு தன்னாய

- 5 ம் கொள்க இப்படிக்கு அழகப் பெருமாள் எழுத்து கல் வெட்டிக் கொள்வதாக நம் ஓலை குடுத்தோம் ஸீகுலைசேகரதேவற்கு யாடு 13 வதின் எதிர் பத்தாவது முதல் இப்படி யிறுத்து ணந் ... செகர மூவேந்த வேளான் எழுத்து
- 6 சுந்தர சோழப்பாண்டியசேரி அபிமானமேலூர்ச் சதுர்பெதி மங்கலத்து வாதுலன் இக்கோயில் ஸீகாரியஞ் செய்கிற கூ.
- 7 த்தன் வல்லவனேன் திருவேங்கடதாநன் எழுத்து இவை இச் சேரி மாதேவன் வாமனனேன் எழுத்து இவை இவ்வூர் ச
- 8 பைக் கணக்குப் பொய்யிலுடையான் சுந்தரத் தோளுடையான் விச்சாதரன் அறமுயராழிதாஸன் எழுத்து.

17:4

இடம் : வீற்றிருந்த பெருமாள் கோவில், வடக்குபுற அதிட்டானம், குமுதம், ஜகதிப்படை.

காலம் : பாண்டியன் குலசேகரன்

செய்தி : இராசேந்திரசோழச் சதுர்வேதிமங்கலத்து நடுவுநிலை உத்தம சோழ விண்ணகர எம்பெருமானுக்குத் திருவிடையாட்டமாக அம்பவேலி என்ற குளமும் பனங்குளத்து பெருநான்கு எல்லைக்கு உட்பட்ட நிலமும் விடப்பட்டன. இதற்குரிய கடமை அந்தராயம் முதலிய வரிகள் எம்பெருமாளுக்குச் செலுத்தும்படி செய்யப்பட்டன. ஆனால் இதனை எம்பெருமானுக்காக விலை கொண்டு அனுபவித்து வந்த தென்கல்லக நாட்டு குலசேகர புரத்து வியாபரி பெருஞ்சுவாமி வணிகன் கருணாகரதேவன் தில்லை அழகன் இவற்றைச் செலுத்தாமல் விட்டமையால் களவழிநாடாழ்வான் கடமை, அந்தராயம் முதலியவற்றை வன்பற்றாகக் கைக்கொண்டான். இதனால் இவ்வூர் சபையார் இதனை தில்லை அழகனுக்குத் தெரிவித்து வன்பற்று விடுவித்து

கோயிலுக்கே கடமையும் அந்தராயமும் செலுத்தும்படி செய்தனர்.

- 1 மெக்கீத்திக்குமேல் கோச்சடைய பன்மரான திரிபுவனச் சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீகுலசேகர தேவற்கு யாண்டு 13 எதிர் பத்தாவது தனு ஞாயிற்று இருபத்தொன்றாந் தியதியும் அபர பக்ஷத்து ஸத்தமியும் நாயிற்றுக்கிழமையும் பெற்ற அத்தத்து நாள் தென் பறப்ப நாட்டு ப்ரஹ்மதேசம் ஸ்ரீராசெந்திரசோழ சதுர்வே
- 2 தி மங்கலத்து மஹாஸபையோமும் ஹபைக்குச் சமைந்த வேலி செய்வோமும் இவ்வூர் நடுவுநிலை உத்தமசோழ விண்ணகரெம்பெருமான் கொயிற் திருவடிப்பிடிக்கு நம்பிமாரும் இக்கோயிலிற் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும். இக்கோயிலிற் ஸ்ரீகார்யஞ் செய்வார்களும் இவ்வனை வோமும் தென்கல்லக நாட்டுக் குலசேகரபுரத்து வியாபரி பெரு
- 3 ஞ்சவாமி வாரிகள் கருணாகரதேவன் தில்லை அழகனுக்கு நியோகங்குடுத்த பரிசாவது, இவன் இன்னாட்டு மழுவெட்டி நாககுறிச்சியுடையார்கள் பக்கலும் இவர்கள் பக்கல் ஸ்ரீதனம்பெற்ற சேந்தமங்கலமுடையார்கள் பக்கலும் இவன் விலைகொண்டு அனுபொவித்து வருகிற இந்நாட்டுப் பனங்குளம் இவ்விராசேந்திரசோழச்
- 4 சதுர்வேதி மங்கலத்து ஸபையார் நாககுறிச்சி வேளான் அவனிகாந்தப் பல்லவரையனுக்கு முன்புவிற்ற இவ்வூர் விலைப்பிரமாணத்து எல்லை கீழ்பாற்கெல்லை காப்புக் கால்நல்லூர் தன்னெல்லைக்கு மேற்கும் தென்பாற்கெல்லை சேந்தமங்கலத்து தன்னெல்லை நேருக்கு வடக்கும் மேல்பாற் கெல்லை சேந்தமங்கலத்துக் குளாற் கரைக்குக் கிழக்கு
- 5 வடபாற்கெல்லை முக்குளத்துத் தன்னெல்லைக்குத் தெற்கு இவ்விசைந்த பெருநான்கு எல்லைக்கு உட்பட்ட நிலமும் இக்குள ... இவ்வவனிகாந்தவேளான் பேரான அம்பவெலி என்று பேரான குளமும் இப்பனங்குளத்துப் பெருநான்கு எல்லைக்குட்பட்ட நிலம் எப்பேர்ப்பட்டதும் குளமிரண்டும் முன்பு இவ்வெப்பெருமான் திருவிடையாட்டமாய் இவ்வூர்
- 6 கடமை அந்தராயம் இவ்வெம்பெருமானுக்கு இறுத்துவரச் செய்தே இந்நாடாழ்கிற உடையார் களவழி நாடாழ்வான் ஆவணம், இதழ் 7, 1996

இதிற் கடமை அந்தராயம் வன்பற்றாக எங்கள் தளற்றிஆலெ கைக்கொண்டு வந்தமையில் இப்பட்டாங்கு இக்காராண்மை தில்லை அழகனுக்கு இவ்வனைவோமும் அறிவித்தமையில் இவன் வன்பற்று விடுவித்து இவ்வெம்பெருமானுக்கெ கடமை அந்தராயமாகத் தருகறேனென்று அவன் எங்களுக்குச் சொன்னமையில் இப்படி செய்து தருவானாக இவனுக்கு நாங்கள் இசைய முன்பு இவ்வெம்பெருமான் திருவிடை யாட்டங்கள் அளந்துவருகிற காலுங் கோலும் இறுத்துவருகிற இறுப்பின்படியும் இவனுக்குத் தவித்துவ[து] க்கு நாங்கள் இசைந்து நிச்செயித்த கோல் குடிதாங்கியால் அளந்த நிலம் ஒரு மாவுக்கு பயிர் பாந்து பாத்த நிலத்துக்குக் கடமை கொள்ளும்படி இக்கோலால் நிலம் ஒருமாவுக்கு சோழகுலாந்தகன் ... டாக்கும் வளையற் காலால் கடமை நெல் ஐ

7 ங்கலமும் அந்தராயம் அஞ்சமேனிதிரமம் ஒன்றெ காலும் ஆக இப்படி கடமை அந்தராயங் கொள்வோமாகவும் இப்படி இக்கோயிலேலே அளந்து தரவு கொள்வானாகவும் ஆடிக் குறுவை விளையில் இதில் ஒன்றுபாதி இறுப்பானாகவும் ஐப்பிகைக் குறுவை ஒன்று முக்கால் இறுப்பானாகவும் வரகு விளைந்த நிலத்துக்கு மூன்றதொன்று இறுப்பானாகவும் தினைக்கு நாலதொன்று இறுப்பானாகவும் ஐற்பிகைக் குறுவை அரிகால் நடில் ஒன்றுகால் கடமை அந்தராயம் இறுப்பானாகவு இப்படி சம்மதித்து இந்நிச்செயிப்பு சந்திராதித்தவற் செல்வதாகவும் இப்படி கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டிக் குடுப்போமாகவும் இப்படி நியோகம் பண்ணிக் குடுத்தொம் இத்தில்லை அழகனுக்கு மஹாஸபையோமும் வேலி செய்வோமும் கோயில் திருவடிப் பிடிக்கும் நம்பிமாரோமும் ஸீவைஷ்ணவரோமும் ஸீகார்யஞ் செய்வோமும் இவ்வனைவோமும் இப்படிக்கு இவை குனிக்..... எனப்பட்ட இவ்வூர் சுந்தரசோழபாண்டியச் சேரி அம

8 ளமேல்லூர் சதுவேதிமங்கலத்து வாமனன் ஸீவல்லபன் கூத்தன் எழுத்து இவ்வூர் வானவன் மாதெவிச் செரி ஏனாதிமங்கலத்து ஆத்ரேயன் எச்சமுத்த நாராயணபட்டன் எழுத்து ஒன்பதாஞ் செரி திருவெள்ளறை [ராமா]நுஜ நாராயணன் சீராமன் சேனாபதி தாலன் எழுத்து இது பெரியான் சத்ரியன் சயிஞா தன்மைக்கும் இவ்வூர் வானவன் மாதேவிச்சேரிப் பெரு மல்லூராங்கி கேசவன்

சீரிளங்கோ பட்டனெழுத்து இது வானவன்மாதேவிச்சேரி ஏனாதி மங்கலத்து ஆத்ரேயன் எச்ச முத்த வாமன பட்டன் எழுத்து இது வாமனன் சிரிவல்லவன் சயிஞாதன்மைக்கும் இவ்வூர் அழகியான் மாதவன் உறங்காவில்லி தாஸன் எழுத்து இவை இவ்வூர் சுந்தரசோழ பாண்டிச் சேரி திருவெள்ளறைக் காஸ்யபன் பட்டன் உய்யவந்தானான உலகூய்வந்த பாண்டிய [பூரஹ்மராய] நெழுத்து இவை எச்ச

9 முத்த கருமாணிக்காழ்வான் எழுத்து இது இவ்வூர் ஸீவைஷ்ணவரில் அரபடமுத்தி தாஸன் ஸயிஞா தன்மைக்கு ஸயிஞமுடிச்சேன் இவ்வூர் புருஷோத்தம பாடகன் எழுத்து இவ்வூரில் இக்கோயிலில் ஸீகார்யஞ் செய்யும் திரு வெள்ளறைச் சீராமன் நாராயணதாஸன் எழுத்து இக்கோயில் ஸீவைஷ்ணவரில் அழகியான் மாதவனான உறங்காவில்லிதாசன் எழுத்து இவை இக்கோயிலிற் திருவடி பிடிக்கும் தாமோதரன் ஆட்கொண்ட வில்லி ஆன இராமானுஜ பட்டனெழுத்து இவை இக்கோயில் திருவடி பிடிக்கும் தாமோதரன் பெருமாள் கருணாகரப்பட்டன் ஸயிஞா தன்மைக்கு மாட்டெறிஞ்சேன் இக்கோயிலில் [சீரானம்] செய்விக்கிற அலுவலருடையான் பட்டி விச்சாதரன் நரஸிம்ஹப் பெருமாஸ்தாஸன் எழுத்து இவ்விராஜேந்திரச் சோழச் சேரி திருவாதவூர் ஆத்திரயன் திருவிராமீச்வர முடையான் ஸீவாஸுதேவப்பட்டனெழுத்து இவை முதற்சேரி திருவாதவூர் ஆத்ரேயன் ஜூரியதேவன் திருச்சறம்பல முடையான் எழுத்து இவை இவ்வூர் சுந்தரசோழ பாண்டியச் சதுர்வெதி மங்கலத்து பரதேவனான திருமாலருஞ்சோலை

10 தாஸன் எழுத்து இவை வானவன் மாதேவிச் சேரி அகில கோத்திரத்துத் திருக்கண்ணபுரமுடையானான நாராயண பட்டன் எழுத்து அழகியன் ... எழுத்து இவ்வூர் வானவன் மாதேவிச் சதுர்வேதி மங்கலத்து ஏனாதிமங்கலத்து ஆத்ரேயன் எச்ச முத்த கருமாணிக்கனெழுத்து வானவன் மாதேவிச் சேரி வாமனன் அணியரங்க தாஸன் எழுத்து இவை வானவன்மாதேவிச் சேரிப் பெருமி மேலூர் ருக ... க பிரான்பட்டன் எழுத்து இவை இவ்வூர்த் திருநல்லூர் பொமனன் திருவாய்க்குலமுடையான் ஸயிந்திர தன்மைக்கு இப்படிக்கு இவ்வூர் வானவன் மாதேவிச் சேரியான கடிபேரையன் ஸுப்ரமண்ணியன் வாமனன் திருக்குருகூர்

தாஸன் எழுத்து இப்படி ஸபையார் அருளால் இவ்வனைவோ சொல்லவும் இந்நியோகம் எழுதினேன் இவ்வூர் சுந்தரசோழ பாண்டியச் சேரி அபிமான மேருச் சருப்பெதி மங்கலத்து வாதுலன் வாமனன் ஸ்ரீ பரதேவன் கருமாணிக்க தாஸனேன் எழுத்து.

17:5

இடம் : சிவன் கோயில், வடக்கு அதிட்டானம்.

காலம் : மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன், யா. 4+1

செய்தி : இராசேந்திரசோழர் சதுர்வேதிமங்கலத்துச் சபைக்கு அமைந்த 'வேலிசெய்வார்கள்' அவ்வூர் வானவன் மாதேவிச்சேரி ஏனாதிமங்கலத்து ஸ்ரீவாமனான கருமாணிக்காழ்வானுக்கு ஆறு மா நிலத்தினை வரிநீக்கி தேவதான இறையிலியாக விலைசெய்து கொடுத்ததை தெரிவிக்கிறது.

- 1 பூமலர் திருவும் பொற்ஜய மடந்தையும் தாமரை புவிமுலை ஜயப்புறத்திருப்ப... வில்வெள்ளி தடதாமரைக் காதல்மா ... ந்திணை ... ண்டி
- 2 திருமுடி சூடி செங்கோலே பாசக் கொற்றத் தாளாற் குடைக் கீழை நிழற்ற[ங்] கற்றைக் கவரி காவலர் வீச விடைகதிர் நவமணி வீர ஸிம்ஹாசனத்துடன் முடி சூடியும் பாருலகுக் குருவேலி பங்கய மலர்க் கரங்குவித்து பார்த்திபர் மங்கயர் திரண்டு பணிந்து சேவடிச் சூடி சென்னி மௌலி சுடர்பணி மேலிட சிவந்த விவன் மலர் ... யாரொடும் வீற்றிருந்தருளிய மாமதி குலம் விளக்கிய கோ முதல் கோமாற பம்மரான திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள்
- 3 ஸ்ரீசுந்தர பாண்டிய தேவற்கு யாண்டு 4 வதினெதிரா மாண்டினெதிராமாண்டு ருஷப நாயற்று 25 ந்தியும் அபரபக்ஷத்து ஸத்தமியும் செவ்வாய்க்கிழமையும் பெற்ற ரோகணி நாள் தென்பறப்பு நாடு ப்ரஹ்மதேஸம் ராஜேந்திரச் சோழர் சதுர்வேதி மங்கலத்து ஸபைக்குச் சமைந்த வேலி செய்வோம் வானவன் மாதேவிச்சேரி ஏனாதி மங்கலத்து... ஸ்ரீவாமனான கருமாணிக்காழ்வ ... [பூரஹ்மாரா]யனுக்கு ஊரில் பிறிஞ்சு வேறு முதலாக எப்பேர்ப்பட்ட வினியோகங்களும் விற்றுக் குடுத்த நிலமாவது இவ்வூர் பெருங்குளத்து உய்யக்கொண்டான் மடைப்பற்றுக்கு மேற்கு நடு
- 4 விற் கண்ணாற்றுக்கு நடுவு கோல் குடிதாங்கியால் மாஞ்செய் நிலமரைமாவும் எருமைச் செய் நிலமரைமாவும்

இரட்டையொரு இலுப்பைச் செய் நிலமரைமாவும்
 பிலாற்றுக்கு கிழக்கு பூமிதெவி வயக்கல் நிலம் ஒரு மாவும்
 மேலை அடங்காத் திடல் முக்காணியும் இவன் காணியாய்
 திறந்துழவான ஊருணி வடவாய் நிலம் காணியும் ஊர்
 பொதுவிற் திறந்து காணிசெய்து கொண்ட கணக்கண்செய்
 நிலமரைமாவும்

- 5 ஆக நிலமாறுமா இந்நிலமாறுமா ஊரில் பிறிஞ்சு
 வேறுமுதலாய் ஊரில் வரித்தொடுப்பு பொன்வரி
 வினியொகம் வெட்டி முட்டையாள் வெள்ளோலை.
 பஞ்சபீலி சந்திவிக்கூறஹேறு மற்று இகொத்த அளக்கக்கடவ
 வினியோகங்களெல்லா தவிந்து தேவதான இறையிலியாக
 இந்நிலமாறுமாவும் கல்லுநாட்டிக் குடுத்து இப்பரிசு இப்படி
 கல்லிலும் செம்பிலும் வெட்டிவித்து திருவாய்கேழ்வி
 திருமுகப்படியேய் சந்திராதித்தவத்து செல்வதாக
 இவனுக்கும் இவன் வம்சத்தார்க்கும் விற்றுக் குடுத்தோம்
 ஸபைக்குச் சமைந்த வே
- 6 லி செய்வோம் இப்படி விற்றுக் குடுத்த இ நிலமாறு
 மாவுக்கும் எமிலிசைந்த விலைப்பொருளெல்லாம்
 விலையாவண களத்தெ காட்டி கைச் செலக்கொண்டு
 விற்றுக் குடுத்தோம் வாமனன் கருமாணிக்காழ்வான்
 ஸுந்தரபாண்டிய ப்ரஹ்மாதராயனுக்கு சபைக்குச் சமைந்த
 வேலி செய்வோம் இப்படி இப்பிரிவு வினிவோகம்
 எழுதினேனும் சுந்தரசோழ பாண்டியச்சேரி இவ்வூராந
 ஸீபாலன் சேந்தனான திருக்கண்ணபுரமுடையானான
 பெரிய கோயில் தாஸன் எழுத்து இப்படிக்கு இவை
 சுந்தரசோழபாண்டியசேரி அபிமானமேரு சதுர்வேதி
 மங்கலத்துச் சிவ
- 7 லவன் சுந்தரதோளுடையான் எழுத்து இப்படிக்கு இவை
 இச்சேரி இக்குடி ஸீமாதவாமனனான பெரியகோவில் நம்பி
 எழுத்து இப்படிக்கு இது ராஜேந்திரசோழசேரி திருவாதவூர்
 ஆத்ரேயன் திருமறை நாயகன் ஸீநாரஸிம்ஹமான திருவாசக
 நம்பி எழுத்து இப்படிக்கு இவை வானவன் .மாதேவிசேரி
 பெருமைநல்லூர் சதுர்த்தி கேசவன் சீரிளங்கோவான
 வடமாமலிதாஸன் எழுத்து இது சுந்தரசோழ பாண்டி
- 8 யசேரி வலவூராங்கிரசன் நாராயணன் திருக்கண்ண
 புரமுடையானெழுத்து இப்படிக்கு இது இச்சேரி அனுத்துவ
 மங்கலத்து கவுணியன் கேசவன் தகஷிணாமூர்த்தி எழுத்து
 இப்படிக்கு திருவாய்க்குலம் பட்டனான அழகிய மணவாள
 தாஸனெழுத்து.

18. முதல் மாறவர்மன் குலசேகர வர்மனின் வேந்தோணிக் கல்வெட்டு

ரா.க. அழகேசன், மதுரை

இடம் : இராமநாதபுரம் மாவட்டத்துப் பரமக்குடியிலிருந்து 2 கி.மீ. தொலைவில் உள்ள வேந்தோணி கிராமம்; மாரியம்மன் கோயிலருகே 1½ அடி உயரத்தில் ஊன்றப்பட்டுள்ள கல்.

காலம் : முதல் மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியன் யா: 28 (கி.பி. 1296).

செய்தி : அகரமாகிய மதிதுங்க சதுர்வேதி மங்கலத்தை காளைய கண்டன் கோட்டை ஊராரும், குண்டையன் கோட்டை ஊராரும் காக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறது.

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோமாற	12 கொள்க. சுப
2 பன்மரான திரிபுவ	13 மஸ்து
3 னச்சக்கரவர்த்திகள் எம்ம	14 மதிதுங்கச்
4 ண்டலமும் கொண்ட	15 சதுர்வேதி மங்
5 ருளிய ஸ்ரீ குலசேகர தே	16 கலத்தூரும் குளமும்
6 வர்க்கு யாண்டு 28வது	17 கு ண டை ய ன்
7 வடதலை செம்பியன்	கோட்டை
நாட்டு அகரம்	18 ஊரார்
8 ஸ்ரீமதிதுங்க சதுர்வே	19 நோக்கி
9 தி மங்கலத்தில் ஊரும்	20 கொள்க
10 குளமும் காளைய	21 சுப
கண்டன் கோ	22 மஸ்து
11 ட்டை ஊரார் நோக்கிக்	

19. வென்றுமண் கொண்ட சம்புவராயரின் படைவீடு கல்வெட்டு

மா. கலைவாணன், தருமபுரி
ப. வெங்கடேசன், காவேரிப்பாக்கம்

இடம் : திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டம், ஆரணி வட்டம், படை வீட்டிலுள்ள தாலி அறுத்தாள் குன்றின் அடிவாரத்தில் அமைந்துள்ள நரசிங்கப் பெருமாள் கோயிலுக்கருகில் அமைந்த பாறையில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : வென்றுமண்கொண்ட சம்புவராயர், யா:17, கி.பி. 1339.

செய்தி : மருதரைசர் படைவீட்டில் வீரசம்ப விண்ணகரிலுள்ள சிங்கப் பெருமாளுக்கு பூண்டி என்னும் ஊரில் திருநாமத்துக்காணி அளிக்கப்பட்டமை.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சகலலோக சக்கரவர்த்திகள் வென்றுமண்
- 2 கொண்ட சம்புவராயர்க்கு யாண்டு பதிநேழாவது
- 3 முதல் மருதரைசர் படைவீட்டில் வீரசம்ப விண்ணகர் எம்பெருமாள்
- 4 சிங்கப் பெருமாளுக்குத் திருநாமத்துக் காணி முதலடங்க இறையிலியாக வி
- 5 ட்ட முருகன் மங்கலப் பற்றில் பூண்டியான செயித்து வாய்க்கு பெருமான் நல்லூர்
- 6 நன்செய் புன்செய் தோட்டப்பற்று புறக்கலனை உட்பட கடமை ஆயங் கோமுற்றவ
- 7 ப் பேறும் புதியது உள்ளிட்ட பல நெல்லாயங்களும் பொன்வரிக் கார்த்திகைக்கு இடும்
- 8 பணம் வாசல் வினியோகம் சந்து விக்ரகம் ஊர்க்கணக்கர் ஆசுபொதுமக்கள் பேற்கடமை
- 9 நாட்டுவரி மகம்மை வாசல்ஓட்டு முகம்பார்வை ஊர்க்கணக்கர் பேரால் வினியோகம் தட்டார் பேராலும் ஊர்க்கணக்கர்

- 10 ஊசிவாசி வழி நடைக்கு இடும் முன்னிடும் பணம் இனவரி மேற்கட்டிவரி சீவிதக் கார்த்திகைக்கு இடும் பணம் மாவடை
- 11 வெட்டியானுக்கிடும் பணம் ஓலைச் சம்பட வாசல்வரி கீற்றுவர் ஏரிமீன்காசு எடுத்தளக்கும் அரிசி
- 12 காணம் கைவிலக்கடைப்பு மற்றும் இப்பற்றில் கொள்ளும் பல உபாதிகளும் பல வரிகளும் உட்பட
- 13 அமுதுபடி சாத்துபடி திருப்பணி உள்ளிட்ட பலபடி நிமந்தப் பேரால் சர்வமானியமாக
- 14 சந்தராதித்த வரையும் நடத்திக் கொள்ளும்படி சொன்னோம் இப்படி செய்க உ.

20. இராசகம்பீர மலைக்கல்வெட்டு

ப. வெங்கடேசன், காவேரிப்பாக்கம்

இடம் : திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டம், போளூர் வட்டம், படைவீட்டில் உள்ள இராசகம்பீர மலையில் அமைந்துள்ள சம்புவராயர் காலத்து நெற்களஞ்சியத்திற்கு மேற்குப் பக்கத்தில் சுனைக்கு வடக்கில், பாறையில் வெட்டப்பட்டக் கல்வெட்டு.

காலம் : கி.பி. 14-15ம் நூற்றாண்டு

செய்தி : கோட்டைக்குச் சுற்று மதில் அமைத்துக் கொடுத்தமை.

- 1 பெண்ணை கரை
- 2 திருக்கோவல்லூர்
- 3 தெய்வராக் கச்சிராயர்
- 4 குமாரர் உலகளந்த
- 5 கச்சிராயர்
- 6 முது பெரியரண்

21. திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்கோட்டைக் கல்வெட்டு

கி. ஸ்ரீதரன், திருச்சி

இடம் : திருச்சிராப்பள்ளி மலைக்கோட்டை - மலைவீதி திருச்சுற்று, வடக்குப் பக்கம் ஒரு பாரையில் இரு பாதங்களும் அதன் கீழே கல்வெட்டும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.* இதன் அருகே ஒரு முனிவரின் சிற்பமும் காணப்படுகிறது.

காலம் : கி.பி. 14-15ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : குருமருளதேவர் என்ற ஒரு முனிவர் சித்தி அடைய வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு நிலவறையினுள் நுழைந்திருக்கிறார். அப்பொழுது தன் சீடர்களிடம் தான் மண் மீதோ அல்லது பொன் மீதோ ஆசை கொண்டு செல்லவில்லை. சித்தியடையவே செல்கிறேன். எனவே எக்காரணத்தைக் கொண்டும் இதனைத் திறக்கக் கூடாது என்று கூறுவது போல கல்வெட்டு அமைந்துள்ளது.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ... வீர சோமிசுர தேவனும் குறுநிலம் ந ...
- 2 மவங்கி சத்தாரோடே நடப்பார்களாகில் எந்சொற்படி உண்டாகி ...
- 3 ... க ... றருதாருண்டாகில் ... ஸ்ரீகுருநாதனாகிலு ஸ்ரீமாகேசுவர
- 4 ராகிலும் எந் சொற்படி அந்றி தாங்கள் திறந்தார்களாகில் தங்களானை ஸி
- 5 த்த ரா ... ஆணை ஸ்ரீகுருமருள தேவர் ஸ்ரீ பாதம் அல்லது அறியேந் பிரதி
- 6 ழுடை பண்ணினால் வல்ல வென்ற ஒணாது மண்ணுக்கு பொற்றுக்கு புக்க
- 7 தல்ல இவை இத்தித்துப் புக்கேனாகில் ஸ்ரீகுருநாதனுக்கும் ... சுத்து
- 8 துவ்கும் துரோகி ஸித்தி வேண்டி ... ருழங்கழித்தால்
- 9 திறக்க

* கல்வெட்டு பற்றி தெரிவித்தவர் கோயில் செயல் அலுவலர் முருகேசன். கல்வெட்டினைப் படியெடுக்க உதவியவர்கள் சீனிவாசன், இளநிலை கல்வெட்டாய்வாளர், நடராசன், திருச்சி. எம்துறை இயக்குநர் அவர்கள் அனுமதியோடு வெளியிடப்படுகிறது.

22. வேங்கடபதிராயர் கால பொம்ம நாயக்கன் கல்வெட்டு

ப. வெங்கடேசன், காவேரிப்பாக்கம்

இடம் : திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டம், போளூர் வட்டம், கண்ணமங்கலம் அருகே உள்ள துவரந்தல் என்னும் ஊரில், எத்திராஜி முதலியார் நிலத்திலுள்ள 6½ அடி நீளமும் 3 அடி அகலமும் கொண்ட கற்பலகையில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டு.

காலம் : விஜயநகர அரசன் வேங்கடபதி ராயர், கி.பி. 1595, செப்டம்பர், 4.

செய்தி : இதுவரை கிடைத்த கல்வெட்டுகளில், இக்கல்வெட்டில் மட்டுமே பொம்ம நாயக்கரின் வம்சாவழிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பொம்ம நாயக்கர், திப்பு நாயக்கர் பேரனும் நாகம நாயக்கர் மகனும் ஆவார். பொம்ம நாயக்கர் ஆட்சியில், நாகம நாயக்கர் சார்பாக ஆரணி கையிலாச நாதர் சாமிக்கு தேவதானமாக துவரனேந்தல் காளசமுத்திரம் என்னும் ஊர் முழுவதும் கொடுக்கப்பட்டது.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மந் மஹாமண்ட, லேசுவர ராஜாதி,
- 2 ராஜராஜ பரமேசுவர ஸ்ரீவீரபிரதாப ஸ்ரீவீரவே
- 3 ங்கடபதிராய தேவமஹாராயர் ப்ருதிவிராஜ்யம் ப
- 4 ண்ணி அருளானின்ற சகாப்தம் 1517
- 5 ன் மேல் செல்லா நின்ற மந்மத, ஸ்வத்வ
- 6 ரத்து ஸிம்ஹ நாயற்று பூர்வபக்ஷத்து த்வாத்சி
- 7 யும் புதவாரமும் பெற்ற உத்திராட நக்ஷத்திரத்து நா
- 8 ள் கண்டூர் கண்டூ, ப்ரஜமேச்சு கண்டூ, பண்டி,
- 9 த புண்டூரிக அண்டூ, மாத்தண்டூ, வேலூரி சா
- 10 ஸநாங்க அநுகூல கோத்ர திப்புநாயிநி பெளத்ர
- 11 நாகமாநாயிநி குமார பொம்ம நாயக்கர் கும்ப
- 12 கோணம் தாதாசார்யருக்கு வேங்கடபதிராயர்

13 சகதாப்ரமாக குடுத்த உரத்தி சீமயில் குமாரர்
 14 தாதாசார்யர் கையில் வாங்கிந ஜயங்கொ
 15 ண்ட, சோழமண்டலத்து படவீட்டு ராஜ்யத்து பல்
 16 குன்ற கோட்டத்து தச்சூர் நாட்டில் முருகமங்
 17 கலபற்று கீழ் நாகுஸமுத்ரம் மேலை நா
 18 குஸமுத்ரத்துக்கு பிரதிநாமமாந துவரனேந்தல் காளி ஸ
 19 முத்ரம் சதுஸீமாகர்குதமாந வாபி கப த
 20 டாகாதி, உள்பட தேவதாஸார்பெள, மரான
 21 ஆரணி கயிலாஸநாத, ஸ்வாமியாருக்கு நித்ய
 22 நைமித்திகங்களாந ஸகல பூஜா கயிங்கர்ய
 23 ங்களுக்கும் த்வாத்சி புண்ய காலத்திலே நாகும
 24 நாயக்கர் அய்யநுக்கு புண்யமாக ஸஹிரண்யோ
 25 துகதார பூர்வமாக ஸமப்பித்து யிந்த க்ராமத்திலே
 26 சூலாங்கித கிலாசாஸநமும் ஸ்தாபித்து குடுத்தே
 27 ந் யிந்த க்ராமங்களிலே உள்ள நித்யாத்யஷ
 28 பொகு தேஜஸ்சார்மங்களும் உள்பட ஆசந்த்ரா
 29 ர்கஸ்தாயியாக தேவ போஜ்யமாக நடக்க
 30 கடவதாகவும் மிந்த தம்மத்துக்கு அகிதம்
 31 நினைத்தவன் கெங்கைக் கரைலே
 32 காராம் பசுவையும் தன்னுட மாதா பிதாவயும்
 33 தந்நிடய கையிநாலே கொன்ற தோஷத்தி
 34 லே போக கடவநாகவும் உ தாந பால்
 35 நயோர்ம்மய்யே தாநாத் ச்ரேயோநு பா
 36 லநம் தாநாது ஸ்வர்க, மவாப்பொதி
 37 நாதுர்சரதம் பதும் உ

23. இஞ்சிமேடு - வீரதிப்பப்ப நாயக்கர் கல்வெட்டு

து. துளசிராமன், ஆர்க்காடு

ப. வெங்கடேசன், காவேரிப்பாக்கம்

இடம் : திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டம், வந்தவாசி வட்டம், இஞ்சிமேடு என்னும் ஊரில், குள்ளாரெட்டி பாறையில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டு.

காலம் : 16ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : கல்வெட்டு முழுமை பெறவில்லை. வீர திப்பப்ப நாயக்கர் காலத்தில் அவருடைய உம்பிலிக்கைக் கிராமமான இஞ்சிவேடு ஏரியில் ஏற்பட்ட உடைப்பு சரிசெய்யப் பட்டமை பற்றி.

- 1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ பிராபவ வருஷம் காத்திகை
- 2 மாதம் 9-தி வீரதிப்பப்ப நாயக்கர்
- 3 அய்யன் உம்பிலிக்கைக்
- 4 கிராமமான இஞ்சிவேடு
- 5 ஏரி உடைப்புக் கட்டிவித்து
- 6 ஏரி கீழ் ஓட இப்பற்றிலும் மலையடித்
- 7 தாக்கல் படைவீடு மங்கரசர் அய்யன்பு

24. அமராபுரம் சின்னபொம்ம நாயக்கன் காலக் கல்வெட்டு

து. துளசிராமன், ஆர்க்காடு.

ப. வெங்கடேசன், காவேரிப்பாக்கம்.

இடம் : வட ஆர்க்காடு அம்பேத்கர் மாவட்டம், அரக்கோணம் வட்டம், அமராபுரம் என்னும் ஊரிலுள்ள மந்தைவெளியில் 4½அடி நீளமும் 1½ அடி அகலமும் கொண்ட கற்பலகையிலுள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : வேலூர் பொம்ம நாயக்கர், 16ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : இக்கல்வெட்டில், காவேரிப்பாக்கம் அகிலாண்ட நாச்சியாருக்கு தைத்திருநாள் கொண்டாட அமராபுரம் என்ற உரில் பாதியை தண்டனார் தட்டார் சனாமய்யர் புத்திரன் வீரப்பன் என்பவர் சின்ன பொம்ம நாயக்கர் பேரில் தானமாக அளித்தது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வூரில் இன்னொரு பாதி ஒரு பட்டற்கு அளிக்கப் பட்டது.

1 அமராபுரம் கிறா	14 வேலூர் சின்
2 மம் ஒன்றில்	15 ன பொம்ம னா
3 பட்டெ பாட்டி	16 ய்ககரய்யனு
4 திருமல	17 க்கு புண்ணி
5 பட்டற்கு	18 யமாக பாதியு
6 பாதி கா	19 ரும் தை திரு
7 வேரிப்பாக்கம்	20 னாளுக்கு இவர்
8 அகிலாண்	21 கைய்
9 ட நாச்சியா	22 யில்
10 ற்கு தண்டனா	23 கொண்டு
11 ற தட்டார் சனா	24 சவாமியா
12 மய்யர் புத்திரன்	25 ற்கு சமற்ப்
13 வீரப்பன்	26 பிச்சேன்

25. தங்கலாச்சேரி கிட்டிணப்ப நாயக்கர் கல்வெட்டு

கோ. விஜயவேணுகோபால்,
ஆர். வெங்கட்ராமன், மதுரை.

இடம் : மதுரை மாவட்டம் திருமங்கலம் வட்டம் தங்கலாச்சேரியில் பெருமாள் கோயிலருகில் நிற்கும் 7 அடி உயரப் பலகைக் கல்.*

காலம் : மதுரை நாயக்கன் கிட்டிணப்ப (கிருஷ்ணப்ப) நாயக்கர் சகம் 1492, பிரமோதூத முதலியன் (கி.பி. 1570 - மே 17).

செய்தி : தன் தந்தை விசுவநாத நாயக்கருக்குப் புண்ணியம் கிடைக்கும் பொருட்டு கிட்டிணப்ப நாயக்கன் மதுரையில் உள்ள அன்னக்குழி மதுரை நாயக ஈசுவரமுடையார் கோயிலுக்கு தங்கலாச்சேரி ஊர் முழுவதும் சர்வமானியமாகக் கொடுத்தமை. தங்கலாச்சேரி மதுரை மண்டலத்தில் திட்டியன் சீர்மையில் இருந்தது. கிட்டிணப்ப நாயக்கனால் (விஜயநகர அரசன்) ராமராசரி டமிருந்து அமரமாகணையாகப் பெறப்பட்டது. மதுரை மண்டலம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. (அன்னக்குழி மதுரை நாயக ஈசுவரம் கோயில் மதுரையில் மேலைச் சித்திர வீதியில் இருந்தது. இப்பொழுது அக்கோயில் இருந்த இடத்தில் பிர்லா மந்திர் என்ற பயணிகள் விடுதி கட்டப்பட்டுள்ளது).

- 1 சுவமஷ்து
- 2 சிரீ விசையாப்யுதைய சாதிவா
- 3 ஹன சகார்த்தம் 1492ன் மேல்
- 4 செல்லா நின்ற பிரமோதூத சங்கற்சரத்து
- 5 உத்தராயணத்து கிரீஷ்மரிது வில் சேய்ஷட்ட
- 6 மாதத்து சுக்கிரபஷ்ஷத்து யேகாதெசியும்
- 7 புதவாரமும் விசாக நஷ்ஷத்திரமும் விணிக்கரமு
- 8 ம் பெற்ற சாதுரு மாதப் பிரதமை யேகாதெசி புண்ணி

9 ய காலத்தில் மதுரை அன்னக்குழி உடையவர் மது
 10 ரை நாயகனார் தம்பிரானார்க்கு காசிவ கோத்திரத்து
 11 விசுவநாத நாயக்கர் புத்திரன் கிஷ்ட்டணப்ப
 12 நாயக்கர் குடுத்த தன்ம சாதனப்பட்டைய
 13 ம் நமக்கு ராமராசர் அய்யன் அவர்கள் அமர
 14 மாகணையாக பாலித்தருளின மதுரை மண்
 15 டலம் உதைய வளநாடு பிரமலைப்பற்றில் திடிய
 16 ன் சீர்மைக்கு உட்பட்ட தங்கலச்சேரி என்கிற கி
 17 றாமத்தை நாம் விசுவநாத நாயக்கர் அய்ய
 18 னுக்கு புண்ணியமாக மதுரை அன்னக்குழி
 19 உடையவர் மதுரை நாயக ஈசரமுடைய தம்பி
 20 ரானார்க்கு பூசைக்கட்டளைக்கும் திருப்பணிக்கும்
 21 ஆக தெய்வ தானமாக சகிரண்ணியோக உதகதாரா
 22 பூருவமாகக் குடுத்த மதுரை மண்டலத்தில் உதையவ
 23 ளநாட்டுப் பிரமலைப் பற்றில் திட்டியன் சீர்மை
 24 க்கு உட்பட்ட தங்கலச்சேரி என்கிற கிராமத்
 25 துக்கு நான்கு எல்லைக்கும் விவரம் வடக்கு எல்லை
 26 தும்பக் குண்டுக்குத்தெற்கு தென் எல்லை குண்
 27 டத்தூருக்கு வடக்கு மேற்கு எல்லை பொல்லக்கா
 28 ள் நத்தத்துக்கு கிழக்கு கிழக்கு எல்லை கொ
 29 ம்மு நாகன்பட்டிக்கு மேற்கு ஆக நான் கெல்
 30 லையும் சேந்த தங்கலச்சேரியை மதுரை நா
 31 யக ஈசுவரமுடைய தம்பிரானார்க்கு வேகவதி
 32 தீரத்திலே சொக்கநாயகர் சன்னதியிலே சா
 33 தறுமாதம் பிரதம ஏகாதேசி புண்ணிய கா
 34 லத்திலே சதுரண்ணியோக உதகதாராபூர்வ
 35 மாக குடுத்தப்படியாலே இந்தக் கிராமத்தி
 36 ல் சதுர்சீர்மைக்கு உட்பட்ட நஞ்சை புஞ்
 37 சை நத்தம் செய்த்தலை திடர் வாஸ்த்து
 38 சேஷம் மாவடை மரவடைக் குளம் குட்டை கூ
 39 வம் ஆற்றுக்கால் ஊற்றுக்கால் மற்றும் எப்

40. பேர்ப்பட்ட சகல சமுதாய பிறாத்தியு மஷ்
 41. ட்டநிதி நிற்சையம் செலபாஷாண அஷ்ஷணி
 42. ஆகாமி சித்த சாத்தியம் என்று சொல்லப்பட்ட
 43. அஷ்ட்ட போக தெச சுவாமியங்களுக்கும்
 44. தானாதி விண்மைய விக்கிரயங்களுக்கும்
 45. யோய்க்கியமாக சந்திராதித்த சாஷியாகக் கல்
 46. விலும் செம்பிலும் வெட்டி சறுவமானி
 47. யமாக அனுபவித்துக் கொள்ளச் சொல்லி கா
 48. சிவ கோத்திரம் விசுவநாத நாயக்கர் புத்திரன்
 49. கிட்டிணப்ப நாயக்கர் மதுரை அன்னக்குழி
 50. உடையவர் மதுரை நாயகர ஈசுரர் தம்பிரா
 51. னார்க்கு சவ்ருதி ஆக குடுத்த பூதான தன்
 52. ம சாசனப்பட்டையம் தான பாலன
 53. யோர் ...
 54. 54 - 59 ...

* இக்கல்வெட்டு இந்தியக் கல்வெட்டு ஆண்டறிக்கை 1963-64இல் எண் 282 ஆகப் பதிவாகியுள்ளது. இக்கல்வெட்டு 30.1.83இல் கண்படியாகச் செய்யப்பட்டது. பாடம் இதுவரை வெளியாகவில்லை.

26. திருமலை நாயக்கரின் சயமுத்தி பட்டயம்

எஸ். எம். கமால், இராமநாதபுரம்.

மதுரை நாயக்க மன்னர்களில் மிகவும் சிறப்பான ஆட்சியாளராக விளங்கியவர் திருமலை நாயக்கர் (கி.பி. 1636-59). தமது சுற்றுலாவின் பொழுது, இந்த மன்னர், குடிமக்களது வீரதீரச் செயல்களைக் கண்டும் கேட்டும் மகிழ்ந்த பொழுது, சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் பாராட்டி பரிசிலும் மானியமும் வழங்கி பெருமைப் படுத்தியதாகப் பல செய்திகள் உள்ளன. இதனைப் போன்றே ஆங்காங்கு சந்தித்த சமூகத் தலைவர்களது உரிமைகளையும், சமூக உயர்நிலையினையும் அங்கீகரித்து, அந்த தலைவர்களைச் சிறப்பித்தும் பட்டயங்கள் வழங்கியும் பாராட்டியுள்ளார்.

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பட்டயம் திருமலை நாயக்கர் திண்டுக்கல் கோட்டைக்கு கி.பி. 1654-ல் வருகை தந்த பொழுது பொம்மையக் கவுண்டர் என்பவருக்கு வழங்கினார்.

கவுண்டர் என்ற விசுதி கொங்குநாட்டு வேளாண் பெருமக்களைக் குறிக்கும் சிறப்புப் பெயராக வழங்கி வந்துள்ளது. ஆனால் மதுரைச் சீமையில் இந்த கவுண்டர் என்று அழைக்கப்படுபவர் கொங்கு நாட்டு வேளாளர் அல்ல. மாறாக, கன்னட நாட்டில் இருந்து பதினாறாவது நூற்றாண்டில் கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் குடியேறியுள்ள கம்பிலியர் தாங்கள் வாழும் மேட்டுப் பகுதியை பிரதானமாகக் கொண்டு ஆறு பிரிவினர்களாக இருந்து வருகின்றனர். இவர்களில் மூன்று “மேட்டார்” மதுரை மாவட்டத்திலும், மூன்று “மேட்டார்” நெல்லை மாவட்டத்திலும் உள்ளனர். இவர்கள் தங்களுக்குள் கொள்வினை கொடுப்பினைக்காக மீண்டும் பதினெட்டுக் கிளைகளாக பிரிந்துள்ளனர்!

மதுரை மாவட்டத்துப் பதினெட்டு மேட்டார்களுக்கும் தலைவராக அப்பொழுது இருந்தவர் தான் பட்டயம் பெற்றுள்ள பொம்மைய கவுண்டர். கவுண்டர்களது தாய் மொழி கன்னடம். ஆகையினால் இந்த சமூகத்தினரிடையே வழக்கில் இருந்த பேச்சுத் தமிழ்ச் சொற்கள் அப்படியே பட்டயத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. என்றாலும், கம்பிளி, காளாஞ்சி, காணிக்கை, சிறகு, பட்டயம், பொங்கல் என்ற தனித் தமிழ்ச் சொற்களும் இந்தப் பட்டயத்தில் பயிலப்பட்டு வந்துள்ளன.

அவணம், இதழ் 7, 1996

இந்தப் பட்டய வரைவில், சகாப்தத்தின் பெயரும், ஆண்டின் எண்ணும் சரியாகப் பதிவு பெறவில்லை. செயா வருஷம் வ்யயாசி மாதம் என்ற தொடரில் இருந்து இந்தப் பட்டயம் கி.பி. 1654-ம் வரையப்பட்டது என்பதை ஊகிக்க முடிகிறது. இந்தப் பட்டயத்தின் தலைப்பாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள “சயமுத்திப் பட்டயம்” என்பதற்கான சரியான பொருளும் விளங்கவில்லை.

இந்தப் பட்டயம் இப்பொழுது இராமநாதபுரம் வடக்குத் தெருவில் உள்ள ஒளிப்படக் கலைஞர் சா. சண்முகவேல் என்பவரிடம் உள்ளது.

சயமுத்தி பட்டயம்

- 1 ஸ்ரீராமசெயம்
- 2 ஸ்ரீசெயா வருஷம் வ்யயாசி மாதம் 15 மதுராபுரி த
- 3 லத்திலிருக்கும் ராசமானியராயர் ஷ்த்திரி திருமலை நாயக்க
- 4 ரவர்கள் திண்டுக்கல்லு தாலுகாவில் வந்து யெறங்
- 5 கி யிறுக்கும்போது முன்னிலக் கோட்டை திண்டுக்கல்லு
- 6 சேகரம் சீவிலி சிறகிலிறுக்கும் பெரயிதனம் பொம்ம
- 7 ய கவண்டன் ஆயவட்டக்கவண்டன் பொம்மயக் கவண்ட
- 8 ன் கொடியெப்பக் கவண்டன் பெரிய பொம்மயக் கவண்
- 9 டன் கறமலை கவண்டன் ஆதியில் சீவிலி சிறகு பொம்ம
- 10 ய கவண்டன் மேற்படி பூசாரி வடமலைக் கவண்டன் நாக
- 11 தா
- 12 ய கவண்டன் பழநி முத்துக் கவண்டன் கெப்பயக் கவண்
- 13 டன் யோசனைசெய்து யித்தாதி பேர்கள் சம்மதி பட்டு ஒ
- 14 ப்பு சிட்டம் வுடபடிக்கைசெய்து 18 மேட்டாறும் ச
- 15 ம்மதிப்படிக்கி 9 கும்புக்கும் மேட்டுப் பெரியதனம் 18 கு
- 16 டை காற்றும் யிந்தப்படிக்கி கம்பிளி காளாஞ்சி பிடி செ
- 17 ம்பு பாதகாணிக்கை பட்ட 15 சாதியில் மேடு பள்ளம்
- 18 நால் நாநிறுந்து கம்பிளி அதியாறப் படிக்கி தீறுமான
- 19 ம் செய்யவும் தீவத்து கூறுவது பொங்கல் வச்சு கறுங்
- 20 குட்டி வெட்டவும் ஆட்டுக்கிடாய் 1 அரிசி பறுப்பு 3 கலம்
- 21 பால்பகவு-1-பாதகாணிக்கை 20 பராகன் சீனிக் சக்கறை
- 22 வெத்திலை பாக்கு யிவ்வளவு சாமான் வயித்து றாசாவெ ச

22 ந்திப்புக் கண்டார்கள் நீங்கள் எந்த ஊறென்று ராசா
 23 கேட்டாற் நாங்கள் திண்டுக்கல்லு சேகறம் சீவிலி
 24 ச் செறகுல யிறுக்கும் பெரியதனம் பொம்மய கவண்
 25 டன் யென்று சொன்னான் ராசாவும் சந்தோசம் ஆகி வு
 26 னக்கு யென்ன வேணுமென்று கேட்டாற் யெனக்குயி
 27 ந்ப்படிக்கி தாம்பூற சாதனப்பட்டயம் வேணுறென்
 28 று கேட்டான் அந்தப்படிக்கி உத்தரவாச்சுது றாசாதிறாச
 29 கறதால் கயி ஒப்பம் கல்லும் காவேரி புல்லும் பூ
 30 மியும் உள்ளவரைக்கும் ஆண்டு வரவும் யிந்த பட்
 31 டயம் செயிதவன் திண்டுக்கல்லு வடக்கு வாசல் சவா
 32 ல் முனிசாமி நாச்சி ஆசாரி யிதை ஆதாமொறுதன்
 33 அடிக்கு அளித்தால் மீநாச்சி சொக்கலிங்கம் கே
 34 ள்ப்பாற்.

¹ Francis, *Madura Gazetteer*, 1919.

27. அரித்துவாரமங்கலம் வேளாளர் செப்பேடு

செ. இராகு,

குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியம், தஞ்சாவூர்

தஞ்சாவூர் மாவட்டம், கும்பகோணம் வட்டம் அரித்துவார மங்கலம் அலங்காரவல்லி உடனமர் பாதாளேசுவரர் கோயில் நிருவாக அலுவலர் வசம் இச்செப்பேடு உள்ளது.

மூன்று ஏடுகளைக் கொண்ட இச்செப்பேட்டுத் தொகுதி ஒரு புத்தகம்போல, இடம், வலம் உள்ள செப்பேடுகள் மையச் செப்பேட்டுடன் கீல்களால் இணைக்கப்பட்டு முடித் திறந்துக் கொள்ளும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

மூன்று செப்பேடுகளிலும் (ஒளிப்படம் 14, 15) செய்திகள் வரிசையாக எழுதப்பட்டுள்ளன. செப்பேட்டின் இரு புறமும் எழுத்துக்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

தஞ்சை நாயக்க மன்னர் விசையரெகுநாத நாயக்கர் காலத்தில் (1600-1634) பொறிக்கப்பட்ட செப்பேடு.

அரித்துவாரமங்கலம் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலம் (மூன்றாவது திருமுறை, தலம் 30). சோழ நாட்டுக் காவிரித் தென்கரையின் 99வது தலம். 'திருஅரதைப் பெரும்பாழி' என்பது தேவார காலப் பெயர். இச்செப்பேட்டிலும் இதே பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. கோயில்வெண்ணியிலிருந்து இவ்வூர் 6 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

வடக்கே திருக்காளத்தி, தெற்கே கன்னியாகுமரி, மேற்கே மலையாளம், கிழக்கே நாகப்பட்டினம் ஆகிய எல்லைகட்குப்பட்ட தொண்டை வளநாடு, சோழ வளநாடு, இருங்கோளப் பாண்டிநாடு ஆகியவற்றில் வாழும் வேளாளர்கள் அரித்துவாரமங்கலம் கோயிலுக்கு அபிடேகம், நைவேத்தியம், திருவிளக்கு, திருப்பணி இவைகட்காக அளித்த கொடையை இச்செப்பேடு விளக்குகிறது.

பல்லக்குப் பிரபுடாள் 10 பணமும், தண்டிகைப் பிரபுடாள் 5 பணமும், குதிரை குடைக்காரர் 3 பணமும், அட்டவணை அதிகாரம் 1 பணமும், பயிர் செய்யும் குடிகள் ¼ பணமும், பயிரில்லா குடிகள் 1/8 பணமும் அளிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அரசர் மெய்க்கீர்த்தி அழகிய கவிதை நயத்துடன் கூறப்பட்டுள்ளது. கங்கைகுல வேளாளரின் பல சிறப்புகள் செப்பேட்டில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அரித்துவாரமங்கலத்தின் புராணப் பெருமைகள் புனைந்துரக்கப்பட்டுள்ளன.

வேளாளரில் தொண்டைமண்டல வேளாளர், சோழிய வேளாளர், காரைக்காட்டு வேளாளர், செயின வேளாளர், காரணிகமான வேளாளர், கொடிக்கால் வேளாளர், ஊற்றத்தூர் வேளாளர், துளுவ வேளாளர், மிழலைக் கூற்ற வேளாளர், வெண்பாநாட்டு வேளாளர், தென்மண்டலத்து வேளாளர் ஆகியோர் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

அரித்துவாரமங்கலம் காவிரியாற்றுக்குத் தெற்கு திருவாரூர்ச் சாவடி ஆவூர்ப் பற்று குலோத்துங்கசோழ வளநாடான கரம்பை நாட்டில் இவ்வூர் உள்ளதெனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

இச்செப்பேட்டை கச்சியேகம்பத்தில் குமுதப்படைக் கல்வெட்டாக எண்ணிக்கொள்க என்று இறுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது. கொடை அளிக்காதோர் பாலாறு, பெண்ணையாறு, காவிரியாற்றின் பயனைத் துறக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

முதல் பக்கம்

- 1 உசொஸ்த்த ஷ்ட்டிஸ்ரீமன் மகாமண்டலேசுரன் மேதினிமீசுர கண்
- 2 டன் அரியராயவிபாடன் பாஷைக்குத் தப்புவராய கண்டன் ராயர கண்டன் நவகண்டப் பிருதிவி கண்டன் மூவராய கண்டன் கண்
- 3 டநாடு கொண்டு கொண்டநாடு கொடாத மண்டலீகர் கண்டன் பூறுவ தெக்ஷண பச்சிம வுத்தர சது சமுத்திரா பதியான எம்மண்டலமுங் கொ
- 4 ண்டு ஈழந் திறைகொண்டருளிய ராசாதிராசன் இராசபரமேசுரன் இராசமாத்தாண்டன் இராசகெம்பீரன் இராசவேசியர்புயங்கன் இரா
- 5 சமனோகரன் இராசசிகாமணி இராசசிந்தாமணி இராசகண்டிரவன் இராசகாத்தாலம் இராசபயங்கரன் இராசசேகரன் இராசாக்கள் தம்பிராந்
- 6 அசுவதளவிபாடன் கெசதளவிபாடன் ஒட்டியதள விபாடன் துலுக்கர் மொகரந் தவிழ்த்தோன் துரகத நகுலன் கெறுவித மனோகரன் வுத்தன்

- 7 ட மண்டலீகர்கண்டன் துட்டநெட்டுரந் சிட்டபரிபாலன் ஆனார சுக்கிரீபன் பிறிதிக்கனாபாத ராமன் கடகளுறைத் தாறன் கலியாணபுரவேந்திரன்
- 8 அஷ்டதிக்கு மனோபயங்கரன் வீரலக்ஷ்மியுட புத்ரன் விசநகர்த் தாபனாசரியன் நரபதி நாராயணன் காலர்கள் பிபுடன் சத்தியரிசந்திரன்
- 9 அண்ணபாஷா விருஷ்கணன் சகலவித்தைக்கு மறாத வீரன் தன்மதேசிகள் தன்ம பரிபாலன் ராசபூசித பாதாம்புயன் கனக
- 10 ராமன் தேவகாரிய துரந்தரன் விறுமப் பிருஷ்டாபரன் கறுவசென பரிபாலன் சகல குணாபிராமன் கலியுக கற்ணாவுதாரன் பூ
- 11 லோக தேவேந்திரனென்னப்படாநின்ற மல்லிகாச்சுனதேவ மகராய புசுபெலதேவ மகராயர் அச்சுததேவ மகராயர் வீரசிங்
- 12 கதேவ மகராய வீரப்பிர்தாப மகராயர் வீரவசந்ததேவ மகராயர் வாமதேவ மகராய வல்லாளதேவ மகராய பிறபுடதே
- 13 வ மகராய பூபதிராயர் கிருஷ்ணராயர் அச்சுதராயர் சதாசிவராயர் சீரங்கராயர் வெங்கடபதிராயர் ராமதேவ மகாராயர் கெ
- 14 சவேட்டை கண்டருளி தண்ணிழல்ப் பரப்பும் வெண்குடை நீழலின் பொருபுலியும் புல்வாயும் மோர்துறை நீராடப் பூசை
- 15 யும்மெலியும் பேசுறவாகக் கிளியும் பருந்தும் களியுறவாக மறம்நெருக்கி யறம்பெருக்கி முறைசுருக்காமல் இறைபெருக்காமல்க்
- 16 காட்சிக்கெளிதாய் கடுஞ்சொல்மறந்து பெரும்பகை ஐந்தும் மருங்குறவறுத்தி நாடொறும் நாடொறும் நன்குதலை பெருக்கி
- 17 யாற்றுரை நூலி னிற்றம் பயின்று சிற்றினம் நீக்கி சற்ச்சன ருறவி கொண்டுலகினுக் காவியும் நிலவிய கண்ணுமாய்த் தரைமகவாக தான
- 18 நாகவோர்ந்தணராவொடு பிருதிவிராச்சியம் பண்ணியருளா நின்ற சகாத்தம் ௨ 1554 இதன்மேல் செல்லாநின்ற யீசுர வ
- 19 ச்சரத்துத்தராயணத்து மகர நாயற்றுப் பூருப பக்கத்துத் தசமியும் குருவாசமும் பெற்ற அஸ்த நஷ்லத்திரநாள் சந்தி
- 20 ரவோரை சாத்விக வேளையில் ஸ்ரீசோழமண்டல காவேரியாற்றுக்குத் தெற்குத் திருவாரூர்ச் சாவடி ஆவூர்ப் பற்றுக் கு
- 21 லோத்துங்கசோழ வளநாடான கரம்பை நாட்டில் விறும்ம விஷ்ணுக்களால் யெக்கியம் பண்ணப்பட்டும் கமலாகரனுக்குப் பூத

- 22 ஞாபற போக்கியும் மூப்புத்தீத்தீளமையாக்கியும் சந்தனஞ் சிரசில் வந்தரைப்பாணை நற்றொண்டென்று முத்தி கொடுத்தும் ஈசுவரன் உபமன்னிய
- 23 மகாவிருஷிக்கு அனவரதமும் திருநட்டமாடியும் இப்படி தெய்வீகத்தலமாக வாக்குமனத்துக்கெட்டாத சிதம்பரத்துச் சமானமாய் முதலிக
- 24 ள் மூவர்திருப்பாட்டும் பெற்ற அரிதைப்பெரும்பாழி அதிவீரராகமங்கலமாகிய சமிவனம் விறுமபுரியில் அலங்காரவல்லி பங்கர் பாதாள ஈசுர
- 25 சுவாமியார் திருத்தொண்டர் முன் எழுபத்து மூவற்கு எழுபத்து நாலாக விளங்காநிற்கும் கட்டளைப் பணிவிடை நாயமாரில் திரிவிதகரண
- 26 சத்தியுடைய உலகுடைநாயகியம்மை சீபாதத் தாமரையாருக்கு ஆடைகீறிச் சிலந்தி காட்டியும் யரவின்வாயில் கையிட்டும் பாணன் பிண
- 27 ஞ்சுமந்தும் பறையனோடுண்டும் சூலிமுதுகிற சோறிட்டும் நீலிபழி கழுவியும் முளைவாரி யன்னமிட்டும் முன்கையைச் சந்தனமாய்
- 28 யுரைத்தும் சேர சோழ பாண்டிய மூவரைச் சிறைவைத்தும் நாவிசைத்த தமிழ்க்கொண்டும் மேகந்தளைவிடுத்தும் பூவலகெடு
- 29 த்தும் உள்ளிய பாவலருக்கு வெள்ளி பத்திரத்து முத்துச் சோறிட்டு மிரற்றினக்கறி படைத்தும் சம்பந்தர் பாடல் கேட்டும் கோமுடி
- 30 கொண்டு குவலையங்காத்தும் கம்பனுக்கு மாத்தெளித் தடுமை புக்கும் அடிகொடுத்துந் தலைகொடுத்தும் பிணமூடிச்
- 31 சோறிட்டும் கான்று காட்டியுங் கிணறு காட்டியும் மெண்ணொண்ணாப் பெருமைகள் கொண்ட கங்காகுலவங்

இரண்டாம் பக்கம்

- 32 ஷோத்துபர்களான குலதிலதராகிய தொண்டவளநாடு சோழவளநாடு இருங்கோள பாண்டிவளநாடு இம்முன்று நாட்டுக்கு
- 33 முடைய காரைக்காட்டார் காஞ்சித்தலத்தார் காவேரியுடைய வேளாளரும் செயின காணியாளர் துளுவர் முதலான பெரு
- 34 நாட்டுவேளாளர் அனைவருமோம் விசைய ரெகுநாத நாயக்கர் அய்யன் செங்கோல் செலுத்துத் தஞ்சானூரில்

- 35 பலர்களுமறியச் சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டுக் கொடுத்த
தன்ம சாதனப் பட்டையம் இற்றைனாளெங்களுடைத்தா
- 36 ய வெள்ளாழர் மரபெல்லாமிருவத்தொரு தலைமுறையும்
ஈடேறும் பொருட்டு வடக்குத் திருக்காளத்திமலையும்
- 37 தெற்குக் கன்னியாகுமரியும் மேற்குமலைநாடும் கிழக்கு
நாகப்பட்டினத் திருநதரமும் யிப்படி யேற்றப்பட்ட
நான்கெல்லைக்குமுட்பட்ட
- 38 வெள்ளாழரிந்தாலே தொண்டமண்டலத்து வெள்ளாழர்
சோழியவெள்ளாழர் காரைக்காட்டு வெள்ளாழர் செயின
வெள்
- 39 ளாழர் காரணிகமான வெள்ளாழர் கொடிக்கால்
வெள்ளாழர் ஊற்றத்தூர் வெள்ளாழர் துளுவவெள்ளாழர்
மிழலைக்கூற்ற வெ
- 40 ள்ளாழர் வெண்பாநாட்டு வெள்ளாழர் தென்மண்டலத்து
வெள்ளாழர் இன்னமும் வெள்ளாளரென்று யாதொரு
குலத்தாரு
- 41 ண்டு அவர்களிலே பல்லக்கு பிற்புடாகளுக்கு பத்துப்பணமும்
தண்டிகைப் பிற்புடாகளுக்கு அஞ்சுபணமும் குதிரைகுடை
- 42 க்கு மூன்று பணமும் அட்டவணை அதிகாரம் ஒரு பணமும்
பயிற்செயல்குடிக்கு ஏருக்குக் காற்பணமும் பயிரிலாதகுடிக்கு
அரை
- 43 க்காற் பணமும் வருஷமொன்றுக்காக வருஷந்தோறும்
வருஷந்தோறு வத்தினையாகப் பற்றிக்கொண்டு பாதா நேசரசு
- 44 வாமியாற்கு அபிஷேகம் நையவேத்தியம் திருவிளக்குத்
திருப்பணி முதலான பணிவிடை நடத்திக்கொண்டு
எங்களுடைய வ
- 45 ங்கிஷு பாரம்பரையெல்லாம் இலட்சிக்கக் கடவாராகவும்
இப்படிக்கு இந்தத் தன்மசாதனப்பட்டையத்துக்கு ஒரு
துருதமுமில்லா
- 46 மல் இருக்கவே கடவது துரிதமுள்ளவர்க்குநாள் எங்களால்
வகைவந்த மருவாதி மனோவஞ்சகமில்லாமல்த் தீத்து
- 47 த் தரக்கடவோமாகவும் எங்களிலுங் கைகடந்து வந்தாலத்
திருவிளமே துணைசெய்யக்கடவதாகவும் இப்படிக்கு
- 48 இந்தச் சாதனம் உறவின்முறைக்கெல்லாம் பொதுவாகெனப்
பண்ணிக் கொடுத்தோம் மென்றால் பூலோகத்தி
- 49 ல் மனுஷருக்கெல்லாஞ் சிவபூசாப் பலத்தினாலே சகல
பாய்க்கியத்தையும் அடையவேண்டி அந்தச்சிவபூசையை

- 50 எல்லாரும் செய்துமுடித்துக் கொண்டால் ஆகாதோ வென்றால் அது திறிலோய்க்கிய துல்லபமானபடியினாலேயும் இந்த-வெ
- 51 ள்ளாழர் வங்கிஷம் பரம்பரை விருத்தியாய் முன்சொன்ன பூசா பலத்தினாலே சகல அயிகரியத்தையடைய வேணுமென்ற
- 52 படியினாலேயும் மென்றறியக் கடவராகவும் இப்படிக்கு இந்த தன்ம சாதனத்திலெழுதிய சிவபுண்ணியமகிமையையறியாமல்
- 53 இசைகேடு சொல்லியும் மெகுஞ் சீர்கொடுக்கப்பால் மாறியுஞ் செய்திடாவாற் மாபெல்லாம் முன்சொல்லி எழுதப்பட்ட வெள்
- 54 ளாழர் விருதும் மேழிக்கொடியும் நாழிக்குவளையும் பாலாறும் பெண்ணையாறும் காவேரியாறுந் துறந்து சிவத்துரோகி சென
- 55 த்துரோகி யுறவின்முறைத் துரோகி குருத்துரோகியுமாகி மகத்துக்களால்ச் சொல்ல ஒண்ணாத பாவங்களிலே போகக்கடவராகவும்
- 56 இப்படிக்கு இந்தத் தன்மசாதனத்திலுள்ள தன்ம ராசிய வாசகமெல்லாம் அய்ந்து பூதமும் செவியிலே கொள்ள அந்தக்கறண
- 57 முஞ் சிறுகையிலே செலுத்தி மூநு குணமுந் தக்க சாத்திக மாக்கி விரும்பிக் கேட்டு முகமலர்ந்து உள்ளக்களிப்பினுதவிய தீந்துந்தம்
- 58 மாலாகும் பொருட்டுச் சரீரம் வருந்திச் செய்வித்த முத்தாந்தமாவெல்லாமுறவுக்குறவாக உயர்ந்தமகமேராகி மலைபோலலே வந்த து
- 59 யரும் பனிப்போலே நீங்கி யாயுராரோக்கியமும் அயிகரிமாயும் விருத்தியும் இராசப்பிரசாதமும் தேவப்பிரசாதமும் குருப்பிரசாதமும்
- 60 சந்தான விருத்தியும் சத்தபுருக்கிஷேயமும் சகலமங்கலமும் அனேக தேவிதிபத்தியமும் உண்டாகி யானையேறி மாலை சூடிடக் கவி
- 61 கை கவிர்ப்பத்தி விரிபணிமாற வலம்புரிச் சங்கம் வாட்படை சூழ பல்லியமுழங்கச் செல்வராகி வாழக் கடவராகவும் இப்படிக்கு யிந்த
- 62 தன்ம சாதனமி றைச்சன் உ சாதி தன்மமறிக தப்படாநின்ற கச்சியேகம்ம னாலயத்தில் குமுதப்படைக் கல்வெட்டாக வெண்ணிக்கொள்க.

28. தஞ்சை நாயக்கர் காசுகள்

ஆறுமுக சீதாராமன், தஞ்சாவூர்

28:1 செவ்வப்ப நாயக்கன் காசு (ஒளிப்படம் 16) :

செவ்வப்ப நாயக்கனின் (1532-1580) செப்புக்காசு ஒன்று தஞ்சையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 3.5 கிராம் எடையுள்ள இக்காசின் முன்பக்கத்தில் வட்டத்தின் உள்ளே இடதுபக்கம் நோக்கி அமர்ந்த நிலையில் உள்ள காணையின்மேல் சந்திரன், சூரியனும், காணையின் முன் குத்துவிளக்கும் உள்ளது. காசின் பின்பக்கத்தில் வட்டத்திற்குள் இரண்டு வரிகளில் 'சீவாபராய' என்று நாகரி எழுத்தில் உள்ளது

ஒளிப்படம் 16

28:2 அச்சுதப்ப நாயக்கன் காசு (ஒளிப்படம் 17)

அச்சுதப்ப நாயக்கனின் (1560-1614) செப்புக்காசு ஒன்றும் பகோணத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 3 கிராம் எடையுள்ள இக்காசின் முன்பக்கத்தில் காணையும், யானையும் உள்ளன. ஒரே தலையில் காளைமுகமும், யானை முகமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதேபோல் பல கோயில்களிலும் உள்ளது. காசின் பின்பக்கத்தில் வட்டத்திற்குள் இரண்டு வரிகளில், 'அச்சுபராய' (அதாவது அச்சுதப்பராய) என்று நாகரி எழுத்தில் உள்ளது.

ஒளிப்படம் 17

28:3 ரகுநாத நாயக்கரின் தமிழ்க்காசு (ஒளிப்படம் 18)

இரகுநாத நாயக்கரின் (1600-1634) செப்புக்காசு ஒன்று கும்பகோணத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 3 கிராம் எடையுள்ள இக்காசின் முன்பக்கத்தில் வட்டத்திற்குள் சிவலிங்கம் உள்ளது. காசின் பின்பக்கத்தில் மூன்று வரிகளில் 'ராயரகுணாதன்' என்று தமிழ் எழுத்தில் உள்ளது.

ஒளிப்படம் 18

28:4 ரகுநாத நாயக்கன் காசு (ஒளிப்படம் 19)

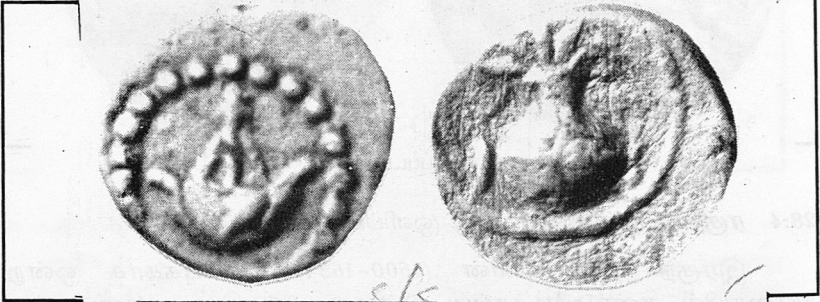
இரகுநாதநாயக்கரின் (1600-1634) செப்புக்காசு ஒன்று தஞ்சையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 3.5 கிராம் எடையுள்ள இக்காசின் முன்பக்கத்தில் சிவன், பார்வதி அமர்ந்த நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளன. காசின் பின்பக்கத்தில் 'ரகுணாத' என்று இரண்டு வரிகளில் தெலுங்கு எழுத்தில் உள்ளது.

ஒளிப்படம் 19

28:5 தஞ்சை நாயக்கரின் வணிகக் காசு (ஒளிப்படம் 20)

தரங்கம்பாடியில் அரிய செப்புக்காசு ஒன்று கண்டிபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 2.7 கிராம் எடையுள்ள இக்காசின் முன்பக்கத்தில் வட்டத்தின் உள்ளே கப்பல் ஒன்று காணப்படுகிறது. காசின் பின்பக்கத்தில் வட்டத்தின் உள்ளே பூர்ணகும்பம் உள்ளது. ரகுநாதநாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் தான் சோழமண்டலக் கரையில் ஐரோப்பிய வணிகர்கள் பெரிய எண்ணிக்கையில் வந்து இறங்கி, வணிகத்தலங்களை அமைத்துக்கொண்டு வியாபாரத்தில் ஈடுபடத் தொடங்கியிருந்தனர். ரகுநாதன் கடல் வணிகத்தில் ஆர்வங்கொண்டு, தரங்கம்பாடியில் டேனிஷ்காரர்கள் தம் வணிக்கூடத்தை நிறுவ அனுமதி வழங்கினான். கடல் வணிகத்தின் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து இந்தக் காசை ரகுநாதன் சோழமண்டலத்தில் வெளியிட்டிருக்கலாம்.

ஒளிப்படம் 20

28:6 விசயராகவ நாயக்கர் காசு (ஒளிப்படம் 21)

ஒளிப்படம் 21

விசயராகவ நாயக்கனின் (1633-1673) செப்புக்காசு ஒன்று தஞ்சையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 5.7 கிராம் எடையுள்ள இக்காசின் முன்பக்கத்தில் நரசிம்மன், லட்சுமி அமர்ந்த நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளனர். காசின் பின்பக்கத்தில் 'ஸ்ரீவிஜயராகவ' என்று வட்டத்தின் சுற்றிலும் தெலுங்கு எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. உள்வட்டத்தில் மலை ஒன்று உள்ளது.

28:7 விசயராகவ நாயக்கர் காசு (ஒளிப்படம் 22)

விசயராகவ நாயக்கனின் (1633-1673) செப்புக்காசு ஒன்றும் பகோணத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 6.5 கிராம் எடையுள்ள இக்காசின் முன்பக்கத்தில் வலதுபக்கம் நோக்கி நிற்கும் மயிலின் வாயில் பாம்பு ஒன்றுள்ளது. மயிலின்மேல் மலை ஒன்று காணப்படுகிறது. காசின் பின்பக்கத்தில் 'விஜயராகவ' என்று வட்டத்தின் சுற்றிலும் தெலுங்கு எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது.

ஒளிப்படம் 22

28:8 ராஜகோபால சக்கரம் (ஒளிப்படம் 23)

தஞ்சை நாயக்கர் கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகளில் ராஜகோபால சக்கரம், கோபாலிசக்கரம் போன்ற காசுகளின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இந்தக் காசுகள் இப்பொழுது மன்னார்குடியில் கிடைத்துள்ளது. காசின் எடை 1.8 கிராம். காசின் முன்பக்கத்தில் சக்கரத்திற்குள் ராஜகோபாலசுவாமி நின்ற நிலையில், கையில் செண்டுடன் காணப்படுகிறது. பின்பக்கத்தில் விஜயராகவ நாயக்கர் இடது கையில் வாளேந்தி நிற்கும் உருவம் காணப்படுகிறது. சக்கரத்திற்குள் ராஜகோபாலன் இருப்பதால் இதை ராஜகோபாலசக்கரம் என்று கூறலாம்.

ஒளிப்படம் 23

ஒளிப்படம் 24

28:9 கோபாலிசக்கரம் (ஒளிப்படம் 24)

2.7 கிராம் எடையுள்ள இக்காசின் முன்பக்கத்தில் கோபாலன் நடனநிலையில் உள்ளார். பின்பக்கத்தில் சக்கரம் காணப்படுகிறது. முன்பக்கமும், பின்பக்கமும் கோபாலனும், சக்கரமும் இருப்பதால் கோபாலி சக்கரம் என்று அழைக்கலாம். இந்தக் காசுகள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டுமே கிடைக்கின்றன.

28:10 அளகிரி நாயக்கர் காசு (ஒளிப்படம் 25)

அளகிரி நாயக்கனின் (கி.பி. 1674) செப்புக்காசு ஒன்று தஞ்சையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. 3.6 கிராம் எடையுள்ள இக்காசின் முன்பக்கத்தில் பார்வதியும், சிவனும் அமர்ந்த நிலையிலும், காசின் பின்பக்கத்தில் இரண்டு வரிகளில் 'ஸ்ரீ அலகாரி' என்று கன்னட-தெலுங்கு எழுத்தில் உள்ளது. தஞ்சையில் அளகிரி சுதந்திரமாக ஆட்சி செய்த ஓராண்டு காலத்தில் (கி.பி. 1674) இவன் பெயரில் செப்புக்காசை தஞ்சையில் வெளியிட்டுள்ளான்.

ஒளிப்படம் 25

29. தஞ்சை மராட்டியர் காசுகள்

ஆறுமுக சீதாராமன், தஞ்சாவூர்

தஞ்சை மராட்டியர் காலத்து வெள்ளி, செப்புக்காசுகள் நாகை, தஞ்சை மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. கிடைத்த காசுகளில் அரிய நான்கு வகைகள் மட்டும் கீழே கொடுக்கப்படுகின்றன.

29:1 வகை-1 (ஒளிப்படம் 26)

முதல். வகைக் காசில் முன்பக்கத்தில் 'மாஹாதேவ' என்ற நாகரி எழுத்திலும், நடுவில் லிங்கமும் காணப்படுகிறது. பின்பக்கத்தில் 'மஹாராஜ' என்று நாகரி எழுத்தில் இரண்டு வரிகளில் உள்ளது. கிடைத்த இடம் கும்பகோணம் எடை 3.2 கிராம்.

ஒளிப்படம் 26

மன்னார்குடிக்குத் தென்மேற்கே பத்து கி.மீ. தொலைவிலுள்ள மகாதேவப்பட்டணக் கோட்டை உள்ளது. துக்கோசி என்று அழைக்கப்பட்ட முதலாம் துளசா மன்னர் காலத்தில் (1728-36) இங்கு கோட்டை ஒன்று கட்டப்பட்டது. அதனுள் ஒரு அரண்மனை கட்டி நாட்டின் ஒரு பகுதியைத் துக்கோசி ஆட்சிபுரிந்து வந்தார். மகாதேவப்பட்டணத்தில் 5 வேலி பரப்பில் பெரிய கோட்டை உள்ளது. ஊரின் வடக்கே கிழக்கு நோக்கிச் சம்போ மகாதேவர் கோயில் உள்ளது. அக்கோயிலால்தான் இவ்வூருக்கு மகாதேவப்பட்டணம் என்று பெயர் ஏற்பட்டது. இந்த ஊரில்தான் இந்தக்காசை அச்சடித்து வெளியிட்டிருக்க வேண்டும்.

29:2 வகை-2 (ஒளிப்படம் 27)

இரண்டாவது வகைக் காசின் முன்பக்கத்தில் தெளிவில்லாத நிற்கும் உருவம் உள்ளது. பின்பக்கத்தில் 'ஸ்ரீஸ்ரீமஹாதேவ' என்று இரண்டு வரிகளில் நாகரி எழுத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 'ம, ஹ' இரண்டு எழுத்தும் கூட்டெழுத்தில் உள்ளன. இக்காச வெள்ளியில் செய்யப்பட்டது. கிடைத்த இடம் மன்னார்குடி எடை 3.5 கிராம். இந்தக் காசை முதலாம் துளசாமன்னர், மகாதேவப்பட்டணத்தில் உள்ள சம்போமகாதேவர் பெயரில் வெளியிட்டிருக்கலாம்.

ஒளிப்படம் 27

29:3 வகை-3 (ஒளிப்படம் 28)

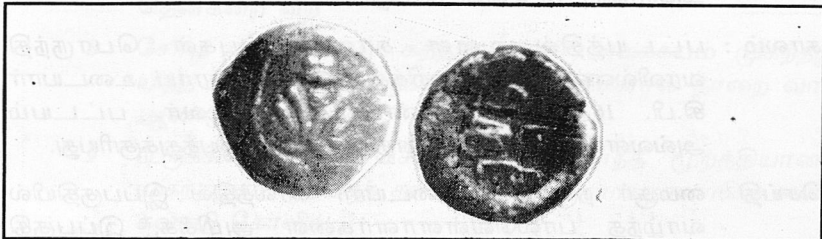
மூன்றாவது வகை செப்புக்காசின் முன்பக்கத்தில் கணபதி அமர்ந்த நிலையிலும், பின்பக்கத்தில் 'மாஹாராஜ' என்று இரண்டு வரிகளில் நாகரி எழுத்திலும் காணப்படுகிறது. மராட்டியர் காலத்தில் தஞ்சையில் கணபதி வழிபாடு சிறந்து விளங்கியது. பல கோயில்கள் கணபதிக்காக கட்டப்பட்டன. இந்தக் காசும் கணபதியின்மேல் உள்ள பற்றின் காரணமாக மராட்டிய மன்னர்கள் வெளியிட்டிருக்க வேண்டும். கிடைத்த இடம் கும்பகோணம், எடை 3.250 கிராம்.

ஒளிப்படம் 28

29:4 வகை-4 (ஒளிப்படம் 29)

நான்காவது வகை செப்புக் காசின் முன்பக்கத்தில் நரசிம்மம் அமர்ந்த நிலையிலும், பின்பக்கத்தில் 'மகாராகு' என்று தமிழ் எழுத்திலும் உள்ளது. கிடைத்த இடம் தஞ்சை, எடை 2 கிராம். மராட்டியர் வெளியிட்ட அணைத்துக் காசுகளிலும் நாகரி எழுத்தில் 'மஹாராஜ' என எழுதியிருக்க இக்காசில் மட்டும் தமிழில் எழுதியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தஞ்சை மராட்டியர் காசுகளில் இன்று வரை மன்னர் பெயரோடு காசுகள் கிடைக்கவில்லை.

ஒளிப்படம் 29

30. தொரவலூர் பட்டயம்

பெ.கு. சாந்தகுமார், கோயம்புத்தூர்

இடம் : கோவை மாவட்டம், பல்லடம் தாலுக்கா தொவலூரில் வசிக்கும் மரம்புடுங்கிப் பட்டக்காரர் லிங்கப்ப கவுண்டர் அவர்களிடம் உள்ள காகிதப்படி.

காலம் : பட்டயத்தில் உள்ள காலக்குறிப்புகள் பொருந்தி வரவில்லை. இதில் குறிக்கப்படும் நஞ்சராய உடையார் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்டவர். பட்டயம் அவ்வளவு பழைமையானதா என்பது ஐயத்துக்குரியது.

செய்தி : மைசூர் நஞ்சராச உடையார் காலத்தில் இப்பகுதியில் வாழ்ந்த பாலவெள்ளாளர்களை அழிக்க, இப்பகுதி வேட்டுவர்கள் திட்டமிட்டனர். இதையறிந்து கொங்கு வெள்ளாளரில் செம்பெறிச்சக் கவுண்டன் என்பவன் மரத்தைப் பிடுங்கி வேட்டுவர்களை அடித்து விரட்டி பாலவெள்ளாளர்களைக் காப்பாற்றினான். இதற்குப் பரிசாக பாலவெள்ளாளர் வகித்து வந்த பட்டக்காரர் என்ற பட்டம் செம்பெறிச்சக் கவுண்டனுக்கு கொடுக்கப் படுவதையே இப் பட்டயம் எடுத்து இயம்புகிறது.

ஹிரி ஓம்

சுமமஸ்து

- 1 சுவஸ்திஸ்ரீ மஹா மண்டலேசுவரன் அறியதழ விபாடன் பாஷித் தப்புறாய கண்டன் மூலறாய கண்டன் கண்டனாடு
- 2 கொண்டு கொண்டனாடு கொடாதான் துலுக்கர் தழவிபாடன் துலுக்கர் மோஹனந் தவிள்த்தான் ஓட்டியர் தழவிபாடன் ஓட்டியர்
- 3 மோஹனந் தவிள்த்தான் மும்மண்டல ஸ்தாபனாதிபன் கோதண்டநாமன் கலியுகறாய கண்டன் எம்மண்டலமும் கொண்டு எழுந்த சிம்மா
- 4 சனாதிபன் அஸ்வாபதி கெசபதி நறபதி சத்தியபதி அறிச்சந்திற சேகர மஹாறாயர் பிறபடதேவ மஹாறாயர் அச்சுதேவ மஹா

- 5 நாயர் விருபாஷ்ச தேவமஹாநாயர் மல்லிகாற்சன தேவமஹாநாயர் யிப்படி மைசூர் சமஸ்தான தழபதிகழோடு தழவர்த்தநாகிய
- 6 விசையாபூத சாலீவாகன சகாப்புதம் ஆயிரத்து நூற்று நாப்பத்தாராம் வருஷம் கலியுக சகாப்தம் நாலாயிரத்து முந்நாற்றிருபத்தைந்தாம் வருஷம்
- 7 சித்திரபானு வருசம் மைசூர் நஞ்சறாசருடைய அதிகாரத்தில் செம்பூதியில் திறாபட தேசத்தில் கொங்கு மண்டலத்தில் தென்கறை வீற
- 8 சோழ வழநாட்டில் கத்தாங்காணி அமக்கயம் முகந்தநூரு யிந்த மூன்று கிராமமும் மூவ நாசாக்களால் தாறை வாங்கி ஆண்டு கொண்
- 9 டிருக்கின்ற ஆறு செஞ்சடை வேதாந்த மூற்த்தியானவர் முகந்தனூர் குறங்குத் தளியாளுடைய னாயநானாகிய சுக்கிரீப சுவாமி கோவில்
- 10 சிகஸ்தானது கண்டு யிது சீறண உத்தாரஞ் செய்கிற கடமை நாசாக்களைச் சேர்ந்ததல்லவோ வென்று மைசூர் சமஸ்தான மாகிய நஞ்ச
- 11 நாசருடைய சமுகத்துக்கு விருப மெளுதினார். அது கேட்டு நாசமான்னிய நாசமூர் நஞ்சரு உடையர் தம்முட தழபதிகழோடு கூடிப்
- 12 பயணம் பிறப்பட்டு முகந்தனூருக்கு வருகிற வளியில் தொரவலூர் கண்டுது அதிலே வந்து பாளையமிறங்கி அங்கே தங்கியிருந்து
- 13 மாறானாள் முகந்தனூர் வந்து சேந்து ஆறுசெஞ்சடை வேதாந்த மூர்த்தியைக் கண்டு பேசிக்கொண்டு யிருவகைப் பேருங்கூடி
- 14 கோவிலெச் சுத்தி பார்த்து நல்ல முகூர்த்தமிட்டு வேலை துடங்கி நடந்து வருகிறபோது நாசா மைய்குருக்கு முகந்தலூருக்கு
- 15 நல்லாத்துக்கு எறிபோட்டு குழமுண்டாக்கி கோவிலுங் குழமும் வேலை நடந்து வருகிறபோது நாசா மைசூருக்கு.. முகந்தலூருக்கு
- 16 போகவற தங்கலச் செய்து போறதாயிருக்கும்போது தொறவலூருக் கதிபனாகிய பாலவேழாளறில் அபிஷேக கவுண்டன், அங்க

- 17 முத்துக்கவுண்டன், லிங்கக் கவுண்டன், அத்தப்ப கவுண்டன் யிந்த னாலுபேரு றாசாப் போகவறத் தங்கல் வைக்கும் போது சறப்பறாசி
- 18 செய்து வருவாற்கள் யிப்படி யிருக்கிற காலத்தில் தொறவ லூருக்கு பக்க கிறாமங்களிலே யிருக்கிற வேட்டுவக் கவண்டர்கள் யிந்த
- 19 தொறவலூர் பாலவேழாழக் கவண்டர்கள் பேறில் ஒரு வாக்கு விஷெங்களிலே பவுறிஷ முண்டாகி யிவர்கள் பேறில் குழுக்கு கூடி வந்து
- 20 யிவர்களைச் சம்மாறம் பண்ண எத்தனிச்சார்கள் அந்த தகவுல் யிவர்கழறிந்து முகந்தனூருக்கு வந்து கோவில் வேலைத்தருப்பிலே
- 21 யிருக்கிற றாசாவைக் கண்டு அரிக்கை செய்தார்கள். அப்போது றாசாவுக்கு அதிக கோபமாகி நம்பிட அதிகாறம் அப்படி ஆச்சுதோ
- 22 வென்று ஆக்கிறமித்து தம்முட தண்டு தாணையங்களுக்கு ஆழனுப்பி வறவளைத்து அவர்களைச் சறிப்பிடுத்து விடுகிறே நென்றார். அது
- 23 கேட்டுயிவர்களு தங்கள் தண்டு தாணையம் வாறதுக்குள்ளாக எங்களைச் சரிப்பிடித்து விடுவார்கழென்று சொன்னார்கள். அதுகேட்டு
- 24 றாசாவும் முகந்தனூரு குருவாகிய ஆறு செஞ்சடை வேதாந்த மூர்த்தியை வறவளைத்து ஆலோசனை பண்ணினார். அது கேட்டு ஆரு
- 25 செஞ்சடை வேதாந்த மூர்த்தியு தம்முட தாறக்கிறாமமாகிய முகந்தனூறில் காணி குடுத்து வைத்திருக்கிற சீஷப்புள்ளளைகழாகிய செல்ல
- 26 குலத்தில் செம்பெறிச்சி கவுண்டநெயும், தூறன் குலத்தில் முத்துக் கவுண்டநெயும், பவள குலத்தில் வாண்டறாக் கவுண்டநெயு வற
- 27 வளைத்து யோசனை செய்யும்போது அதிலே செல்லங் குலத்தான் செம்பெறிச்சிக் கவுண்ட நென்பவன் சுவாமியாரைப் பாத்து சுவாமி
- 28 தங்களுடைய மந்திரசித்தி அனுக்கிறகஞ் செய்து குடுத்தால் ஒரு கை பார்க்கிறோ மென்றான். அப்போது சுவாமி யாறானவர் செம்

- 29 பெறிச்சிக் கவுண்டனை ஸ்நானஞ்செய்து கிட்டவரச் சொல்லி மறம் பிடிங்கி உயித்தம் பண்ணும்படியான மந்திர உபதேசம் பண்ணி
- 30 ஒரு மூலிகையுங் குடுத்து வீபூதியு தியானித்து குடுத்தி அனுப்பி விட்டார். அப்போது செம்பெறிச்சிக் கவுண்டனு சிருது குழக்
- 31 குடநே போயி சுவாமியார் சொன்ன மந்திரத்தை உச்சறித்து மறங்களைப் பிடிங்கிக் கொண்டு போறபோது எதிறிபடை பயந்து பின்
- 32 வாங்கினார்கள். அதுகண்டு பின்ன சிலசில மறங்களைப் பிடிங்கிக் கொண்டு படையிலே புகுந்து மோதியடிக்கிற போது படைக்கித்
- 33 தலவனாகிய வேட்டுவன் வணங்கக் கவுண்டன் கண்டு எதுத்தான். அவனைக் கண்டு மறத்தினாலே சிதற அடித்து மறணப்படுத்தினான்.
- 34 அதுகண்டு படைமுறிந்து ஓடிப்போனார்கள். யிவர்களு தங்கள் குழுக்குடனெ முகந்தனூருக்கு வந்து றாசரவெயு சுவாமியாரெயு
- 35 கண்டு கும்பிட்டு நடந்த செதியுஞ் சொல்லி சுவாமியாருடைய கிருபையினாலெயு தங்களுடைய வாக்கித்தினாலேயுஞ் செயம்பண்ணி
- 36 வந்தோ மென்றார்கள். அது கேட்டு றாசவு வெற்றிமாலை சூட்டி வந்தயெவென்று சந்தோஷப்பட்டு பாலை வெழாழறாகிய அபிஷேக
- 37 கவுண்டன் வகேறா நாலு பெறையு வறவளைத்து வைத்துக் கொண்டு உங்களுட எதிறிகளை நம்மாலெ விலக்கப் பட்டதல்லவோயிந்த சுவாமி
- 38 யாருடைய மந்திர சக்தியினாலெயு யிந்த செம்பெறிச்சி கவுண்டனாலேயு வெற்றியாச்சு தல்லவோ யிப்ப அவர்களுக்கு என்ன குடுக்கிறீர்
- 39 கமென்று றாசா கேளக்கிற போது தங்கள் சித்தத்துக்கு சம்மதமான படி குடுத்து விடுகிறோ மென்றார்கள். அது கேட்டு றாசா உங்க
- 40 ளுக்கு முன் மூவறாசாக்கள் வேட்டுவனை நீங்கலச் செய்து உங்களுக்கு காணிகுடுத்த தொறவலூறில் முகந்தனூர் செல்லங்குலத்தா

- 41 னாகிய செம்பெறிச்சிக் கவுண்ட நென்பன் முன் பகை தீர்த்து மறம்புடிங்கி செயம்பண்ணி வந்தபடியினாலே மறம்புடிங்கி பெறிச்சி
- 42 கவுண்ட நென்ற பேருங்குடுத்து சாதியாவுக்கு மதாசாறப் படிக்கி விசாறனை பட்டக்காறனாக பதினெட்டு விருது குடுத்து பட்டங்கட்டி
- 43 நட்டு குறோமானியங் கழவனுக்கு அவன் குலகுருவாகிய ஆரு செஞ்சடைவேதாந்த மூர்த்திக்கு யிந்த தொறவலூறில் அறவருசைகாணி
- 44 குடுத்துச் சந்திராதித் தவர்களுள்ள வறைக்கு நடத்தி வருகிறோ மென்று தாம்பிற சாதனத்தில் எளுதிக் குடுக்கச் சொல்லிச் சென்னார் நல்ல
- 45 தென்று சம்மதிச்சு எளுதிக் குடுக்கும் போது றாசாச் சொன்னது அவர்களுக்குக் காணி குடுத்ததுக்கு நடக்கிற வருசையென்ன வென்றால்
- 46 ஆரு செஞ்சடை வேதாந்த மூர்த்திக்கி யிந்த தொறவலூறி லுள்ள தேவதைகளுக்கு பிறதிஷ்டை கும்பாபிஷேகம் அவறைச் சார்ந்தது.
- 47 அவர் வகேறாவில் பூசையு நம்பூயர் கெடாரை முதல் அவர் மாலிபத்தில் நடக்கும்படி வைத்திருக்கிறோம் அவருக்கு மான்னிய
- 48 மும் விடுகிறோ நீங்கள் அவறை மோகூஷ குருவா வச்சக் கொண்டு வருஷம் ஒன்றுக்கு கட்டின வீட்டிற்கு கால்நூபாய் கொடுத்து வறவும்
- 49 அது தப்பிதம் பண்ணுங் காலையில் குருதோஷங் கிடைக்கு அது அறிந்து டைந்து கொள்ளவும் மறம்பிடிங்கிப் பெறிச்சி கவுண்ட
- 50 னுக்கு னாமள் பட்டங் குடுக்கிற படியினாலெ நம்மமி றாசவனுக்கு முந்தின வீபூதியு றாச தெருசனமும் நடத்தி வறவும். உங்க
- 51 னுக்கு முப்பாட்டு விழக்கு படைக்கல மிறாசு உங்களைச் சார்ந்தது பாக்கு வெற்றிலை மட்டும் சன்னதி சபையில் பட்டக்காரன்வற
- 52 திருந்தால் குடுத்துப் போட்டு எடுத்துக் கொள்ளவும் அல்லாத வரையில் நேர்ந்தபடி குடுத்துக் கொள்ளவும் யென்று றாசாச் சொல்லவும்

- 53 அந்தப்படிக்கு பால வேளாளக் கவுண்டர்கள் சம்மதிச்சு அபிஷேகக் கவுண்டன், அங்கமுத்துக் கவுண்டன், லிங்க கவுண்டன், அத்தப்ப
- 54 கவுண்டன் யிவர்கழெல்லாங் னான்ங்கு பேர்களுங் கூடி றாசா வெ வைத்துக் கொண்டு சுவாமியாருக்கும் மறம்படிங்கிப் பெறிச்சிகவுண்
- 55 டனுக்கு கையெழுத்து வைத்து எளதிக் கொடுத்த தாம்பற சாதனப் பட்டயம் பிறகு றாசாவும் ஆருசெஞ்சடை வேதாந்த மூர்த்தி
- 56 கையினாலே மறம்படுங்கிப் பெறிச்சி கவுண்டனுக்கு கலியுகம் நாலாயிரத்து முந்நூற்று இருபத்து ஐந்து வருசம் சாலிவாகன சகாப்த்தம் ஆயி
- 57 ரத்தி நூற்று நாற்பத்தி ஆறுவரும் சித்திறபானு வருசம் வையாசி மாசம் பதினைந்தாம் தேதி சுக்கில பஷ்டு சுக்கிற வாறமும் தெசமியு அசு
- 58 பதி நஷத்திரமும் சுபனாம யோகமும் கெறசவாகரணமும் பெற்ற சுபதினத்தில் அபிஷே காதை சுவாமி சந்நிதியில் பட்டம் வைத்து
- 59 கொடை, குதிரை, பல்லாக்கு, விசிற்றி வெண்சாமறை முனை ஆயுதங்களு வெகுமானங் குடுத்து குடியேத்தி வைத்து முகந்தனூரில்
- 60 வேலை நெறவேறச் செய்து பிறதிஷ்டை கும்பாபிஷேகஞ் செய் வைத்து ஆருசெஞ்சடை வேதாந்த மூர்த்திக்கு அந்தப்படிக்கு வெகு
- 61 மானங் குடுத்து முகந்தனூறிலிருந்த அண்ணமார் சுவாமியை தொறவலூறில் கோவில் கட்டி யிந்த சாமியார் கையினாலே பிறதிஷ்டை
- 62 டை கும்பாவிஷேகஞ் செய்யச் சொல்லி மறம் புடிங்கிப் பெறிச்சி கவுண்டனை கூப்பிட்டு உங்கள் குலகுருவாகிய ஆருசெஞ்சடை வேதாந்த
- 64 மூர்த்தியம்லே உங்களுக்கு காணியு மேன்மையுங் கிடைத்த படியினாலே அவருக்கு னீங்கள் வருகக் காணிக்கை வீடொன்றுக்கு னாக
- 65 றம் பணம் அஞ்சு பணங் குடுத்து வறவென்று கட்டளையிட்டு அபிஷேக கவுண்டன் வகேறாப் பேர்களை கூப்பிட்டு யிந்தப்படிக்கி னாமிருந்து

- 66 செய்த காரியங்களுக்கு எப்போனிந்தினை செய்கிறீர்களோ
அப்ப உங்கள் குடி நசிக்கிப் போகு கெங்கைக் கறையிலே
காறப் பசுவெயு
- 67 பிறாமணறெயு கொணற தோஷத்தில் போகக் கடவீர்கள்
ஆகையால் யிதை பரிபாலினம் பண்ணி வந்தீர்கழானால்
சகல பாக்கியமு சகல
- 68 விசையமும் பெற்று சுகமேயிருப்பீர் கழென்று சொல்லி
றாசாயிருந்து யிந்தப்படிக்கி எழுதிக் கொடுக்க சொல்லி
வாங்கிக் குடுத்த நாம்
- 70 பர சாதன பட்டயம் யிதுக்கு சாஷி ஆண்டி மண்ணாடி
சோளியாண்டக் கவுண்டன் அறிவோம். ஆண்டவர் துணை

31. திங்களுர் செப்பேடு

பெ.கு. சாந்தகுமார், கோயம்புத்தூர்

பெரியார் மாவட்டம், பெருந்துறை வட்டம், திங்களுர் - சின்னியம் பாளையத்தில் மொட்டையப்ப நாடார் என்பவரிடம் இச்செப்பேடு உள்ளது.

திங்களுரில் உள்ள கோவில்களில் கார்த்திகை தீபத்தன்று கருடகம்பத்தின் மீது ஏறி தீபம் வைக்க, திங்களுர் பகுதியில் வசிக்கும் நாடார்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். தீபம் வைக்கும் நாடாருக்கு கருடகம்பத்தில் தீபம் வைத்தவுடன் மாலை, சந்தனம் அணிந்து விபூதி, பச்சடம் வழங்க வேண்டும். தீபம் வைக்கும் பணிக்கு மானியமாக நிலம் அளிக்கப்பட்டது. இச் செய்தியே செப்பேட்டின் முக்கிய செய்தியாக உள்ளது. இச் செய்தியுடன் செப்பேடு எழுதியவர்கள் திங்களுரின் பெருமைகள் என எண்ணிய செய்திகளையும் சேர்த்து எழுதியுள்ளனர்.

(மூலம்)

- 1 கிறேத திறேத துவாபறி யுக கலியுக ஆக யுகம் 4
- 2 துவாபறி யுகத்தில் செல்லா நின்ற பவ வருஷம் தயி மாசம் 20 தேதி
- 3 பூச நஷ்செத்திறம் பெற்ற சுபதிநத்தில் அஸ்த்தனா புறதி
- 4 ஸிருந்து பஞ்சபாண்டவற் றவரும் சந்திற நகறத்துக்கு வந்
- 5 து ஒரு திங்கள் யிருந்தார்கள் யிறுந்த யிடத்தில் சந்திற ந
- 6 கற் அக்கறாறத்தில் ஒரு பெண் அளுதாள் அப்பொ பச்ச பாண்
- 7 டவற் யிவடத்தில் பெண் அளுகிற வறுத்தமநம் என்ன
- 8 வென்று கேட்டாறகள் அந்த பெண் சொன்னது யிந்த ந
- 9 கறில் வாகாசுறனெற்று ஒரு முனியிருக்குது யிந்த முனி
- 10 வருஷம் வருஷம் 12 முதமக்கி வருஷம் ஒரு நறபலி குடுத்துக்
- 11 கொண்டு வறுவாறகள் யிந்த வருஷம் யன் முதமக்கி ஓறு ந
- 12 ற பலி குடுக்க வேணுமென்று நான் அளுகுறேன். அப்பொ

13 தற்மறாசர் பீமசெந்தனை பாற்த்து நீய் அந்த பெண்ணுக்கு
 14 தேறுதலை சொலி அந்த பலிக்கா னாந் போறெனென்று
 15 சொலி 70 வண்டியில் வேணுமாந் பதாற்த்தம் வயித்து
 16 க் கொண்டு பூமனையும் கூட்டிக் கொண்டு யிறுவறும் போ
 17 னாந் போந் பின்பு யின்னேற வறைக்கும் தாமிசம் எந்
 18 ந வென்று முனி ஆக்கிறமித்துக் கொண்டு பீமசேன
 19 னையும் பூமனையும் பிடித்து முளிங்கிப் போடுகிறேன்
 20 என்று வரும்போது பீமசேனனும் ஆக்கறமித்து அந்
 21 த முனி[யை] பிடித்து முக்கு கல்லோடெ சேத்தி அடித்து
 22 கொ

22 ண்ணு போட்டாற்கள். அப்போ முக்கு கல்லு மூண வெ
 23 டிச்சி பூமனும் யிறந்து போனான். யிந்த நகறில் யிறு
 24 குற அதிசியம் அயிந்தலைநாகன் ஆடவென்சாரெ
 25 தவளை கல்லு சந்திற லிங்கம் சடப்பனையும் பூம நதியு
 26 ம் பொறிந்திய ஐங்கறன் பீமன் கெணாறு வெண்
 27 மற குளம் தெற்கு தென்னரசு மேற்கு முக்குகல்லு வட
 28 க்கு வட துறத்தி கிளக்கு றத்த காள றண முகபூதம் செந்தமி
 29 ள் சங்கம் காணா சுனையும் கருநொச்சியும் சிறந்த
 30 ஆலயம் சந்திற சேகற சுவாமி பெறயனாயகி அம்ம
 31 ன் கலியாண சுப்பிறமணியற் நட்ரேவு அளகறகுண்
 32 டத்துகாளி அம்மன் புற்பனாத சுவாமி அங்காளம்மன் மா
 33 றி அம்மன் முத்து வினாயன் யினம் மதளங்கள் உண்டு
 34 தெற்ப

34 வாவி, உண்டு கோட்டை உற்பறிகை பன்னக சாலையு
 35 ம் யிப்படியாப் பட்ட அதிசியமிறுந்தது. அதி வீற பாண்டி
 36 ய றாசா னாளயில் ஆந் குண்டத்து காளி அம்மன் ஆதிகா
 37 றம் நகுபதி பிள்ளை ஊறமணியம் அவினாசிக் கவுண்
 38 ன் காளிசெட்டி கணக்கு நெல்லூறு தட்டார் லிங்கனா
 39 சாறி யிந்த ஆறு குண்டத்து காளி அம்மன் யிறுந்த யிட
 40 ம் அசோகி வனமான மலை பாறயிலிறுந்தது. அந்த பூ
 41 ற தாவிலியன் மாடு மேச்சு கொண்டிறுப்பான் அப்போ
 42 ஓறு காறா பசு மாடு மாட்டுக்காறனை அறியாமல் வந்ததி

43 ல் பாறை மேலே போயி பாலை சொறியும் யிப்படி
 44 யிந்த மாட்டு பாலை யாற் கறுப்பாற்களென்று மா
 45 ட்டுடையான் வெத்தியான் பாற்த்து அந்த காறாபசு
 46 மாடு சுவாமி மேலே பாலை சொறிந்து போட்டு வந்த
 47 தை கண்டு மாட்டுடையான் கண்டு ஓறு அதிசிய
 48 மயிருக்கு தென்று அதிகாரம் பண்ணப்பட்ட அவினா
 49 சிக் கவுண்டன் காளிசெட்டியுடனெ சொல்ல அவ
 50 ன் றகுபதி பிள்ளைக்கு சொல்ல அவர்கள் சீமை
 51 ஆளுகிற அதிவீறபாண்டிய றாசாவுக்கு சொல்
 52 லி கோவில் உண்டு பணி பிறதிஷ்ட்டை பண்
 53 ணி வச்சி அந்த காளியம்மனுக்கு விட்ட மாணி
 54 யம் கோவிலுக்கு தென் புறத்தில் 150 வள்ள

(செப்பேட்டின் பின்புறம்)

55 காடு மானியம் விட்டு பூசை படித்தறம் நத்தியா
 56 தீபம் மேளதாளம் தாசி முதலானதும் சித்திற தேறு
 57 ம் நடத்து வரும் படிக்கி செய்விச்ச பூமனுக்கு கால்
 58 பங்கு மானியம் விட்டு குண்டத்து காளி அம்மன் கலியாண
 59 சுப்பிறமணியற் றட்டுற அளகப் பெருமாள் கோவில்
 60 முதலானதுக்கு காற்த்திகை மாதத்தில் கெறட கம்பத்தில்
 61 கொ
 61 டி கட்டி தீபம் வக்கிறதுக்காக பூமண காளி, பளனி யிவற்
 62 களெ நேமிச்ச யிவற்களுக்கு கால்பங்கு அல்லாமல்
 63 30 வள்ளகாடு மானியம் விட்டு சுவாமிக்கி தீபம் வச்ச
 64 வுடனெ சந்தணம் பூவு விபூதி பிறசாதம் பச்சடம்
 65 முதலான வெகுமதியும் குடுத்து வறும்படிக்கு கட்டளையி
 66 ட்டு கல்லும் காவேறியும் உள்ள மட்டும் யிந்தப் படி நடந்
 67 து வறும்படி செப்பேடு பட்டயம் குடுத்து யிறுக்கிறது. அம்ம
 68 ன் கோவிலுக்கு வடபறம் பள்ளற் வீடு 100 யிரு
 69 க்கும் யிந்த நூறு வீட்டிலெ பெறியதநக்காரன் வீறபத்திறப்
 70 பள்ளன் யிறுப்பான். அவன் பில்லி சூனியம்

71 படித்துக் கொண்டு அம்மனை றாத்திறி காலம் வயலு
 72 லெ னாத்து நடச் சொல்லி றம்ப உபத்திறம் செய்து வ
 73 றுவான் உபத்திறம் பொறுக்கா மாட்டாமல் ஒறுனாள்
 74 வயலுக்கு போகாமல் அம்மன் யிறுந்து கொண்டா
 75 ள் அந்தப் பள்ளன் அம்மன் வயலுக்கு வறவில்லை எ
 76 ன்று சாமத்தில் வந்து காளி காளி என்று கூப்பி
 77 டான் அம்மன் பேசாமலிறுந்ததுனாலெ கதவை
 78 காலிலெ உதைத்தான். அப்போ அம்மன் பள்ளனை
 79 சூலாயுத்துனாலெ குத்தி கொண்ணு போட்டு
 80 யிந்த நகறில் பள்ளற் குடி நிலைக்காமல் போகக்க
 81 டவது என்று சாபம் குடுத்து அம்மன் சாபத்தினாலெ
 82 பள்ளற் யிந்த நகரில் நிலைக்கிறது யில்லை றாத்தி
 83 ரி காலம் தங்கிறதுயில்லை. யிப்படிக்கு அதிசியம்
 84 யிறுக்கப் பட்ட சந்திற நகரம் என்று பெறு ஆ
 85 காச பூமி சந்திற சூறியற் அறிய எளிதின
 86 செபேடு பட்டயம் உ

32. மத்தியப்பிரதேசத்தில் ஒரு தமிழ்க் கல்வெட்டு

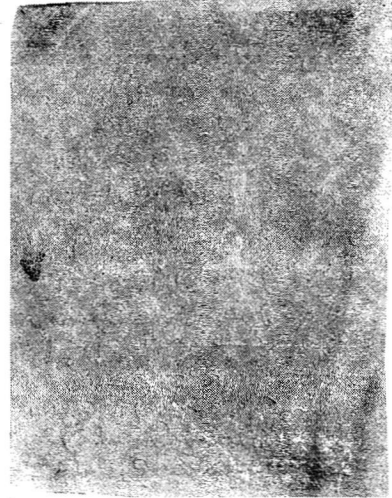
து. தயாளன், போபால்

இடம் : மத்தியப்பிரதேசம், நிமவர் (Nimawar) மாவட்டம், ஆஸிர்கர் (Asingarh) கோட்டையுச்சியில் ஒரு கல்லறையில். (ஒளிப்படம் 30).

காலம் : 1840 அக்டோபர் 30.

செய்தி : 20வது படைப்பிரிவைச் (Regiment) சேர்ந்த மேஜர் புளோடின் என்பவரிடம் ஆயம்மானாக வேலை பார்த்து வந்த ஜுவாநம்மாள் என்பவரின் மகன் இறப்பைப் பற்றியது. ஆயம்மாள் புதுச்சேரி நெல்லித்தோப்பைச் சேர்ந்த குசினிக்கார் சவர்னாயத்து என்பவரின் மனைவி. இக்கல்வெட்டில் சில இடங்களில் மெய்யெழுத்துக்குப் புள்ளி 'வட்டமாக' இடப்பட்டுள்ளது. ஆஸிர்கர் இந்தியாவில் உள்ள மிக உயரமான மலைக் கோட்டைகளுள் ஒன்று. டில்லி சுல்தான்கள் காலத்தும் முகலாயப் பேரரசுக் காலத்தும் இக்கோட்டை பல சண்டைகளை எதிர்கொண்டது.

- 1 நமது கருத்தர்
- 2 பிரந்த 1840 வருஷத்தில் அக்
- 3 டோபர் மாசம் 30தேதி வெ-
- 4 ள்ளிகிளமை ராத்திரி புதுச்
- 5 சேரி நெல்லித்தோப்பிலிரு -
- 6 க்கும் குசினிக்கார் சவர்
- 7 னாயத்தும் 20 ரிஷமின்
- 8 று மேஜர் புளோடியன்
- 9 துறை ஆயம்மாள் ஜுவாந
- 10 ம்மாளும் யீண்ட குமாக -
- 11 ள் ஆறோக்கிய மரணம்
- 12 அடைந்ததூ யிதை வாசி-
- 13 ப்பவர்கள் - ஒரு - பற -
- 14 ஒரு பிரியத - வேண்டிக்
- 15 கொள்ள வேண்டியது
- 16 பிராயம் - 16 -

ஒளிப்படம் 30

33. ராசாம்பாளையம் கல்வெட்டு

கா. ராஜன்,
பா. ஜெயக்குமார்,
ந. அதியமான், தஞ்சாவூர்.

இடம் : ராசாம்பாளையம், லால்குடி வட்டம், திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், மண்ணச்சநல்லூரிலிருந்து எதுமலை செல்லும் சாலையில் 2 கி.மீ. தொலைவில் சாலையின் இடதுபக்கம் நடப்பட்டுள்ள ஒரு பலகைக் கல்லில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : 15.4.1859

செய்தி : லால்குடி தாலுகா ராசாம்பாளையத்திலிருக்கும் நல்லகுட்டி முத்திரியன் மகன் பட்டாமணியம் தம்மணாமுத்திரியன் ராசாம்பாளையம் குடியிருப்பு பகுதியின் ஆலமரத்தடியில் தருமமாக ஒரு சாவடியும் தண்ணீர்ப்பந்தலும் ஏற்படுத்தி அதன் செலவுக்கு வருமானம் கிடைக்கும்படி கொடுக்கப்பட்ட நிலக்கொடையைப் பற்றியது இக்கல்வெட்டு. லால்குடியின் பழைய பெயர் லாலுகெடி எனத் தெரிகிறது. லால்குடி தாலுகாவில் உள்ள பல ஊர்களின் பெயர்கள் கல்வெட்டில் கிடைக்கின்றன. மேலும், அக்காலத்தில் திருச்சிராப்பள்ளியிலிருந்து சென்னப்பட்டணம் போவதற்கு இக்கல்வெட்டு காணப்படும் சாலையே பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதும் இக்கல்வெட்டு வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.

- 1 உ சவஷ்தி ஸ்ரீ விசையாபுதய
- 2 சாலியவாகன சகாப்தம்
- 3 1781 கலியுகம் 4960
- 4 யிதின்மேல் செல்லாநின்ற
- 5 சித்தாந்தி வருஷம் சித்திரை மீ 4 உ ச
- 6 க்கிரவாறம் சுக்கில பட்சம் தி
- 7 ரயோதெசி சுக்கிர நட்சத்திரம்
- 8 கூடின சுபதினத்தில் லாலுகெ
- 9 டித் தாலுகா திருவெள்ளாரை வ

10 கை செ புனாம்பாளையம் மஜார்
 11 ராசாம்பாளையத்திலிருக்கும்
 12 நல்லகுட்டி முத்திரியன் குமாற
 13 ன் பட்டாமணியன் தம்மணா முத்தி
 14 ரியனியப்பட்டிருக்குர தருமத்தி
 15 ன் விபரம் திருச்சினாப்பள்ளியில்
 16 யிருந்து செட்டிகுள மாற்கமாயி
 17 சென்னப்பட்டனம் போகப்பட்ட ...
 18 மாற்கத்தில் ராசாம்பாளையத்துக்
 19 குடியிருப்பு நத்ததுக்குகென ...
 20 ஆலமரத்தடியில் சுறமச்சாவடி
 21 யும் தண்ணீர்பந்தலும் யேற்ப
 22 டித்தி அதின்சிலவுக்காக வருமா
 23 னம் உண்டாக்கியிருக்கிறது
 24 தண்ணீர்பந்தலுக்கு கிழக்கு
 25 இனாம் செ ராசாம்பாளைய யெல்கை
 26 க்கி மேற்கு யினாம் பஞ்சாங்க
 27 மானியத்துக்கு வடக்கு தோரன
 28 ஆலமறத்து சலக்கட்டுக்கு தெற்கு
 29 யிந்த நான்கெல்கைகி உள்பட்ட
 30 புசெ காணி 2 யிதில் யென்னால் வயிதிருக்
 31 குர யிலுப்பை தோப்புல விருட்
 32 சமும் ரஷ்தாவுக்கு மேற்கு திரு
 33 வேங்கடகரியான் தோட்டத்துக்கு
 34 மேபுறம் தெற்கு வடக்கு கட்டுக
 35 ரைக்கும் மேற்படி* புசெ யிலுப்பைத் தோப்
 36 புக்கும் கிழபுறம் கரைக்கும் கிழக்கு
 37 பஞ்சாங்க மாணியத்துக்கு வடக்கு
 38 தண்ணீர்பந்தல் ஆலமரத்துக்கும்
 39 தெற்கு யிந்த நாங்கெல்கைக்கு உள்
 40 ப்பட்ட புசெ காணி 3 யிதில் யென்னால் வை

41 த்திருக்கிற இலுப்பை தோப்பு பல வி
 42 ருட்சமும் மேற்படி* ரஷ்தாவுக்கு மேற்கு கா
 43 ளிசெல்லப் பெருமா வகைத்
 44 தோட்டம் கீழ்பத்து கரைக்கும் திரு
 45 வேங்கடகரியான் வகை புசெ தோ
 46 ட்டம் கீழ்புறம் கரைக்கு கிழக்கு திரு
 47 வேங்கட புசெ இலுப்பை தோ
 48 ப்புக்கு வடக்கு ராசாம்பாளையம் கு
 49 டியிருப்பு நத்தத்துக்கு தெற்கு இந்
 50 த நாங்கெல்கைகி உள்ப்பட்ட
 51 புசெ காணி²⁰ புசெ யில்(ல) யென்னால் சொ
 52 ந்தப் பணம் சிலவு செயிது வெட்டியி
 53 ருக்குர தெற்பகுளமும் நந்தவா
 54 னம் பல விருட்சம் புதுகேணி தோ
 55 ட்டமும் அட்டகலம் 3 புசெக் காணி 5 செயி
 56 நிலத்தில் நான் யேற்படிதிய யிலுப்
 57 பை தோப்பும் நந்தவனம் பலவிரு
 58 ட்சங்களும் புதுசாயி வெட்டின தெ
 59 ப்பகுளம் கேணியும் அதுக்குப் பா
 60 ச்சலான நிலங்களுடன் சாகு
 61 படியாயிருக்குர நிலங்களும் மேற்படி* தற்
 62 மத்து செயாதியப்படி ...
 63 து யென்னுடைய செயிகையினால்
 64 மேல்கண்ட பாவத்துகளில் வற
 65 ப்பட்ட லாபத்தினால் மேற்படி* தற்மம் நிர்
 66 வகி வரும்படி சிலாசாசனம் பண்ணி
 67 யிருக்குரேன் அந்தப்படி கே யி
 68 சைக்கும் பிறகுயென் பின்னோற்கள்
 69 முதலாகிய புத்திர பவுதிர வம்ச
 70 ஷ்தாறர்கள் இந்த தற்மத்தின் பே
 71 ரில் முக்கியமான சிந்தை வைத்து

- 72 மேல்கண்ட தோப்புகளையும்
73 தோட்டங்களையும் பிறபலபடு
74 தி முகுந்த ஆதாயங்காட்டி வரும்
75 படி முயற்சிகை செய்து மேற்படி* தற்ம
76 ம் அழியாமல் நிலமைகண்டு வரும்
77 படி யாவற்றாளும் உண்மை கொ
78 ண்டு செயிதுவர வேண்டியதற்கா
79 க யிந்த சிலாசாசனமுமாயி
80 தெரியப்படுத்திக் கொண்டி
81 ருக்கிரேன் உ

சித்திரை மாதம் 11உ சுக்
கிற வாறத்தில் யெளுதி முடி
ந்தது முற்று உ

* "மேற்படி" குறியீடாக உள்ளது.

34. தஞ்சாவூர் மகர்நோன்புச் சாவடி கல்வெட்டும் கருடசுவாமி மடமும்

இராக. விவேகானந்தகோபால், தஞ்சாவூர்

கி.பி. 1676 முதல் 1855 வரை தஞ்சையை ஆண்ட மராட்டிய மன்னர்களின் காலத்தில் வெட்டப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் தமிழ், தெலுங்கு, மராட்டி, சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம், பார்சிகம் ஆகிய மொழிகளில் காணப்படுகின்றன. சில இடங்களில் ஒரே கல்வெட்டு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளிலும் காணப்படுகின்றது. இவற்றின் தொகுப்பாக தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் தஞ்சை மராட்டிய மன்னர் கல்வெட்டுக்கள் என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளது. இந்நூலில் விடுபட்டுப்போன ஒரு கல்வெட்டிணைப் பற்றியும், தஞ்சை கருடசுவாமி மடத்தினைப் பற்றியும் ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். இக்கல்வெட்டு தஞ்சாவூர் மகர் நோன்புச் சாவடியில் உள்ள வைத்தீசுவர் பாலாம்பிகை திருக்கோயிலில் உள்ளது. காலம் : கி.பி. 1850 பெப்ரவரி 16.

உ

- 1 சாலிய வாகனம் 1
- 2 772 கலியுகம்
- 3 4951. யிதின்
- 4 மேற் செல்லாநின்
- 5 ற சாதாருண வருஷம் தை
- 6 மீ 26 உ கும்பாபி
- 7 ஷேகம் ஸீமந் சிவாஜி
- 8 மகராஜா ராட்சியபா
- 9 ரத்தில் சத்திரிகுல சங்
- 10 கராஜி கெருட சுவாமி
- 11 யார் பேறன் பாளனா
- 12 தசுவாமி ஸீ அம்ம
- 13 ணி பாயியுடைய குமா
- 14 ரகள் ஆத்துமாராவு

- 15 சங்கற ராவு
- 16 யெங்களுடைய பாக
- 17 சற்வமானிய நிலத்தி
- 18 னாங்கள் கட்டிவை
- 19 த்திருக்கிர வைத்தீஸ்பர
- 20 பாலாம்பிகை திருப்
- 21 பணியாகிய சிவதற்
- 22 மம் விளங்கும்ப
- 23 டியாயி னாங்கள் யேளெ
- 24 கள் பிராத்திக்கிறோம்.

ஸ்ரீசங்கராஜி கருடசுவாமி மடம்

சிந்தட சங்கர் கருட் என்னும் மகான் ஒருவர் புணை நகருக்கு அருகிலுள்ள சஜ்ஜன்கட் என்னும் பகுதியிலிருந்து தஞ்சாவூருக்கு வந்தார். (சஜ்ஜன்கட்டில் ஸ்ரீசமர்த்த இராமதாசரின் சமாதியும் மடமும் உள்ளன). அப்போது தஞ்சை மராட்டிய மன்னன் பிரதாபசிங் (1739-1763) ஆட்சியிலிருந்தான். அவன் அம்மகானைக் கண்டு பேசியபொழுது 'கருட்' என்ற பட்டம் ஏற்பட்ட காரணத்தைக் கேட்டான். அதற்கு அவர், தம்முடைய முன்னோர்களுக்குக் கருட சுவாமி காட்சியளித்ததன் காரணமாக அப்பெயர் ஏற்பட்டதாகக் கூறினார். அதனால், வியப்புற்ற மன்னன் தானும் கருட தரிசனம் காண வேண்டுமென விரும்ப, அம்மகான் கருட சுவாமியை எழுந்தருளப் பண்ணியதாக செவிவழிச் செய்தி. மிகவும் மகிழ்ந்த மன்னன் அம்மகானுக்கு வெகு மரியாதைகள் செய்து தஞ்சாவூர் கோட்டைக்குள்ளேயே - கீழவீதி, கொடிமரத்துமூலையில் கருடசுவாமியார் பெயரில் ஒரு மடாலயம் கட்டிக் கொடுத்து ஆங்கு ஸ்ரீராமநவமி, ஸ்ரீகிருஷ்ண ஜனனம் முதலிய விழாக்கள் நடத்தப் பொருளுதவி செய்துவந்தான்.

சிந்தட சங்கர் கருட் அவர்களுக்கு வயதாகி, தஞ்சாவூர் பட்டுநூல்காரத்தெரு (மகர்நோன்புச் சாவடி) சிவன் கோயிலுக்கு மேல்புறம் (அப்போது சிவன்கோயில் இல்லை) சமாதியானார். கருடசுவாமி மடத்து மடாதிபதிகளுக்குச் சமாதி எழுப்புவதற்காக இவ்விடம் அப்போதைய மன்னனால் அளிக்கப்பட்டது. அவருக்குப் பின் மடாதிபதிகளாக இருந்து மறைந்தவர்களுடைய சமாதிகளும் சிவன் கோயிலுக்கு மேல்புறம் எழுப்பப்பட்ட கட்டிடத்தின் உள்ளே உள்ளன.

ஆவணம், இதழ் 7, 1996

கொடிமரத்து மூலையில் இருந்த மடாலயம் பின்னாளில் பராமரிப்பின்றிப் பாழ்பட்டது. ஆனால், மகர்நோன்புச் சாவடிப் பகுதியில் உள்ள சமாதிகளும், தோட்டமும் வைத்தீசுவர் பாலாம்பிகை திருக்கோயிலும் இன்றளவும் கருடசுவாமி பரம்பரையினரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

‘கருட்’ பெயர் வரலாறு

மகாராஷ்டிரத்தின் 96 வகைச் சத்திரிய குலத்தில் 56 ஆவதாகக் கூறப்படும் பாகவே என்ற குலத்தின் உட்பிரிவாக ‘கருட்’ கூறப்படுகிறது. இது சூரிய வம்சத்தில் செளனக கோத்திரத்தில் ஒன்றாகும். (Maratha Kshatriyancha Itihas, 1929. Deshmukh, K.B.) கோலாப்பூர் சமஸ்தானத்தில் ‘கருட்’ என்ற குடும்பப் பெயர் காணப்படுவதாக சுவாமி நரோத்தமானந்த் சுரஸ்வதி அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். (Maratha Kshatriyanchi Sahannarkuli, 1927). எனவே, ‘கருட்’ என்ற குடும்பப்பெயர் தொன்று தொட்டு வழங்கி வருகின்றது என்பது தெளிவாகின்றது. இருப்பினும், அப்பெயர் ஏற்பட்டதற்கான சரியான காரணத்தை அறிய இயலவில்லை.

‘கருட்’ பரம்பரை

முன்னர்க் கூறியவாறு சிந்தடசங்கர் கருட் அமைத்த கருடசுவாமி மடத்தின் பரம்பரையில் பன்னிரு தலைமுறைகள் கழிந்து 13-வது பட்டத்தில் ஆத்மாராம்ராவ் கருட் அவர்கள் வீற்றிருக்கின்றார்கள். இவர்களுள் சிந்தட சங்கர் கருட் பிரதாபசிம்மர் காலத்தில் (1739-1763) தஞ்சைக்கு வந்தவர். அவரது மைந்தரான அவதூதநாத்கருட் இரண்டாம் துளஜா (1763-1787) மற்றும் அமர்சிங்கின் காலத்திலும் (1787-1798), ராம்சங்கர் கருட் இரண்டாம் சரபோஜி (1798-1832) மற்றும் இரண்டாம் சிவாஜியின் காலத்திலும் (1832-1855), அனந்தபத்மநாப கருட் என்பவர் சிவாஜியின் பட்டராணியாகிய காமாட்சியம்மா பாயிசாகேப்பின் காலத்திலும் (1855-1892) வாழ்ந்ததாகச் சொல்லலாம். ஏனையோரின் காலத்தினைச் சரியாகச் சொல்ல இயலவில்லை. இத்தகவல், ஆங்காங்கே கிடைத்த குறிப்புகளைக் கொண்டு தொகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

35. தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டில் ஸ்ரீவத்சம்

தி. சுப்பிரமணியன், தஞ்சாவூர்

செங்கை எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டம் அரக்கோணத்திற்கு அருகில் வீராநந்தம் என்ற ஊரில் சிவன் கோயில் ஒன்று புதியதாகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கருவறையில் உள்ள லிங்கம் காலத்தால் முற்பட்டது. இங்கிருந்த பழைய கோயில் மண்மேடாகக் காட்சி தருகின்றது. இந்த மண்மேட்டிலிருந்து இரண்டு சிற்பங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இப்போது இவை சிவன்கோயிலின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் ஒன்று திருமால் மற்றொன்று கல்வெட்டுடன் கூடிய ஸ்ரீவத்சம் (ஒளிப்படம் 31).

நின்ற நிலையிலுள்ள திருமாலின் தலையை கிரீட மகுடம் அலங்கரிக்கின்றது. இடையில் உள்ள இடைக்கச்சம், குறைந்த அளவில் காணப்படும் அணிகலன்களும் இச்சிற்பத்தில் குறிப்பிடத் தக்கன. தடித்தும், மந்தமாகவும் உள்ள ஆடைகள், முப்புரி நூல் ஆகியவற்றில் பல்லவர் சிற்பக் கலையின் சாயல்கள் காணப்படுகின்றன. இச் சிற்பத்தின் உருவ அமைதியைக் கொண்டு இது கி.பி. 7-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது எனலாம்.

ஸ்ரீவத்சம்

கல்வெட்டுக்களுடன் புனித சின்னங்களையும் சேர்த்து வெட்டுவது வழக்கம். சூரியன், சந்திரன், சூலம் போன்றவைகளும், வைணவம் தொடர்பான கல்வெட்டுக்களில் சங்கு, சக்கரம் போன்றவைகளும், வணிகர்களின் கல்வெட்டுக்களில் குலதெய்வம், கண்ணாடி, விசிறி, குடை போன்றவைகளும் வடித்துள்ளனர். வீராநந்தத்தில் கிடைத்துள்ள கல்வெட்டில் ஸ்ரீவத்சத்துடன் வேறுசில புனித சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன. இது இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு மேல்பகுதியில் ஸ்ரீவத்சமும் புனித சின்னங்களும் செதுக்கியுள்ளனர். கீழ்ப்பகுதியில் கல்வெட்டு உள்ளது.

மேல் பகுதியிலுள்ள தாய்த்தெய்வத்தின் உருவமான ஸ்ரீவத்சம் அமர்ந்த நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் பக்கத்திற்கொன்று வீதம் இரண்டு சாமரங்கள் உள்ளன. ஸ்ரீவத்சத்தின் தலையில் கரண்டமகுடம் அழகாகக் காணப்படுவனம், இதழ் 7, 1996

படுகின்றது. தாமரை மலரின் மேல் அமர்ந்துள்ளது போன்று வடிக்கப்பட்டுள்ளது. புனித சின்னங்களான குத்துவிளக்குகள், ஊமத்தம்பூக்கள், கண்ணாடி போன்றவைகள் இதன் அருகில் தெளிவாக உள்ளன. ஒரு பகுதியில் கல் பொறிந்துவிட்டதால் சில பொருட்களை உணர்ந்தறிய இயலவில்லை. பிரபாவளியும் இதில் காணப்படுகின்றது.

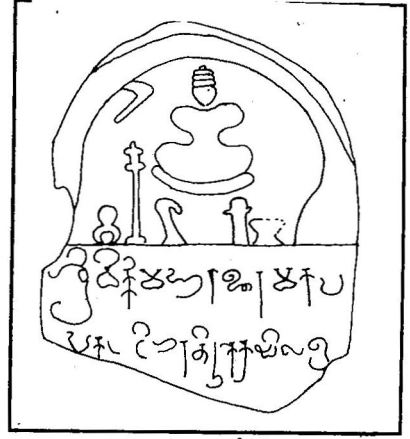
ஸ்ரீவத்சம் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் பழமையான உருவம். இந்தியாவில் மட்டுமின்றி உலகின் பல பாகங்களிலும் தாய்த்தெய்வவழிபாடு சிறப்புற்று விளங்கியுள்ளது. இதைத் தொல்லியல் அகழாய்வுகளும், இலக்கியங்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. காடுகளில் வாழ்ந்த கற்கால மக்களும் இத்தெய்வத்தை வணங்கியுள்ளனர். ஸ்ரீவத்சத்திற்கு 'திருமரு', 'அதீதி' என்று வேறு சில பெயர்களும் உள்ளன. வேத காலத்தில் தாய்த்தெய்வம் 'அதீதி' என்று அழைக்கப்பட்டது. தாய்த்தெய்வத்தை மக்கள் பலவிதமான உருவ அமைப்புகளில் வழிப்பட்டுள்ளனர். இத்தகைய உருவங்கள் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் வளர்ச்சி நிலைகளை அறிய உதவுகின்றன.

தமிழகத்தில் கல்லில் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீவத்சம் போன்ற உருவங்கள் பெருங்கற்படைச் சின்னங்களுடன் கிடைக்கின்றன. இவை பெருங்கற்படைக் காலத்தைச் சார்ந்தவை (கி.மு. 300-கி.பி. 300) என்று ஊகிக்கலாம். வடஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் மோட்டூர் என்ற இடத்திலும், தென்ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உடையநத்தம் என்ற இடத்திலும் இத்தகைய சிற்பங்கள் காணப்படுகின்றன. இவற்றை முறையே "கூத்தாண்டார்சாமி, விசிறிக்கல்" என்று அப்பகுதி மக்கள் குறிக்கின்றனர்.

தாய்த் தெய்வத்தைக் குறிக்கின்ற உருவங்களில் மிகவும் பழமையானவைகளில் தலைப்பாகம் சிறியதாகவும் மற்ற பாகங்கள் பெரியதாகவும் காணப்படுகின்றன. சில உருவங்களில் வயிறு பெரியதாகவும், சிலவற்றில் மார்பு பாகம் பெரியதாகவும் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவைகளிலும் தலைப்பாகம் சிறியதாக உள்ளது. மற்ற பாகங்கள் வேறுபடுத்திக் காட்டப்படவில்லை. ஆனால் தாய்த்தெய்வத்தின் உருவ அமைப்பை எடுத்துக் காட்டுவதே இவற்றின் முக்கிய நோக்கம் என்பது தெளிவாகின்றது. தமிழகத்தில் கிடைத்துள்ள சிற்பங்களில் தலை, கழுத்து ஆகியவை அரைவட்ட வடிவிலுள்ளன. கைகள் வளைந்த நிலையிலும் குட்டையாகவும் தடித்தும் காட்டப்பட்டுள்ளன. கடவுளின் உருவத்தை கல்லில் படைக்க முற்பட்ட மனிதன் செய்த முதற்கட்டப் பணியாக இவற்றைக் கூறலாம்.

ஒளிப்படம் 31

வரைபடம் 2

முருகனின் தாயை மட்டும் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்ற காரணத்தால் சங்க காலத்தில் தாய்த் தெய்வவழிபாடு சிறப்புற்று இருந்தது என்பதை அறிய முடிகின்றது. முருகனின் தாயாகக் காடு கிழாளைக் கூறியபோது தந்தையாக சிவனைக் கூறவில்லை. எனவே அக்காலத்தில் தாய்வழிச் சமூகம் மேலோங்கி இருந்ததென்பதை உணர முடிகிறது. அச்சமூகத்தில் தந்தை முக்கியமாகக் கருதப்படவில்லை. நீர், நிலம், செல்வம் வளமை போன்றவை பெண் தெய்வங்களாயின. தந்தைவழிச் சமூகம் உயர்வடைந்த காலத்தில் சிவன், திருமால் போன்ற ஆண் தெய்வங்கள் முன்னிடம் பெற்றன எனவே இக்காலத்தில் பெண்தெய்வங்கள் ஆண்தெய்வங்களின் துணை தெய்வங்களாக மாற்றப்பட்டன.

இத்தகைய காலச்சூழலில் தனித்திருந்த ஸ்ரீவத்சமும் ஆண் தெய்வத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. ஸ்ரீவத்சம் அல்லது திருமரு என்பதற்கு இலக்குமி, செல்வம், கவரும்தன்மை போன்ற பொருள்கள் உள்ளன. காக்கும் தொழிலைச் செய்யும் திருமாலுடன் இலக்குமி இணைக்கப்பட்டது. செல்வத்தின் உறைவிடமான இலக்குமியை ஸ்ரீவத்சமாகத் தன் மார்பின் கொண்டதுடன் திருமாலின் மனைவியாகவும் கொண்டார். திருமாலின் சிற்பங்களிலும் செப்புத் திருமேனிகளிலும் வலது பக்க மார்பில் ஸ்ரீவத்சம் காணப்படுகின்றது. இந்த ஸ்ரீவத்சத்தின் வளர்ச்சியடைந்த நிலையே கஜலக்குமியின் அமைப்பு என்பதை சிற்ப அமைதியைக் கொண்டு கூறலாம். கோயில்களிலும் வீடுகளிலும் கஜலக்குமியை வைப்பது தாய்த் தெய்வவழிபாட்டின் எச்சம் என்பது தெளிவாகின்றது.

கல்வெட்டு (வரைபடம் 2)

கல்வெட்டுப் பகுதியில் இரண்டு வரிகள் மட்டும் உள்ளன. இக்கல்வெட்டு பல்லவ கிரந்த எழுத்துக்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது. எழுத்துக்கள் சித்திரவேலைப் பாடுகளுடன் அழகாகக் காணப்படுகின்றன. பாதாமி சாளுக்கிய மரபில் வந்த முதலாம் விக்கிரமாதித்தனின் (கி.பி. 655-681) காலத்தில் இக்கல்வெட்டு வெட்டப்பட்டுள்ளது போல் தெரிகிறது. இவன் மூன்று பல்லவ மன்னர்களுடன் போரிட்டு, காஞ்சியை வென்றதுடன் காவிரி வரை வெற்றி கொண்டான் என்று அறிகிறோம்.

ஸ்ரீ விக்கி மஹா[ரா]ஜர் மக[ப]
[பக.] டியர் திருக்கோயில் இ

கல்வெட்டில் திருக்கோயில் என்ற ஒரு சொல் உள்ளது. சாளுக்கிய மன்னர்கள் தங்களை விஷ்ணுவின் வழித்தோன்றல் என்று கூறிக் கொள்கின்றனர். எனவே இவன் விஷ்ணு கோயில் ஒன்றை எடுத்திருக்க வேண்டும் என்று கூறலாம். இக்கோயில் இப்போது இல்லை. முதலாம் விக்கிரமாதித்தன் திருமாலை வழிபட்ட காரணத்தால் அவனுடைய கல்வெட்டில் ஸ்ரீவத்சத்தை வடித்துள்ளான் என்று கூறலாம். கல்வெட்டு முழுமையாக இல்லாததால் கல்வெட்டின் விவரங்களை அறிய இயலவில்லை.

* தருமபுரி, வடஆர்க்காடு, தென் ஆர்க்காடு மாவட்டங்களில் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், கல்வெட்டியல்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் கா. ராஜன் அவர்களுடன் சேர்ந்து மேற்கொண்ட கள ஆய்வின்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

36. குண்டூர் கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்ட அய்யனார் சிற்பம்

கி. ஸ்ரீதரன், திருச்சி

இடம் : திருச்சி - புதுக்கோட்டை சாலை; குண்டூர் ஏரிக்கரையின் அருகில், களத்துமேட்டுவயல் வரப்பு.*

காலம் : கி.பி. 9-10ம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : குண்டூர் ஏரியில் காணப்படும் குமிழி இராஜகேசரியான முதலாம் ஆதித்த சோழனின் 15-வது ஆட்சி ஆண்டில் குண்டூரைச் சேர்ந்த தட்டான் மாறங்குவாவனால் செய்தளிக்கப்பட்டது என்பதை அதில் பொறிக்கப் பட்டுள்ள கல்வெட்டினால் அறிய முடிகிறது. ஏரிக் கரையில் காணப்படும் அய்யனார் சிற்பத்தின் பீடத்தில் இன்னொரு கல்வெட்டு (ஒளிப்படம் 32) பொறிக்கப் பட்டுள்ளது. எழுத்துக்கள் ஒழுங்காக இல்லாமையால் சரியாகப் படிக்க இயலவில்லை. குவாவன் சாத்தன் என்பவனே இச்சிற்பத்தையும் செய்தளித்திருக்க வேண்டும். 'பெருங்குண்டூர்' என இவ்வூர் கல்வெட்டில் குறிக்கப் படுகிறது.

- 1 ஸ்ரீபெருங்குண்டூர் ...
- 2 னம ... தை குவாவ
- 3 ன் செய்வித்த ...
- 4 ... மகா சாத்த
- 5 ன்

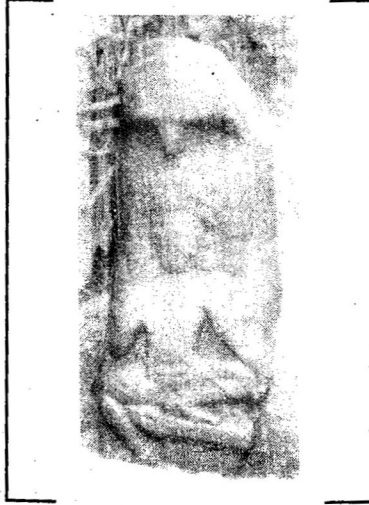
ஒளிப்படம் 32

* குண்டூர் கள ஆய்வின்போது உதவியவர் கிராம நிர்வாக அலுவலர் தனபால், மற்றும் ஜெயராமன், வே. ராமன், இராசேந்திரன் ஆகியோர்.

37. கோபுரப்பட்டியில் ஓர் அரிய அய்யனார் சிற்பம்

கி. ஸ்ரீதரன், திருச்சி.

திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், மண்ணச்சநல்லூர், பாச்சூர் கிராமங்களுக்கு அருகில் உள்ள கோபுரப்பட்டியில் இரண்டு கோயில்கள் வரலாற்றுச் சின்னமாக தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையால் பாதுகாக்கப்பட்டு வரப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒரு கோயில் திருஅமலீசுவரம் என கல்வெட்டுக்களில் அழைக்கப்படுகிறது. உத்தமசோழன் காலத்து அழகிய கோயில். இக்கோயில் அருகே சாலையின் ஓரத்தில் அய்யனார் சிற்பம் காணப்படுகிறது (ஒளிப்படம் 33). ஒரு காலை தொங்கவிட்டும், இடது காலை மடக்கியும் அமர்ந்த கோலம். காலின் மீது யோக பட்டம் காணப்படுகிறது. ஐடாபாரமான முடி அலங்காரத்துடன் வலது கை செண்டு (சாட்டை) ஏந்தியிருப்பதைக் காணலாம். தலைக்கு மேலே குடை காணப்படுவது சிறப்பாகும். பொதுவாக அய்யனார் சிற்பங்களில் குடை காணப்படுவதில்லை. இச்சிற்பம் கி.பி. 9-10ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகும்.

ஒளிப்படம் 33

38. அனந்தபுரம் தூங்காணை மாடக்கோயில்

ப.தெ. பாலாஜி, சென்னை

திருவண்ணாமலை - சம்புவராயர் மாவட்டம், போளூர் வட்டத்தில், அனந்தபுரம் என்னும் கிராமத்திலுள்ள கைலாச பாறை என்று அழைக்கப்படும் மலைக்குன்றின் மீது இடிபாடுகளுக்கிடையில் கோயில் புதைந்து இருந்ததை கள ஆய்வின் போது கண்டறியப்பட்டது.¹ இவ்வழகிய தூங்காணை மாடக்கோயிலின் (Apsidal Temple) விமானமும் மேந்தளமும் முற்றிலும் அழிந்துவிட்டது. இக்கோயில் கருவறையும் அர்த்த மண்டபமும் கொண்டதாக காணப்படுகிறது (வரைபடம் 3). கருவறையின் வெளிச்சுவரில் சோழர் மற்றும் சம்புவராயர் காலக்கல்வெட்டுக்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. சிற்ப வேலைப்பாடுகளின் பாணியைக் கொண்டு இக்கோயில் 11-12ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டதாகக் கருதலாம்.

தூங்காணை மாடக்கோயில் தமிழகத்தில் முதன்முதலில் பல்லவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இவை செங்கை-எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டத்தில் ஓரகடம் மற்றும் திருத்தணி ஆகிய இடங்களில் இன்றும் காணப்படுகின்றன. இம்மாவட்டத்தில் திருவொற்றியூர், திரிகூலம், பொழிச்சலூர், பாடி, திருமுல்லைவாயில், குன்னத்தூர், புலியூர் கோடம்பாக்கம், சோமங்கலம், திருவேற்காடு மற்றும் திருமழிசை² ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் சில சோழர் காலத்தில் கட்டப்பட்டவை.

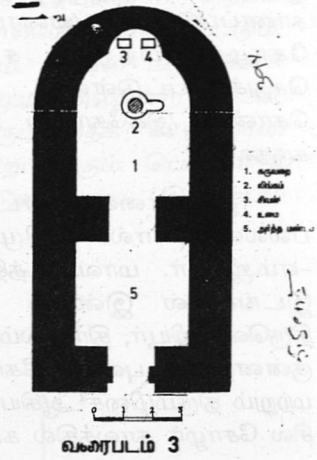
இக்கோயிலின் கருவறை பின்புறச் சுவர் மாடத்தில் 11-12ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த சிவன்-உமாதேவி சகாசன மூர்த்தியாக (ஒளிப்படம் 34) காட்சி அளிக்கின்றனர். கல்வெட்டுக்களில் கைலகிரி நாதர் என்று அழைக்கப்படும் இக் கற்சிலைகளுக்கு முன்னால், கருவறையின் நடுவே ஓர் அழகிய லிங்கம் காணப்படுகிறது. பல்லவர்களது காலத்தில் முதலில் கருவறையின் பின்புறச்சுவரில் புடைப்புச் சிற்பங்களாகச் செதுக்கப்பட்ட சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி மட்டுமே வணங்கப்பட்டது. பின்னர் லிங்கமானது இராஜசிம்மன் காலத்திலோ அல்லது அம் மன்னனுக்கு பிற்காலத்திலோ அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.³ அதன் பின் சிவனுடைய உருவம்

வழிப்படவில்லை. ஆதலால் 11-12ம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த இக்கோயிலின் கருவறையில் லிங்கத்திற்கு பின்புறம் ஆறு அடி உயரமுள்ள சிவன் மற்றும் உமாதேவியின் முழுவடிவிலான சிற்பங்கள் காணப்படுவது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகவும் அரிதானதாகவும் கருதப்படுகிறது. இது பல்லவர் பாணியை, சில நூற்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு மீண்டும் பின்பற்றுவதாக அமைந்துள்ளது.

இதற்கு மற்றுமொரு எடுத்துக்காட்டாக சென்னை அருகேயுள்ள திருவேற்காட்டில் அமைந்துள்ள தேவபுரீசுவரர் கோயிலைச் சொல்லலாம். பல்லவர்களது காலத்தில் திருஞானசம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற இக்கோயில் கருவறையின் நடுவிலுள்ள லிங்கத்திற்குப் பின்புறம் சிவன், தேவியின் உருவச் சிலைகள் காணப்படுகின்றன.⁴

ஒளிப்படம் 34

வரைபடம் 3

அடிகுறிப்பு

- 1 தினமலர், சென்னை வெளியீடு, 27.8.94.
- 2 K.V. Raman, *Early History of Madras Region*, pp. 239-258.
- 3 K.V. Soundararajan, "Cult in Pallava Temples" *TAASI* (1962-65), p. 154.
4. தேவாரம் (சம்பந்தர்), பதிகம் 57,
P.D. Balaji, *History of Sriperumbudur Region*, (Ph.D., thesis unpublished, Madras University, 1991). Appendix - 1.

39. நந்தியம்பெருமானின் அரியதோர் சிற்பம்

த. சந்திரகுமார், தஞ்சாவூர்

சிவ கணங்களுக்குத் தலைவராகவும், சிவாலயங்களில் முக்கிய பரிவார தெய்வமாகவும் திகழ்பவர் காளை உருவத்துடன் காணப்படும் நந்தியாவார். நந்திகேசரர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். இவரே சிவனுக்கு வாகனமாகவும் திகழ்பவர். சிவ சன்னதிகளின் முன்பாக நந்தியின் உருவம் அமர்ந்த நிலையில் உள்ளதை நாம் காணலாம். கையலாயத்தைக் காவல் காக்கும் துவாரபாலகர் இவர் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இவரை மூன்று வகைகளாகச் சிற்பங்களில் காட்டியுள்ளனர்: 1) முழுவதும் காளை போன்ற உருவம். 2) காளையின் தலையுடனும் மனித உடலமைப்புக் கொண்டவராக இருக்கும் நிலை. சிவனின் நடன கோலத்தில் மிருதங்கம் வாசிப்பவராக இருப்பார்¹. 3) முழுவதும் மனித உருவம் கொண்டவராக இருக்கும் நிலை. சிவனின் அம்சங்களைத் தாங்கியுள்ள சந்திசேகரர் போன்று காட்சியளிப்பார்². மான், மழுவை முறையே பின் இடது, வலது கைகளில் தாங்கியிருப்பார். முன்னிரு கைகள் அஞ்சலி பந்தத்துடன் விளங்கும். சிவனைப் போன்று சடாமகுடம் தலையை அலங்கரிக்கும். சுயஞ்ஞை என்றும் நந்தினி என்றும் அழைக்கப்படும் தன் தேவியுடன் விளங்குபவர். இதனால் இவரை அதிகார நந்தி என்றும் அழைப்பார்.

மேற்கூறிய மூன்று வகைகளிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட அரிய சிற்பம் ஒன்று (ஒளிப்படம் 35) தேவிகாபுரத்திலுள்ள (வ.ஆ.மா) சிவன் கோயிலில் உள்ளது. இவர் எருதின் முகம் கொண்டவராக (கொம்புகளுடன்) இல்லாமலும், மனிதனின் முகம் கொண்டவராக இல்லாமலும், மாறாக குரங்கின் முகம் கொண்டவராக சிற்பிக்கப்பட்டுள்ளார். வலது கையில் மானைத் தாங்கியும் இடது கையில் மழுவைத் தாங்கியும் இருக்கிறார். இங்கே சிவனின் அம்சங்களான மான், மழு இடம் மாறி இருப்பதை நோக்கலாம். முன்னிரு கைகளால் கூப்பிய கரங்களுடன் காணப்படுகிறார். அனுமன் படிமங்களில் காணப்படுவதுபோல், இக்குரங்கின் வால் முதுகிலிருந்து வலத்தோள் வழியாக இறங்கிக் காட்சியளிக்கிறது காதுகள் நீளமாகவும் கர்ண புட்பத்துடனும் காணப்படுகின்றன. தலையில் கர்ணட மகுடம் அலங்கரிக்கின்றது. சிற்ப அமைதியினைக்

கொண்டு பார்க்கும்போது பிற்காலச் சோழர் காலத்தைச் (12-13ம் நூற்றாண்டு) சார்ந்ததாக இவ்வடிவைக் கொள்ளலாம்.

இத்தகைய அரிய சிற்பத்திற்கு விளக்கம் கூறும் வகையில் இராமாயணத்திலுள்ள உத்திரகாண்ட கதை ஒன்று பின்வருமாறு இயம்புகிறது. இவர் கைலாயத்தைக் காவல் காக்கும் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தபோது இலங்கை வேந்தன் இராவணன் தன்னுடைய ஆகாய ஊர்தியில் கைலாயத்தைக் கடந்து செல்ல முயன்றான். அப்போது நந்திகேசுவரர் தம்முடைய அனுமதியின்றி மேலே பறந்து செல்லும் வாகனத்தை தடுத்து நிறுத்தினார். வெகுண்டெழுந்த இராவணன் “குரங்கு முகம் கொண்ட நீயா என்னைத் தடுப்பது?” என்று இகழ்ந்து இறுமாப்புடன் கூறினான். அதற்குப் பதிலாகக் “குரங்கு முகம் கொண்ட இனங்களினால் நீ அழிவாய்” என்று நந்திகேசுவரர் சாபம் விடுத்தாராம். இக்கருத்தமைந்த பாடல் வரிகள் ஓட்டக்கூத்தர் (12ம் நூற்றாண்டு) எழுதிய இராமாயண உத்தரகாண்டத்தில் உள்ளது.³

ஒளிப்படம் 35

உரங்குடைய வெஞ்சரமெனுஞ் சொல்பலவுஞ் சொலியுயர்ந்த குண்ணாம்
 அரன்றனது நந்திதன் முகந்தனை யிகழ்ந்திட வவன்குபிதனாய்
 இரங்கலை குரங்குமுகமென்றனை யிகழ்ந்தவுனிலங்கை நகரில்
 குரங்குகள் புகுந்து தனிகொன்றிடுக நின்குலனை யென்னுரை செய்தான்

இந்தக் கதையில் வரும் நிகழ்ச்சியை நினைவுகூர்வது போல் குரங்கு
 முகம் கொண்ட நந்திகேசுவரரைச் சிற்பி வடித்துள்ளான் போலும்.

- 1 சகலாதிகாரம், (கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி பதிப்பு, (1961) தஞ்சாவூர்).
- 2 சாரகவதிய சித்ரகர்ம சாத்திரம், கே.எஸ். சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி பதிப்பு, (1960) தஞ்சாவூர், 281:284.
- 3 ஓட்டக்கூத்தர், இராமாயண உத்தரகாண்டம், (வரையெடுத்த படலம் எண். 67. சாத்தம்பாக்கம் கிருஷ்ணசாமி முதலியார் பதிப்பு, ஆதிகலாநிதி அச்சுக்கூடம், 1887, சென்னை)

40. சிறுவத்தி கல்வெட்டு

வள்ளி சொக்கலிங்கம், காரைக்குடி.

இடம் : பசும்பொன் முத்து இராமலிங்க தேவர் மாவட்டம், திருவாடாணை வட்டம், சிறுவெத்தி என்ற ஊரில் சிதைந்து போன சிவன் கோயிலில் பைரவர் சன்னதி வாசல் நிலைக்கால்களில் உள்ள கல்வெட்டு.

காலம் : சுமார் கி.பி. 14ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : வீரபாண்டியனின் 5வது ஆட்சி ஆண்டில் சிறுபுத்தாரான வீரபத்திர நல்லூர் ஊரார் இவ்வூர் மூலத்தானமுடைய நாயனார்க்கு திருநாமத்துக் காணி நிலம் கொடுத்துள்ளனர். இப்படி கொடுக்கப்பட்ட நிலம் வரி என்ற நில அளவைப் பதிவேட்டில் பதிவு செய்யப்பட்டுப் பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. கடமை, கற்பூரவிலை, பச்சை, விநியோகம், எச்சோறு முதலியன உட்பட்டவரிகளுக்காக ஆண்டு ஒன்றிற்கு ஒரு அச்சு வரி கொள்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(முதல் நிலைக்கால்)

1 ஸ்வஸ்திஸ்ரீ	14 ன்மிகளுக்கு யி
2 வீர பாண்டிய	15 ந் நாயனார் திரு
3 தேவற்கு யா	16 நாமத்துக் காணி
4 ண்டு 5வது	17 யும் ஆதாரத்து
5 சிறுபுத்தாரா	18 க்குட்பட்ட பி
6 ன வீரபத்திர ந	19 ள்ளைகள் திருநா
7 ல்லூர் ஊராயி	20 மத்துக் காணி
8 சைந்த ஊரோ	21 யுமுட்பட வரி
9 ம் இவ்வூர் உடை	22 யிற் பிறித்துக்
10 யார்க்கு மூலத்தா	23 கடமை கற்பூர
11 ன முடைய நாய	24 விலை பச்சை வி
12 னார் ஆதிதண்டே	25 நியோகம் யெச்
13 சுவர தேவர் க	26 சோறும் மற்று

- 27 மெப்பேற்பட்ட
 28 வரிகளுட்பட
 29 ஆண்டு ஒன்று
 30 க்கு கொள்வ
 31 தான அச்ச ஒன்று இ
 32 வ்வச் சொன்றுங்

- 33 கொள்வதாக கல்
 34 லிலும் செம்பிலு
 35 ம் வெட்டி நீர்
 36 வார்த்துக் குடுத்
 37 தோம் ஊராயிசை
 38 ந்த ஊரோம்

(இரண்டாம் நிலைக்கால்)

- 39 தேவ கன்மிகளுக்கு
 40 இப்படிக்கு உடையான்
 41 பொன்னன் எழுத்து
 42 இப்படிக்கு அழகு
 43 கண்ட பெருமாள்
 44 எழுத்து
 45 இப்படிக்கு மா
 46 எவ தரையன்
 47 எழுத்து வெட்
 48 ருவான் எழுத்
 49 து தண்ட மீ
 50 காம பல்லவதி

- 51 ரையன் எழுத்து
 52 இப்படிக்கு வீரசங்க
 53 பன்மனெழுத்து
 54 இப்படிக்கு
 55 வானவன் வி
 56 முப்பரையன்
 57 எழுத்து இப்
 58 படிக்கு குள்ள
 59 ஆவுடையா
 60 னெழுத்து

41. உத்தரகோசமங்கை திருவாச்சி கல்வெட்டு

தரு. முத்துராணி, மதுரை.

இடம் : இராமநாதபுரம் மாவட்டம், இராமநாதபுரம் வட்டம், உத்தரகோச மங்கை, மங்களேஸ்வரி அம்மன் சன்னதியில் உள்ள வெண்கலத் திருவாச்சியில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

காலம் : கி.பி. 1924.

செய்து : மதுரை இஸ்மாயில் சாயபு மானேஜராக இருந்தபோது, கோயில் பணத்தைக் கொண்டு 230 விளக்குகள் கொண்டதாக இந்த வெண்கல யாழிமுகத் திருவாச்சி செய்யப்பட்டது. இதன் எடை 842 $\frac{3}{4}$ சேர். செய்ததும் கல்வெட்டுப் பொறித்ததும் சிற்பம் வீரபத்திர ஆசாரி ஆவார். இஸ்லாமியர் தலைமையில் இந்துக் கோயில் திருவிளக்கு செய்யப்பட்டது. சமயப்பொறையை வெளிப்படுத்தும் செய்தியாகும்.

- 1 சாலி வாஹன சகாப்தம் 1845 சரியான குரோதி வருஷம்* ஆவணி மாதம்*
- 2 27 உ சோமவாரமும் கிருஷ்ணபக்ஷத்து துவாதேசியும் பூச நஷத்திரமும்
- 3 வரிகநாழி யோகமும் கவுல பால்கரணமும் கூடிய சுப தினத்தில்
- 4 திருவுத்தரகோசமங்கை ஸ்ரீ மங்களேசுவரியம்மன் சன்னதிக்கு மதுரை
- 5 இலிருக்கும் மகாராசராச மகி சையது யிசுமாயில் சாய்பு அவர்கள் மானேஜர் அதிகாரத்தில் மேற்படி கோவில் அமிஷத்திலிருந்து செய்து வை
- 6 த்த 230 விளக்குள்ள வெங்கல யாழி முகத் திருவாச்சி
- 7 க்கு சேர்
- 8 842 $\frac{3}{4}$
- 9 சில்பம் வீரபத்தி ஆசா
- 10 ரி ஸ்வஹஸ்த லிகிதம்

* இச்சொற்கள் குறியீடாக உள்ளன.

42. முகூர்த்த ஓலைப்பட்டயம்

ஜெ. ராஜாமுகமது, புதுக்கோட்டை.

தமிழகத்தின் திருமணப் பழக்க வழக்கங்கள் காலம் காலமாக சமூகவியல் ஆய்வாளர்களின் கவனத்தைக் கவர்ந்து வந்திருக்கின்றன. ஒரு ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் அவர்களது பெற்றோர்களும், உறவினர்களும் கூடி திருமணம் பேசுதல், சகுனம் பார்த்தல், சாதகப் பொருத்தம் பார்த்தல், சீர்வரிசை அளித்தல், நிச்சயதார்த்தம், திருமணச் சடங்குகள் ஆகியன தமிழ்ச் சமூக வாழ்வியலை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைகின்றன.

திருமண நிச்சயதார்த்தம் என்னும் நிகழ்ச்சி ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் நடைபெறவிருக்கும் திருமணம் குறித்த சமுதாய அங்கீகாரத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. திருமண வயதடைந்த ஒரு ஆணின் பெற்றோரும், பெண்ணின் பெற்றோரும், உறவினர்களும் கூடி பெண்பார்த்தல், மாப்பிள்ளை பார்த்தல் ஆகிய சம்பிரதாயங்களை மேற்கொள்கின்றனர். பின்னர் இரு தரப்பினரின் சம்மதத்தின்பேரில் சாதகப் பொருத்தம் பார்க்கப்படுகிறது. சாதகப் பொருத்தமே இந்து சமூகத்தில் திருமணத்திற்கு அடிப்படையாக அமைகிறது என்று சொல்லாம். ஆண் வீட்டாரும், பெண் வீட்டாரும் தங்களுக்கு நம்பிக்கையான சோதிடர்களையும், புரோகிதர்களையும் அணுகி சம்பந்தப்பட்ட ஆண் பெண்ணின் சாதகப் பொருத்தத்தைக் கணிக்கின்றனர். பிறந்த நாள் பொருத்தம், குணப் பொருத்தம், கிரக அமைப்புப் பொருத்தம், நட்சத்திரப் பொருத்தத்திற்கு ஏற்ற உடற்கூறுப் பொருத்தம், ராசிப் பொருத்தம், ராசி அடிப் பொருத்தம், வசியப் பொருத்தம், ரஜ்ஜுப் பொருத்தம் (மங்கல்யபாக்கியம்), வேதைப் பொருத்தம் எனப் பத்துப் பொருத்தங்கள் பொருந்தி இருப்பின் அவை உத்தமமாகக் கருதப்படும்! ஆனால் பெரும்பாலான சாதகங்களுக்குட்பட்ட ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் எல்லாப் பொருத்தங்களும் அமைந்து வருவதில்லை. முக்கியமான பொருத்தங்கள் பல ஏற்புடையதாக இருப்பின் திருமணத்திற்கு ஏற்றதாக இருப்பதாக சோதிடர் ஒப்புதல் அளித்தால் அதன்படி திருமணம் பேசி முடிக்கப்படுகிறது.

திருமணம் பேசி நிறைவு செய்யும் பழக்கம் நிச்சயதார்த்தம், பரிசம் போடுதல் (பரியம் போடுதல்), ஓலை எழுதுதல், முகூர்த்த ஓலை எழுதுதல் என்று சொல்லப்படுகிறது. இவற்றுள் முகூர்த்த

ஓலை எழுத்துத் தல் என்பது காலத்தால் முற்பட்ட வழக்கமாகும். இவ்விழா நடைபெறும் நாளில் சோதிடர் (புரோகிதர்) திருமணத்திற்கான நாள், நட்சத்திரம் (நல்லோரை) குறித்துக் கொடுப்பார்.² அச்சுக் காகிதம் புழக்கத்திற்கு வராத அந்நாளில் ஒரு திருமணம் குறித்த விபரங்கள், மணமகள், மணமகள் பெயர், நாள் நட்சத்திரம் ஆகியன ஓர் ஓலையில் எழுதப்பட்டது. இதற்கு முகூர்த்த ஓலை என்று பெயர். இது ஒரு ஒப்பந்தம் (முறி) போன்றே கருதப்பட்டது. பெண்வீட்டாரும், ஆண்வீட்டாரும் ஆளுக்கொரு நகல் வைத்துக் கொள்வதும் உண்டு. இப்பழக்கம் தொன்று தொட்டு நடைமுறையில் இருந்து வருவதை இன்றும் காணலாம். ஆனால் தற்போது ஒரு தாளில் இது போன்ற விபரங்கள் எழுதப்படுகிறது. இதற்கும் முகூர்த்த ஓலை என்றே பெயர் வழங்குகிறது. பெரும்பாலான கிராமப்புறங்களில் இச்சொல் இன்றும் வழக்கிலிருப்பதை காணலாம்.

நமது ஆய்வுக்குட்பட்ட முகூர்த்த ஓலைப்பட்டயம் 21x3 செ.மீ. அளவில் முன்பக்கம் நான்கு வரிகளையும், பின்பக்கம் மூன்று வரிகளையும் கொண்டதாகும்.³

முன்பக்கம்

- 1 சிவமயம்
- 2 ரத்தாட்ச ஆண்டு ஆவணி மாதம் 21 வெள்ளிக்கிழமை பகல் சூரியன்
- 3 உதயாதி துடங்கி நாழிகை 30க்கு மேல் நாழிகை 30 $\frac{3}{4}$ க்குள் நட்ச
- 4 த்திரம் அனுசமும் சப்தமி திதியும் சித்தயோகமும் அமிர்த முகூர்த்தமும்
- 5 சுபதீர்க்க வேளையில் ... லக்கினம் கும்பமும் அமிர்த கடிகையு

பின்பக்கம்

- 6 ங்கூடிய சுபயோக சுபதினத்தில் பொருஸ ஓடப்பிலிருக்கும்
- 7 கதிர்வேல் மகள் ஆராய்க்கும் புதுக்கோட்டையிலிருக்கும் - சாத்தப்பன்
- 8 மகன் முத்தய்யாவுக்கும் திருப்பூட்ட உத்தமம் ஆண்டவன் துணை.

பட்டயத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள தமிழ் ஆண்டுக்கு சரியான ஆங்கில ஆண்டு, மாதம், நாள் 1924, செப்டம்பர், 5 ஆகும்.

பட்டயத்தில் நாள் நட்சத்திரம் குறிப்பிட்டுள்ள முறையே இன்றும் பின்பற்றப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இக்குடும்பத்தின் இன்னொரு ஓலைப்பட்டயம் இவர்களை சேர்வை என பட்டப் பெயர் இட்டு, கள்ளர் சாதி சிவமதம் என்று குறிப்பிடுகிறது. ஆனால் இந்த முகூர்த்த ஓலைப் பட்டயத்தில் சாதி மத விபரங்கள் குறிப்பிடப்படாதது வியப்பாக உள்ளது.

தாலிகட்டுதல் (மாங்கல்யம் அணிவித்தல்) என்பதற்கு திருப்பூட்டல் என்ற நல்ல தமிழ்ச்சொல் பட்டயத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. புதுக்கோட்டை மாவட்ட கிராமப்புற பகுதிகளில் இச்சொல் இன்றும் வழக்கிலிருப்பதைக் காணலாம். பாகனேரி கள்ளர் இனத்திருமணங்களில் இன்றும் இது போன்ற திருமண ஒப்பந்தம் (முறி) பனை ஓலையிலேயே எழுதப்படுவதாகவும், அதற்கு “முழுத்த ஓலை” அல்லது முகூர்த்த ஓலை எனப் பெயர் வழங்கி வருவதாகவும் தாலி கட்டுவதற்கு திருப்பூட்டல் எனப்பெயர் வழங்குவதாகவும் ஒரு ஆய்வாளர் தெரிவிக்கிறார்.¹

அடிக்குறிப்புகள்

- 1 P.V. Jagadisa Iyer, *South Indian Customs*, New Delhi 1985 (Asian Reprint), pp. 43-45; *Tamil Lexican*, University of Madras.
- 2 Abbe Ja Dubois, *Hindu Manners and Customs*, New Delhi 1986 (Asian Reprint), pp. 216-17.
- 3 இவ்வோலைப்பட்டயம் பட்டயத்தில் குறிக்கப்படும் ஆராயி-முத்தயா தம்பதியினரின் பேரனான ஆர். குமார் த/பெ. ரெத்தினம், 1732 மேல 4ம் வீதி புதுக்கோட்டை என்பவரிடமிருந்து பெறப்பட்டது.
- 4 உ. கஸ்தூரி காந்தி, நாட்டர் வாழ்வியலும் பண்பாடும், அகரம் சிவகங்கை 1986, P. 37.

43. உரிமைமீறல் எச்சரிக்கை

ம.சா. அறிவுடை நம்பி, தஞ்சாவூர்

இடம் : பழ.நெடுமாறன், 48, மேலமாசி வீதி, மதுரை - 625 001.
இதன் நகல் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக அரிய கையெழுத்துச் சுவடித்துறையில் உள்ளது.

காலம் : 30.9.1925.

மொழி : தமிழ்

அளவு : 21 செ.மீ. x 17 செ.மீ.

அமைப்பும் செய்தியும்

நாடக ஆசிரியர் தவத்திரு டி.டி. சங்கரதாசு சுவாமிகள் எழுதிய 'ஈத்தியவான் சாவித்திரி' எனும் நாடகத்தை ஆசிரியரின் அனுமதி பெறாமல் அவர் இறந்த பின்னர் அவர் குடும்பத்தாரிடமும் அனுமதி பெறாமல் மதுரையிலுள்ள மு. கிருட்டிணபிள்ளை என்பவர் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலில் ஆசிரியர் எழுதியவற்றுள் சிலவற்றை நீக்கியும் அவர் எழுதாத சிலவற்றைப் புதிதாகச் சேர்த்தும் அவர் பெயரில் வெளியிட்டுள்ளதாக ஆசிரியரின் தமையனார் தா. மாடசாமி கணக்கப்பிள்ளை என்பவர் இந்த அறிக்கையில் எச்சரித்துள்ளார்.

நான்கு பக்கங்கள் கொண்ட இந்த அறிக்கையில் முதலிரண்டு பக்கங்களில் செய்திகள் உள்ளன. இறுதியில் தா. மாடசாமி கணக்கப்பிள்ளை 9.11.1925-இல் எழுதிக் கொடுத்த மற்றொரு கிரையப் பத்திரத்தின் மூலம் இந்த அறிக்கை இரத்தாகி விட்டது என்ற குறிப்பும் அவரது கையொப்பமும் காணப்படுகின்றன.

முன்றாம் பக்கம் வெற்றிடமாக உள்ளது. நான்காம் பக்கத்தில் அனுப்பியவர், பெற்றுக் கொண்டவர் முகவரி, அஞ்சலக முத்திரை ஆகியன காணப்படுகின்றன. முதல் பக்கத்தில் 4 செ.மீ. அளவு இடைவெளி விட்டுத் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதேபோன்று இரண்டாம் பக்கத்தில் முதலிலிருந்து எழுதத் தொடங்கி இறுதியில் 4 செ.மீ. அளவு இடைவெளி விடப்பட்டுள்ளது. கூட்டெழுத்துக் களில், கறுப்பு மையினால் இந்த அறிக்கை எழுதப்பட்டுள்ளது.

முதல் பக்கம்

1 மதுரை. பி.நா.சி. ஏஜெண்டு. மு. கிருஷ்ண
 2 பிள்ளை அவர்களுக்கு தூத்துக்குடி
 3 காளிப்பப்பிள்ளை தெருவிலிருக்கும் தாமோதர
 4 ங் கணக்கபிள்ளை குமாரன் மாடசாமி கணக்க
 5 பிள்ளை யெழுதிய நோட்டீஸ் என்னவென்றால்
 6 எனது தமையனார் T.T. சங்
 7 கரதாஸ் சுவாமிகளியற்றிய டிராமா சரி
 8 த்திரங்கள். சத்தியவான் சாவித்திரி. கோவல
 9 ன். அல்லி. பவளக்கொடி இன்னும் அநே
 10 க சரித்திரங்களை மேற்படியார் உள்ள காலத்தில்
 11 மேற்படியார் கையெழுத்தும் அனுமதியும் வாங்
 12 காமலும். மேற்படியார் காலஞ்சென்றபின். என்
 13 விடமாவது அனுமதி பெறாமலும் அச்சிட
 14 கருதி மேற்படியார் பெயரைக் கெடுக்கும்பொருட்டு
 15 முதலில் சத்தியவான் சாவித்திரி என்ற நாடக
 16 த்தை மதுரை வடக்குமாசிவீதி மனோன்மணி
 17 விலாசம் பிரஸில் அச்சிட்டிருப்பதை
 18 பார்வையிட்டேன் அதில் மேற்படியார் இயற்
 19 றிய பாடல்களில் சிலது இருந்தும் சிலது
 20 இல்லாமலும் சொற்பிழையும் எழுத்துக் கு
 21 றைவும் மேற்படியார் இயற்றாத பாட்டுக்களைச் சேர்
 22 த்தும் இருக்கிறது மேற்படியாருடைய பாட்டுகள்
 23 இவ்விந்தியாவிலுள்ள தமிழ் நாடக ஆக்டர்
 24 கள் ஒருவராவது அரியாதவர்கள் இரார்க
 25 ளென்பது எல்லோருக்குந் தெரியும் தாங்க
 26 ளும் அறிந்திரிப்பீர்கள் அப்படி யிருக்க
 27 அவர் காலஞ் சென்றா ரென்பதைத் தெரிந்
 28 து மேற்படியார் பெயரைக் கெடுக்கவும் அவர்
 29 பாடல்களுக்கு மதிப்பு யில்லாமல் செய்யவும்

இரண்டாவது பக்கம்

- 30 அவர் பெயரை வைத்து அச்சிட்டிருக்கிற
- 31 தாகத் தெரிகிறது ஆனதால் இது நோட்டீஸ்
- 32 கண்டவுடன் இப்போது அச்சிட்டிருக்கிற
- 33 புத்தகத்தை வெளியிடாமலும் மற்றுஞ்சரி
- 34 த்திரங்களை அச்சிடாமலும் நிறுத்துக் கொள்
- 35 ள வேண்டியது. மீறி அச்சிட்டால் எங்
- 36 களால் அனுமதி பெற்று அச்சிடப் போ
- 37 கிறவர் கோரிய நஷ்டத்திற்கும் பாத்திய
- 38 ப்படுவீர்களென்று இதன் மூலம் தெரிவி
- 39 க்கலாயிற்று.

(ஓம்) தா. மாடசாமி கணக்கபிள்ளை
30.9.25

1925 வருஷம் நவம்பர் மாதம் 9ஆம் தேதியில் நான் எழுதிக்
கொடுத்திருக்கிற கிறைய பத்திரம் மூலம் இந்த நோட்டீஸ் றத்தாகி
விட்டது.

(ஓம்) தா. மாடசாமி கணக்கபிள்ளை
9.11.25

நான்காவது பக்கம்

அனுப்பு

தா. மாடசாமி
கணக்கபிள்ளை
காளியப்பபிள்ளை தெரு
தூத்துக்குடி

உ

பி.நா.சி. ஏஜெண்டு
மு. கிருஷ்ண பிள்ளை
புதுமண்டபம்
புக் ஷாப்
மதுரை

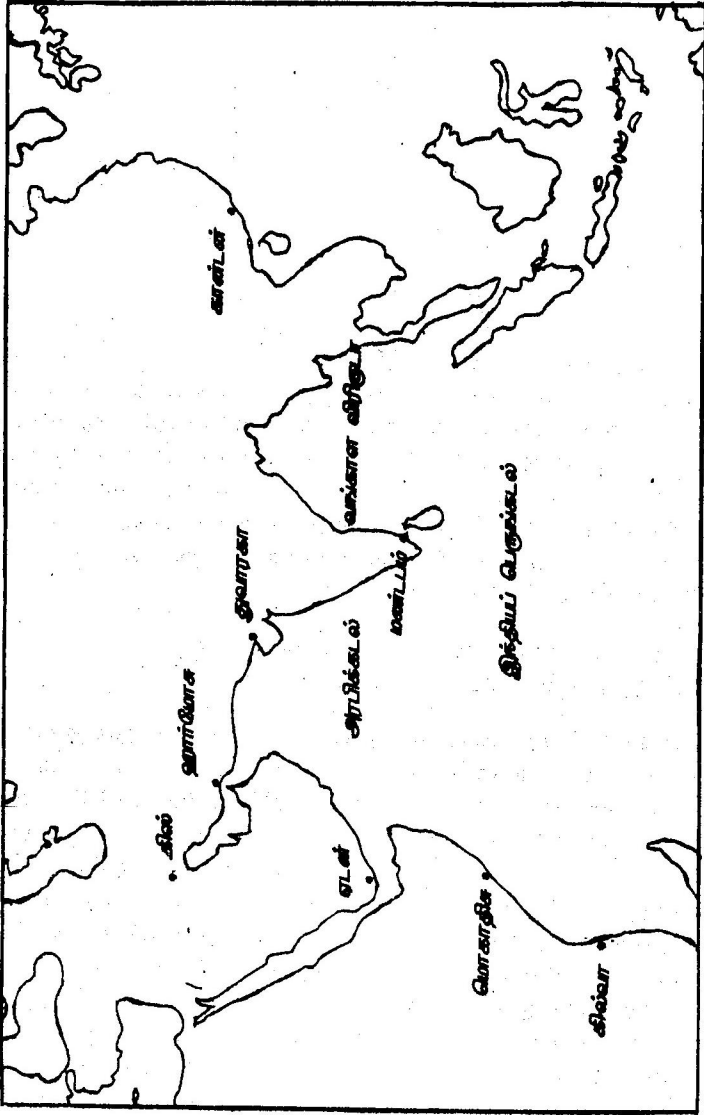
44. கல் நங்கூரங்கள்

பா. ஜெயக்குமார்,
ந. அதியமான், தஞ்சாவூர்.

கலங்களைக் கடலில் வேண்டிய இடத்தில் நிலை நிறுத்துவதற்கு நங்கூரங்கள் காலங்காலமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. தற்காலத்தில் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட நங்கூரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு முன்பு, மரத்தினாலான நங்கூரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கடற் செலவின் தொடக்க காலங்களில் கல்லில் செய்யப்பட்ட நங்கூரங்களே பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன- (Kapitan, 1984). நங்கூரக் கயிறு காற்றால் அற்றுப் போனதால் பெரிய கப்பல்கள் திசையறியாது செல்வதைக் குறிப்பிட்டு நங்கூரத்தின் முக்கியத்துவம் பற்றி 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தமிழ்க் காவியமான சீவகசிந்தாமணி (பா. 223) குறிப்பிடுகிறது. சங்க காலத்தில் நாவாய் போன்ற பெரிய கப்பல்களுக்கு நங்கூரங்களாகக் கல் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதை அக்காலத்து இலக்கியமான மதுரைக் காஞ்சியின் பின் வரும் வரிகள் காட்டுகின்றன (வரி: 378-379).

கடுங் காற்று எடுப்ப, கல்பொருது உரைஇ,
நெடுஞ் சுழிப் பட்ட நாவாய் போல

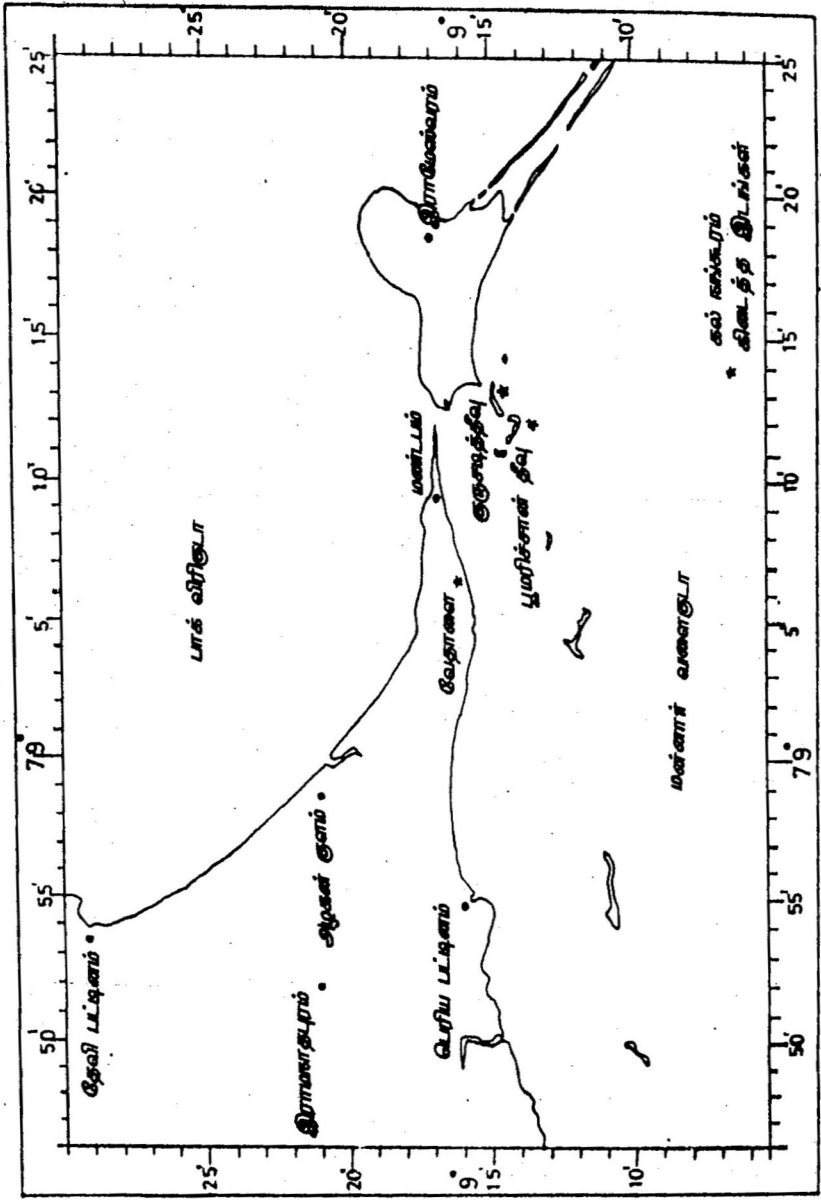
மேலும், கி.மு. 3200-2000 காலகட்டங்களில் மத்தியதரைக்கடல் பகுதியில் கல் நங்கூரங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதாக கடல்சார் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கருகின்றனர் (Honor Frost, 1970). மன்னார் வளைகுடாவை உள்ளடக்கிய இராமநாதபுரம் மாவட்டக் கடற்கரைப் பகுதியில் (வரைபடம் 4, 5) உள்ள அழகன்குளம் மற்றும் பெரிய பட்டினத்தில் முறையே தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையும், தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகக் கல்வெட்டியல் துறையும் மேற்கொண்ட அகழாய்வுகள் தமிழர்களின் கடற்சார் வரலாற்றைக் காட்டும் சான்றுகளாக அமைந்துள்ளன. இதற்கு உரம் ஊட்டும் வகையில், மண்டபம் கடற்கரைப் பகுதியில் இக்கட்டுரை யாளர்கள் இப்பகுதி மீனவர்கள் துணையுடன் மேற்கொண்ட கள ஆய்வின் போது கல்லிலாலான நங்கூரங்கள் தமிழகத்தில் முதன்முறையாக கண்டுபிடிக்கப்பெற்றன.

மண்டபம் கடற்கரைப் பகுதியிலிருந்து தென்கிழக்குத் திசையில் சுமார் 8 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள குருசடி தீவில் (9° 14' 30" வடக்கு & 79° 13' 00" கிழக்கு) தெற்குக் கடலில் 8 அடி ஆழத்தில் 310 செ.மீ. உயரமும், சுமார் 2 டன் எடையுமுள்ள கல் நங்கூரம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது (வரைபடம் 6-1). இந்த நங்கூரம் கலவைப் பாறை (Greywacke) வகையைச் சேர்ந்த மணற்பாறைக் (Sandstone) கல்லினால் செய்யப்பட்டது. செவ்வக வடிவம் கொண்ட இந்நங்கூரத்தின் நுனி சிறுத்த மேல்பகுதி, மையப்பகுதி, நுனியகன்ற கீழ்ப்பகுதியின் அகலம் முறையே 35 செ.மீ., 45 செ.மீ., 50 செ.மீ. ஆகும். நுனி சிறுத்த மேல்பகுதியில் 13 செ.மீ. விட்டம் கொண்ட வட்ட வடிவ துளை ஒன்றும், நுனியகன்ற கீழ்ப்பகுதியில் நீள்சதுர வடிவத்தில் 25 x 20 செ.மீ அளவுள்ள இரு துளைகள் எதிர் திசையில் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக கல்லின் இருபக்கங்களில் உள்ளன. இவைகள் நங்கூரத்தின் கொக்கி முகப்புக்களை இட்டு வைப்பதற்காக இருந்திருக்க வேண்டும். இத்துளைகளின் ஒன்றில் மரச்சட்டம் அடித்தால் தடுத்து நிறுத்தக்கூடிய சிறு தடுப்பும் வடிக்கப்பட்டுள்ளது. உலகின் பல பாகங்களில் இதுவரை கிடைத்துள்ள கல் நங்கூரங்களைக் காட்டிலும் இந்நங்கூரம் அளவில் பெரியது ஆகும். நங்கூரத்தின் எடையில் அளவை நோக்கும்போது இது அக்காலத்தில் இப்பகுதிக்கு வந்து சென்ற மிகப் பெரிய சரக்குக் கப்பல்களுக்குப் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்டுகிறது.

மண்டபம் கடற்கரையில் இருந்து தென்கிழக்கு திசையில் 6 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள பூமரிச்சான் தீவுக்கு (9° 13' 30" வடக்கு & 79° 12' 15" கிழக்கு) அருகில் 35 அடி ஆழத்தில் மற்றுமொரு நங்கூரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது (வரைபடம் 6-2). 140 செ.மீ. நீளம் சுமார் 400 கிலோ எடையுள்ள இந்நங்கூரம் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நங்கூரத்தினைப் போன்றது. இதன் நுனிசிறுத்த பகுதி, மையப்பகுதி, அடிப்பகுதிகளின் குறுக்குவெட்டு முறையே 20 செ.மீ., 25 செ.மீ., 30 செ.மீ. பக்கம் கொண்ட சதுரங்கள் ஆகும். கீழ்ப்பகுதியில் 13 x 10 செ.மீ. அளவு உடைய செவ்வக வடிவ துளைகள் இரண்டு உள்ளன.

மண்டபத்திலிருந்து மேற்கு திசையில் 3 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ள வேதாளை (9° 16' 00" வடக்கு & 79° 06' 30" கிழக்கு) என்ற இடத்தில் மேற்கூறிய நங்கூரங்களின் வடிவத்தை ஒத்த ஆனால் கருங்கல்லிலான 180 செ.மீ. உயரம், சுமார் 600 கிலோ எடையுள்ள நங்கூரம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பெற்றுள்ளது (வரைபடம் 6-3). நுனி

சிறுத்த பகுதி, மையப்பகுதி, நுனியகன்ற பகுதிகளின் குறுக்குவெட்டு முறையே 20 செ.மீ., 25 செ.மீ., 30 செ.மீ. பக்க அறை கொண்ட சதுரம் ஆகும். இதன் நுனியகன்ற பகுதியில் 17x10 செ.மீ. அளவு உடைய நீள் சதுர வடிவில் இரு துளைகள் உள்ளன. இந்நங்கூரம் மேற்கூட்டிய இரண்டு நங்கூரங்களைக் காட்டிலும் காலத்தால் பிந்தியது என்பது அவைகளை நோக்கும் போது தெளிவாகிறது. மேலும், இந்நங்கூரம் கருங்கல்லினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதால், இது போன்ற நங்கூரங்களை தமிழகக் கடலோடிகளே அரேபிய நங்கூரங்களைப் போல செய்திருக்க வாய்ப்புண்டு. காரணம், இதுவரை உலக அளவில் கிடைக்கப் பெற்றுள்ள அரேபிய நங்கூரங்கள் அனைத்தும் கலவைப்பாறை வகையைச் சேர்ந்த மணற்பாறை கல்லினால் ஆனது. கி.பி. 17, 18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வேதாளை மரைக்காயர் கடலோடிகளின் கட்டுப்பாட்டில் சிறிது காலம் துறைமுகமாக இருந்தது என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

குருசடி தீவில் எடுக்கப்பெற்ற நங்கூரத்தில் நுனிசிறுத்த பகுதியில் உள்ள வட்டவடிவ துளை, பூமரிச்சான் தீவு மற்றும் வேதாளையில் எடுக்கப்பெற்ற நங்கூரங்களில் காணப்படவில்லை. ஆனால் இவை இரண்டிலும் இத்துளை உடைந்திருப்பதற்கான கூறுகள் காணப்படுகின்றன. கப்பலுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் நங்கூரக் கயிற்றின் மறுமுனை இத்துளையில் தான் இணைக்கப் பட்டிருக்கும்.

மேற்காட்டிய கல்நங்கூரங்கள் போன்றவை மேலைக் கடற்கரையில் அமைந்துள்ள துவாரகையில் தேசிய கடல் ஆய்வு நிறுவனத்தின் (National Institute of Oceanography, Goa) தொல்லியல் பிரிவு மேற்கொண்ட நீரகழாய்வின்போது கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளன. (Rao, 1987). இதன் நீளம் 121 செ.மீ. மேல் மற்றும் கீழ் அகலம் குறுக்குவெட்டுக்களின் சதுர அளவு முறையே 33 செ.மீ., 35 செ.மீ. ஆகும். இதன் மேல் பகுதியில் 10 செ.மீ விட்டம் கொண்ட வட்ட வடிவ துளையும், கீழே 13 x 11.5 செ.மீ. உள்ள இரண்டு துளைகளும் உள்ளன. மேலும், இந்நிறுவனத்தினர் மராட்டிய மாநில கடற்கரைப் பகுதியில் மேற்கொண்ட மேற்பரப்பாய்வில் மால்வா (Malwa) கடற்கரையில் மராட்டிய மன்னர் சிவாஜி கட்டிய சிந்துதுருக்கம் (Sindhudurg) என்ற கடற்கரைக் கோட்டையின் நுழைவுப் பகுதியில் மேற்குறிப்பிட்டதைப் போன்ற மூன்று நங்கூரங்களைக் கண்டுபிடித்துள்ளனர். (NIO Bulletin, 1995) இதுபோன்ற கல் நங்கூரம் கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவில் தர்-இ-ஸலாம் (Dar es Salaam) என்ற இடத்திலிருந்து தெற்கு திசையில் 300 கி.மீ.

தொலைவில் அமைந்துள்ள கில்வா (Kilwa) என்ற இடத்தில் (வரைபடம் 6-4) (Neville Chittick, 1980) கிடைத்துள்ளது. இது, தமிழகத்தின் குருசடி தீவில் கிடைத்துள்ள நங்கூரத்தைக் காட்டிலும் அளவில் சிறியது. மேலும், இதுபோன்ற நங்கூரங்கள் மொகாதிசுவில் (Mogadishu) அமைந்துள்ள தேசிய அருங்காட்சியத்திலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

மத்திய தரைக்கடல் நாடுகளுக்கும் கிழக்கு ஆப்பிரிக்காவிற்கும் ஆரம்பகாலம் முதலே வணிகத் தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளது (Honor Frost, 1970). இதைத் தொடர்ந்து இடைக்காலத்தில் கில்வா (Kilwa) ஒரு சிறப்புமிக்க வர்த்தக மையமாக இருந்ததோடு மட்டுமல்லாது குறிப்பாக 13 ஆம் நூற்றாண்டில் அரேபிய வணிகத் தொடர்புடைய நகராக இருந்தது (Honor Frost, 1979). கி.பி. 9-13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கில்வா-அரேபியா வணிக உறவு சிறப்புற்று விளங்கியதை மேலும் பல வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர் (Maryann Bowen, 1984 & Freeman, 1984).

கி.பி. 9-14ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சீனா, தென்கிழக்கு ஆசியா, இந்தியா, மேற்காசியா நாடுகள் மற்றும் கிழக்கு ஆப்பிரிக்கா போன்றவை தங்களுக்குள் பரந்த அளவில் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னப்பெற்ற வணிக உறவைக் கொண்டிருந்தன. இக்கால கட்டங்களில் தமிழகத்திற்கும் அரேபியாவிற்கும் இடையே குறிப்பாக குதிரை வணிகம் சிறந்து விளங்கியதை சான்றுகள் தெளிவாட்டுகின்றன (Jayakumar, 1995 & கமால், 1995).

இந்நங்கூரங்களின் அமைப்பு, எடை ஆகியவற்றை நோக்கும்போது இடைக்காலத்தில் தமிழகம் மேலை, கீழை நாடுகளுடன் கொண்டிருந்த கடல் வாணிப தொடர்பினையும், இதில் ஈடுபட்டிருந்த கப்பல்களின் தன்மையினையும் பறைசாற்றுவனவர்க உள்ளன. மேலும், இவ்வகை நங்கூரங்களை இடைக்காலத்தைச் சேர்ந்த எகிப்திய கல்நங்கூரம் என கடல்சார் வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர் (Honor Frost, 1974). இக் கால வரையறையை மேலும் ஆய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. Freeman-Grenville, G.S.P., 1984 "From Africa to Australia: a find of Coins from Kilwa; Tanzania and from the Netherlands, in the Wessel Islands", *II International Conference on Indian Ocean Studies*, Perth W.A., Australia.

2. Honor Frost, 1970 "Bronze Age Stone-Anchors from the Eastern Mediterranean", *The Marriner's Mirror*, Vol. 56, No.4, pp. 137-394.
3. _____, 1979 "Egypt and Stone Anchors: Some Recent Discoveries", *The Marriner's Mirror*, Vol. 65, No.2, pp. 137-161.
4. Jayakumar, P., 1995 "Kerala Horse Traders in Chola Country", *Proceedings of the National Seminar on Epigraphy and Tamil Studies*, Department of Tamil, University of Kerala, Thiruvananthapuram, South India.
5. Kapitan, G., "Ancient anchors - technology and classification", *The International Journal of Nautical Archaeology*, Vol. 13, No.1, 1984, pp. 33-44.
6. கமால், எஸ்.எம்., 1995 "பாண்டிய நாட்டில் இசுலாமியர்", *கல்வெட்டு, காலாண்டிதழ் - 42, தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள்துறை, சென்னை, பக். 10-17.*
7. Maryann Bowen, 1984 "Architectural Conservation in Tanzania with Case Studies on Zanzibar Old Town and Kilwa Kivinji", *II International Conference on Indian Ocean Studies, Perth W.A., Australia.*
8. Neville Chittick, 1980 "Stone Anchor-Shanks in the Western Indian Ocean", *The International Journal of Nautical Archaeology and Underwater Exploration*, 9.1:67-86.
9. *NIO Bulletin*, Vol. 17, No.2, National Institute of Oceanography, Dona Paula, Goa, June 1995, pp. 4-5.
10. Rao, S.R., 1987 "Progress and Prospects of Marine Archaeology in India" *First Indian Conference on Marine Archaeology of Indian Ocean Countries*, National Institute of Oceanography, Goa, pp. 53-55.
11. திருத்தக்கதேவர், 1986, *சீவகசிந்தாமணி* (உ.வே. சாவின் 7-ஆம் பதிப்பின் மறுபதிப்பு) தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், ப. 114.

45. சிந்துவெளி எழுத்துக்களுக்கு ஒரு களஞ்சியம் *

மூலம் : ஐராவதம் மகாதேவன், சென்னை.

தமிழாக்கம் : கா. ராஜன், தஞ்சாவூர்.

சிந்துவெளி எழுத்துக்களின் ஆய்வில் ஈடுபாடுடையோருக்கு அஸ்கோ பர்போலாவைப் பற்றி எவ்வித அறிமுக உரையும் தேவையில்லை. இவர் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக ஃபின்லாந்து நாட்டில் மற்ற ஆய்வாளர்களுடன் இணைந்து சிந்துவெளி எழுத்துக்களைப் படிப்பதில் பெரும் பங்காற்றியுள்ளார். வேத மொழியியல் வல்லுநரான இவர் தமது ஆய்வுப்பணியின் தொடக்க காலத்திலேயே சிந்துவெளி எழுத்துக்களின் ஆய்வில் கவனம் செலுத்தலானார். சிந்துவெளி எழுத்துக்களைப் படிப்பதில் இவர் திராவிடக் கொள்கையைப் பின்பற்றுகிறார். ஆயினும் அவற்றை ஆவணப்படுத்துவதிலும் மற்றும் அவற்றைப் பற்றிய கோட்பாட்டு அடிப்படையிலான ஆய்வுகளிலும் இவருடைய பங்களிப்பு எந்த ஒரு மொழியின் வரம்புக்கும் உட்படாது பரந்து நிற்கிறது. இவர் இணை ஆசிரியராக இருந்து எழுதியுள்ள *Corpus of Texts in the Indus Script* (1979), *A Concordance to the Texts in the Indus Script* (1982), மற்றும் யுனெஸ்கோ உதவியுடனும் இந்திய-பாகிஸ்தான் தொல்லியல் துறைகளின் துணையுடனும் மிகச் சிறந்த ஒளிப் படங்களுடன் இரு தொகுதிகளாக உருவாக்கியுள்ள *Corpus of Indus Seals and Inscriptions* ஆகிய நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்நூல்கள் சிந்துவெளி எழுத்து ஆய்வில் பயன்படுத்தியே ஆகவேண்டிய சிறந்த நோக்கீட்டு நூல்களாக அமைந்து விட்டன.

பர்போலாவின் அண்மை வெளீடான இந்நூல் அதன் தலைப்பு சுட்டும் பொருள் எல்லைக்கு அப்பாலும் பரந்துபட்ட நிலையில் அமைந்துள்ளது. வரலாற்று நிலையில் அரப்பா அல்லது

* இக்கட்டுரை அஸ்கோ பர்போலாவின் *Deciphering the Indus Script*- (சிந்துவெளி எழுத்துமுறையை படித் தறிதல்) என்ற நூலுக்கு ஐராவதம் மகாதேவன் *The Book Review* (Vol. XIX No.6, June 1995, pp. 9-12) இதழில் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நூல் மதிப்புரையின் தமிழாக்கம். இக்கட்டுரையில் அரப்பா (Harappa) நாகரிகம்/பண்பாடு என்று சுட்டப்படுவதும் சிந்துவெளி (Indus) நாகரிகம்/பண்பாடு என்று சுட்டப்படுவதும் ஒன்றையே குறிக்கும்.

சிந்துவெளி நாகரிகம், தொன்மை உலகில் வழங்கி வந்த எழுத்து முறைகள், அவற்றைப் படிக்க மேற்கொண்ட உத்திகள் ஆகியவற்றைப் பற்றி சுருக்கமான ஆய்வு விவரங்களுடன் இந்நூல் தொடங்குகிறது.

தொடர்ந்து, சிந்துவெளி எழுத்துக்களின் கட்டமைப்புகளையும், மொழியில் கூறுகளையும், படிப்பதில் உள்ள வரன்முறைகளையும், உள்ளடக்கிய கோட்பாடுகளையும் இந்நூல் விரிவாக எடுத்துரைக்கிறது. சிந்துவெளி நாகரிகம் ஆரியருக்கு முற்பட்டது என்றும் ஆரியரல்லாதார் நாகரிகம் என்றும் கூறும் இந்நூலாசிரியர் தெற்கு ஆசியாவில் (இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில்) ஆரியரின் வருகையைப் பற்றி வைக்கும் ஒரு புதிய கொள்கை சிந்தனையைத் தூண்டுவதாக உள்ளது. அடுத்து, சிந்துவெளியினர் திராவிட மொழி பேசுபவர்களே என்பதற்கான நம்பத் தகுந்த ஆதாரங்களை விரிவாகக் கூறியுள்ளார். இறுதியில் தெரிவு செய்யப்பட்ட குறியீடுகளின் (Signs) விளக்கத்துடன் அரப்பா பண்பாடு விண்மீன் வழிபாட்டு மதத்தை (Astral religion) அடிப்படையாகக் கொண்டது என நிறுவ முற்படுகிறார்.

சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்

அண்மைக்காலத் தொல்லியல் சான்றுகள், குறிப்பாக மெஹர்கர் (Mehrgarh) என்ற இடத்தில் கிடைத்த தொல்லியல் சான்றுகள், சிந்துவெளி நாகரிகம் படிப்படியாக புதிய கற்காலம் (கி.மு. 8000), செப்புக்காலம் (கி.மு. 5000-3600), தொடக்கக்கால அரப்பா பண்பாட்டுக் காலம் (கி.மு. 3600-2600) முதிர்ந்த அரப்பா பண்பாட்டுக் காலம் (கி.மு. 2550) என்றவாறு அகவளர்ச்சி அடைந்த நிலையைக் காட்டுகின்றன. சிந்துவெளி நாகரிகம் எழுத்தறிவு போன்ற பெரும் வளர்ச்சிகளைக் காட்டுவதுடன் சிந்துவெளி முழுதையும் உள்ளடக்கிய ஒருமித்த பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் கொண்டுள்ளது. இவ்வளர்ச்சி மேற்காசிய வளைகுடா நாடுகளுடனும், மெசபடோமியாவுடனும் சிந்துவெளியினர் மேற்கொண்ட வாணிகம் மற்றும் பண்பாட்டுத் தொடர்களால் உண்டானவை என்று பர்போலா கூறுகிறார். குயூனிஃபார்ம் (Quneiform script) அல்லது ஆப்புவடிவ எழுத்துமுறை சாசனங்களில் குறிக்கப்படும் மெலுஹா (Meluhha) என்ற நிலப்பகுதி சிந்துவெளியைக் குறிக்கிறது என்ற அறிஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அரப்பாவிற்கும் மேற்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும் இடையிலான தொடர்புகள் சமகாலத்திய முக்கிய சான்றுகளை வழங்குவதால் பர்போலா அவற்றுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றார்.

கி.மு. 2600 முதல் கி.மு. 1800 முடியச் சிறந்து விளங்கிய முதிர்ந்த சிந்துவெளி நாகரிகம் வீழ்ச்சியற்று பிந்தைய காலத்தில் சிதறிய, சிறிய வட்டாரங்களுக்குள் குறுகிவிடுகிறது. இவ்வீழ்ச்சிக்குக் காரணங்கள் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையைச் சுரண்டியமை, ஆற்றுநீர்ப் போக்கில் ஏற்பட்ட பெரும் மாற்றங்கள், பெரும் வெள்ளப் பெருக்குகள், சதுப்புத்தன்மை, விளைநிலங்கள் உவர்ப்பு நிலங்களாக மாறியமை என்று இந்நூலாசிரியர் பட்டியலிடுகிறார். இவற்றால் வலுவிழ்ந்த சிந்துவெளி நகரங்கள் மத்திய ஆசியப் பகுதியில் இருந்து பின்னர் வந்தவர்களுடைய குறையாடல்களுக்கு இரையாயின. அதற்குப் பிறகு இந்திய துணைக்கண்டத்தின் நாகரிகத்தில் ஒரு புதிய சகாப்தம் தோன்றியது.

ஆரியர் வருகை

ஆரியர்கள் எப்பொழுது, எங்கிருந்து, எவ்வாறு இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்கு வந்தார்கள் என்பதைப் பற்றியும், அவர்களின் காலங்காலமான எதிரிகளான தாலர்கள் (Dasa) பற்றியும் புதிய கொள்கை ஒன்றை பர்போலா இந்நூலில் முன்வைக்கிறார். இக்கொள்கையின்படி வேதகால ஆரியர்களுக்கு முன்பாகவே தாலர்கள் எனத் தங்களை அழைத்துக் கொண்ட இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசும் மற்றொரு ஆரிய இனம் இங்கு ஊடுருவி வேத ஆரியர்களைக் காட்டிலும் கீழ்த்திசை வரை பரவியிருந்தது. சோவியத் தொல்லியலாளர்களால் அண்மையில் வட ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள பாக்ட்ரியாவிலும் (Bactria) துருக்மெனிஸ்தானில் உள்ள மார்ஜியானாவிலும் (Margiana) வெளிக் கொணரப்பட்ட, இதுவரை அறியாத செம்புக்காலத்துச் சான்றுகளைக் கொண்டும், வேதங்களின் பாடங்களை மொழியியல் அடிப்படையில் மறுவிளக்கம் செய்தும் இப்புதிய கொள்கையினை இவர் உருவாக்கியுள்ளார். இந்தப் பாக்ட்ரியா-மார்ஜியானா தொல்லியல் நாகரிகம் இரு தெளிவான பண்பாட்டுக் காலங்களைக் கொண்டது. முதல் காலம் கி.மு. 1900 முதல் கி.மு. 1700 வரையும், இரண்டாம் காலம் கி.மு. 1700 முதல் கி.மு. 1500 வரையும் ஆகும். பர்போலாவின் சுற்றுப்புற முதல் காலகட்டத்தில் ஆரியமொழி பேசுகின்ற நாடோடி மக்கள் சிறு அலைகளாக வட ஆசிய புல்வெளிப் பகுதிகளிலிருந்து பாக்ட்ரியா-மார்ஜியானா பகுதியில் குடியேறி அங்கு வாழ்ந்த ஆரியர் அல்லாத மக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஏற்றுக்கொண்டு தங்களுடைய ஆரிய மொழியை மட்டும் தக்கவைத்துக் கொண்டனர். தொன்மையான பாரசீகக் கல்வெட்டுக்களையும் கிரேக்க மற்றும் லத்தீன் சான்றுகளையும் கொண்டு இவர்கள் தாம் 'தாசர்' என்று வேதங்களில் குறிப்பிடப்

படும் மக்கள் என்று பர்போலா கருதுகிறார். பாக்டீரியாவில் குதிரைகள் இருந்ததும், உயர்குடி ஆளும் இனத்தவர் தேர்ச் சண்டையில் ஈடுபட்டதற்கான சான்றுகள் கிடைப்பதும் தாசர்கள் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசிய ஆரிய இனத்தவரே என்பதை உறுதி செய்கின்றன. தாஷ்லி-3 (Dashly-3) என்ற இடத்தில் கிடைத்த மூன்று சுற்றுக்கோட்டை சுவர்களுடன் கூடிய அரண்மனையானது வேதங்களில் குறிப்பிடப்படும் தாசர்களின் திரிபுரத்தைப் (முக்கோட்டை) போன்று இருப்பதாக பர்போலா குறிப்பிடுகிறார். பாக்டீரியா-மார்ஜியானா பகுதியில் உள்ளதைப் போன்றே ஈமக் குழிகளும் நினைவுச் சின்னங்களும் மெஹர்கர் என்ற இடத்திலும், மற்றும் போலன் கணவாய்க்கு அருகாமையில் அமைந்துள்ள கச்சி சமவெளிப் பகுதிகளில் உள்ள தொல்லியல் இடங்களிலும் காணப் படுவதால் ஆரியரான இத் தாசர்கள் (தாச-ஆரியர்கள்) பிந்தைய அரப்பா பண்பாட்டுக் காலகட்டத்தில் பாக்டீரியா -மார்ஜியானா பகுதியிலிருந்து பலுசிஸ்தான் வழியாக இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்குள் வந்திருக்க வேண்டும் எனக் கருத்து தெரிவிக்கிறார். இந்த இந்திய-தாசர்களே பஞ்சாபில் நிலவிய ஈமச்சின்னம்-எச் (Cemetery-H) பண்பாடு, சிந்துவின் ஜுகர் (Jhukar) பண்பாடு, யமுனை-கங்கை நதிப் பள்ளத்தாக்கில் செம்பழுப்பு நிற மட்பாண்டப் (Ochre-coloured Pottery) பண்பாடு எனும் பிந்தைய அரப்பா நாகரிகங்களின் ஆளும் கணத்தினர் என்று பர்போலா கருதுகிறார்.

மேலும், வட ஆசியப் புல்வெளிப் பகுதியில் இருந்து இரண்டாவது அலையாக வந்த இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழி பேசிய மற்றொரு ஆரியக்குழுவினர் பாக்டீரியா-மார்ஜியானா பகுதியை, கி.மு. 1700 அளவில் முழுவதும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டதாகவும் பர்போலா கூறுகிறார். இதற்குச் சான்றாக, பாக்டீரியா-மார்ஜியானா பகுதியில் முதல், இரண்டாம் பண்பாட்டுக் காலகட்டங்களுக்கு இடையே காணப்படும் வேறுபாடுகளைச் சுட்டுகிறார். பின்னர் வந்த குழுவினரை சோமபானத்தை உட்கொள்பவர்களாகிய 'சோம-ஆரியர்கள்' (Sauma-Aryans) எனக் குறிப்பிடுகிறார். சோம பானத்தை முன்னர் வந்த தாச-ஆரியர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. பாக்டீரியா-மார்ஜியானா இரண்டாம் பண்பாட்டுக் காலகட்டத்தில் மார்ஜியானாவில் உள்ள தோகொலோக்-21 (Togolok-21), கோனூர்-1 (Gonur-1) என்ற இடங்களில் கோட்டைச் சுவருடன் கூடிய கோயிலில் சடங்கில் பயன்படுத்தப்பட்ட பாத்திரம் ஒன்றிலிருந்து சோம பானம் தயாரிப்பிற்குரிய மூலத்தாவரத்தின் (Ephedra) எச்சம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதை இதற்குச் சான்றாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

சோம-ஆரியர்களும் பாக்டீரியா-மார்ஜியானா கலப்புப் பண்பாட்டினை ஏற்றிருக்க வேண்டும்; அசுரர்களை வணங்கி வந்த தாச-ஆரியர்களை சோமபானச் சடங்கு கொண்ட தேவர்களின் வழிபாட்டிற்கு மாற்றியிருக்க வேண்டும்; இவ்விரு குழுக்களும் ஒன்றாகக் கலந்த பின்னர் இவர்களின் வழித்தோன்றல்களான இந்தோ-ஆரியர்கள் கிழக்கு நோக்கி நகர்ந்து ஸ்வாத் (Swat) பள்ளத்தாக்கில் ஊடுருவி தொடக்க வேதகாலப் பண்பாட்டிற்கு (Proto-Rigvedic Culture) வித்திட்டிருக்க வேண்டும். இவையே பர்போலாவின் புதிய கருத்துக்களின் சாராம்சம் ஆகும்.

தெற்கு ஆசிய வரலாற்றிலும் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழியிலிலும் திறன்பெற்ற வல்லுநர்கள் பர்போலாவின் இப் புதிய கருதுகோள்களைப் பரந்த அளவில் மேலும் ஆய்வு செய்ய வேண்டும். ரிக் வேதத்தின் முற்பகுதியில் கர்ணப்படும் ஆரிய-தாசர்களின் பூசல்கள் ஆரியர்கள் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் நுழைவதற்கு முன்பாகவே இரு ஆரியக் குழுவினரின் இடையே ஏற்பட்டவை என்பதும், எனவே முதிர்ந்த சிந்துவெளி நாகரிகத்தின் அழிவிற்கும் இவர்கள் வருகைக்கும் தொடர்பு இல்லை என்பதும் இப் புதிய கொள்கையின் முக்கிய கருத்துகள் ஆகும்.

குதிரையும் ஆரியர்களும்

சிந்துவெளி முத்திரைகளில் காணப்படும் விலங்கினங்களில் குதிரை முற்றிலும் காணப்படாதது சிந்துவெளி நாகரிகம் ஆரியரல்லாதார் நாகரிகம் என்பதற்குச் சிறந்த சான்றாக அடிக்கடி சுட்டப்படுகிறது. கி.மு. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளின் இறுதிக் காலத்துக்கு முன்பாக தெற்கு ஆசியப் பகுதிகளில் உள்ள தொல்லியல் இடங்களில் குதிரை பற்றிய நம்பகமான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை என்று ரிச்சர்டு மெடோ (Richard Meadow) அண்மையில் தெரிவித்துள்ள ஆய்வு முடிவுகளைப் பர்போலா குறிப்பிடுகிறார். சிந்துவெளியில் குதிரை இருந்ததற்குச் சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன எனச் சில அறிஞர்கள் கூறினாலும் இவை இன்னும் சரியாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை. குதிரை, கழுதை இனங்கள் தெற்கு ஆசியப் பகுதிகளில் தோன்றியவையல்ல. இவ்வினங்கள் பிற்காலத்தில் வளர்ப்புப் பிராணிகளாக மேற்கிலிருந்தும் வடக்கிலிருந்தும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டவையாகும்.

குதிரை தொடர்பான விவாதம் ஏன் மிக முக்கியமானது என பர்போலா சுட்டிக் காட்டுகிறார். ஆரியர்கள் பயன்படுத்திய ஆவணம், இதழ் 7, 1996

குதிரை மற்றும் போர்த்தேர் தொடர்பான கலைச்சொற்கள் முன் இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழியிலிருந்து (Proto-Indo-European) பிரிந்தவை என்று உறுதியாகக் கூறமுடியும். இச்சிறந்த மொழியியல் சான்று இந்தோ-ஐரோப்பியரின் வழித்தோன்றல்களான ஆரியர்களின் பண்பாட்டில் குதிரையும், தேரும் நன்கு வேருன்றி விட்டதைத் தெரிவிக்கிறது. மேலும், இச்சான்று சிந்துவெளி நாகரிகம் ஆரியரல்லாதார் நாகரிகம் என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறது.

சிந்துவெளியில் திராவிட நாகரிகம்

பலுசிஸ்தானிலும், ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் ஈரானின் அண்மைப் பகுதிகளிலும் திராவிட மொழியான பிராஹிவி (Brahui) இன்னும் பேசப்பட்டு வருவது சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிடர் நாகரிகமே என அறிதற்கு முக்கியச் சான்றாக விளங்குகிறது. குருக் மற்றும் மால்டோ ஆகிய திராவிட மொழிகளின் பல்வேறு கூறுகளைக் கொண்டுள்ள இந்த பிராஹிவி மொழி வடதிராவிட மொழிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தது. இது தென் அல்லது மத்திய திராவிட மொழிகளோடு தொடர்புடைய கிளைமொழி வழக்குக் கூறுகளை (dialectal features) பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே பிராஹிவி மொழி முன் திராவிட மொழியின் எச்சமாக அரப்பா மக்களின் வழிவந்தவர்களால் இப்பகுதியில் பேசப்பட்டு வருவதாக பர்போலா முடிவு செய்கிறார்.

தொல் இந்தோ-ஆரிய மொழிகளின் அடித்தளத்தில் திராவிட மொழிகளின் தாக்கம் ஊடுருவி இருப்பது, வடமேற்குப் பகுதியில் தொன்றுதொட்டு திராவிட மொழிகள் வழக்கில் இருந்திருப்பதற்கான முக்கியச் சான்றாகும். திராவிட மொழியிலிருந்து பெறப்பட்ட சில சொற்கள் ரிக் வேதத்தில் காணப்படுவது இன்று அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. திராவிட மொழியிலிருந்து பெறப்பட்ட ஒலியனியல் மற்றும் தொடரியல் கூறுகள் (Phonological and Syntactical features) ரிக்வேதத்தில் காணப்படுகின்றன. இத்தன்மைகளில் வளைநா ஒலி (retroflex sound), வினைப்பெயர் (gerund), மேற்கோள் (quotative), மற்றும் ஒலிக்குறிப்பு (onomatopoeic) தொடர்பான அமைப்புகள் ஆகியவற்றைப் பட்டியலிட்டு பர்போலா காட்டுகிறார். மெய்யெழுத்துக்களை ஒருங்கிணைப்பதன் மூலமும் (assimilation of consonants), நடுவில் வரும் உயிரெழுத்துக்கள் (intrusive vowels) மூலமும் திராவிட ஒலியனியலுக்கு (Dravidian phonology) ஏற்றவாறு இந்தோ-ஆரிய மொழியின் அசைச் சொல் அமைப்பு (syllabic structure) பிராகிருத மொழிகளில் எளிமைப் படுத்தப்பட்டது என்று பர்போலா சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

பொதுவாக ஒரு நிலப்பகுதியின் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட மொழிவரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு அப்பகுதியில் நிலைபெற்று நிற்கும் இடப்பெயர்கள் முக்கியச் சான்றுகளாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. நகர், பள்ளி, பட்டணம், கோட்டம் என்பன போன்ற இடப்பெயர்கள் இந்தியாவின் வடமேற்குப் பகுதிகளில் நிலவிவரும் திராவிடச் சொற்பிறப்புடையனவாய் இருப்பதை பர்போலா சுட்டிக் காட்டுகிறார். இருப்பினும் குயூனிஃபார்ம் சாசனங்களில் சிந்துவெளியைக் குறிக்கும் 'மெலுஹா' என்ற சொல் திராவிட மொழியின் 'மேல் அகம்' என்ற சொல்லிலிருந்து தோன்றியதாக பர்போலா குறிப்பிடுவதை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள இயலவில்லை. அவரே குறிப்பிடுவது போல் 'இப்பெயர் எந்தத் திராவிட மொழியிலும் இடம்பெறவில்லை.

சிந்துவெளி எழுத்துப் பொறிப்புகளின் தொடரியல் ஆய்வுகள் அவை திராவிட மொழிக்குரிய அமைப்பியல் கூறுகளை பெற்றிருப்பதை, சிறப்பாக முதன்மைப் பெயர்களுக்கு முன் அடைவருவதைக் குறிப்பிடுகிறார் பர்போலா. இந்த ஒட்டு மொத்தச் சான்றுகள் அனைத்தும் சிந்துவெளி மக்களால் பேசப்பட்ட மொழி திராவிட மொழியாகவே இருத்தல் கூடும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

சிந்து எழுத்துமுறை (Indus script)

சுமார் 400 குறியீடுகளைக் (signs) கொண்ட சிந்து எழுத்துமுறை பெரும்பாலும் சித்திர வடிவு பெற்றுள்ளது. இருப்பினும் பல குறியீடுகள் அவற்றின் வடிவ மாற்றத்தாலோ அல்லது எளிமைப் படுத்தப்பட்டதாலோ சித்திர எழுத்துக்களின் அமைப்பிலிருந்து மாறுபட்டுக் காண்கின்றன. குறியீடுகளுடன் ஒலிப்புக் குறிகளை (diacritical marks) ஒத்த குறிகளையும் சேர்ப்பதால் ஏற்படுகின்ற வடிவ மாற்றமும், ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட குறியீடுகளைச் சேர்த்து உருவாக்கப்படும் கூட்டுக் குறியீடுகளும் சிந்துவெளி எழுத்துக்களின் இரு முக்கிய தன்மைகளாகும். பர்போலாவின் கணிப்புப்படி குறியீடுகளில் பாதி அடிப்படைக் குறியீடுகளும், மீதி கூட்டுக் குறியீடுகளும் ஆகும். குறியீடுகள் பொறிக்கப்பெற்ற பொருள்களின் தன்மையைப் பொருத்தும், எழுதியோரின் கையெழுத்து முறையாலும் குறியீடுகளிடையே மிகச் சிறிய வேறுபாடுகள் காணப்படுவதை இவர் பதிவு செய்துள்ளார். பர்போலா 398 குறியீடுகளையும் (signs) அவற்றின் 1839 மாற்று வடிவங்களையும் இந்நூலில் விரிவாக பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளார் (பக். 70-78).

இதுவரை பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த குறியீட்டுப் பட்டியல்களை ஒதுக்கிவிட்டு வருங்காலத்தில் இதனையே சிறந்த நோக்கீட்டுப் பட்டியலாகப் பயன்படுத்தலாம். ஒரு குறியீடு அடிப்படைக் குறியீடா, கூட்டுக் குறியீடா அல்லது மற்றொரு குறியீட்டின் மாற்று வடிவமா என வல்லுநர்கள் கருத்து வேறுபாடு கொள்ளலாம். எவ்வாறிருப்பினும் பர்போலாவின் இந்த முக்கியமான முழுமையான குறியீட்டுப்பட்டியல் மற்ற அறிஞர்கள் தங்கள் ஆய்வுகளை மேற் கொள்ள பெரிதும் உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சிந்து எழுத்துப் பொறிப்புகள் (The Indus Inscriptions)

சிந்துவெளி எழுத்துப்பொறிப்புகள் அனைத்தும் சிறிய பொருள்களிலேயே, குறிப்பாகக் கல் முத்திரைகளிலும், பாளை ஓடுகளிலும் காணப்படுகின்றன. சிந்துவெளியில் சுமார் 40 ஊர்களிலிருந்தும், வெளிநாடுகளில் ஒரு 20 தொல்லியல். ஊர்களிலிருந்தும் சுமார் 3700 எழுத்துப் பொறிப்புகள் தற்போது தெரிய வந்துள்ளன என இந்நூலாசிரியர் கூறுகிறார். இவையனைத்துமே ஒரு பொறிப்பில் ஐந்துக்கு மேல் போகாத குறியீடுகளைக் கொண்ட மிகச் சிறிய பாடங்களாகும். நீண்ட சிந்துவெளி எழுத்துப்பொறிப்புகள் பனை ஓலையிலோ அல்லது துணியிலோ எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என்றும் அவை அழிந்திருக்கக் கூடும் என்றும் பர்போலா நம்புகிறார்.

இந்த எழுத்துப் பொறிப்புகளைப் படிக்க உதவும் வகையில் இதுவரை எவ்வித இருமொழி வரிவடிவங்களும் கிடைக்கவில்லை. தொல்லியல் நிலைகளும், எழுதப்பட்ட பொருள்களும், அவற்றைச் சார்ந்த எழுத்துப் பொறிப்புகளுமே இதுவரை கிடைத்த புறச் சான்றுகள் ஆகும். எழுத்துப்பொறிப்புகளுடன் இணைந்து காணப்படும் உருவகங்கள் (Field Symbols) பெரும்பாலும் விலங்கினங்களையே சித்தரிக்கின்றன. 'ஒற்றைக் கொம்பன்' (Unicorn) என்று குறிக்கப்படும் விலங்கின் உருவகமே இலச்சினைகளில் பெரும் பான்மை எண்ணிக்கையில் காணப்படுகிறது. மேலும் எருது, எருமை, யானை, புலி, காண்டாமிருகம், மான் மற்றும் சில கற்பனையான அல்லது கூட்டுவடிவ விலங்கினங்களையும் குறிப்பிடலாம். கடவுளார், பலயீட்டுக் காட்சிகள் முதலியன சிந்துவெளி மக்களின் வழி பாட்டையும், நம்பிக்கைகளையும், மரபுக் கதைகளையும் குறிக்கின்றன.

படித்தறிதல் முந்தைய முயற்சிகள்

சிந்துவெளி நாகரிகமும் அதன் எழுத்துமுறையும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நாள் முதலாய் சிந்துவெளி வரிவடிவங்களின் ஆய்வு அறிஞர்களால் தொடர்ந்து செய்யப் பெற்று வருகிறது. ஹன்டர் (Hunter) தொகுத்த வரிவடிவங்களின் கண்படிகள் (eye copies) கையாலேயே உருவாக்கப்பட்ட குறியீட்டுத் தொடரடைவு (sign concordance) மற்றும் குறியீடுகளின் இட அமைப்பு பற்றிய விரிவான ஆய்வு ஆகியன முந்தைய முயற்சிகளில் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்.

இந்திலையில் 60களின் மத்தியில் கணிப்பொறி மூலம் இந்த ஆய்வு நடைபெறத் தொடங்கியது. நேரோஜோவ் (Knorozov) தலைமையிலான ஒரு சோவியத் ஆய்வுக்குழு மேற்கொண்ட கணிப்பொறிவழி ஆய்வின் முடிவுகள் புரோட்டோ-இண்டிகா (Proto-Indica) என்ற பெயரில் வரிசையாகக் கட்டுரைகளாய் வெளியிடப்பட்டன. இந்தச் சோவியத் குழு எழுதும் முறை, சொற்பாகுபாடு, தொடரியல் அமைப்பு போன்றவற்றில் சீரிய ஆய்வு முடிவுகளை எட்டியது. குறிப்பாக, சிந்துவெளி வரிவடிவங்கள் திராவிட மொழியை ஒத்தவை என்று அவர்கள் நிரூபித்தனர். இருப்பினும் சோவியத் குழு படித்தளித்த வாசகங்கள் பெரும் பான்மையோரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமைக்கு அவற்றின் விளக்கங்கள் பொருத்தமற்றனவாகத் தோன்றியதே காரணம் ஆகும்.

இதே கால இடைவெளியில் பர்போலாவும் அவரது ஃபின்லாந்து குழுவினரும் சிந்து வரிவடிவங்களின் மீதான தங்களது கணிப்பொறிவழி ஆய்வினை மேற்கொண்டனர். இந்த ஃபின்லாந்துக் குழு, சொல் மற்றும் தொடரியல் பகுப்பாய்வு போன்ற கட்டமைப்பு ஆய்விற்குக் கணிப்பொறி மொழியில் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டது. ஆயினும் அவற்றின் அடிப்படையில் சிந்துவெளி வாசகங்களைப் படிக்க இக்குழு மேற்கொண்ட முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. பர்போலாவே தங்களது முதல் முயற்சி 'மிகையான ஆர்வத்தின் வெளிப்பாடு' என்றும், '(ஆய்வு) முதிராத நிலையின் படைப்பு' என்றும் இந்நூலில் கூறியிருக்கிறார் (பக். xv). அவர் அறிவார்ந்த துணிவுடன் இதுவரை தாம் தன் குழுவுடன் மேற்கொண்ட ஆய்வு முறையை பெரிதும் ஒதுக்கிவிட்டு ஒரு புதிய முயற்சியையே இந்நூலில் மேற்கொண்டுள்ளார் என்று சொல்லலாம்.

அரப்பா அகழாய்வுகளில் நீண்டகால அனுபவம் கொண்ட அமெரிக்கத் தொல்லியலாளர் வால்டர் ஃபேர்சர்வீஸ் (Walter

Fairservis) சிந்து வரிவடிவங்களைப் படிக்க மேற்கொண்ட முயற்சியே இந்நூலுக்கு முன் மேற்கொள்ளப்பட்ட அண்மைக்கால ஆய்வாகும். ஃபேர்சர்வீஸ் சிந்து வரிவடிவங்களின் செயல்முறைத் தன்மையையும், தொடரியல் அமைப்புகளையும் அரிய அக்குறியீடுகளைப் பல நிலைகளில் நிரல்படுத்திப் பார்த்தார். ஃபேர்சர்வீசின் பகுப்பாய்வு சிறந்ததாயிருந்த போதிலும் இவருக்குத் திராவிட மொழிகளிலும், மொழியியல் உத்திகளிலும் பழக்கமின்மையால் இவரது படிப்பு முறைகள் (இவர் 1992ல் இறப்புதற்கு முன்பாக வெளியிடப்பட்டன) ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் அமையவில்லை.

இதுவரை மேற்கொண்ட ஆய்வுகளைப் பற்றிச் சுருக்கமாகத் தமது நூலில் பர்போலா மதிப்பீடுகள் வழங்கியுள்ளபோதிலும் இந்நோ-ஆரிய மொழியின் அடிப்படையில் நிகழும் ஆய்வுகளைக் கவனிக்கவில்லை. இவருக்கும் அக்கொள்கையைப் பின்பற்று வோருக்கும் இடையே கருத்து உடன்பாடு அடியோடு இல்லாததே இதற்குக் காரணம் என்று தோன்றுகிறது. இவர் “சிந்துவெளி நாகரிகம் ஆரியரல்லாதார் நாகரிகம் என்பதைக் கூட ஏற்றுக்கொள்வதைக் கடினமாக நினைக்கும் வட இந்தியர்களின் தேசிய ஒரு சார்பு நிலையையும், ஆரியர்கள் வருகை என்ற வரலாற்றையே அவர்கள் மறுப்பதையும், அரப்பா பண்பாடும் வேதகாலப் பண்பாடும் ஒன்றே என வலியுறுத்துவதையும், அதனால் அவர்கள் சமஸ்கிருத மொழியின் அடிப்படையிலேயே சிந்துவெளி எழுத்துமுறையை ஆய்வு செய்கின்றனர் என்பதையும்” குறிப்பிடும்பொழுது இவர் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார் என்பது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றிப் புலனாகிறது (ப.58). இவருடைய கூற்றை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்; ஆனால் இந்நோ-ஆரியக் கொள்கையை எடுத்தியம்பும் எஸ்.ஆர்.ராவ், கிருஷ்ணராவ் ஆகியோர் இவர் கூறுவது போன்று ‘வட இந்தியர்கள்’ அல்லவே!

பர்போலாவின் கட்டமைப்புப் பகுப்பாய்வுகள்

இதுவரை படிக்கமுடியாத எந்தவொரு எழுத்து முறையும் அறிந்துகொள்ள, கிடைக்கின்ற எல்லாச் சான்றுகளையும் முழுமையான கட்டமைப்புப் பகுப்பாய்விற்கு (Structural analysis) உட்படுத்தி அதன் உள்ளார்ந்த மொழி மற்றும் மாதிரி வடிவத் தன்மைகளை முதலில் வெளிப்படுத்த வேண்டும்; இந்த முறைகளைப் பின்பற்றாத எந்த ஆய்வு அணுகுமுறையும் வெற்றி பெறமுடியும் என்று நம்ப முடியாது. ஃபின்லாந்து குழு இதற்கு முன்பு

மேற்கொண்ட ஆய்வு முடிவுகளுடன் பர்போலா மேலும் விரிவான, முன்னிலும் சிறந்த கட்டமைப்புப் பகுப்பாய்வுகளை அளித்திருப்பது இந்நூலின் சிறப்பம்சமாகும். இவரது முக்கியக் கண்டுபிடிப்புகள் சுருக்கமாக, முடிந்த அளவு எளிமையாகக் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

அ. எழுதும் திசை (Direction of writing)

சிந்துவெளி எழுத்துகள் பொதுவாக வலமிருந்து இடமாக எழுதப்பட்டவை. இதை நிரூபிக்கும் ஏற்கெனவே நன்கு உறுதிப்படுத்தப்பட்ட சான்றுகளை இங்கு இவர் மீண்டும் தொகுத்து அளித்துள்ளார். சிறிய இலச்சினைகளில் (seals) வலது ஓரத்தில் வாசகம் தொடங்கி இடது ஓரத்தில் காலி இடம் விடப்பட்டிருப்பதும், நீண்ட வாசகங்களில் இடது ஓரத்தின் முடிவில் வரவேண்டிய குறியீடு இடமின்மையால் இரண்டாவது வரிக்குத் தள்ளப்பட்டிருப்பதும் வலமிருந்து இடமாகப் போகும் எழுத்து முறைக்குப் புறச்சான்றுகளாக அமைகின்றன. ஒரே எழுத்துக் கோர்வை உடைய ஒரு வரி மற்றும் இரு வரி பொறிப்புகளின் ஒப்பீடு அகச்சான்று தருவதாக உள்ளது.

சிந்து வரிவடிவங்கள் எழுதப்பட்ட முறையில் தற்போது முடிவு ஏற்பட்டு இருப்பினும், இவை இடமிருந்து வலமாக எழுதப்பட்டன என்று சில அறிஞர்கள் இன்னமும் வாதிட்டு வரும் நிலையில் பர்போலா உரிய சான்றுகளை மீண்டும் வலியுறுத்தி யிருப்பது சிறப்புடையதாகும்.

ஆ. குறியீட்டுப் பகுப்பாய்வு (Sign analysis)

அடிப்படைக் குறியீடுகள், ஒரே குறியீட்டின் வேறுபாடுகள், கூட்டுக் குறியீடுகள் ஆகியவற்றைக் கண்டறிய பர்போலா தெளிவான வழிமுறைகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஒன்று முதல் ஒன்பது வரை இரு அடுக்குகளில் காணப்படும் சிறுகோடுகள் என்களாக இருப்பதைக் கண்டுள்ளார். இவற்றுடன் கவிழ்ந்த நிலையிலுள்ள சிறிய அரைவட்ட வடிவங்கள் பத்துகளாக இருக்கக்கூடும் என்கிறார்.

மொத்தக் குறியீடுகளை சுமார் 400 என்று (இவற்றில் சுமார் பாதி அடிப்படைக் குறியீடுகள்) மதிப்பீடு செய்திருப்பது சிந்து வரி வடிவங்களின் வகையை உய்த்தறிவதற்கு வழிவகுக்கிறது. ஒவ்வொரு வகை எழுத்து முறைக்கும் மொத்தக் குறியீடுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் உள்ளன என்பது நன்கு அறிந்ததே. ஒரு சொல்லுக்கு ஆவணம், இதழ் 7, 1996

ஒரு குறியீடு (Logographic) என்ற முறைக்குத் தேவையான எண்ணிக்கையைவிடக் குறைவாகவும், (syllabic) அசையெழுத்து முறைக்குத் தேவையான எண்ணிக்கைக்கு அதிகமாகவும் சிந்துவெளி எழுத்துக் குறியீடுகளின் எண்ணிக்கை அமைந்துள்ளது. எனவே சிந்து வரிவடிவங்கள் சொற்குறியீடுகளும் ஒலிக் குறியீடுகளும் கலந்ததொரு எழுத்துமுறையில் (Logo-syllabic) இருக்க வேண்டும்.

இ. சொற் பாகுபாடு (Word-division)

குறியீடுகளைக் கூறுபடுத்துவதன் மூலம் சொல், சொற்றொடர், நீண்ட தொடரியல் அலகுகள் இருப்பதை அறியமுடிகிறது. இதன் மூலம் சிந்துவெளிப் பாடங்களில் பெரும்பான்மையானவை ஒன்று முதல் மூன்று குறியீடுகள் கொண்ட சொற்றொடர்களாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

ஈ. மொழி வகைப்பாடு (Language typology)

சிந்துவெளிப் பாடங்கள் மிகவும் சிறியவையாக இருப்பதால் அவை முழுமையான வாக்கியங்களாக இருக்க இயலாது. அவற்றில் பெரும்பான்மையானவை பெயர்த் தொடர்களாக (noun-phrases) மட்டுமே இருக்கக் கூடும். இருப்பினும் இந்த எல்லை வரன் முறைக்குள் அவர்களுடைய மொழியின் வகைப்பாட்டுத் தன்மையை ஓரளவு கண்டறிய முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, எண்கள் முதலிலும் எண்ணும் பொருள்கள் பின்னரும் வருவது சிந்து மொழியில் பெயர்ச் சொல்லுக்கு முன்பாக பெயரடை வழங்கியிருக்க வேண்டும் என்பதைச் சுட்டுகிறது எனலாம். பர்போலா அட்டவணை ஒன்றை உருவாக்கி அதில் ஒரேமாதிரியான குறியீடுகளைக் கொண்ட எழுத்துப் பொறிப்புகளைப் பட்டியல் இட்டுள்ளார். இதன் அடிப்படையில் மொழியில் வரும் மொழியியல் கூறுகளுக்கு ஏற்றவாறு சிந்து வரிவடிவங்களில் காணப்படும் வாக்கியங்களின் பொதுவான மாதிரித் தன்மையை அவர் அமைத்துக் காட்டியுள்ளார். ஆயினும் சொல் வடிவ அமைப்பில் பயன்படுத்தப்படும் பால், இடம், வேற்றுமை முதலியவற்றைச் சுட்டும் இலக்கண உருபுகளை முடிவாக அடையாளம் காண இயலவில்லை என்பதை வெளிப்படையாக ஒத்துக் கொள்கிறார். (ப.97).

பர்போலா மேற்கொண்டுள்ள கட்டமைப்புப் பகுப்பாய்வு அறிவுபூர்வமானதும் உறுதியானதும் ஆகும். பல கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு இடையேயும் சோவியத், ஃபின்லாந்து மற்றும் இந்திய ஆய்வாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட கணிப்பொறிவழி

பகுப்பாய்வுகளுக்கிடையிலான முடிவுகள் ஒருங்கிணைத்து வருகின்றன என்ற உண்மையைக் குறிப்பாக நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சிந்துவெளி எழுத்துகளின் ஒரெழுத்தசை சார் இயல்பு (logo-syllabic character), எழுத்துப் பொறிப்புகளின் தொடரியல் அமைப்பொழுங்கு (syntactical pattern), சிந்து மொழி திராவிட மொழி சார்ந்த கூறுகளைக் கொண்டிருப்பது என்பன போன்றவை இவ்வாய்வாளர்களுக்கிடையே காணப்படும் ஒத்த கருத்தியைபுகள் ஆகும். ஆயினும் இலக்கண உருபுகளை (morphological markers) பற்றி இவர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. பர்போலா இந்நூலில் மேற்கொண்ட பகுப்பாய்வு போன்ற ஆக்க பூர்வமான ஆய்வின் மூலம் எதிர்காலத்தில் இவ்வேறுபாடுகள் களைந்தெறியப்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

படித்தறிதலில் பர்போலாவின் நெறிமுறை

சிந்து எழுத்துப் பொறிப்புகளைப் படித்தறிதலில் பர்போலாவின் நடைமுறை இரு பாகங்களைக் கொண்டது. முதலாவது ஒவிய எழுத்திலிருந்து ஒலியெழுத்தை வாசிக்கும் உத்தி (rebus) யாகும். இது பொதுவாகத் தொன்மையான அனைத்து ஒரெழுத்தசை எழுத்து முறைகளுக்குப் பொருந்தும். (logo-syllabic script) இரண்டாவது பாகம் திராவிட மொழியியல் உத்திகளைச் சார்ந்தது.

ஒவியங்களிலிருந்து ஒரு குறியீட்டுக்கு ஒரு சொல் என்ற எழுத்துமுறை முதன் முதலில் உருவாகியது. ஒரு சொற்குறியீடு, ஒத்த ஒலியைக் கொண்ட வேறு எந்த சொல்லையும் குறிப்பிடப் பயன்படும் என்பது பின்னர் கண்டறியப்பட்டது. இந்த மாதிரியான சொல்லிணைகள் ஒலியொப்புச் சொற்கள் எனப்படுகின்றன. (எடுத்துகாட்டு : தமிழில் 'கல்' என்பது பெயர்ச் சொல்லாக வரும்பொழுது கற்களையும், வினைச்சொல்லாக வரும்பொழுது கற்றலையும் சுட்டுகிறது). எனவே சித்திரமாக எழுதி வரையக்கூடிய ஒரு குறியீட்டை அதே ஒலிச் சார்புடைய ஆனால் சித்திரமாக வரைய இயலாத மற்றொரு சொல்லுக்குப் பயன்படுத்த முடியும். நுண்மைப் பெயர்கள் (abstract nouns), இலக்கண விசுதிகள் (grammatical) இயற்பெயர்கள் (proper names) என்பன போன்றவை இதற்குச் சான்று.

கீழ்க்கண்ட நான்கு தகுதிகளையும் ஒரே சமயத்தில் பெற்றிருந்தால் மட்டுமே இந்த ஒவிய ஒலியெழுத்து முறையைப் பயன்படுத்த இயலும் என இந்நூலாசிரியர் கவனமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1. சொற் குறியீட்டால் (word sign) குறிப்பிடப்பெறும் பொருள் என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.
2. சொற் குறியீடு வேறு பொருளைத் தரும் மற்றொரு ஒலியொப்புச் சொல்லைக் (Homophone) குறிக்க வேண்டும்.
3. கூறவிழையும் பொருள் சூழ்நிலைக்கு ஒத்ததாய் இருக்க வேண்டும்.
4. ஊகிக்கப்படும் மொழியில் மொழியியல் அடிப்படையில் நிறைவளிக்கக்கூடிய ஒலிபெயர்ப்புச் சொற்கள் கண்டறியப்பட வேண்டும்.

இறுதியில் கூறப்பட்ட தகுதி திராவிட மொழியில் உத்திகளைக் கொண்ட இரண்டாவது நிலை ஆய்விற்கு வழிகாட்டியாக அமைகிறது. சிந்துவெளி எழுத்துப் பொறிப்புகளில் காணப்படும் குறியீடுகள் பொதுவாகத் திராவிட மொழியின் ஓரசைச் சொற்களின் (mono-syllabic) அடிப்படையைக் கொண்டன என பர்போலா கருதுகிறார். ஆதலால் அவர் சிந்து வரிவடிவங்களில் வேற்றுமை உருபுகள் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என நம்புகிறார். முன் திராவிட மொழிக்காகச் (Proto-Dravidian) சொற்களையும் அதன் அமைப்புகளையும் மீட்டுருவாக்கம் செய்வதைக் கொள்கையளவில் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்படும்போது ஒப்புமை மொழியியலில் (Comparative linguistics) வகுக்கப்பட்ட விதிகளைக் கடுமையாகப் பின்பற்ற வேண்டும். திராவிட மொழியின் ஒலி அமைப்பு விதிகளுக்கு உட்பட்டு உயிர்க்குறிலுக்கும், உயிர் நெடிலுக்கும், தனி மெய்க்கும் இணை மெய்க்கும் இடையே காணப்படுகின்ற வேறுபாடுகளை அனுமதிக்கலாம்.

மீன் குறியீடு

ஆய்வின் தொடக்கம்

முதன்முதலில் தந்தை இராஸ் (Father Heras) அவர்களால் அரை நூற்றாண்டிற்கு முன்பாக உருவாக்கப்பட்ட உத்தியை அதாவது ஒரே ஒலியுடைய ஆனால் பல்வேறு பொருள் தருகிற சொற்களின் அடிப்படையில் சிந்து எழுத்துக்களுக்கு விளக்கம் தருவதை பர்போலா தனது மொழியியல் ஆய்விற்குத் தொடக்கமாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளார் (வரைபடம் 7.1). அனைத்துத் திராவிட மொழிகளிலும் 'மீன்' என்ற சொல் நீர்வாழ் உயிரினம் என்ற பொருளைக் கொண்டுள்ளது. 'மீன்' என்ற அதன் ஒலியொப்புச் சொல் 'விண்மீனைக்' குறிக்கவும் பல திராவிட மொழிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. (இச்சொல் 'மின்' (மின்னுதல்) என்ற வேர்ச்சொல்லிலிருந்து வந்திருக்கலாம்). இவ்விரு ஒலியொப்புச் 150 ஆவணம், இதழ் 7, 1996

சொற்களும் திராவிட மொழிகளில் பரவலாகக் கிடைப்பதைக் கொண்டு இவை முன் திராவிட மொழியிலும் அதே பொருளில் வழங்கியிருக்க வேண்டும் என்று ஊகிக்கலாம். மீன் குறியீட்டை 'மீன்' எனப் படிப்பதும் அதை 'விண்மீன்' என்று பொருள் கொள்வதும்தான் இவர் கையாளும் அடிப்படை உத்தியாகும். இதுவே சரியான விளக்கம் என்பதற்கு இதுவரை சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் எளிமையான விளக்கமாக இருப்பதால் இது திராவிட மொழி வல்லுநர்களால் பெரும்பாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

எண்களுடன் கூடிய மீன் குறியீடுகள் : விண்மீன் குழு (Asterisms)

மீன்குறி + எண் எனும் குறியீடுகள் வரிசையாய்க் கிடைப்பதைக் கொண்டு இந்தக் கருதுகோளுக்கு முதலில் இராஸ் அவர்களால் விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுப் பின் சோவியத் அறிஞர்களாலும், இந்நூலாசிரியராலும் மேலும் விரிவாக்கப் பட்டுள்ளது. (வரைபடம் 7.2-4). பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் விண்மீன் குழுக்களைக் குறிக்க (மும்மீன், அறுமீன், எழுமீன் போன்ற) எண்ணுப் பெயர்கள் இருப்பது உண்மையே. ஆயினும் இவ்விளக்கங்கள் தாம் சரியானவை என்று நிரூபிக்க எவ்வித ஆதாரமும் இல்லை. பல எண் தொகுதிகள் கொண்ட குறியீடுகள் சிந்துவெளி எழுத்துப் பொறிப்புகளில் காணப்படுகின்றன. எண் + மீன் என அமைந்த குறியீடுகளை விண்மீன் குழுவுடன் இணைத்துக் கூறும் விளக்கம் சரியாக இருக்குமானால், இக்குறியீட்டுத் தொடர் பிறவற்றிலிருந்து மாறுபட்டு ஒரு தனித்தன்மை கொண்டுள்ளது என்று எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வரிசை எண்	குறியீடு	அடையாளம்	வாசிப்பு	பொருள்
1.		மீன்	மீன்	1. மீன் 2. விண்மீன்
2.		3+மீன்	மு(ம) மீன்	மூன்று விண்மீன்கள் (Mrigasiras)
3.		6+மீன்	அறு மீன்	அறு மீன்கள் (Pleiades)
4.		7+மீன்	எழு மீன்	ஏழு விண்மீன்கள் (Ursa Major)

வரைபடம் 7. எண் + மீன் குறியீடுகள்

மாறுபட்ட உருவங்கொண்ட மீன் குறியீடுகள் : கோள்களும் நட்சத்திரமும்

சிந்துவெளி எழுத்துப் பொறிப்புகளில் உள்ள மீன் குறியீட்டுடன் ஒலிப்புக்குறி ஒத்த குறிகள் சேர்ந்து இடப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. இக்குறியீடுகளை அதன் சித்திரத் தன்மையைக் கொண்டு கோள்களாக, நட்சத்திரங்களாக பர்போலா காண்கிறார். பழந்தமிழில் காணப்படுவது 'போல் முன் திராவிடச்' சொல்லான 'மீன்' விண்மீன் அல்லது கோள் இரண்டையும் குறிப்பது இந்த அணுகுமுறையின் அடிப்படை ஆகும்.

வரிசை எண்	குறியீடு	அடையாளம்	வாசிப்பு	பொருள்
1.		பிரித்தல் + மீன்	பசு மீன்	பச்சை மீன் (புதன்) (Mercury)
2.		கூரை + மீன்	மெய்/மய் மீன்	கருப்பு மீன் (சனி) (Saturn)
3.		இடைவெளி + மீன்	வெள்(ளி) மீன்	வெள்ளை மீன் (வெள்ளி) (Venus)
4.		புள்ளி/ பொட்டு + மீன்	பொட்டு மீன்	1. சிவப்பு மீன் (Carp) 2. சிவப்பு விண்மீன் (ரோகினி) (Rohini)

வரைபடம் 8. மாறுபட்ட உருவம் கொண்ட மீன் குறியீடுகள்

புதன்கோள்

மீன் குறியீட்டின் குறுக்கே படுக்கை அல்லது சாய்கோடு ஒன்று இடப்பட்டிருப்பது 'பிரித்தல்' அல்லது 'பாதியாக்குதல்' என்ற எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவதாக இந்நூலாசிரியர் விளக்கம் அளிக்கிறார். முன் திராவிட மொழியில் பாதியாக்குதல், பிரித்தல் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் வேர்ச்சொல்லான 'பசு'வை இங்கு எடுத்துக் காட்டுகிறார். பச்சை வண்ணம் சார்ந்த மஞ்சளைக் குறிக்கும் 'பசு' என்பது இதற்குரிய சரியான ஒலியொப்புச் சொல். எனவே பாதியாக உருவகப்படுத்தப்பட்ட மீன் குறியீட்டை 'பசுமீன்' எனப் படிக்கலாம். பச்சை வண்ணம் சார்ந்த மஞ்சள் நிறம் கொண்ட புதன் கோளைக் குறிப்பதாக இதற்குப் பொருள் கொள்ளலாம். பச்சை என்ற சொல் பழந்தமிழில் பச்சை நிறம் கொண்ட புதன் கோளின் ஒரு பெயராகும்.

சனிக்கோள்

மீன் குறியீட்டின் மீது கூரையிடப்பட்டது போன்ற அமைந்த ஸ் எனும் குறியைப் பர்போலா முன் திராவிட மொழியில், கூரை வேய்வதைக் குறிக்கும் 'வேய்' அல்லது 'மேய்' என்ற சொல்லுடன் ஒப்பிடுகிறார். இதுவே கறுப்பு நிறத்தைக் குறிக்கும் 'மய்' என்ற சொல்லாகவும் இருக்கக்கூடும் எனக் கருத்து தெரிவிக்கிறார். இந்த அடிப்படையில் இக்குறியீட்டை 'மய்மீன்' எனப் படித்துக் கறுப்பு நிறம் கொண்ட சனிக்கோளை இது குறிப்பதாக விளக்குகிறார். பழந்தமிழில் சனிக்கோள் 'மய்(ம்)மீன்' என்றழைக்கப்படுகிறது.

ஆனால் பர்போலாவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இத் திராவிடச் சொற்கள் சிக்கலைத் தரக்கூடியவை. முன் திராவிட மொழியில், 'மேய்' என்பதல்ல, 'வேய்' என்பதே கூரை வேய்வதற்குரிய வேர்ச்சொல்லாக மீட்டுருவாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 'வேய்' மற்றும் 'மேய்' என்ற சொற்கள் மாறி மாறி முன் திராவிட மொழியில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட 'மேய்' என்ற சொல் கறுப்பு நிறத்தைக் குறிக்கும் 'மய்' என்ற சொல்லின் ஒலியொப்புச் சொல்லாக இல்லை. திராவிட மொழிகளில் உயிர் எழுத்துகளை மாற்றுதற்குரிய உருபொலியனியல் விதிகளை (morpho-phonemic rules) இனமொழிச் சொற்களுக்கு (co-
-nate forms) மட்டுமே பின்பற்றலாம்; இனமொழிச் சொற்கள் அல்லாத மற்ற சொற்களையோ, ஓரளவே ஒலியொப்பு கொண்ட சொற்களையோ ஒப்பிட இவ்விதிகளைப் பயன்படுத்த முடியாது.

வெள்ளிக்கோள்

நீண்ட இரு செங்குத்துக் கோடுகள் அடங்கிய ஒரு குறியீடு இடைவெளிப் பகுதி என்ற பொருளை வெளிப்படுத்துகிறது என்ற பர்போலா கருதுகிறார். அதிலிருந்து 'வெளி' என்ற திராவிடச் சொல் கிடைக்கிறது. இதற்கு இணையாக வெண்மை/வெளிச்சம் எனும் பொருட்களுடைய வெள்/வெள்ளி எனும் ஒலியொப்புச் சொல்லை அவர் தெரிந்தெடுக்கின்றார். நீண்ட இரு செங்குத்துக் கோடுகளுடன் கூடிய மீன் குறியீட்டை வெள்/வெள்ளி மீன் எனப் படித்து வெள்ளிக் கோளைக் குறிப்பதாக பொருள் கொள்கிறார். தமிழில் இன்னமும் இக்கோள் வெள்ளியென்றே அழைக்கப்படுகிறது.

ஆனால் 'வெளி' என்ற சொல் மட்டுமே இடைவெளிப் பகுதி என்ற பொருளை அளிக்காது. இது பர்போலாவால் வலிந்து கூறப்பட்டதே தவிர அச்சொல்லுக்கு அப்பொருள் இல்லை. 'வெளி'

என்ற சொல்லின் நேர்பொருள் திறந்த (வெளி), வெளியே, வெளிப்புறம், புறம் போன்றவையாகும். இடைப்பட்ட இடை வெளியைக் குறிக்க 'இடை' போன்ற ஏதாவது ஒரு அடைச் சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும். அடைத்து வைக்கப்பட்ட இடத்தைக் குறிக்கும் குறியீட்டையும் திறந்தவெளியைக் குறிக்கும் சொல்லையும் இணைத்துப் பார்ப்பது பொருத்தமாகத் தோன்ற வில்லை.

ரோகிணி நட்சத்திரம்

அத்தி மரத்துத் தெய்வம் (Fig Deity) பொறிக்கப்பட்டுள்ள முத்திரையில் காணப்படும் புள்ளியை உள்ளடக்கிய மீன் குறியீடு வளமையையும், போர் வெற்றியையும் அளிக்கும் பெண் தெய்வத்தைக் குறிப்பதாக உள்ளது என்ற எண்ணத்துடன் தொடங்கும் இந்நூலாசிரியர் இதை அரப்பா காலத்தில் காணப்படும் வளர்நிலையில் உள்ள தூர்க்கைக் கடவுளாக காண்கிறார். இந்து புராணக்கதைகளை முழுவதுமாக அலசி ஆராய்ந்த பிறகு இக்குறியீடு ரோகிணி (Aldebaran) நட்சத்திரத்துடன் நன்கு பொருந்துவதாக முடிவெடுக்கிறார். இந்தச் சிவப்பு நட்சத்திரமான ரோகினியை நன்னீரில் வாழும் சிவப்புநிறக் (கயல்) கெண்டை மீனுடன் ஒப்பிட்டு அதன் அடிப்படையில் இக்குறியீட்டைக் 'கெண்டை' மீனாகவும் காண்கிறார். இறுதியாக மீன்குறியீட்டின் உள்ளே காணப்படும் புள்ளியைப் பெண்களின் நெற்றியில் இடும் திலகமாகக் காண்கிறார். பின் இத்திலகத்தைப் புள்ளி என்ற பொருளைக் கொண்ட பொட்டு என்ற சொல்லுடன் இணைத்துப் பார்க்கிறார். எனவே பொட்டு மீன் என்று படிப்பதன் மூலம் இது கெண்டை மீனையும் அதேசமயம் ரோகிணி நட்சத்திரத்தையும் குறிப்பதாக விளக்கம் அளிக்கிறார். கோண்டி மொழியில் ரோகியத மீன் (சிவப்பு மீன்) 'பொட்' என அழைக்கப்படுவதை இதற்குச் சான்றாகத் தருகிறார். ஆயினும் திராவிட மொழிகளில் ரோகிணி நட்சத்திரத்தைப் 'பொட்டு மீன்' என்று குறிப்பிடப்படவில்லை. பொட்டு மீன் என்பது மத்திய திராவிட மொழிகளில் கெண்டை மீன் என்ற பொருளைத் தருமேயானால் அந்த மீனின் உடலில் காணப்படும் புள்ளிகளால் அப்பொருள் ஏற்பட்டதாக இருக்கலாமே தவிரச் சிவப்பு நிறத்தால் ஏற்பட்டதல்ல. ஏனெனில் 'பொட்டு' என்பதற்குத் திராவிட மொழியில் 'சிவப்பு' என்ற பொருளில்லை. இதைப் போலவே 'பொட்டு' பொதுவாகச் சிவப்பு நிறத்தில் இருந்தபோதிலும் புள்ளியைக் குறிக்கும் 'பொட்டு' என்ற சொல் சிவப்பு நிறத்தைக் குறிக்கவில்லை. இந்நூலாசிரியர் சிவப்பும் பொட்டும் இணையாகக்

கிடைப்பதைக் கொண்டு இவ்வாறு விளக்குகிறாரே தவிர அவற்றின் உருவொப்புமையைக் (homonymy) கொண்டு விளக்கவில்லை.

மேலே குறிப்பிட்ட மொழியியல் தொடர்பான சிக்கல்களுக்கு அப்பாற்பட்டு பர்போலாவின் மீன் குறியீடுகள் தொடர்பான வாசிப்பிலும் விளக்கத்திலும் பொதுவாக ஒரு நிச்சயமற்ற தன்மை காணப்படுகிறது. ஏனெனில் மீன் குறியீட்டுடன் சேர்த்து எழுதப்படும் கோடுகள் போன்ற சிறு குறியீடுகளுக்கு சித்திர அடிப்படையில் நிச்சயமான பொருள் கூறுவது சாத்தியமில்லை. அவற்றுக்கு வேறு விளக்கங்கள் கூறவும் இயலும்; அவ்வாறு கூறப்பட்டும் உள்ளன.

வளையல் குறியீடு : முருகக் கடவுள்

பழந்தமிழரின் முதன்மைக் கடவுள் முருகன். போருக்கும் காதுவுக்கும் உரிய இளமையான இக்கடவுளும் வடஇந்தியப் போர்க் கடவுளான ஸ்கந்தரும் ஒருவரே எனக் கருதப்படுகிறது. பர்போலா இரு நீள்வட்டங்கள் ஒன்றையொன்று வெட்டி நிற்கும் நிலையைக் காட்டும் குறியீட்டைக் காது, மூக்குகளில் அணியும் வளையத்துடன் அல்லது கைவளையலுடன் ஒப்பிடுகிறார். ஒருவித வளையலுக்கு திராவிடத்தில் 'முருகு' என்ற பெயர் உண்டு. இம் 'முருகு' எனச் சொல்லின் ஒலிசார்புநிலை கொண்டு சிந்து எழுத்துப் பொறிப்புகள் இக்குறியீடு 'முருகு' என முருகக் கடவுளைச் சுட்டுவதாகக் காண்கிறார்.

இரு நீள்வளையங்கள் ஒன்றையொன்று வெட்டி நிற்கும் நிலையில் காணப்படும் குறியீடு ஒரு ஜோடி வளையல்களைக் குறிக்கிறது என்று ஏற்கலாம். மொஹஞ்சதாரோவில் அண்மையில் எழுத்துப்பொறிப்புடன் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சுடுமண் வளையல்கள் இதற்குச் சான்று பகர்வனவாக அமைகின்றன. வளையல்களின் மீது காணப்படும் எழுத்துப் பொறிப்புகளில் மற்ற குறியீட்டுகளைக் காட்டிலும் 'வளையல்' குறியீடு அதிகமாக வருவதை பர்போலா சுட்டிக் காட்டுகிறார். ஒலிசார்பு நிலையின் அடிப்படையில் இந்த வாசிப்பு பொருத்தமாகவே தோன்றுகிறது.

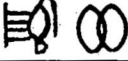
இருப்பினும் இவரது வாசிப்பு சரியானதுதானா என்பதில் சந்தேகம் இருந்து கொண்டதான் உள்ளது. ஏனெனில் 'முருகு' என்பது சுடுமண் வளையலுக்குரிய சரியான சொல்லன்று. 'முருகு' என்ற சொல் முர்/முர் என்ற முன் திராவிட வினையடியிலிருந்து பிறந்தது. இதற்கு 'முருக்கு', 'முருக்குதல்' எனும் குறிப்பிட்ட பொருள் உண்டு. உதாரணமாக 'முரிகெ' எனக் கன்னடத்திலேயும், துளுவிலும், 'முருடுக' என மலையாளத்திலும் வருவதைக் குறிப்பிடலாம். காது, ஆவணம், இதழ் 7, 1996

மூக்குகளில் அணியும் வளையங்கள் முருக்கப்பட்ட வெள்ளிக் கம்பியினால் செய்யப்படுவதால் முருகு எனப் பெயர் பெற்றன. துளு மொழியில் முருக்கப்பட்ட வெள்ளிக் கம்பியினால் செய்யப்படுவதால் முருகு எனப் பெயர் பெற்றன. துளு மொழியில் முருக்கப்பட்ட வெள்ளிக்கம்பியினால் செய்யப்பட்ட வளையங்கள் 'முர்கி' என்றழைக்கப்படுகின்றன. பொதுவாக 'முருகு' என்ற சொல் முருக்கப்பட்ட உலோகக் கம்பியினால் செய்யப்பட்ட வளையல் களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். காலப்போக்கில் பொருள் விரிந்து 'முருகு' என்ற சொல் எல்லா வகைப்பட்ட வளையல்களைக் குறிப்பிடவும் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டாலும் இது முன் திராவிட மொழி நிலையில் தோன்றியிருக்க வாய்ப்பில்லை. இம்மொழியியல் குறைபாட்டின் காரணமாக ஒலியொத்த ஆனால் வெவ்வேறு பொருள் கொண்டு விளங்கும் இவரது வாசிப்பை ஏற்பது தயக்கமாக உள்ளது. இக்குறியீடு வளையல்களில் காணப்படும் போது மட்டும் இப்பொருளைத் தருகின்றது என்று ஏற்றுக் கொள்ளலாம். மற்ற நிலைகளில் தெய்வத்தை இது குறிப்பதாகக் கூறுவதற்கு சான்றுகள் இல்லை.

அணில் குறியீடு : முருகக் கடவுளின் பட்டப்பெயர்

பர்போலா ஒரு இணைக் குறியீட்டை அணில் + வளையல் என வாசித்து அது முருகக் கடவுளின் பட்டப்பெயரைக் குறிப்பதாக விளக்கமளிக்கிறார் (படம் 9.2). இவ்விணைக் குறியீட்டில் காணப்படும் இரண்டாவது குறியீடு சிறிய அணில் மரக்கிளையில் தலைகீழாகத் தொங்குவது போல் காணப்படுகிறது. மரத்தில் அதற்கே உரிய தன்மையுடன் தலைகீழாகத் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் வரியிட்ட அணிலை இந்தக் குறியீடு குறிக்கிறது என்று பர்போலா கூறுவதை ஏற்கலாம். ஆங்கிலத்தில் 'பியான்ஸ்' (Faience) என்றழைக்கப்படுகின்ற ஒருவகை சாந்து கொண்டு செய்யப்பட்ட இரு வரியிட்ட அணில் பொம்மைகள் மொகஞ்சதாரோவில் கிடைத்துள்ளன. அணிலை அணில்பிள்ளை என்று அழைப்பது மரபு (பிள்ளை என்பது பொதுவாக இளவயதுடையவற்றைக் குறிக்கும் சொல்). எனவே பர்போலா பிள்ளை என்ற சொல்லே அணிலைக் குறிக்கும் எனவும் அணில் கோண்டி (Gondi) மொழியில் வார்சீ, வர்சி எனவும், பார்ஜி (Parji) மொழியில் பிர்செ எனவும் அழைக்கப்படுவதாலும் இச்சொற்கள் பிள்ளை என்ற சொல்லின் இனச்சொற்கள் என்பதாலும் இதன் பயன்பாடு முன் திராவிட மொழிக்குச் செல்வதாகக் கூறுகிறார். இவ்வாறு இவர் இவ்விரு இணைக் குறியீடுகளை 'முருகுபிள்ளை' என எடுத்துக் கொண்டு இவை

பிள்ளை எனும் பட்டப் பெயருடைய முருகக் கடவுளைச் சுட்டுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றார். பிள்ளை எனும் சொல் தமிழில் சிவனுடைய மகனான முருகனுக்குப் பட்டப் பெயராய் வழங்கப்படுகிறது.

வரிசை எண்	குறியீடு	அடையாளம்	வாசிப்பு	பொருள்
1.		காது/முக்கு வளையல்கள்	முருக்கு	(கடவுள்) முருகன்
2.		கைவளையல்கள் + அணில்	முருக்கு பிள்ளை	(கடவுள்) முருகன் பிள்ளை

வரைபடம் 9. கைவளையல்கள் மற்றும் அணில் குறியீடுகள்

இந்த விளக்கத்தைப் பொறுத்தவரை பர்போலா அவரே மேற் கொண்ட விதிமுறைகளிலிருந்து விலகிச் செல்கிறார். அவரின் விதிமுறைப்படி ஒரு சொல் (இங்கு அணில்) அதே ஒலிசார்புடைய வேறொரு பொருளைத் தர வேண்டும். அதற்கு மாறாக அச்சொல்லுடன் இணைந்து வரும் வேறொரு சொல்லை (பிள்ளை) எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. மேலும் திராவிட மொழிகளில் பிள்ளை என்ற சொல்லே அணிலைக் குறிக்க பயன்படுத்தப் பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழில் பிள்ளை எனும் பின்னொட்டு பரந்துபட்ட பல்வேறு சொற்களுடன் சேர்க்கப்பட்டு ஒரு இனத்தின் இளமைப் பெயரைக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. குறிப்பாக அணிலை மட்டுமே குறிக்கவில்லை. அணிலைக் குறிக்கக் கோண்டி, பார்ஜி மொழிகளில் வரும் சொற்கள் 'பிள்ளை' என்ற சொல்லிலிருந்துதான் தோன்றி யிருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதற்கு ஒலிஒத்திசைவுகள் (Phonetic correspondence) இடம் தரவில்லை.

அத்திமரம் + நண்டு : தொடக்க கால ருத்திரர்

ஒருபுறத்தில் ஒரே மாதிரியான எழுத்துப் பொறிப்பையும் மறுபுறத்தில் மாறுபட்ட உருவங்களையும் கொண்ட இரு செப்புத் தகடுத் தொகுதிகளை பர்போலா குறிப்பிடுகிறார். இவற்றில் சில இடங்களில் அத்திமரமும் நண்டும் சேர்ந்து ஒரு குறியீடும், (படம் 10: குறி 124), வேறு சில இடங்களில் வில் அம்புகளைத் தாங்கிக் கொம்புடனும் வாலுடனும் விளங்குகின்ற மனித உரு கொண்ட ஆண்டெய்வமும் காணப்படுகின்றன. இந்தத் தெய்வம் (கொம்புடன் கூடிய வில்லவர்) வேதத்தில் கொடூரமான வேட்டைக்காரராக

வர்ணிக்கப்படும் ருத்ரக் கடவுளின் முன்னோடியாக அரப்பா காலத்தில் விளங்கியுள்ளது என்கிறார். செப்புத் தகடுகளில் காணப்படும் அத்தி மரத்துடன் கூடிய நண்டு உருவம் இக்கடவுளின் பெயரைக் குறிப்பதாகவும் விளக்கம் அளிக்கிறார். இங்கு நண்டுக் குறியீட்டை ஒலிசார் உருவெழுத்துக் குறியாகக் (Phonetic determinative) கொண்டு பிடித்தல், கவ்வுதல் என்ற பொருள்தரும் கொள்/கோள் எனும் சொல்லாகப் படிக்கிறார். நண்டுக் குறியீட்டை ஒலிசார்புடைய வேறுபொருளாக பூக்காமல் காய்க்கும் அத்திமரம், நன்கு கவவும் வேர்களைக் கொண்ட அத்திமரம் எனப் பொருள்தரும் 'கோளி' என்ற சொல்லாக வாசிக்கிறார். 'கோளி' என்ற சொல் கொம்புடன் கூடிய வில்லவராகிய தெய்வத்தின் பெயர் எனக் கொண்டு கவ்வுதல், கொள்ளையிடல் என்ற பொருள் தரும் 'கொள்' என்ற சொல்லிலிருந்து 'கோளி' வந்திருக்க வேண்டும் எனவும் இதைக் கொள்ளையிடுதல் என்ற பொருள்தரும் 'ஹர' என்ற வடமொழிப் பட்டப்பெயரைக் கொண்டு விளங்கும் ருத்ரக் கடவுளுடன் இணைத்துக் காட்டுகிறார்.

குறியீட்டு எண்.	S. 124			
		a	d	g
குறியீட்டு எண்.	S. 88			
		a	c	
குறியீட்டு எண்.	S.118			
குறியீட்டு எண்.	S.13			

வரைபடம் 9. கைவளையல்கள் மற்றும் அணில் குறியீடுகள்

மூன்று வெவ்வேறான வடிவங்களில் கிடைக்கிற இக் கூட்டுக்குறியீட்டை பர்போலா ஒரே குறியீட்டின் மாறுபட்ட வடிவங்கள் எனக் கருதுகிறார். (படம் : 10 குறி. 124 a, d, g). ஆயினும் 'U' போன்ற வடிவத்தின் மேற்புறத்தில் அரசிலை (எண். .118) அல்லது மனித உருவம் (எண். 18) சேர்க்கப்பட்டு முற்றிலும் வேறுபட்ட இரு குறியீடுகளாக காட்சியளிக்கின்றது. இதைப் போலவே நண்டுக் குறியீடு காலுடன் கூடிய நண்டு (குறி. 88a), காலற்ற நண்டு (குறி 88) என இரு வேறுபட்ட நிலைகளில் காணப்படுகிறது. இலச்சினைப் பொறிப்புகளில் இந்த இரு நண்டு வடிவங்கள் முழுதும் வெவ்வேறு சூழலில் காணப்படுகின்றன. எனவே, இந்த அத்தி மரத்துடன் கூடிய

நண்டுக் குறியீடுகளை வேறுவேறான தனித்தனிக் குறியீடுகளாய்க் கொள்ள வேண்டும்.

மதிப்பீடு

பர்போலாவின் வாசிப்பை இருநிலைகளில் வைத்து மதிப்பீடு செய்யலாம். முதலில் அவர் தனிக்குறியீடுகளுக்கு அளித்த விளக்கத்தினையும் வாசிப்பினையும் ஒருவர் ஆய்வு செய்ய முடியும். இத்தகைய ஆய்வினை நான் ஓரளவு இந்த மதிப்புரையில் செய்ய முயன்றிருக்கிறேன். பொதுவாக, சித்திரக் குறியீடுகளுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பொருத்தமாகத் தோன்றாத விளக்கங்களும், சித்திரமில்லா குறியீடுகளுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள ஏதேச்சையான பொருள்களும், அடிப்படைக் குறியீடு, கூட்டுக் குறியீடு, மாறுபட்ட குறியீடுகள் ஆகியவற்றைப் பகுப்பதில் உள்ள பிரச்சினைகளும் முன் திராவிட மொழியை மீட்டுருவாக்கம் செய்வதிலும், அதன் ஒலியொப்புச் சொற்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலும் ஏற்படும் மொழியியல் சிக்கல்களும் முதல்நிலையில் பர்போலாவின் விளக்கங்களை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளத் தடையாக உள்ளன. இச்சிக்கல்கள் எல்லாம் இத்துறை சார்ந்த வல்லுநர்களின் ஆக்க பூர்வமான திறனாய்வின் மூலம் நீக்கப்பட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, அதுவும் மிக முக்கியமானதாக, பர்போலாவின் வாசிப்பு முறையை முழுமையாகத் திறனாய்வு செய்து அதைப் பொதுவாக சரியான போக்கில் உள்ளது என்று ஏற்பதிலும் இரு பெரும் சிக்கல்கள் உள்ளன. அரப்பா வழி பாட்டினை அறிவதில் மட்டுமே அதிகமாக, பெரும்பாலும் முழுவது மாகவே, பர்போலா ஈடுபட்டுள்ளமையும், இவருடைய வாசிப்புகளில் அரசியல், சமூக வாழ்க்கை, நிர்வாகத் தொடர்பான செய்திகள் ஆகியவை எவையுமே குறிக்கப்படாமையும் ஆகும்.

பர்போலாவின் விளக்கங்கள் பெரிதும் மொழியியல் பகுப்பாய்வைக் காட்டிலும் தொன்மவியலையே (Mythology) பெரிதும் நம்பியிருக்கின்றன. உதாரணமாக, தொடக்ககாலச் சிவன், மற்றும் அத்திமர தெய்வம் ஆகியவற்றுக்கு அவர் மீன் குறியீட்டின் அடிப்படையில் அளிக்கும் விளக்கம் முழுவதுமாக முத்திரைகளில் காணப்படும் சிற்பக் கூறுகளின் அடிப்படையிலேயே கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இக் குறியீடுகள் வெறுமனே நட்சத்திரங்கள் அல்லது கோள்களை மட்டுமே குறிப்பிடவில்லை; கடவுளையும் குறிக்கிறது என்ற நம்பிக்கைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளது. அவருக்கு “மீன் குறியீடு என்பது ஒரு சாதாரண ஒலிக்குறியீடன்று; அது எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கிய நம்பமுடியாத அளவிற்கு வளஞ் செறிந்த ஒரு சமயக் குறியீடு அல்லது அடையாளம் ஆகும்” (ப. 272-274). இதற்கு ஆதரவாக எண்ணற்ற ஆதாரங்களைக் கொண்ட ஆவணம், இதழ் 7, 1996

இந்து சமய நூல்களிலிருந்தும், பாரம்பரியத்திலிருந்தும் சான்றுகளைப் பரவலாகத் தேடியுள்ளார் பர்போலா. வாசிப்பைப் பற்றிக் கூறுகின்ற அவரது நூலின் இறுதிப் பகுதியில் சிந்துவெளி எழுத்துப் பொறிப்புகளின் வாசிப்பைக் காட்டிலும் அரப்பா சமயமே மேலோங்கியிருப்பதை உணர முடிகிறது.

அரப்பா நகரங்கள் பரந்துபட்ட அதிகார வர்க்கங்களுடன் ஒருங்கிணைந்த நிர்வாக அமைப்பைப் பெற்றிருந்ததைத் தொல்லியல் சான்றுகள் சுட்டுகின்றன. ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும் ஒரு முத்திரையாவது கண்டெடுக்கப்பட்டிருப்பதால் அம் முத்திரைகளில் உள்ள எழுத்துப் பொறிப்புகள் பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதோடு நகர அலுவலர்கள், வரி வசூலிப்பவர்கள், வியாபாரிகள், கப்பலோட்டிகள், காவல் படையினர் போன்ற முத்திரையாளர்களின் தொழில்களையும் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். பிற்காலத்திய சிறிய படையல் கல்வெட்டுகளை (Votive inscriptions) ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது சிந்துவெளி எழுத்துப் பொறிப்புகளில் குறைந்த அளவு தந்தை, மகள், மனைவி, மகன் போன்ற சில உறவுமுறைச் சொற்களாவது இடம்பெற்றிருக்கும் என எதிர்பார்க்கலாம். முத்திரைகளில் காணப்படும் வாசகங்கள் பெயர்களையும், பட்டங்களையும் மட்டுமே குறிப்பதாக எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட பேச்சுவழக்கில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற அடிப்படை மாற்றுப் பெயர்கள் (pronouns) இணைப்பிடைச் சொல், வினையெச்சம் மற்றும் தன்மை, இடம், எண், பால், வேற்றுமை உருபு ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் இலக்கணக் கூறுகளையாவது பயன்படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

சிந்துவெளி மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகள் பெரும்பாலும் காணப்படாமையும், சிறிய பாடங்களிலிருந்துகூட எதிர்பார்க்கப்படும் குறைந்த அளவு மொழியியல் கூறுகள் கூட காணப்படாமையும் பர்போலாவின் வாசிப்பு முறையை இன்றைய நிலையில் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாததற்கு முக்கிய காரணங்கள் ஆகும்.

சிறந்த அறிஞரான பர்போலா சிந்துக் குறியீடுகளில் காணப்படும் உருவங்களுக்கு விளக்கம் அளிப்பதில் உள்ள சிரமங்களையும் கிடைக்கின்ற எழுத்துப் பொறிப்புகள் குறைவாக இருப்பதால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளையும் உணர்ந்துள்ளார் என்பது அவருடைய கீழ்க்கண்ட முடிவுரையிலிருந்து தெரிகிறது. “இந்தக் காரணங்களினால் முற்றிலும் மாறுபட்ட சான்றுகள் கிடைக்கும்வரை சிந்து வரிவடிவங்களை முழுவதுமாகப் படித்துணர முடியாது என்றே தோன்றுகிறது. இருப்பினும் நாம் முயன்று கொண்டே இருக்க வேண்டும்” (ப. 278). இம் முயற்சிகள் காலப்போக்கில் வெற்றிபெற வேண்டுமென்பதே எனது விருப்பமும் ஆகும்.

46. வெண்மந்தை ஏரிக்கல்வெட்டு

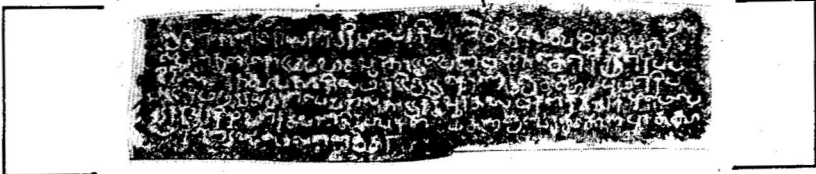
நடன காசிநாதன், சென்னை.

இடம் : திருவண்ணாமலை சம்புவராயர் மாவட்டம், வந்தவாசி வட்டம், வெண்மந்தை என்ற ஊரில் உள்ள ஏரியில் இருக்கும் பாறைக் கல்வெட்டு (ஒளிப்படம் 36).

காலம் : முதலாம் பராந்தகசோழன் யா: 33, கி.பி. 940.

செய்தி : தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறைக் கல்வெட்டுப்பயிற்சி நிறுவன மாணவர் திரு. மு. இராஜமாணிக்கத்தால் அறியப்பட்டு படியெடுத்து வரப்பட்டது. தொல்லியல் செய்திமடல் கோவை 2; மடல் 3ல் வெளியிடப்பட்டது. கருவூரைச் சேர்ந்த கசுவரன் திருப்பழனஞ் செய்தான் என்பவன் தொண்டை நாட்டில் வெண்பழந்தை என்ற ஊரில் ஏரிக்குத் தூம்பு அமைத்து பராமரிப்புக்கு ஏரிப்பட்டி நிலம் தந்ததை இக்கல்வெட்டு சொல்கிறது. சேரநாட்டைச் சேர்ந்தவன் சோழர் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்டதை இதன் மூலம் அறிகின்றோம். சோழராட்சிப் பரவலுக்கும் அவர் துணை புரிந்திருக்கிறார் என்று கருதலாம். தலைமகன், கருவூர்கிழமை பெற்ற கருவூர் கிழவன், பாததூளி போன்ற சொற்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

- 1 மதிரைகொண்ட கோப்பரகேசரி பன்மற்கி யாண்டு முப்ப[த்]*து மூன்றாவது
- 2 வெண்குன்ற கோட்ட[த்]*து வாதவூர் நாட்டு வெண்பழந்தை ஏரிக்கு ஏரிப்ப
- 3 ட்டிநிலமளந்து வந்த நிலம் சுட்டி இட்டு கொண்டு இத்தூம்பும் ஏரிப்ப
- 4 பட்டியுஞ் செய்தான் வெங்காலநாட்டு கருவூர் தலைமகன் கருவூர் கிழமை பெ
- 5 ற்ற கருவூர் கிழவன் கசுவரன் திருப்பழன செய்தான் இவை ரக்ஷிதான் பாததூ
- 6 ளிய் என்றலை மேல் என்றாதா ...

ஒளிப்படம் 36

47. இராட்டிரகூட மன்னர் முன்றாம் கன்னரதேவனின் விருத்தாசலம் கல்வெட்டு

இல. தியாகராஜன், அரியலூர்.

கிழே உள்ள கல்வெட்டு தென்ஆர்காடு மாவட்டம் விருத்தாசலம் வட்டம் விருத்தாசலத்தில் உள்ள விருத்தகிரீசுவரர் கோயில் மகாமண்டபத் தென்சுவரின் மேற்குப்பகுதியில் உள்ளது. இதனை முதன்முதலில் 1980இல் கண்டுபிடித்து ஆய்வு செய்தவர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக சிற்பத்துறை இணைப்பேராசிரியர் த. சந்திரகுமார் ஆவார். இருப்பினும் கல்வெட்டின் முழுப்பாடமும் இதுவரை வெளியிடப்படவில்லை என்பதாலும் இக்கல்வெட்டு பற்றி சந்திரகுமார் தெரிவித்துள்ள கருத்து மாறுபாடாக இருப்பதாலும் அக்கல்வெட்டு படியெடுக்கப்பட்டு இங்கு மறு ஆய்வு செய்யப்படுகிறது. இக்கல்வெட்டின்படி திருக்கோவலூர் வட்டம் பாதூரில் ஒரு பாறையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டு இம்மன்னரின் 26வது ஆண்டில் எழுதப்பெற்றுள்ளது. கல்வெட்டில் உள்ள வானிலைக் குறிப்புகளின்படி இக்கல்வெட்டின் காலம் 964, அக்டோபர் 26 என அறிஞர் என். சேதுராமன் கணித்துள்ளார்.

விருத்தாசலம் கோயிலை கி.பி. 982இல் உத்தமசோழரின் தாயார் செம்பியன் மாதேவியார் கட்டினார் என்பதை ஒரு கல்வெட்டு (இ.க. 1918, எண். 47) தெளிவாகக் கூறுகிறது. இராட்டிரகூட மன்னரின் கல்வெட்டும் இங்கிருப்பதால் உத்தமசோழருக்கு முன்பே இங்கு பழையகோயில் ஒன்று இருந்துள்ளது என ஊகிக்கலாம். ஏழெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் தேவாரமுவர் இக்கோயிலைப் பாடியிருப்பதால் பல்லவர் காலத்தில் கோயில் இருந்து அது ஒரு வேளை முன்றாம் கன்னரதேவன் அல்லது கிருஷ்ணன் காலத்தில் கல்லால் கட்டப்பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் உத்தமசோழனுக்கு (970-986) முற்பட்ட சோழ மன்னர் கல்வெட்டு ஏதும் இக்கோயிலில் இல்லை.

கல்வெட்டு முன்றாம் கிருஷ்ணனை இராஜாதிராஜன், பரமபட்டாரகன், அசலகுலோத்தமன், காஞ்சிகன், ஆனைவிடங்கன், கன்னரதேவன் எனப் புகழ்கிறது. இவர் உறுமூர் என்ற ஊரை எண்ணூறு படைவீரர்களுக்கு (பட்டபுத்திலகஸ்ரவர்) தானமாக

கொடுத்ததைக் கல்வெட்டு கூறுகிறது. இவர்களின் பெயரைப் பார்த்தால் அனைவரும் கன்னட நாட்டவர் என்பது புலனாகும். இதிலிருந்து முதலாம் பராந்தகசோழனைத் தோற்கடித்து வென்ற மூன்றாம் கிருஷ்ணன் தன்நாட்டு படைவீரர் எண்ணூறு பேர் கொண்ட படைப்பிரிவை சோழ நாட்டின் வட எல்லையில் நிற்க வைத்திருந்தார் என அறியமுடிகிறது.

இக்கல்வெட்டில் எண்ணூறு வீரர்கள் எனும் எண்ணிக்கை பற்றிக் குறிப்பிடுமிடத்தில் “இவர் உள்ளிட்ட அஞ்ஞாறும் முன்னூற்றுவரும் ஆக எண்ணூற்றுவர் பட்ட புத்திஸஹஸ்ரவர்க்கு உறுமூர் குடுத்தோம்” என உள்ளது. ஆனால் இக்கல்வெட்டை ஆய்வு செய்த த. சந்திரகுமார் கல்வெட்டு திசை ஆயிரத்து ஐநூற்றுவர் எனும் வணிகக்குழுவைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவதாகக் கருதுகிறார். ஆனால் கல்வெட்டில் அப்படி இல்லை. முன்னூற்றுவர், எண்ணூற்றுவர் என்ற சொல் அரசனுடைய படைவீரர்களைக் கொண்ட பிரிவைக் குறிப்பிட வழங்கப்பட்டதை கேரளப் பகுதி கல்வெட்டுகளிலிருந்து அறிய முடிகிறது!

- 1 'ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ராஜாதிராஜந் பரமபுட்டாரகந் அச[ல]
- 2 குலோத்தமந் காஞ்சிகந் ஆனநவிடங்கந் எல்லரு [மருளந்]³
- 3 ஸ்ரீமத் கந்நரதேவற்கு யாண்டு 26-வது வ்ருச்சிக நாயற்று
- 4 அபூர்வவ பக்ஷத்து த்ரிதியையும் புதுவாரமும் பெற
- 5 ற ம்ருக சீரத்து னான்று கேத்தாயனுள்ளிட்டார்க்கு [குடு]
- 6 த்த [ராம] தெத்தியான உறுமூர் குடுத்தோம் ஸ்ரீக [ன்னர]
- 7 தேவனுடைய புத்ரன் புட்ட புத்ரர் கரியமாரமந் எ[யரிவ]
- 8 மானி நாகங்கங்கன் குந்தயந் விஜ்ஜயந் கஜ்ஜநாரி[கு]
- 9 லறய மய்யந் காமுடமாரன் புழலிகன் சிப்ப[ன்]
- 10 கெச்சியன் மருகன் ஆச்சயன் இடனச்சிகன்[கலை]
- 11 யநாகன் போட
- 12 கேத்துகன் சொப்புகன் அம்ப[யன்]
- 13 வெளரி மலமயன் பாடகலையன் சித்தப்பயன் [சி]
- 14 [டை]யன் காமுகன் வடப்ப லித்தப்பயன் ஸந்திகந்
- 15 இவர் உள்ளிட அஞ்ஞாறு முன்னூற்றுவ
- 16 ரும் ஆக எண்ணூற்றுவர் பட்டபுத்தி[ரர்]
- 17 ஸஹஸ்ரவர்க்கு உறுமூர் குடுத்தோம்

- 18 சந்திராதித்தகள் உள்ளவவும் நிற்க [பன்னிரண்]⁴
 19 டு சோறு நாழி நெய்யும் நாநாழி தயி[ரும் அல்லது அகற்ற]⁵
 20 கொண்டார் [இரகப்பில்] ஸயிவனராகவும் [கொன்றபாவ
 படுவார்]
 21 இவ்வூர் ஸபையாரு இப்படிக்குமராகில் ...
 22 நில [படுவார்] மெழுகவும் விளக்கு பார்க்க ...
 23 இது பட்ட புத்திர ...

¹ M.G.S. Narayanan, 'Manavikrama Alias Punturakkon of Eranad - A new Name in the Twilight of the Chera Kingdom in Kerala', *Journal of the Epigraphical Society of India*, Vol. 19, 1993, pp: 22-23.

² இ.க. 1936-37, எண். 281. இக்கல்வெட்டுப் பாடத்தில் பகர அடைப்புக் குறிக்குள் தரப்பட்டுள்ள பகுதி பாதூர் கல்வெட்டின் துணைகொண்டு ஊகிக்கப்பட்டது.

³ எல்லரமருளந் என பாதூர் கல்வெட்டில் உள்ளது.

⁴ பன்னிரண்டு சோறு எனப் பாதூர் கல்வெட்டில் உள்ளது.

⁵ பாதூர் கல்வெட்டைப் பார்த்து படித்தபகுதி.

48. திருநின்றவூர்க் கல்வெட்டு

நடன காசிநாதன், சென்னை

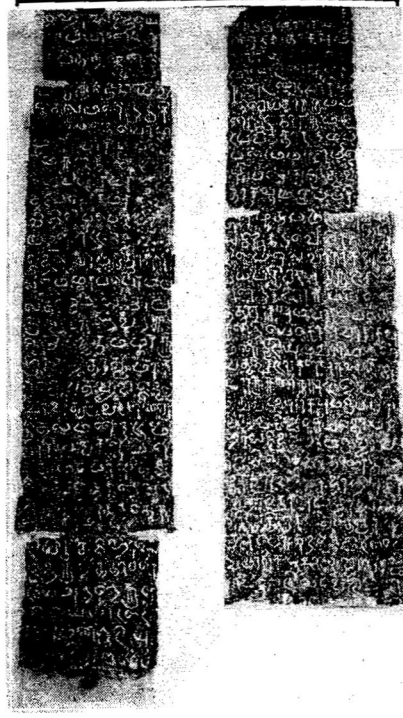
இடம் : செங்கல்பட்டு எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டம், திருவள்ளூர் வட்டம் திருநின்றவூரில் உள்ள பக்தவத்சலப் பெருமாள் கோயில் ஆண்டாள் சன்னதி திருச்சுற்றுக் கூரையிலும், தேர்முட்டியிலும் உள்ள கற்கள். முன்பு தூண்களாக இருந்தவை. இரண்டு துண்டுக் கல்வெட்டுகளுக்கும் தொடர்புள்ளது.

காலம் : கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டு.

செய்தி : தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையால் அறியப்பட்டு சிலவாண்டுகளுக்கு முன் நாளிதழ்களில் செய்தியாக வெளியிடப்பட்டது. சபை நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிடும் மானூர், உத்திரமேரூர் கல்வெட்டுகள் போன்றதொரு சிறப்புடைய கல்வெட்டு. மன்னன் பெயர் கிடைக்கவில்லை. மன்றாடுபவர்களுக்கு ஒரு சபையும், வாரியம் செய்பவர்களுக்கு ஒரு மஹா சபையும் இருந்திருக்கின்றன. இவைகளுக்குத் தகுதியுடையாரின் (ஓத்தாரையே) பெயரை ஓலையில் எழுதி குடத்தில் இட்டு தேர்வு செய்யும் முறை தீர்மானிக்கப்பட்டதை இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. ஐந்தாண்டு பணி செய்தவர்களுக்கு மீண்டும் வாய்ப்பில்லை. ஓராண்டு பணி செய்தால், இரண்டாண்டு இடைவெளி விட்டுத்தான் மீண்டும் பணிசெய்ய வேண்டும். பணிசெய்தவர் மட்டுமில்லாமல் அவரது உடன் பிறந்தவர், தந்தை மக்கள் யாவரும் இந்த இரண்டாண்டு இடைவெளியில் பணி செய்யக்கூடாது என்று கூறுகிறது. இத்தீர்மானம் செப்பேட்டிலும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஆண்டாள் கோயில் திருச்சுற்றுக் கூரையில் உள்ள தூண்கல்

1 மஹாஸபெயோ	5 முதல் மன்றாடுகி
2 மும் யாண்டு இ	6 ன்ற ஸபெயோமு
3 ருபத்து மூன்றா	7 ம் ஏரிவாரியப் பெ
4 வது கும்பநாயறு	8 ருமக்களுந் தோட்ட வா

ஒளிப்படம் 37

9	ரியப் பெருமக்களும்	21	முதல் மன்றாட்டும்
10	பட்டப் பெருமக்களும்	22	வாரியங்களும் எ
11	வசிஷ்டப் பெருமக்களு	23	முதும் பொழுது ம
12	ம் உள்ளிட்ட மஹாஸ	24	ஹா ஸபெ, குறைவுற
13	பெய்யோம் இந்நாளளா	25	ப்ரஹ்மஸ்தாநத்தே கூ
14	ல் எம்மூர்ப் பேரம்ப	26	டியிருந்து மஹாஸ
15	லத்தேய் ஸபா,ல	27	பெய்க்கு ஒத்தாரை
16	வ்ருத்தி, குறைவுறக் கூ	28	யே அற்றைக்கு[ண்]டா
17	டியிருந்து நம்மூர்க்கு	29	ன ஐயாட்டை
18	க்ராமாஹிதார்த்தமாக	30	நாள் மன்றாடியு
19	ச் செய்த வ்யவஸ்தெ,	31	ம்வாரியஞ் செய்
20	யாவது இவ்வாண்டு		

தேர்முட்டியில் கிடக்கும் கல்

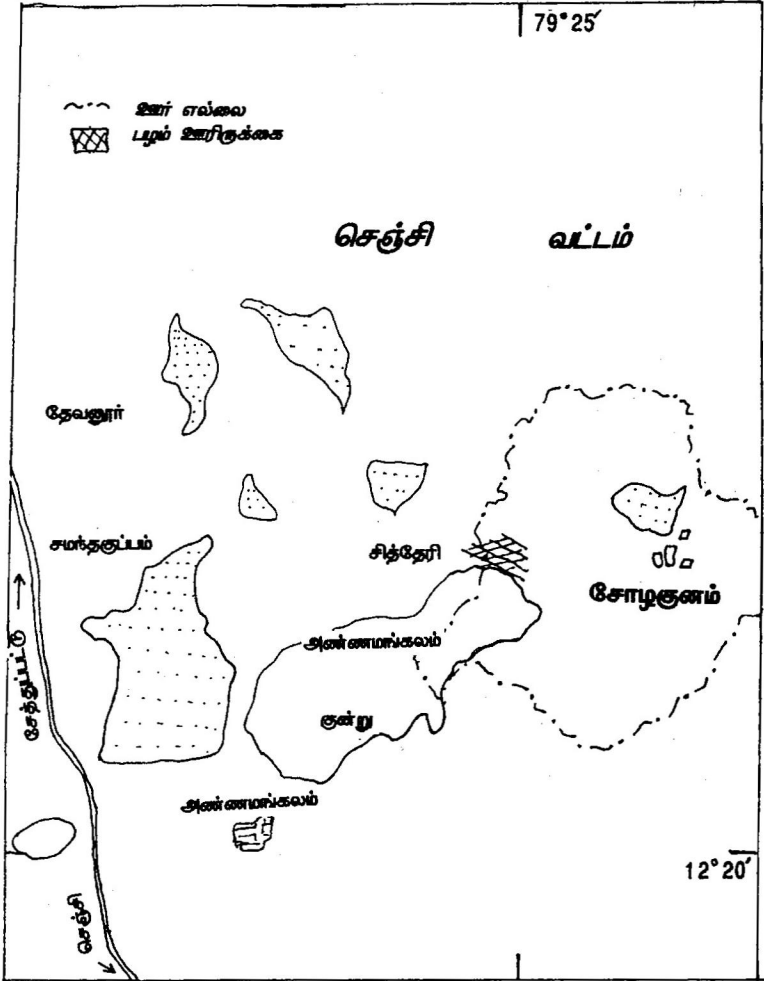
- 32 ய்யாதாரையே ம
- 33 ன்றாட்டும் வாரியீழு
- 34 ம் இருவதாகவும்
- 35 வாரியமெழுது
- 36 மாண்டின் முன் இ
- 37 ரண்டாண்டு வாரி
- 38 யஞ் செய்தாருக்கும் உ
- 39 டப் பிறந்தாருந் தமப்
- 40 பனும் மக்களும் ஒ
- 41 ழிய பேர் எழுதுவ
- 42 தாகவும் இப்பரி
- 43 சு எழுதப்பட்டாரை மஹா
- 44 ஸபெநடுவேயிருந்தே கு
- 45 டிமை ஏல்பாராகவும்
- 46 இப்பரிசன்றிக் குடிமை
- 47 என்றார் ஊருக்குப் பிழை
- 48 த் தாராகவும் [வாரிய பலங்]
- 49 குன்றியே கொள்வா ராகவு
- 50 மன்றாடியும் வாரியஞ்செ
- 51 ய்துவிட்டார்கள் புக்க ஸபெ,
- 52 யார்க்கு கணக்குக் காட்டி ஒட்பி
- 53 த்து வ்யவஸ்தெ₂ செய்தோம் ம
- 54 ஹாஸபெயோம் இவ்யவ
- 55 ஸ்தெயில் [பிழைத்] தாரை நம்
- 56 மூர் ச்ராவ[ணை] பா₂கி₂கரை
- 57 வேண்டிநான் தர்ம்மா ஸநத்
- 58 து நிசதி இருபத்தைஞ் கழ
- 59 ஞ்சு பொன் துண்ட₂மிடப் பெ
- 60 றுவாராகவும் இவ்யவஸ்தெ₂
- 61 செப்பேட்டில் வெட்டி
- 62 ...

49. சோழகுளம்

ப. சண்முகம்,
ம. சந்திரமூர்த்தி, சென்னை.

சோழகுளம் (சோழங்குணம்) என்னும் சிற்றூர் (செஞ்சி வட்டம்) செஞ்சியிலிருந்து சுமார் 15 கி.மீ. தொலைவில் (12° 21'வ. 79° 25' கி), செஞ்சி-வளத்தி பாதையில், சமந்தகுப்பம், சித்தேரி ஆகிய ஊர்களுக்குக் கிழக்கே உள்ளது (வரைபடம் 11). இவ்வூரின் மேற்கே அண்ணமங்கலம் என்ற சிறு குன்று உள்ளது. இக்குன்றின் கிழக்கு முகச் சரிவை ஒட்டிய பகுதிகள் தற்போது விளைநிலமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நில உரிமையாளர் ஈஸ்வர முதலியார், நிலத்தைப் பண்படுத்திய போதும், பின்னர் உழவு செய்த போதும் சில தொல்லியல் பொருட்களைக் கண்டெடுத்தார். இக்கண்டுபிடிப்பு நாளேடுகளில் வெளியிடப்பெற்றது, இத்தகவல்களைத் தொடர்ந்து இக்கட்டுரையாளர்கள் இருவரும் அப்பகுதியில் கள ஆய்வு மேற்கொண்டோம். எங்கள் கள ஆய்வில் நாங்கள் கண்ட சில தடயங்களோடு, நில உடைமையாளர் தந்த தகவல்களையும் இங்கு தந்துள்ளோம்.

அண்ணமங்கலம் குன்றின் இவ்வூர் மக்கள் இக்குன்றை சோழகுள/சோழங்குண மலை என்று அழைக்கின்றனர்) அடிவாரத்தில் அமைந்துள்ள வயல் வெளிகளில், வெளிப்புறம் சிவந்த நிறமும் உள்ளே கருமை நிறமும் கொண்ட மண்பாண்டங்கள் பல கிடைத்தன. இவற்றில் சில வாயகன்றவை (மண்டைகள்); சில கோள உடலைக் கொண்டு சிறிய வாய் உடைய கலங்கள். இன்னும் சில அகன்றதட்டுகள்; சில சிறு குடுவைகள். இம் மண்கலங்களில் சில மிக நேர்த்தியாகவும், மெலிதாயும் உள்ளன (ஒளிப்படம் 38-3). பரு மணல் கலக்காத களிமண்ணால் இவை நேர்த்தியாக வளையப்பட்டு நன்கு குளை யிடப்பட்டவை. சில மண்கலங்கள் மிகவும் தடிமனாக உள்ளன. இவ்வகைப் பாண்டங்கள் துவக்க நிலை வரலாற்றுக்காலப் பண்பாட்டைச் சாந்தவை என்பது தெளிவு. சிலவற்றில் பொடிமணலைத் தூவி பாண்டங்களை உறுதி செய்துள்ளனர். இவ்வகைப் பாண்டங்கள் இதுவரை மேற்கண்ட பண்பாட்டு இடங்களில் காணப்படவில்லை.

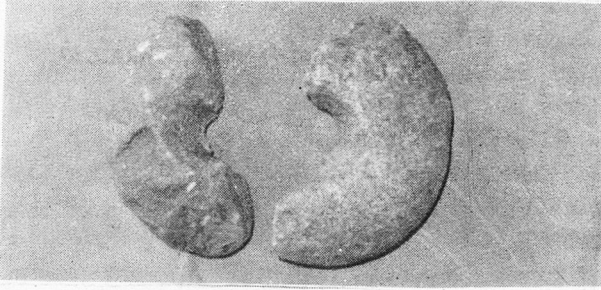

11. சோழகுளத்தில் பழம் ஊரிருக்கைப் பகுதி

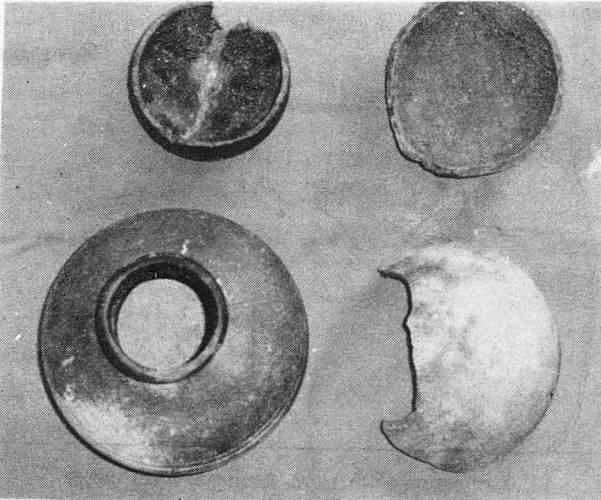
வரைபடம் 11

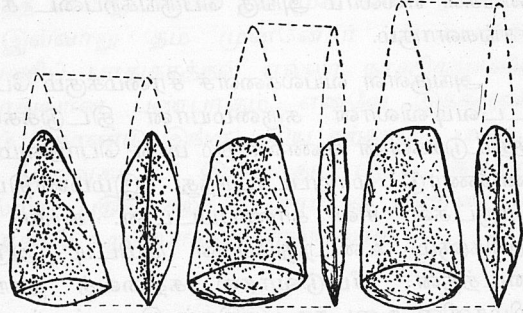
38-1 கல் கோடரிகள்

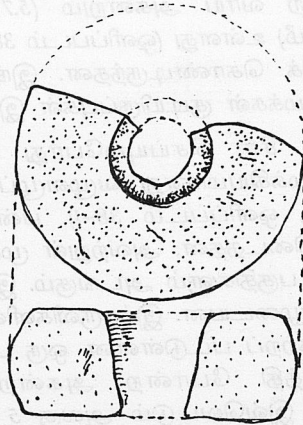
38-2 கதவு தாங்கிக் குமிழ்

38-3 மண்பாண்டங்கள்

12-1 கல் கோடரிகள்

12-2 கதவு தாங்கிக் குமிழ்

வரைபடம் 12

பெருங்கற்படைக் கல்லறைகளின் சில பகுதிகளும் இவ்விடத்தில் கிடைத்துள்ளன. சிஸ்ட் எனப்படும் கல்லறைகளின் பக்கப் பலகைக் கற்களும், மூடுகற்களும் வயல்களின் நடுவே உள்ளன. இடுதுளையோடுள்ள பலகைக் கற்களும் காணப்பட்டன. இவைகள் யாவும் சிதைக்கப்பட்டு ஆங்காங்கு வயல்களில் கிடக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் அங்கு பெருங்கற்படை கல்லறைகள் இருந்ததன் எச்சங்களாகும்.

அங்குள்ள வயல்களைச் சீரமைக்கும் போது சில இடங்களில் வட்டவடிவிலான கருமையான திட்டக்கள் காணப்பட்டன. இத்திட்டக்களின் வண்ணமும் மண் பொதியும் அதன் அருகேயுள்ள மண்ணோடு மாறுபட்டிருந்து. இம்மண்திட்டக்களில் வீட்டுப் பொருட்கள் சில காணப்பட்டன. கருங் கல்லாலான அம்மி குழவிகளும், உடைந்துபோன குமிட்டி அடுப்பின் பாகங்களும் கிடைத்தன. வீட்டுவாசல் கதவைத் தாங்கும் கதவுதாங்கிக் குமிழ்களின் உடைந்த பகுதிகள் கிடைத்துள்ளன (வரைபடம் 12-2). இக்குமிழ்கள் கருங்கல்லால் ஆனவை; பதினாறு செ.மீ. விட்டமும் 6 செ.மீ கனமும் உடையன. கதவோடு பொருந்தும் துளை. கூம்பு வடிவில், மேற்புற வாய் அகன்றும் (5.7 செ.மீ.), கீழ்ப்புற வாய் சிறுத்தும் (3.5 செ.மீ.) உள்ளது (ஒளிப்படம் 38-2). அதாவது இவ்வீடுகள் மரக் கதவுகளைக் கொண்டிருந்தன. இங்கெல்லாம் துவக்கநிலை வரலாற்றுக்கால மக்கள் குடியிருப்புகள் இருந்தன.

நிலத்தைச் சீர் செய்யும்போது கிடைத்த பல தொல் பொருட்களில் முக்கியமானது வழுவுமுப்பான கல்லாயுதங்களாம் (வரைபடம் 12-1, ஒளிப்படம் 38-1). பன்னிரண்டுக்கு மேற்பட்ட கல்லாயுதங்கள் கிடைத்தன; அவற்றுள் முழுக்கருவிகளும், உடைந்த கருவிகளின் சில பகுதிகளும் அடங்கும். இவை 9 செ.மீ. லிருந்து 15 செ.மீ. வரை நீளமுடையன. இக்கருவிகளின் உடல் பகுதிகள் நன்கு தேய்த்து மெருகேற்றப் பட்டுள்ளன. ஒரு பக்கம் கூர் முனையையும் மறு பக்கம் சுத்தி போன்ற அகன்ற வெட்டும் அலகைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வெட்டும் அலகு 5 செ.மீ. லிருந்து 7 செ.மீ. வரை அகலமுடையது. பொதுவாக இவ்வகைக் கருவிகளைப் புதிய கற்காலக் கருவிகளான செல்ட்டுடன் (மெருகேற்றப்பட்ட கைக்கோடரி) ஒப்பிட்டு புதுக் கற்காலத்தைச் சார்ந்தது என்பர். ஆயினும் இக் கற்கருவிகள் பெருங்கற்கால பொருள்களுடன் கிடைப்பதால் புதுக்கற்காலத்தோடு இணைத்துச் செல்ல இயலாது. மேலும் இதுவரை நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் பெருங்கற்படைப் பண்பாட்டுக் கால கருப்பு சிவப்புநிற மண்பாண்டங்களுடன் இவ்வகைக் கோடரிகள் கிடைத்துள்ளன. மல்லப்பாடி, (தருமபுரி

மாவட்டம்), அப்புக்கல்லு, (வட ஆற்காடு அம்பேத்கார் மாவட்டம்), போன்ற இடங்களில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில்¹ இவ்வாயுதங்கள் துவக்க நிலை வரலாற்றுக் கால கருப்பு சிவப்பு வண்ண மண் பாண்டங்களோடு கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது பெருங்கற்படைப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் புதிய கற்காலப் பண்பாட்டைச் சார்ந்த பொருட்களை தம் முன்னோர் நினைவாக வைத்திருக்கலாம். இவ்வாறு தம் முன்னோர் பயன்படுத்திய பொருட்களைப் பேணிப் பாதுகாத்தல் எல்லா நாகரிகங்களிலும் இருந்து வரும் பொதுவான பண்பாகும். எனவே இக்கருவிகள் கிடைப்பதை மட்டும் கொண்டு இங்கு புதிய கற்காலப் பண்பாடு நிலவியது என்று முடிவுகட்ட இயலாது. புதிய கற்காலக் குடியிருப்புகள், அல்லது புதிய கற்கால சாம்பல் வண்ண மண் பாண்டங்கள் கிடைத்தால் உறுதியாகச் சொல்லலாம்.

1 தினமணி (சென்னைப் பதிப்பு), 13.10.95.

2. சென்னைப் பல்கலைக் கழக தொல் வரலாறு, தொல்லியல் துறை இவ்விடங்களை அகழாய்வு செய்தது. முழு விவரங்கள் இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை.

50. புதிய வெளியீடுகள்

50:1

கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன், சங்க காலத்தில் சமூக அமைப்புக்கள், (தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர், 1995)

எட்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு பதிப்புச் சுழல்நிதி மூலம் வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் சங்ககாலச் சமூகநிலை, சமூகப் பிரிவுகள், சமூக மதிப்புக்கள், சமயம், ஒருமைப்பாடு, பிற சமூக அமைப்புக்களோடு உள்ள தொடர்புகள், சங்க காலச் சமூகம் காட்டும் வழிகள் என்ற தலைப்பில் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் பல நிலைச் சமூக அமைப்பை ஆராய்கிறது. நூலாசிரியர் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் அனைத்து சமூக முரண்பாடுகளையும், உணர்வுகளையும் தக்க சான்றுகளுடன் காட்டியுள்ளார். ஆயினும் பல்லவர் காலத்திற்கு முற்பட்ட அனைத்துப் பாடல்களையும் சங்க இலக்கியம் என்ற பரந்துபட்ட காலநிலையில் எடுத்தாய்ந்துள்ளதால் வளர்ச்சி நிலையில் சமூகப் பண்புகளின் மாற்றம் முழுவதுமாக வெளிக் கொணரப்படவில்லை எனலாம். எடுத்துக்காட்டாக இனக்குழு வாழ்க்கை, வேந்தர் வாழ்க்கையை குறிப்பிடும்பொழுது எடுத்தாளப்படுகின்ற சான்றுகள் இனக்குழு வாழ்க்கை பற்றியும், வேந்தர் வாழ்க்கை நிலையையும் குறிப்பிடுகின்றதே தவிர ஒரு இனக்குழு தலைமை அரசாக உருவாவதற்கு காரணமாகத் திகழ்ந்த பண்பாட்டு நிலை அதன் வளர்ச்சித் தன்மை ஆகியன எடுத்துரைக்கப்படவில்லை எனலாம்.

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற நானிலத் திணைப் பாகுபாடு மொத்தமாக ஆராயப்படுகிறதே தவிர நிலங்களுக்குள்ளே இருக்கின்ற தட்பவெப்பநிலை, இயற்கைவளம், புவியியல் ரீதியான அமைப்பு மற்ற வேறுபாடுகள் குறித்த ஆய்வு முழுமையாக இல்லை எனலாம். சமயம் என்ற தலைப்பில் அறுநூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சங்கப் பாடல்களில் சமயம் பற்றி வருகின்ற கருத்துக்களை எடுத்து புராணக்கூறுகளைச் சேர்த்து சங்க காலத்தில் காணப்படும் வைதீக, சமண, பௌத்த ஆகிய சமயக் கருத்துக்களின் தாக்கங்களை ஆராய்ந்து உள்ளார். இலக்கியத்தில் கடவுள் என்ற சொல்லும், தெய்வம் என்ற சொல்லும் கையாளப்பட்ட விதத்தில் உள்ள வேறுபாட்டை சுட்டிக் காட்டியுள்ளது மேலும் ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும். வெளிநாட்டுத் தொடர்பு என்ற நிலையில் பெரும்பாலும் பழைய தரவுகளே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அண்மைக்கால தரவுகள்

பெரிதும் பயன்படுத்தப்படவில்லை எனலாம். குறிப்பாக பி.டி. சீனிவாச அய்யங்கார், நீலகண்ட சாஸ்திரி நூல்கள் மட்டுமே பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. நூலுக்கு பொருளடக்கம் இல்லாதது ஒரு குறைபாடு. முடிவாக, சங்க இலக்கியத்தைச் சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்து அதன் பல்வேறுபட்ட கூறுகளை மேலும் ஆராய முனைபவருக்கு இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும்.

கா. இராஜன், தஞ்சாவூர்.

50:2

Romila Thaper (ed.) *Recent Perspectives of Early Indian History*, (Popular Prakashan, Bombay), 1995, pp. 361.

ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழக வரலாற்றுத்துறை ஆசிரியர்கள் சிந்துசமவெளி நாகரிகம் தொட்டு 14ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான இந்தியச் சமூக, பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களைப் பற்றிய அண்மைக்கால ஆய்வுகளை எடுத்துக் கூறும் எட்டுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு இந்நூல் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்லியல் ஆய்வின் அடிப்படையில் தொடக்ககால இந்தியச் சமூகத்தில் காணப்படும் சமூக, பொருளாதாரக் கூறுகளை சரீன் ரத்னாகரும் இந்திய மொழிகளில் (குறிப்பாக ஆரிய - ஆரியரல்லாத மொழிகளில்) காணப்படுகின்ற பிற மொழிச் சொற்களைக் கொண்டு இவ்விரு மொழி பேசுபவர்களுக்கிடையே இருந்த சமூகத் தொடர்பு, மாற்றம் ஆகியவற்றை கே. மீனாக்ஷியும், இந்திய துணைக் கண்டத்தில் ஆரியர்களின் வருகை, இந்திய-ஆரிய மொழிகளில் ஏற்பட்ட மாற்றம், வேத காலத்தில் தோன்றிய இனக்குழு வாழ்க்கை, புத்த மதத் தோற்றத்திற்கான சமூகக் காரணங்கள், மௌரியப் பேரரசின் தோற்றம், வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி ஆகியவற்றை இலக்கிய, தொல்லியல் சான்றுகள் கொண்டு ரோமீலா தாபரும், வரலாற்றுக் காலத்தில் நிலவிய வணிகம், வணிக உறவுகள் குறித்து எச்.பி. ராயும், கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இந்தியாவில் மதங்கள் குறித்த அணுகுமுறை பற்றி குனால் சக்கரவர்த்தியும், சங்க இலக்கியம் மற்றும் தொல்லியல் சான்றுகளின் அடிப்படையில் தமிழகத்தில் விளங்கிய திணைக் கோட்பாடு, அரசு உருவாக்கம் பற்றி ராஜன் குருக்களும், தென்னிந்தியாவில் இடைக்காலத்தில் அரசு, சமுதாயம், நகர வளர்ச்சி, கோயில்கள் போன்றவற்றில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை செம்பக லட்சுமியும், இதே காலத்தில் வட இந்தியாவில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை பி.டி. சட்டோபாத்யாயும் நிரல்பட எடுத்து விளக்கியுள்ளமை ஆவணம், இதழ் 7, 1996

இந்தியாவில் ஏற்பட்ட சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சியை வரலாற்று நோக்கில் அறிந்து கொள்ள இந்நூல் பெரிதும் துணை புரியும் எனலாம்.

கா. ராஜன், தஞ்சாவூர்.

50:3

D. Dayalan, *Monolithic Temples of Madhya Pradesh*, (Bharatiya Kala Prakashan, Delhi, 1995, pages 167, Figs. 9, plates 41, Tables 2).

மத்தியபிரதேசத்தில் தனிக் கல்லினால் உருவாக்கப்பட்ட கோயில்களின் தோற்றம், வளர்ச்சியைப் பற்றி காலக் கண்ணோட்டத்துடனும், கட்டிடக்கலைப் பாங்கினைக் கொண்டும் விளக்கம் அளித்து தென்னக, குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களோடு ஒப்பீட்டாய்வு செய்துள்ளார் இந்நூலாசிரியர். எல்லோராவில் உள்ள கைலாசநாதர் கோயிலும், கமுகுமலையில் உள்ள வெட்டுவான் கோயிலும் தொழில் நுட்பத்தில் ஒரே வகையானவை என்றும், இவை மலைப்பாறையில் சுற்றிலும் அகழிபோல் குழிவெட்ட அதன் மூலம் நடுவில் முகிழ்த்தெழும் கற்பாளத்தைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டவை என்றும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். மாறாக, மாமல்லபுரத்தில் உள்ள ரதங்கள் ஒரு தனிப்பாறை ஒட்டு மெர்த்தமாகச் செதுக்கப்பட்டு உருவாக்கப்பட்டன.

மத்தியப்பிரதேசத்தில் தார் மாவட்டத்தில் உள்ள வாசவி கோயில், குவாலியர் கோட்டையில் உள்ள சதுர்புஜக் கோயில், மான்டேஸ்வர் மாவட்டத்தில் உள்ள தர்மநாதாகோயில் ஆகியவற்றை விரிவாக விளக்கி மற்ற 34 கோயில்களுக்கு இடம், காலம், அரசு, கட்டிடக்கலைப் பாங்கு போன்ற தரவுகளை அளித்துள்ளார். வரை படங்கள், ஒளிப்படங்கள் நிறையக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுடன் ஆசிரியரால் குடியாத்தம் வட்டத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதூர் கோயில் பற்றிய விரிவான தகவல்கள் தரப்பட்டுள்ளன. வட, தென் இந்திய கட்டிடக் கலையில் பயன்படுத்தப்படும் கலைச் சொற்களின் பட்டியல் இந்நூலின் பயன்பாட்டுத் தன்மையை மேலும் கூட்டுகிறது.

கா. ராஜன், தஞ்சாவூர்

50:4

ஆர். வசந்த கல்யாணி, தமிழகக் கோயில் கல்வெட்டு காசு, ஆர்த்தி பதிப்பகம், சென்னை - 18. (பக்கங்கள் 120, ஒளிப்படங்களட 36, விலை ரூ.35/-).

ஆசிரியர் அவர்களால் கருத்தரங்கிலும், நாளிதழ்களிலும் அளிக்கப்பட்ட 15 கட்டுரைகள் அடங்கிய கட்டுரைத் தொகுப்பு. பல புதிய வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கொண்டுள்ளது இதன் சிறப்பாகும். 'பெருமுக்கல் கீறல் உருவங்களின் காலம் - ஓர் ஆய்வு நோக்கு' என்ற கட்டுரையில் பெருமுக்கல் கீறல் உருவங்களை முன் ஆய்வாளர் கருதுவது போன்று கி.மு. 5000-6000க்கு முற்பட்டவை அல்ல, அவை கி.பி. 6-7ம் நூற்றாண்டு என விளக்குகிறார். 'காசு' தொடர்பாக இரண்டு கட்டுரைகளும், 'சங்கு' தொடர்பாக ஒரு கட்டுரையும் நீங்கலாக பிற கட்டுரைகள் அனைத்தும் கோயில்கள் மற்றும் சிற்பங்கள் தொடர்பானதால் இத்தொகுப்பு கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பக்கலை மாணவர்களுக்கு மிகவும் உதவும். கட்டுரைத் தலைப்புகள் சில ஆய்வுக் கட்டுரைக்கு உகந்ததாக இல்லாமல் புதினம், சிறுகதை போன்றவற்றின் தலைப்பை ஒத்துக் காணப்படுவதை (எ.கா. கனவு நனவானது கோயில் உருவானது, நல்லூர் நங்கை, சென்னையில் ஓர் அமராவதி) தவிர்த்திருக்கலாம். பதிப்பித்தலில் சில தவறுகள் : ஒரு இடத்தின் பெயர் 'வெடலை' என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (ப.88). இப்பெயர் 'வேதானை' என இருக்க வேண்டும். மேலும், ஒரு பத்தி முற்றுப் பெறாமலேயே உள்ளது (108) இதுபோன்று சிறு தவறுகளைத் தவிர பொதுவாக அனைவரும் படிக்க வேண்டிய கட்டுரைத் தொகுப்பு.

பா. ஜெயக்குமார்.

50:5

அளக்குடி ஆறுமுக சீதாராமன், தமிழகத் தொல்லியல் சான்றுகள், தொகுதி-1 (தனலட்சுமி பதிப்பகம், 11 உமாநகர், தஞ்சாவூர்-7) 1994, பக்கங்கள் 43, ஒளிப்படங்கள் 26.

நாணயவியலாளரான நூலாசிரியர் தாம் அவ்வப்பொழுது சேகரித்து தினமணி நாளிதழ், ஆவணம் ஆய்விதழ் மற்றும் கருத்தரங்குகளில் வெளியிட்ட புதிய கண்டுபிடிப்புக்களைத் தொகுத்து ஒரு சிறிய நூல் வடிவில் வெளியிட்டுள்ளார். தொல்லியல் மேல் இவ்விளம் ஆசிரியர் கொண்டிருக்கும் ஆர்வத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். இந்நூலில் இருபத்தாறு புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் ஆவணம், இதழ் 7, 1996

அடங்கியுள்ளன. இவற்றில் அதிகமானவை கரூர் அமராவதி ஆற்றுப்படுகையில் கண்டுபிடிக்கப் பெற்றுள்ளன. இவைகளில், சங்க காலத்தைச் சேர்ந்த பொன், வெள்ளி, செம்பு உலோகங்களிலான முத்திரை மோதிரங்களும் அவைகளில் கிடைக்கும் தமிழ்பிராமி எழுத்துக்கள், குறியீடுகள், ஆண்பெண் உருவங்கள் அமைக்கப் பெற்றுள்ள பாணி மற்றும் தமிழ்பிராமி எழுத்துக்களில் பெயர் பொறிக்கப் பெற்ற சங்ககாலச் சேர மன்னர்களான கொல்லிரும்பொறை, மாக்கோதை ஆகியோரின் வெள்ளிக் காசுகள் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். பல்லவ, சோழ அரசர்களின் வெள்ளி நாணயங்கள், திருப்பூரில் கிடைக்கப் பெற்ற ஜூலியஸ் சீசர் (கி.மு. 46) காசு, மயிலாடுதுறை, தேரெழுந்தூரிலிருந்து பெற்ற சீன மொழியில் 'சாந்தி, சாந்தி' என எழுதப்பட்டுள்ள கி.பி.11-12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வெண்கலமணி போன்றவையும் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாம். இறுதியாக அமைந்துள்ள 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 'திருவள்ளூரின் திருவுருவம் பொறித்த தங்கக் காசு' எனும் கட்டுரை திரு. ஐராவதம் மகாதேவன் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளமை சிறப்பானதாகும். ஒவ்வொரு தொல்பொருளின் நேர்த்தியான ஒளிப்படமும், எழுத்துக்களின் பாடங்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சுருங்கச் சொன்னால் இதை ஒரு 'வரலாற்றுப் பெட்டகமாகக்' கருத வேண்டும். வரலாற்றுடன் தொடர்புடைய அனைத்து ஆய்வாளர்களுக்கும் இந்நூல் மிகவும் பயன்படும்.

பா. ஜெயக்குமார், தஞ்சாவூர்.

50:6

சு. இராசவேலு, கோ. திருமூர்த்தி, தமிழ்நாட்டுத் தொல்லியல் அகழாய்வுகள், (பண்பாட்டு வெளியீட்டகம், சென்னை, 1995, பக்கங்கள் 214, வரைபடம் 1, ஒளிப்படங்கள் 30).

தமிழகத்தில் பல்வேறு நிறுவனங்களாலும், தனி ஆய்வாளர்களாலும் பரவலாக மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழாய்வு, களஆய்வின் முடிவுகள் சிதறல்களாகக் கிடப்பதை ஒன்று திரட்டி நூலாகச் செய்திருப்பது பாராட்டிற்குரியதாகும். பழைய, இடை, புதிய கற்காலம், இரும்புக்காலம், வரலாற்றுக் காலம் என கால நிரலில் வகைப்படுத்தியிருப்பது மாணவர்களுக்கு எளிமையாக உள்ளது. ஆயினும் ஓர் ஊர் இருக்கைப்பகுதி பல்வேறு கால கட்டங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் அவையனைத்தும் ஒரே கால எல்லைக்குள் வைத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது. இதைத் தவிர்த்திருக்கலாம். தொல்லியல் பயன்படுத்தப்படும் பெரும் பான்மையான

தொழில்நுட்பச் சொற்கள் தமிழில் எளிமைப்படுத்தப் பட்டிருப்பதால் இந்நூலை மாணவர்கள் எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம். எதிர்காலக் கண்டுபிடிப்புகளின் ஒருங்கிணைப்பிற்கும் நோக்கீட்டிற்கும் இந்நூல் நன்கு பயன்படும்.

தி. சுப்பிரமணியன், தஞ்சாவூர்

50:7

Marie Françoise Boussac and Jean-François Salles (ed.) *Athens, Aden, Arikamedu - Essays on the Interrelations between India, Arabia and the Eastern Mediterranean* (Manohar Publishers and Distributors, New Delhi, 1995, pp. 272, Figs. 24, Plates 24, Maps 24).

இந்தியாவிற்கும், கிழக்கு மத்தியதரைக்கடல் பகுதி நாடுகளுக்கும் அரேபியாவிற்கும் இடையே கிரேக்கர் காலத்தில் கொண்டிருந்த வணிக, பண்பாட்டுத் தொடர்பை விரிவாக இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகிறது. இத்துறையில் மிகச் சிறந்து விளங்கும் பதினொரு வல்லுநர்களின் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை உள்ளடக்கியது இத் தொகுப்பு. இந்திய-கிரேக்க தொடர்பு பற்றி இதுவரை வெளியான கட்டுரைகளின் பட்டியலை கர்த்துனே (K. Karttunen) கொடுத்துள்ளார். இந்தியப் பொருள்களின் பெயர்கள் கிரேக்க மொழியில் காணப்படுவதைக் கொண்டு அவர்களின் வணிகத் தொடர்பை கேசிவிட்சம் (M. Casevitz) கி.மு. 6ஆம் நூற்றாண்டு முதல் விநாயகர் வழிபாடு இருந்தது என்ற ஏ.கே. நாராயண் (A.K. Narain) வாதத்தை மறுத்து காபூலில் வாழ்ந்த நாடோடி மக்கள் தவ்வனால் வெளியிடப்பட்ட ஒரு காசில் காணப்படும் உருவம் விநாயகர் அல்லது யானையின் துதிக்கையே என பாபியராச்சியும் (O. Bapcharachchi) இந்தியாவில் யவனர் நிலை, ரோமானியத் தொடர்பு பற்றி எச்.பி. ரேயும் (H.P. Ray) செங்கடல், அரேபியா வளைகுடா குறிப்புக்களைப் பற்றி சல்லேயும் (J.P. Salle) எழுதியுள்ளார். இந்திய கப்பல் கட்டுமானத்தை பற்றி எல். வரதராஜன் விளக்கியுள்ளார். இன்னும் பல அரிய கட்டுரைகள் கொண்ட இந்நூல் இந்திய கிரேக்க தொடர்பு பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கு சிறந்த நோக்கீட்டு நூலாகப் பயன்படும் என்பதில் ஐயமில்லை.

கா. ராஜன், தஞ்சாவூர்.

50:8

கா.நெடுஞ்செழியன், திருநாங்கூர் எம்பெருமாண்களும் திருமங்கையாழ்வாரும், (அருண் பதிப்பகம், பொறையார், பக்கங்கள், 20 + 30; ஒளிப்படங்கள் 6).

சென்ற ஆண்டு ஆசிரியர் வெளியிட்ட திருநாங்கூர் என்ற நூலின் தொடர்ச்சியான இது பாடல் பெற்ற வைணவத்தலம் என்ற வகையில் திருநாங்கூரை விளக்குகிறது. ஆழ்வார்களின் மங்களாசாசனம் பெற்ற 108 திவ்விய தேசங்களில் 7 நாங்கூரில் உள்ளன. நாங்கூரின் இந்த வைணவத் தலங்கள் பற்றியும், அவற்றையெல்லாம் பாடிப் பரவிய திருமங்கையாழ்வார் பற்றியும் அரிய பல தகவல்கள் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன. திருமங்கையாழ்வார் பற்றிய பல கல்வெட்டுக் குறிப்புக்களைத் தொகுப்புள்ளார். அவர் செப்புத் திருமேனி உள்ள இடங்களும், அவருக்கென்றுள்ள தனிக் கோயில்களும் சுட்டிக் கூறப்பட்டுள்ளன. கருட சேவை நடைபெறும் வைணவத் திருப்பதிகள் பட்டியலிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன. பொதுவாக வைணவத்திற்கு அணிசேர்க்கும் நூல்பட்டியலில் இந்நூலையும் சேர்க்கலாம்.

செ. இராசு, தஞ்சாவூர்.

50:9

கவிஞர் தமிழ் நாடன், தொகுப்பாசிரியர் தருமபுரி மாவட்டம் - புதிய ஆய்வுகள், ஸ்ரீ விவேகானந்தர் கொடை மற்றும் அறக்கட்டளை, தருமபுரி, 1995, பக். 106, விலை ரூ. 35.

தருமபுரி மாவட்ட வரலாற்றின் பல பரிமாணங்கள் இருபத்தி மூன்று கட்டுரைகளில் தரப்பட்டுள்ளன. அகழாய்வுக் களப் பணியாளர்... பல பேராசிரியர்கள், தமிழாய்வாளர்கள், அருங்காட்சியக் காப்பாளர்கள் மற்றும் பொதுப்பணித்துறைப் பொறியாளர் எனப் பலர் இக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர்.

இம்மாவட்டத் தொல்பழங்காலம், பெருங்கற்காலம், அரசு மரபினர்களான அதியமாண்கள், கொங்கு அதியர்கள், தலைநகரங்களான தகடூர், நாமக்கல், அதியமான் பெருவழி எனப் பல செய்திகள் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. பெண்ணேஸ்வரமடம், குந்தீஸ்வரர்கோயில், தேவர் குந்தாணி நகரம் பற்றியும் கட்டுரைகள் உண்டு. இம் மாவட்டத்தில் கிடைத்த நகைப் புதையல்கள், சுடுமண்கலை, பூரகதா, கூத்துக்கலை, நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் இப்பகுதித் தொல்குடிகளான சித்தேரி மலையாளிகள், அவர்கள் வாழ்க்கை,

பாடல்கள் ஆகிய செய்திகளும் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன. தேன்கனிக்கோட்டை உழவர் எழுச்சி, பெரும்பாலைப் பஞ்சம், விடுதலைப் போரில் தருமபுரி ஆகிய கட்டுரைகள் தற்கால தருமபுரி வரலாற்றின் சில பகுதிகளைத் தெளிவாக்குகின்றன. இம்மாவட்ட முக்கிய செய்திகள் சில பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

இக் கட்டுரைகளில் சிலவற்றில் புதுச் செய்திகள் ஏதுமில்லை. சிலவற்றில் செய்திகள் தவறாகத் தரப்பட்டுள்ளன (பக்கம் 17ல் சதியபுதோ தம்பபள்ளி). முழுமையாக செய்திகள் சிலவற்றில் தரப் படவில்லை. இக் குறைபாடுகள் இருப்பினும் இம்முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. இன்றைய சமூகத்தில் வரலாற்றுக்குத் தொண்டு செய்யும் நிறுவனங்கள் பெருகி வருவது ஒரு நல்ல அறிகுறி. இன்னூல் தொல்லியல், வரலாறு மற்றும் நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வர்களுக்குப் பயன்படும்.

ப. சண்முகம், சென்னை.

50:10

ஏ.வி. நரசிம்ஹமூர்த்தி, தொகுப்பாசிரியர், *Studies in South Indian Coins* (தென்னிந்திய நாணயங்களில் ஆய்வு), ஆறாம் தொகுதி, தென்னிந்திய நாணயவியல் கழகம், சென்னை - 600 002, 1996, பக். 140. நூல் கிடைக்குமிடம் : New Era Social Research and Documentaton centre, அஞ்சல் பெட்டி எண். 5092, ராஜா அண்ணாமலைபுரம், சென்னை - 28.

தென்னிந்திய நாணயவியல் கழகத்தாரின் ஆறாவது தொகுதியாகும் இன்னூல். பத்தொன்பது ஆய்வுக் கட்டுரைகள் உள்ளன. பீடர் பெர்காஸ் (Peter Berghaus), தென்னகத்தில் இதுவரை கிடைத்த ரோம நாணயங்களின் தன்மையையும் சிறப்பையும் வெளிப்படுத்துகிறார். கரூர், அமராவதி ஆற்றுப் படுகையில் கிடைத்த முத்திரை மோதிரத்தின் வணிகச் சிறப்பும், தமிழகத்தில் கிடைத்த ரோம நாணய அச்சு, தருமபுரி மாவட்டம், தொட்டமாஞ்சி கிராம புதையலில் கிடைத்த ராஜேந்திர சோழனின் முடிக்கொண்ட சோழன் பெயர் பொறித்த காசு, தமிழகத்தில் கிடைத்த போசளர் காசு ஆகிய புதிய கண்டுபிடிப்புகள் ஆராயப்பட்டுள்ளன. சோழமண்டலக் கடற்கரையில் டச்சு நாட்டார் வெளியிட்ட காசுகளும், விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் சுதேசி பொன் வணிகர்களால் வெளியிடப் பெற்ற தங்க நாணயங்கள் பற்றியும் செய்திகள் உண்டு. தென்னகத்தில் கிடைத்த பிற ரோம நாணயங்களும், சாதவாஹன மன்னர்களின்

காசு, கஜபதி பகோடா, பெத்தவேகி (Peddavegi) அகழாய்வில் கிடைத்த காசுகள், விஜயநகர அரசின் புதிய காசுகள், அங்குசராயரின் காசு எனப் பல புதிய கண்டுபிடிப்புக்கள் ஆய்வு செய்யப் பட்டுள்ளன. தளக்காடு மணல்மேடுகள் ஏற்பட்ட காலத்தை அங்கு கிடைக்கும் காசுகளைக் கொண்டு கணிக்கலாம் என்ற கருத்து புதிய விவாதத்துக்குரிய ஒன்றாகும். இவ் ஆய்வுத் தொகுதி தென்னிந்திய ஆய்வாளர்களுக்கு மிக இன்றியமையாதது.

ப. சண்முகம், சென்னை.

50:11

வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி, தொகுப்பாசிரியர், சோழர் கால உற்பத்தி முறை முதலிய கட்டுரைகள், (ஆய்வு வட்டக் கட்டுரைகள் தொகுதி இரண்டு), ஆய்வு வட்ட வெளியீடு, 72, முதல் தெரு, குமரன் காலனி, வடபழனி, சென்னை - 600 026, பக். 208, விலை, ரூ. 48.

இந்திய வரலாறு, பண்பாட்டுடன் தொடர்புடைய பதினொரு கட்டுரைகளின் தொகுப்பு இன்னூல். இவற்றில் ஒன்பது மூலக் கட்டுரைகளும், இரண்டு தமிழாக்கக் கட்டுரைகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

மூலக்கட்டுரைகளில், ஐந்து கட்டுரைகள் தமிழக வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் பற்றியன. முதல் கட்டுரையில் சோழர் கால உற்பத்திமுறையின் பல இயல்புகளை மார்க்சியக் கண்ணோட்டத்தில் வெ. கிருஷ்ணமூர்த்தி ஆராய்ந்துள்ளார். உண்மையில், ஐப்பானியப் பேராசிரியர் நொபொரு கராஷிமாவின் அண்மை வெளியீடான 'வரலாற்றுப் போக்கில் தென்னகச் சமூகம்' என்ற நூலை மையமாக வைத்து அன்னூலின் கருத்துக்களை மறுக்கவே இக்கட்டுரை எழுதப் பட்டது. மார்க்சியக் கோட்பாட்டை மறுக்கவே கராஷிமா தம் நூலை எழுதினார் என்ற தவறான எண்ணத்தினால் மேற்கொண்ட ஆய்வு இக்கட்டுரையில் காணப்படும் சில தவறான முடிவுகளுக்குக் காரணமாம். மேலும் புள்ளியியல் முறை ஆய்வு ஒன்றே தமிழக வரலாறு எழுதுதலுக்குத் தீர்வாகாது என்பதும், பல கட்டுப்பாடுகளை கராஷிமாவின் இவ்வாய்வு கொண்டது என்ற அவரது கருதுகோள்களும் கூட சரியாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. நா. வானமாமலையின் தஞ்சைக் கோயில் செலவும்... என்ற கட்டுரை முன்பே வெளிவந்த கட்டுரையின் மறுபதிப்பாகும். சங்ககால நாணயங்கள் என்ற கட்டுரையில், நாணயவியல் அறிஞர் இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அண்மைக்காலக் கண்டுபிடிப்புக்களைப் பற்றி

தக்க படங்களோடு தெளிவான விளக்கம் தந்துள்ளார். காஞ்சிபுரம், காமாட்சி அம்மன் கோயில் புத்த சமயத்தைச் சார்ந்தது என்றும் காமக்கோட்டம் புத்தம மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும் ஒரு கட்டுரை விவாதிக்கிறது. இக்கட்டுரையாளர் தரும் அடிப்படைச் சான்றுகளின் குறைபாடும், காலமுறை ஆய்வினை மேற் கொள்ளாததும் அவரது முடிவுகளை ஏற்பதற்குத் தடையாக உள்ளன. கிராமத்தைக் குறிப்பிடும் பிராகிருதச் சொல்லான 'காம்' வோடு, காமக்கோட்டத்தை இணைத்துச் செல்வது சரியாகத் தோன்றவில்லை. கடைசிக் கட்டுரையில் மங்கலம் கோயில் மற்றும் அது தொடர்பான கல்வெட்டுச் செய்திகள் திரட்டித் தரப்பட்டுள்ளன.

ஒரு கட்டுரை, தமிழ் மொழியில் பால் வேற்றுமை குறித்த கோட்பாடுகளைச் சிறந்த முறையில் ஆய்ந்துள்ளது. மற்றொரு கட்டுரை பிள்ளைப்பேற்றுக்காக பெண்களுக்கு நடத்தப்படும் மந்திரச் சடங்குகளை மானிடவியல் பார்வையில் விவரிக்கிறது. மற்றொரு கட்டுரை நாட்டு இசைக் கருவிகளின் வடிவமைப்பு, இயக்கம் ஆகியவற்றைப் புதுக்கண்ணோட்டத்தில் ஆய்ந்துள்ளது. ஒரு கட்டுரை இலங்கைத் தமிழர் நலன் பற்றியது; பல ஒப்பந்தங்கள் மேற்கொண்ட போதும் எவ்வாறு தமிழர் நலன் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது என்று விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழாக்கக் கட்டுரைகளில் டி.ஏ. கோபிநாத ராவின் சிவ வழிபாடும், டி.டி. கோசாம்பியின் புத்தமத வீழ்ச்சியும் தொன்மைச் சமயங்களின் நிலமைகளைத் தெளிவாக்குகின்றன. இதுபோன்ற பல ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் தமிழாக்கம் செய்யப்படவேண்டியதன் கட்டாயத்தை நமக்கு இவை உணர்த்துகின்றன.

பொதுவாக, ஆய்வு நோக்கில் சீரிய முயற்சியால் இக்கட்டுரைத் தொகுப்பு ஆக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் ஆங்காங்கே சில அச்சப் பிழைகளும் உள்ளன. முக்கியமாக, மார்க்சியக் கருத்தோட்டத்தை அறிவதற்கும், அதன் வழி இந்திய, தமிழக வரலாற்றை அறிவதற்கும் இந்நூல் வழிநூலாக அமையும். மேலும் வரலாறு, பொருளாதாரம், தமிழ்ப் பண்பாடு, சமூகம், மானிடவியல், சமயம் ஆகிய துறைகளில் ஆய்வு நடத்துவோர்க்கும் இந்நூல் தக்க துணைபுரியும் என்பதில் ஐயமில்லை.

ப. சண்முகம், சென்னை.

51. செய்தித் திரட்டு

51:1 : கற்கால ஊர் கண்டுபிடிப்பு

இங்கிலாந்து நாட்டு தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கற்காலத்தைச் சேர்ந்த ஊர் இருப்பிடம் ஒன்றினை 'ஓர்நெய்' (Orkney) தீவுக்கூட்டத்தின் தலைமைத் தீவில் ஒரு மலைச்சரிவில் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இங்கிலாந்தில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப் பட்டுள்ளவைகளில் இதுவே மிகவும் பழமைவாய்ந்தவையாக கருதப்படுகிறது. இப்பழமை வாய்ந்த ஊரமைப்பு, ஐரோப்பாவில் இதுவரை மிகப்பழமை வாய்ந்ததாகப் புகழப் பெற்று பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் கற்கால ஊரமைப்பான 'ஸ்கரா ப்ரே' (Skara Brae) இல் இருந்த 17 கி.ம. தொலைவில் அமைந்துள்ளது.

இவ் அகழாய்வில், இரு வீடுகள் முழுநிலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை 5800 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவை எனக் கருதப்படுகிறது. இதுபோன்ற வீடுகள் பல பூமியிலிருந்து 18 அங்குலம் ஆழத்தில் இருப்பதாக க்ளாஸ்கோ (Glasgow) பல்கலைக் காக்கத்தைச் சேர்ந்த தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் குழு கருதுகின்றது. இவ்வீடுகளினுள் கல்லினால் ஆன தட்டுமுட்டுச் சாமான்கள், பிளின்ட் (Flint) வகை கல்லினால் ஆன கத்திகள், மெருகூட்டப்பட்ட கற்கோடாரி, அம்புநுனி மற்றும் மண்பாண்ட சில்லுகளையும் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர்.

நன்றி : இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்,
27.9.95, மதுரை.

பா. ஜெயக்குமார், தஞ்சாவூர்

51:2 : சீனாவில் பண்டைய நாணயப் பட்டறைக் கண்டுபிடிப்பு

மத்திய சீனாவில் எனான் (Henan) மாகாணத்தில் நன்யங் (Nanyang) நகரின் கடைத்தெருப் பகுதியில் இரண்டாயிரம் ஆண்டிற்கு முற்பட்ட நாணயம் செய்யும் பட்டறையின் எச்சங்களை சீனத் தொல்லியல் வல்லுநர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இத்தகைய அரசு நாணயப் பட்டறை வெகு சிலவே இந்நாட்டில் கிடைத்துள்ளனவாக அந்நாட்டுத் தொல்லியல் வல்லுநர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நாணயப்பட்டறை கண்டுபிடிக்கப் பெற்ற பகுதி முன்னர் ஹன் (Han) அரசுகுலத்தின் (கி.மு. 206-கி.பி. 220) செல்வ செழிப்புப் பெற்ற வன்செங் (Wan cheng) நகராக இருந்தது. இப்பட்டறைப் பகுதியில்

சுட்ட செம்மண்ணாலான பெரிய பரப்பின் கீழ் கெட்டிப்படுத்தப் பட்ட கருப்புக் களிமண் தளம் காணப்பட்டது. இங்கு ஐந்து செம்பு நாணய வார்ப்புகளும், மான் கொம்பிலான கருவிகளும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாக சின்னவா செய்திக் குறிப்பு தெரிவிக்கின்றது.

நன்றி : இந்து, 12.04.96, மதுரை.

ந. அதியமான், தஞ்சாவூர்

51:3 : தொல்லியல் செய்திமடல்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையால் மாதம் தோறும் தொல்லியல் செய்திமடல் வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. 1995ல் வெளியிடப்பட்ட கோவை 2ன் மடல்கள் பன்னிரண்டின் வாயிலாக பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட புதிய கல்வெட்டுச் செய்திகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவை பல மாவட்டங்களில் பணிபுரியும் இத்துறை அலுவலர்களின் கள ஆய்வுகளில் அறியப்பட்டவை.

அவற்றில் வருகப்பட்ட கல்வெட்டுகள் இவ்வாவணத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. திருவண்ணாமலை சம்பவராயர் மாவட்டம் வெண்மந்தை ஏரியில் அறியப்பட்டுள்ள முதல் பராந்தக சோழனின் கல்வெட்டில் வரும் 'கருவூர்தலைமகன் கருவூர் கிழமை பெற்ற கருவூர் கிழவன்' என்ற சொற்றொடர் சிறப்பான ஒன்றாகும். கல்வெட்டுகளில் பயின்று வரும் 'கிழவன்' என்ற சொல்லிற்குத் தெளிவான பொருளை இது தருகிறது. விழுப்புரம் இராமசாமி படையாட்சியார் மாவட்டம் போரூரில் அறியப்பட்டுள்ள முற்சோழர் செக்குக் கல்வெட்டில் "கட்டிமாபாத்தி பேறூர் வாழ்க்கை உடைய சோதபத்தி அரையன் ஆமாத்தூர் குளவரையன்" என்ற சொற்றொடரும் குறிப்பிடத்தக்கது. கள்ளக்குறிச்சி வட்டம் நத்தக்காட்டில் அறியப்பட்ட செக்கில் உள்ள 'பாதூர் என்னும் பேர் நீக்கி ஸீகரணநல்லூர் என்று காணிகொண்ட' என்ற கல்வெட்டுச் சொற்றொடரும் கவனிக்கத்தக்கது. கல்லணையில் அறியப்பட்டுள்ள துண்டுக்கல்வெட்டு நாயக்கர் காலத்தில் கல்லணையில் நிகழ்ந்த பராமரிப்புப்பணியை நினைவூட்டுவது. ஆங்கிலேயர் கல்வெட்டுக்கள் தொடர்ந்து பராமரிப்புப் பணிகள் நிகழ்ந்ததைக் காட்டுகின்றன. மேலும் இஞ்சிமேடு படியமைத்த கல்வெட்டு, ஒகெனக்கல் சாலை வணிகக் குழுவினர் கல்வெட்டு, வசந்தபுதுமலை விஜயநகர அரசுகாலக் கல்வெட்டு, அயநாவரம் கல்வெட்டு, தொப்பூர் தெலுங்குக் கல்வெட்டு, இராமநாதபுரம் மகர தோரண விளக்குக் கல்வெட்டுகள் பற்றிய செய்திகளும் இம்மடல்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

ஆவணம், இதழ் 7, 1996

திருத்தணி அருகேயுள்ள அம்மையார்குப்பம் செங்குந்தர்களின் தெலுங்கு ஓலைச்சுவடிகள், கரூர் அருகேயுள்ள வாங்கலில் கிடைத்த காகிதச்சுவடியில் உள்ள கோயில் வருவாய் செலவு தொடர்பான 'ரெவென்யூ கோர்ட்' தீர்ப்பு முதலிய சுவடியியல் செய்திகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

சென்னை அயனாவரத்தில் அறியப்பட்ட பிரம்மசாஸ்தா முருகன் சிற்பம், அமராபுரம் ஈராளச்சேரியில் அறியப்பட்ட சமணச் சிற்பங்கள், கங்கைகொண்ட சோழபுரம் பகுதியில் கிடைத்த பல்லவர் மற்றும் சோழர்காலச் சிற்பங்கள் பற்றிய செய்திகளும் உள்ளன. தொல்லியல் துறை மேற்கொண்ட களஆய்வுகளில் கம்பம் பள்ளத்தாக்கில் உத்தம பாளையத்தில் கிடைத்த ரோமானியக் காசுகள் அணிகலன்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. சேலம் மாவட்டம் தொப்பூர் மலைப்பகுதியில் புதிய கற்காலக் கருவிகள் அறியப்பட்டுள்ளன. செங்கல்பட்டு எம்.ஜி.ஆர். மாவட்டம் முருங்கஞ்சேரியில் உறைகிணறுகள் அறியப்பட்டுள்ளன.

தொல்லியல்துறை மேற்கொண்ட பூம்புகார், அழகன்குளம், சேந்தமங்கலம், படைவீடு, திருக்கோயிலூர் அகழாய்வுகள் பற்றிய சுருக்கமான செய்திகளும் வெளியாகியுள்ளன. பூம்புகார் கடல்கழாய்வு குறித்த செய்திகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

மேலும் திங்கள்தோறும் துறையில் நிகழும் சொற்பொழிவுகளின் சுருக்கங்கள், தொல்லியல் தொடர்பான கருத்தரங்குகள் பற்றிய சுருக்கக் குறிப்புகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

சு. இராசகோபால், சென்னை.

51:4 : 'கல்வெட்டாய்வும் தமிழக வரலாறும்' கருத்தரங்கு

தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக கல்வெட்டியல் துறை கடந்த 1996 மார்ச்சு 11, 12 இரு நாட்கள் 'கல்வெட்டாய்வும் தமிழக வரலாறும்' எனும் கருத்தரங்கை நடத்தியது. இக்கருத்தரங்கின் ஆறு அமர்வுகளில் மொத்தம் 18 கட்டுரைகள் படிக்கப் பெற்றன. புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுக்கள், நாணயங்கள், செப்பேடுகள், எழுத்து வளர்ச்சி, நிலவியல் வரலாறு, சமூகம், பொருளாதாரம் தொடர்பாக இக்கட்டுரைகள் இருந்தன.

51:5 : தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் கோயம்புத்தூர் கருத்தரங்கு

தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் ஆறாம் ஆய்வரங்கமும் ஆவணமும் இதழ்-6ன் வெளியீட்டு விழாவும் 1995 சூன் 17, 18

ஆகிய இரு நாட்கள் கோயம்புத்தூர் பேரூரில் உள்ள தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை, அறிவியல், தமிழ்க் கல்லூரியில் நடைபெற்றது. முனைவர் எ. சுப்பராயலு அவர்கள் வரவேற்புரை நிகழ்த்த, எஸ். இராமசாமிபிள்ளை அவர்கள் முன்னிலையில் தவத்திரு சாந்தலிங்க ராமசாமி அடிகளார் அவர்கள் தலைமை ஏற்றார்கள். குடந்தை கல்வெட்டறிஞர் என். சேதுராமன் தொடக்கவுரையையும், பேராசிரியர் சிற்பி. பால்சுப்பிரமணியம், புகழும் பெருமாள் மற்றும் புலவர் மணியன் ஆகியோர் வாழ்த்துரையையும் வழங்கினார்கள். ஆவணம் இதழை நடன காசிநாதன் அவர்கள் வெளியிட்டார். கருத்தரங்கு நான்கு அமர்வுகளாக முறையே புலவர் செ. இராசு அவர்கள், முனைவர் கி.கருணாகரன் அவர்கள், பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், முனைவர் கோ. விசயவேணுகோபால், மதுரை, காமராசர் பல்கலைக் கழகம் மற்றும் முனைவர் இரா. சந்திரசேகரன் அவர்கள், பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், கோவை ஆகியோர் தலைமையில் நடைபெற்றன.

அமர்வுகளில் படிக்கப் பெற்ற சில கட்டுரைகள் வருமாறு :-

பேரூர்க் கல்வெட்டுக்கள், மன்றாட்டுக் கல்வெட்டு, கருந் பகுதிக் கல்வெட்டு, கெங்குக் கல்வெட்டுக்களில் மானுட மதிப்புக்கள், தென் கொங்கு நாட்டுப் பிரிவுகள், கல்வெட்டுக்களில் மன்னரை, காளம்ங்கலத்து ஓலை ஆவணம், கொங்கம் வெளிப்பாடுத்தருளி, திருவிதாங்கூர் என்ற இடப்பெயரின் ஆக்கம், காசு பரிவர்த்தனையும் காணி உரிமை மாற்றமும், களப்பிரர்களின் தோற்றம், முகூர்த்த ஓலைப் பட்டயம், ஆலத்தூர் செப்பேடுகள், கொங்கிற் பட்டாலி.

இறுதியில் முனைவர் மா. கணேசன் நன்றியுரை அளித்தார்.

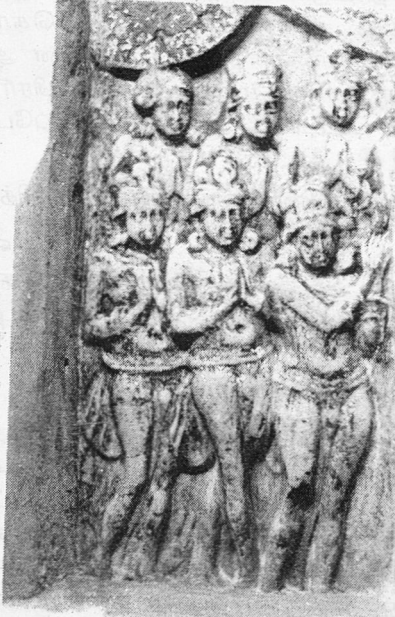
இரா. பூங்குன்றன்,
(உள்ளூர்ச் செயலர்)
கோயம்புத்தூர்

51:6 : திருவல்லிக்கேணியில் பௌத்தசிற்பம்

சென்னை திருவல்லிக்கேணி எல்லையம்மன் கோயில் புறச்சுவரில் மாடம் போன்றதொரு பகுதியில் பௌத்த சிற்பம் ஒன்று அறியப்பட்டுள்ளது. 'பால்நாடு' கல்லால் செய்யப்பட்ட இச்சிற்பத்தில் ஆடவர் அறுவர் முன்னும் பின்னுமாக இருவரிசையில் மூவர் மூவராக வணங்கிய நிலையில் காட்டப்பட்டுள்ளனர். எழிலாக நிற்கும் இவர்களது தலையில் தடித்த தலைப்பாகையும்

காதுகளில் பத்ர குண்டலங்களும், இடையில் இடைக்கச்சையும் அணி செய்கின்றன. இடையில் கட்டிய துணிக்கட்டு இருபுறமும் முழங்கால் வரை தொங்குகின்றது. நெடிய, மெலிந்த உடலும் அகன்ற மார்பும், அழகிய தோள்களும் உடையவர்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளனர். இச்சிற்பக் கலைப்பாணி அமராவதி ஸ்தூபச் சிற்பக் கலைப்பாணியை ஒத்ததாகும். ஆந்திர மாநிலம் கிருஷ்ணையாற்றங்கரையில் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாக அமைந்திருந்த பௌத்த ஸ்தூபத்தின் சிற்பங்கள் சென்னை அரசு அருங்காட்சியாகத்திலும், லண்டன், பாரீஸ் அருங்காட்சியகங்களிலும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. அச்சிற்பத் தொகுதியில் ஒன்றாக இது இருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே இராயப்பேட்டைப் பகுதியில் அமர்ந்த நிலையில் புத்தரும், அருகில் ஸ்தூபமும் உள்ள சிற்பமொன்றைத் தமிழ்நாடு அரசு தொல் பொருள் ஆய்வுத்துறை அறிந்துள்ளது. சென்னையில் இத்துறையால் அறியப்பட்ட இரண்டாவது அமராவதிக் கலைப்பாணிச் சிற்பம் திருவல்லிக்கேணி எல்லையம்மன் கோயில் சிற்பமாகும்.

**ஆர். வசந்தகல்யாணி,
சென்னை.**

ஒளிப்படம் 39

கட்டுரையாளர்கள்

திரு. ந. அதியமான்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
நீரகழாய்வு மையம்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர்-613 005.

முனைவர் ரா. க. அழகேசன்
தமிழ்த்துறை
அமெரிக்கன் கல்லூரி
மதுரை-625 002.

முனைவர் ம.சா. அறிவுடைநம்பி
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
அரியகையெழுத்துச் சுவடித்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர் - 613 005.

திரு ஆறுமுக சீதாராமன்
12, ராஜராஜன் நகர்,
மாளோஜிப்பட்டி (தெற்கு),
தஞ்சாவூர்- 613 007.

முனைவர் ச. இராசகோபால்
இராஜாஜி இல்லம்
4அ, முதல் தெரு,
வெங்கடேஷ்வரா நகர்,
அடையாறு,
சென்னை - 600 020.

திரு. ச. இராசவேலு
முதுநிலை கல்வெட்டாய்வாளர்
துணை கண்காணிப்பு -
கல்வெட்டாய்வாளர் அலுவலகம்,
பாரத தொல்லியல்
அளவீட்டுத்துறை,
புனித ஜார்ஜ் கோட்டை
சென்னை - 600 009.

முனைவர் செ. இராச
தலைவர்
கல்வெட்டியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர் - 613 005.

திரு. கரு. இராசேந்திரன்,
ஆசிரியர்,
மேலப்பனையூர் (அஞ்சல்)
விராச்சிலை (வழி)
புதுக்கோட்டை - 622 420.

திரு. வெ. இராமமூர்த்தி
கல்வெட்டாய்வாளர்
தமிழ்நாடு தொல்பொருள் துறை
சி.பி.டி. வளாகம், தரமணி,
சென்னை - 600 113.

திரு. ஜராவதம் மகாதேவன்,
இ.ஆ.ப. (ஓய்வு)
18அ, 4வது கடற்கரைச் சாலை
வால்மீகி நகர்
திருவான்மியூர்
சென்னை - 600 041.

முனைவர் மா. கணேசன்
தமிழியல்துறை
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்
கோயம்புத்தூர் - 641 046.

முனைவர் எஸ்.எம். கமால்
21, ஈசாபள்ளிவாசல் தெரு
இராமநாதபுரம் - 623 501.

திரு. மா. கலைவாணன்
காப்பாட்சியர்
அகழ்வைப்பகம்
தமிழ்நாடு தொல்பொருள்துறை
தருமபுரி - 647 001.

திரு. ம. காந்தி
காப்பாட்சியர்
அரசு அருங்காட்சியகம்
வேலூர் - 632 004.

திரு குடவாயில்
பாலசுப்பிரமணியன்
நுண்படப்பிரிவு
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர் - 613 009.

திரு கி. குமார்
தொல்லியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை - 600 005.

முனைவர் ப. சண்முகம்
பேராசிரியர்,
தொல்வரலாறு தொல்லியல்
துறை, சென்னைப் பல்கலைக்
கழகம், சென்னை - 600 005.

முனைவர் த. சந்திரகுமார்
இணைப் பேராசிரியர்
சிற்பத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர் - 613 005.

திரு. ம. சந்திரமூர்த்தி
பதிவு அலுவலர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள்
துறை
சி.பி.டி. வளாகம், தரமணி,
சென்னை - 600 113.

திரு. பெ. கு. சாந்தகுமார்
ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை
பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்
கோயம்புத்தூர் : 641 046.

திரு. சொ. சாந்தலிங்கம்
தொல்பொருள் அலுவலர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்
பொருள் துறை
திருமலைநாயக்கர் அரண்மனை
மதுரை : 625 001.

திரு. தி. சுப்பிரமணியம்
காப்பாட்சியர்
இராஜராஜன் அருங்காட்சியகம்
இராஜராஜன் மணிமண்டபம்
தஞ்சாவூர் - 613 007.

முனைவர். சூ. சுவாமிநாதன்,
மைசூர்.

Dr. S. Swaminathan
Senior Epigraphist
O/o. Director of Epigraphy
Old University Office Building,
Mysore - 570 005.

முனைவர். து. தயாளன், போபால்.
Dr. D. Dayalan,
Asst. Superintending Archaeologist
Bhopal Circle,
G.T.B. Complex, II Floor,
T.T. Nagar,
Bhopal - 462 003.

திரு. இல. தியாகராசன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
வரலாற்றுத்துறை
அரசு கலைக்கல்லூரி
அரியலூர் - 621 704.

திரு. டி. துளசிசிராமன்
காப்பாட்சியர்
13, சித்திவிநாயகர் கோயில் தெரு
ஆர்க்காடு - 632 503.

திரு. நடன. காசிநாதன்
இயக்குநர்
தமிழ்நாடு தொல்பொருள்துறை
சி.பி.டி. வளாகம்
தரமணி
சென்னை - 600 113.

முனைவர் ப.தெ. பாலாஜி
தொல்லியல் துறை
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
சென்னை - 600 005.

திருமதி மங்கையர்க்கரசி
வீரராகவன்
66, முத்துவேல்-லே-அவுட்
கே.கே. சாலை
விழுப்புரம் - 605 606.

செல்வி தரு. முத்துராணி
9-5/48D, 4வது குறுக்குத் தெரு
கலைநகர்
மதுரை - 14.

முனைவர் கா. ராஜன்
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
கல்வெட்டியல்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்
தஞ்சாவூர் - 613 005.

திரு ஜெ. ராஜாமுகமது
காப்பாட்சியர்
அரசு அருங்காட்சியம்
புதுக்கோட்டை - 622 001.

திருமதி ஆர். வசந்தகல்யாணி
கல்வெட்டாய்வாளர்
தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள்
ஆய்வுத்துறை, தரமணி
சென்னை - 600 113.

திருமதி நா. வள்ளி
சொக்கலிங்கம்
1/1, இலட்சுமணன் செட்டியார்
தெரு,
காரைக்குடி - 623 001.

முனைவர் கோ. விசய
வேணுகோபால்
12/3/16 முதல் அவென்யூ
விசுவநாதபுரம்
மதுரை - 625 014,

திரு இராச. விவேகானந்த
கோபால்
மோடிப் பண்டிதர்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர் - 613 001.

திரு சி. வீரராகவன்
66, முத்துவேல்-லே-அவுட்
கே.கே. சாலை,
விழுப்புரம் - 605 606.

முனைவர் ஆர். வெங்கட்ராமன்
86அ, ஆழ்வார் நகர்
மதுரை - 625 019.

ப. வெங்கடேசன்
3/178, கம்பன் தெரு
பெல்லியப்பா நகர்
வாலாஜாபேட்டை - 632 513.

திரு. வெ. வேதாசலம்
காப்பாட்சியர், தமிழ்நாடு அரசு
தொல்பொருள் துறை
திருமலைநாயக்கர் அரண்மனை
மதுரை - 625 001.

திரு பா. ஜெயக்குமார்
ஆய்வு உதவியாளர்
கல்வெட்டியல் துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர் - 613 005.

திரு கி. ஸ்ரீதரன்
91ஏ, மேல் அடையவிளஞ்சான்
வீதி, திருவரங்கம்
திருச்சி - 620 006.

திருத்தம்

ஆவணம் 6இல் வெளியாகியுள்ள ஆறுமுக சீதாராமன் அவர்கள் கட்டுரையில் (ப.52) இரண்டாம் நரசிம்மவர்மன் காசுகள் இரண்டில் உள்ள பெயர்கள் முறையே ஸ்ரீதர, ஸ்ரீதர என்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் முதல் காசில் பெயர் நாகரி எழுத்தில் உள்ளது என்று கொண்டால் ஸ்ரீப,ர என்று படிக்கலாம். இரண்டாவதில் (கிரந்தத்தில்) உள்ள பெயரையும் ஸ்ரீப,ர என்று திருத்திக் கொள்ளவும்.

பதிப்பாசிரியர்

அஞ்சலி

பேராசிரியர் பர்டன் ஸ்டெயின் (Professor Burton Stein)

பிறப்பு : 30.7.1926

இறப்பு : 1.5.1996

பேராசிரியர் பர்டன் ஸ்டெயின் அவர்களைப் பற்றி இந்திய வரலாற்றாசிரியர் யாவருக்கும், குறிப்பாகத் தென்னிந்திய வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு நன்கு தெரியும். கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தென்னிந்திய வரலாற்றில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டு பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் வெளியிட்டு தென்னக வரலாற்று வரைவுக்கு ஒரு புதிய நெறிமுறையை அறிமுகப்படுத்தினார். தென்னிந்திய வரலாற்றில் முந்தைய பேராசிரியர்கள் வற்புறுத்திய அதிகார மையப் படுத்தப் பட்ட அரசுக் (Centralised State) கொள்கையைத் தீவிரமாக விமரிசனம் செய்த பர்டன் ஸ்டெயின் அதற்கு மாறாக கூறாக்க நிலை அரசு (Segmentary State) என்ற கொள்கையை முன்வைத்தார். ஸ்டெயினுடைய இக்கொள்கை கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக பல வரலாற்றாசிரியர்களால் மறுத்தும் கண்டிக்கப்பட்டும் விமரிசனம் செய்யப்பட்டாலும், அதனை முழுவதும் புறக்கணிக்க இயலாது என்ற கருத்து வளர்ந்துள்ளது. பல புதிய கோணங்களில் ஆய்வு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலையை ஸ்டெயினின் கொள்கைகள் உருவாக்கியுள்ளன. அவரது எழுத்துக்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை :

1. *Peasant State and Society in Medieval South India*,
2. *Vijayanagara*, 3. *All the Kings' Mana : Papers on Medieval South Indian History*, 4. *Sir Thomas Munroe*.

பர்டன் ஸ்டெயினின் மறைவு தென்னக வரலாற்றாய்வாளர்களுக்கு ஒரு பேரிழப்பாகும்.

அஞ்சலி

அ. இராசேந்திரன்

பிறப்பு : 21.3.1946

இறப்பு : 2.6.1995

'ஏ.ஆர்.' என்று அன்பாக அழைக்கப்பட்டு வந்த அ. இராசேந்திரன் 20 ஆண்டுகள் தமிழ் நாடு அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறையில் கல்வெட்டாய்வாளராகவும், காப்பாட்சியராகவும் பணியாற்றியவர். தொல்லியல், சித்த மருத்துவம், கவிதை ஆகிய துறைகளில் 15 நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். தொல்லியல் துறை நூல்களுக்குப் பதிப்பாசிரியராகவும், இணையாசிரியராகவும் பணியாற்றியுள்ளார். தமிழ், வரலாறு, பொருளாதாரம் ஆகியவற்றில் முதுநிலைப் பட்டம் பெற்ற இவர் போகர் திலக்கியம் குறித்த தனது முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வேட்டை பாண்டிச்சேரிப் பல்கலைக் கழகத்தில் சமர்ப்பித்துள்ளார். இவரது தொல்லியல் கட்டுரைகள் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை எடுத்துக்காட்ட முனைபவை. ஐம்பதே வயதில் காலமானது தொல்லியல் துறைக்குப் பேரிழப்பாகும்.

ஆவணம்

தமிழகத் தொல்லியல் கழகத்தின் பருவ இதழ்

ஆவணம் தமிழக வரலாற்றை வளப்படுத்தும், எல்லா அடிப்படைச் சான்றுகளையும் வெளியிடும் நோக்கம் கொண்டது. இது வரை வெளியிடப்படாத கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள், ஓலைச்சுவடிகள், காசித் ஆவணங்கள், தொல்பொருள்கள், காசுகள், கலைப் பொருள்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய செய்திகளையும், கட்டுரைகளையும் ஏந்தி வருகிறது. இது தமிழக வரலாற்றில் ஈடுபாடுடைய யாவருடைய நூலகங்களுக்கும் இன்றியமையாத வரலாற்றுக் கருவூலம்.

விலை விவரம்

ஆவணம் 1	இருப்பு இல்லை
ஆவணம் 2	இருப்பு இல்லை
ஆவணம் 3	ரூ. 100.00
ஆவணம் 4	ரூ. 100.00
ஆவணம் 5	ரூ. 100.00
ஆவணம் 6	ரூ. 100.00

வரலாற்றுப் போக்கில் தென்னகச் சமூகம் : நொபொரு கராஷிமா.

முதல் தொகுதி; ரூ. 150 (நூலகப் பதிப்பு). ரூ. 100 (உறுப்பினர் பதிப்பு)

கழிவு

நிறுவனங்களுக்கு	15%
கழக வாழ்நாள் உறுப்பினருக்கு	50%
தனிப்பேருக்கு	30%

குறிப்பு : ஆவணம் இதழுக்கான தொகையை வரைவோலையாக (Demand Draft) இருந்தால் தமிழகத் தொல்லியல் கழகம் (Tamizhaga Tollyal Kazhagam) என்ற பெயருக்கு எடுத்து அனுப்பவும். காசோலையாக (cheque) இருந்தால் மேற்கண்ட தொகையுடன் ரூ. 10ஐச் சேர்த்து அனுப்பவும்.

பிற தகவல்களுக்கு செயலர், தமிழகத் தொல்லியல் கழகம், மே/பா. கல்வெட்டியல் துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம், தஞ்சாவூர் - 613 005.

AVANAM, Journal of Tamil Nadu Archaeological Society, C/o. Department of Epigraphy, Tamil University, Thanjavur - 613 005.